

ปริญญานิพนธ์

โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดด้วยคอมพิวเตอร์ Voice analysis And Recognition Program By Computer



นางสาวกมลทิพย์ กิ่งโก้

นายฉัตรชัย อุปพันธ์พงศ์ชัย

นายพงษ์ศักดิ์ ชูงาม

นายเอกภพ ชื่นโม



A021056

เลขหมู่.....	021056
เลขทะเบียน.....	1288
วัน เดือน ปี.....	-3 พย 2578

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานปีการศึกษา 2537 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ปริญญาบัตร

เรื่อง โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดด้วยคอมพิวเตอร์

Voice analysis And Recognition Program By Computer

ผู้จัดทำ

นางสาวกมลทิพย์ กิ่งไก่อ
นายฉัตรชัย อุปพันธ์พงศ์ชัย
นายพงษ์ศักดิ์ ชูงาม
นายเอกภพ ชื่นโม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงนาม
(อาจารย์วราวิทย์ สมหา)

ลงนาม
(อาจารย์กิติพงศ์ มะโน)

ลงนาม
(ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

หัวหน้าภาควิชา

ลงนาม
(ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์

โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดด้วยคอมพิวเตอร์

Voice analysis And Recognition Program By Computer

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงกรรมวิธีในการวิเคราะห์และรู้จำเสียงของคอมพิวเตอร์
2. เพื่อให้สามารถจำลองขบวนการวิเคราะห์และรู้จำเสียงของคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการเปรียบเทียบในโดเมนความถี่
3. เพื่อเปรียบเทียบขบวนการวิเคราะห์เสียงหลายๆ วิธี เพื่อหาข้อดีข้อเสีย
4. เพื่อสร้างเครื่องต้นแบบของระบบวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดของคอมพิวเตอร์
5. เพื่อเขียนโปรแกรมต้นแบบในการวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดและเก็บผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ไว้ในรูปแบบที่แน่นอน
6. เพื่อวางแนวทางในการพัฒนาเครื่องต้นแบบ ให้สามารถใช้งานจริงได้อย่างสมบูรณ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำปริญญานิพนธ์

1. เข้าใจกรรมวิธีวิเคราะห์เสียงของคอมพิวเตอร์
2. ได้เครื่องต้นแบบของระบบวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดด้วยคอมพิวเตอร์
3. สามารถวางแผนการพัฒนาเครื่องต้นแบบให้สามารถใช้งานได้จริง

โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดด้วยคอมพิวเตอร์

นางสาวกมลทิพย์ กิ่งไก่อ
นายฉัตรชัย อุปพันธ์พงศ์ชัย
นายพงษ์ศักดิ์ ชูงาม
นายเอกภพ ชื่นโม

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ชีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา
อาจารย์ กิติพงศ์ มะโน
อาจารย์ วรวิทย์ สมหา
ปีการศึกษา 2537

บทคัดย่อ

ปฏิญานี้ฉบับนี้ เสนอระบบวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำการวิเคราะห์เสียงโดยอาศัยทฤษฎีของ ซอรัท ไทม์ สเปกตรัม อนาไลซิส โดยอาศัยหลักการคณิตศาสตร์ที่เรียกว่า ฟาสท์ ฟูริเยอร์ ทรานสฟอร์ม ซึ่งทำการเปลี่ยนสัญญาณเสียงที่ได้จากการสุ่มสัญญาณ (sampling) ซึ่งอยู่ในรูปของสัญญาณคิสิกส์ในโดเมนเวลา ให้อยู่ในโดเมนความถี่ และเก็บข้อมูลทั้งที่อยู่ในรูปโดเมนเวลา และโดเมนความถี่ ลงในแฟ้มข้อมูล และสามารถนำข้อมูลที่เก็บไว้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบหาความคล้ายคลึงกันของสัญญาณเสียงได้

VOICE ANALYSIS AND RECOGNITION PROGRAM BY COMPUTER

MISS.KAMONTIP	KINGKO
MR.CHATCHAI	OUPAPUNPONGCHAI
MR.PONGSAK	CHOO-NGAM
MR.EKAPHOB	CHUENMOO

ADVISER

ASSIT.DR.TERAPON TEPHASSADIN N AYUTAYA

MR.KITIPONG MANO

MR.WORAWIT SOMHA

1994

ABSTRACT

THIS THESIS PRESENT VOICE ANALYSIS AND RECOGNITION PROGRAM WHICH ANALYZES VOICES BASED ON SHORT TIME ANALYSIS USING ARITHMETIC METHODOLOGY CALLED FAST FOURIER TRANSFORM, VOICE SIGNAL OBTAINED FROM SAMPLING DATA OR IN OTHER WORD IMPULSE SIGNAL WITHIN TIME DOMAIN, WILL BE TRANSFORMED INTO THE FORM OF FREQUENCY DOMAIN.

THE COLLECTED DATA IN BOTH FORMS OF TIME DOMAIN AND FREQUENCY DOMAIN WILL BE RECORDED INTO DATA FILE. THE COLLECTED DATA CAN THEN BE ANALYZED AND COMPARE TO SEEK THE RESEMBLANCE IN VOICE SIGNAL.

กิติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงมาได้เพราะพระคุณของ คุณแม่ คุณพ่อ และความกรุณา จากท่านอาจารย์ ชีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา อาจารย์ กิติพงศ์ มะโน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ วรวิทย์ สมหา ซึ่งท่านได้ช่วยเหลือคณะผู้จัดทำเป็นอย่างมากทั้งให้คำแนะนำ ให้ข้อมูลมา ศึกษา และให้โปรแกรมช่วยในการวิเคราะห์ ซึ่งในโอกาสนี้คณะผู้จัดทำโครงการนัฐศึกษาซึ่งใน พระคุณของทุกๆ ท่าน จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	2
2.1 หลักการของการเข้าถึงข้อมูลและการแปลงข้อมูล	2
2.2 การแปลงฟาสท์ฟูรีเยอร์	34
2.3 โครงสร้างของการ์ดขาวน์บลาสเตอร์	49
2.4 โครงสร้างข้อมูล (Data Structure)	79
2.5 การสร้างโปรแกรมสำเร็จรูปด้วยวิซวลเบสิก	92
2.6 วินโดว์ API (Windows API)	104
บทที่ 3 การออกแบบ	127
3.1 หน่วยการจำเสียงพูด	127
3.2 วิธีการวิเคราะห์และศึกษาลำเสียงพูด	128
3.3 อัลกอริทึม	151
3.4 หลักการออกแบบโปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด	152
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	172
4.1 การทดลอง	172
4.2 ผลการทดลอง	184
บทที่ 5 บทวิจารณ์และสรุป	187
5.1 ปัญหา	187
5.2 แนวทางพัฒนา	188
5.3 บทสรุป	188

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก ก	
โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด	190
ภาคผนวก ข	
คู่มือการตรวจฉบับมาตรฐานโปรแกรม	301
ภาคผนวก ค	
การติดตั้ง โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด	321
บรรณานุกรม	



รูปภาพที่

หน้า

รูปที่ 2.24 แสดงฟังก์ชันถ่ายโอนของวงจรเปรียบเทียบ	24
รูปที่ 2.25 บล็อกไดอะแกรมของ ADC แบบใช้การนับ	24
รูปที่ 2.26 ADC แบบใช้การนับ	25
รูปที่ 2.27 บล็อกไดอะแกรมของวงจรแทรกคิง	26
รูปที่ 2.28 ไทม์มิงไดอะแกรมของวงจรแทรกคิง	27
รูปที่ 2.29 วงจรแปลงแบบสโโลปเดี่ยว	27
รูปที่ 2.30 วงจรกำเนิดสัญญาณแรมพ์	29
รูปที่ 2.31 ก) บล็อกไดอะแกรมของ ADC แบบสโโลปคู่	29
รูปที่ 2.31 ข) รูปคลื่นเอาต์พุตของ ADC แบบสโโลปคู่	30
รูปที่ 2.32 บล็อกไดอะแกรมของ ADC แบบใช้การประมาณค่าอย่างต่อเนื่อง	31
รูปที่ 2.33 ไทม์มิงไดอะแกรมของ SAR	32
รูปที่ 2.34 ADC แบบขนาน	33
รูปที่ 2.35 กราฟแสดงการไหลถึงวิธีการคำนวณตามสมการ 2.11	40
รูปที่ 2.36 หน่วยฝึกเล็ขอของการคำนวณ ตามขั้นตอนวิธีลดทอนทางเวลา	43
รูปที่ 2.37 ก) แสดงขั้นตอนตามวิธีแบบ DIT สำหรับ DFT แบบ 8 จุด	45
รูปที่ 2.37 ข) แสดงขั้นตอนแบบ DIT สำหรับ DFT แบบ 8 จุด	45
รูปที่ 2.38 ก) กราฟการไหลของสัญญาณแสดงการคำนวณตามรูปที่ 2.37	46
รูปที่ 2.38 ข) แสดงการสลับตำแหน่งของลำดับ $x(n)$ ด้วยการผันกลับบิต	46
รูปที่ 2.39 ภาพรวมแสดงขั้นตอนวิธีการคำนวณ DFT ขนาด N จุด แบบลดทอนทางเวลา	48
รูปที่ 2.40 กราฟสัญญาณการไหลแสดง FFT ลดทอนทางเวลา	50
รูปที่ 2.41 ลักษณะของสัญญาณไซน์	52
รูปที่ 2.42 แคมป์ลิงเรทสูงและแคมป์ลิงเรทต่ำ	54
รูปที่ 2.43 เมนูหลักของ Vedit	57
รูปที่ 2.44 หน้าจอของ Scan Input	58
รูปที่ 2.45 การสุ่มตัวอย่างของบล็อกที่ใช้ส่งข้อมูล	60
รูปที่ 2.46 การแก้ไขบล็อกข้อมูล	61
รูปที่ 2.47 การสร้างเสียงก้อง	63

รูปภาพที่

หน้า

รูปที่ 2.49	เมนูตัวเลือก	66
รูปที่ 2.50	เมนู File	67
รูปที่ 2.51	เมนู View	68
รูปที่ 2.52	เมนู Edit	70
รูปที่ 2.53	แสดงโครงสร้างของไฟล์รูปคลื่น	80
รูปที่ 2.54	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและข้อมูล	82
รูปที่ 2.55	โครงสร้างของไฟล์ *.FFT	91
รูปที่ 2.56	ข้อความที่เกี่ยวกับวิซวลเบสิก	92
รูปที่ 2.57	ลักษณะของหน้าจอเมื่อเรียกคำสั่ง RUN จาก Program Manager	93
รูปที่ 2.58	หน้าจอของวิซวลเบสิกขณะเลือกการติดตั้ง	94
รูปที่ 2.59	รูปจอภาพเมื่อทำการติดตั้งวิซวลเบสิกเรียบร้อยแล้ว	95
รูปที่ 2.60	แสดงลักษณะของโปรแกรมวิซวลเบสิก	96
รูปที่ 2.61	แสดงเมนูเครื่องมือ	96
รูปที่ 2.62	แสดงรายละเอียดของไอคอนต่าง ๆ	97
รูปที่ 2.63	แสดงลักษณะของฟอร์ม	97
รูปที่ 2.64	แสดงลักษณะของกล่องเครื่องมือและลักษณะของหน้าต่างโปรเจกต์	98
รูปที่ 2.65	แสดงหน้าต่างของพรอพเพอร์ตี้ส์	99
รูปที่ 2.66	แสดงการสร้างกรอบข้อความ	100
รูปที่ 2.67	แสดงลักษณะการสร้างปุ่มคำสั่งทั้ง 2 อัน	101
รูปที่ 2.68	แสดงหน้าต่างของการตั้งค่าพรอพเพอร์ตี้ส์	102
รูปที่ 2.69	หน้าต่างการเขียนโปรแกรม	103
รูปที่ 2.70	แสดงลักษณะของโปรแกรมเมื่อทำคำสั่ง RUN	104
รูปที่ 3.1	รูปคลื่นของการสุ่มสัญญาณเสียง	129
รูปที่ 3.2	บล็อกไดอะแกรมของ Short Time Energy	130
รูปที่ 3.3	บล็อกไดอะแกรมของ Short Time Average Energy	131
รูปที่ 3.4	แสดงบล็อกไดอะแกรมของ Short Time Average Zero Crossing	132
รูปที่ 3.5	ค่าของ Average Zero Crossing ขณะมีสัญญาณเสียงและไม่มีสัญญาณเสียง	132

รูปภาพที่

หน้า

รูปที่ 3.7 แสดงค่าการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียง	137
รูปที่ 3.8 แสดงการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียง	138
รูปที่ 3.9 แสดงค่าการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียง	139
รูปที่ 3.10 แสดงค่าการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียง	140
รูปที่ 3.11 การแทนระบบด้วยหลักการของทฤษฎีทับซ้อน	141
รูปที่ 3.12 การแทนระบบไฮโมมอร์ฟิกสำหรับการคอนโวลูชัน	142
รูปที่ 3.13 รูปแบบของระบบสำหรับการแปลงกลับคอนโวลูชันของระบบไฮโมมอร์ฟิก	142
รูปที่ 3.14 การแทนในโดเมนความถี่โดยการคอนโวลูชันของระบบไฮโมมอร์ฟิก	143
รูปที่ 3.15 การแทนคุณลักษณะการแปลงกลับคอนโวลูชันของระบบไฮโมมอร์ฟิก	143
รูปที่ 3.16 การแทนกลับของระบบด้วยการแปลงกลับคอนโวลูชันของระบบไฮโมมอร์ฟิก	144
รูปที่ 3.17 คอมเพล็กซ์ เช็พสตรัมและเช็พสตรัม	146
รูปที่ 3.18 บล็อกไดอะแกรมของการสุ่มสัญญาณเสียง	148
รูปที่ 3.19 บล็อกไดอะแกรมของการวิเคราะห์โดยวิธีซอร์ดใหม่ การวิเคราะห์สเปกตรัม	151
รูปที่ 3.20 บล็อกไดอะแกรมของการวิเคราะห์ที่ใช้งานจริง	151
รูปที่ 3.21 โพลีชาร์ทแสดงการทำงานทั้งหมดของโปรแกรม	154
รูปที่ 3.22 แสดงลักษณะของเมนู	155
รูปที่ 3.23 แสดงลักษณะของฟอร์มการรับเสียง	156
รูปที่ 3.24 แสดงโพลีชาร์ทของเมนูรับเสียง	157
รูปที่ 3.25 แสดงโพลีชาร์ทของวิธีการรับเสียง	158
รูปที่ 3.26 แสดงการอินาเบิลเมนูการวิเคราะห์และรายงานผลข้อมูล	158
รูปที่ 3.27 แสดงฟอร์มการเปิดแฟ้ม	159
รูปที่ 3.28.แสดงการช้คลิกเพิ่ม	159
รูปที่ 3.29 แสดงการลบแฟ้ม	160
รูปที่ 3.30 แสดงการทดลองฟังเสียง	161
รูปที่ 3.31 เมื่อทำการวิเคราะห์	162
รูปที่ 3.32 แสดงโพลีชาร์ทขั้นตอนการคำนวณ FFT	164
รูปที่ 3.33 แสดงหลักการเก็บข้อมูล	166

รูปภาพที่	หน้า
รูปที่ 3.35 แสดงสัญญาณเสียงในรูปโคเมนทางความถี่	167
รูปที่ 3.36 แสดงลักษณะหัวแฟ้ม WAVE FILE	168
รูปที่ 3.37 การรายงานผลข้อมูลของ WAVE FILE	168
รูปที่ 3.38 การแสดงผลออกทางเครื่องพิมพ์	169
รูปที่ 3.39 แสดงลักษณะทั่วไปของโปรแกรม	170
รูปที่ 3.40 โฟล์วชาร์ทแสดงการทำงานของการทำงานของการเปรียบเทียบ	171
รูปที่ 4.1 การเลือกเมนูรับเสียง	172
รูปที่ 4.2 แสดงจอภาพที่ป้อนชื่อไฟล์	173
รูปที่ 4.3 แสดงหน้าต่างของการรับเสียง	173
รูปที่ 4.4 แสดงหน้าต่างการวิเคราะห์	174
รูปที่ 4.5 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณเสียงที่ถูกวิเคราะห์ด้วย FFT	175
รูปที่ 4.6 แสดงลักษณะของสัญญาณเสียงที่อยู่ในรูปของ dB	176
รูปที่ 4.7 แสดงหน้าต่างการเปรียบเทียบ	177
รูปที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบพร้อมการแสดงผล	178
รูปที่ 4.9 เมื่อทำการเลือกเมนูทดลองฟังเสียง	179
รูปที่ 4.10 หน้าต่างเมื่อเลือกเมนูการวิเคราะห์	180
รูปที่ 4.11 เมื่อทำการเลือกการแสดงผลทางด้านเวลา	180
รูปที่ 4.12 การแสดงผลทางด้านความถี่	181
รูปที่ 4.13 สรุปรูปข้อมูล	181
รูปที่ 4.14 แสดงผลออกทางเครื่องพิมพ์	182
รูปที่ 4.15 แสดงการให้ความช่วยเหลือ	183
รูปที่ 4.16 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ โปรแกรม	183
รูปที่ 4.17 แสดงลักษณะของสัญญาณเสียง ที่พูดครั้งที่ 1	184
รูปที่ 4.18 แสดงลักษณะของสัญญาณเสียง ที่พูดครั้งที่ 2	185

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงลำดับของการอินเตอร์รัพต์	72
ตารางที่ 2.2 พอร์ตต่าง ๆ ของการ์ดชาน์บลาสเตอร์	73
ตารางที่ 2.3 พอร์ตของการ์ดชาน์บลาสเตอร์โปร	74
ตารางที่ 2.4 รีจิสเตอร์ทั่ว ๆ ไป	75
ตารางที่ 2.5 ตัวเลือกทางอินพุท	75
ตารางที่ 2.6 การกำหนดรูปแบบมาตรฐานการทำงาน	105
ตารางที่ 2.7 รูปแบบของข้อมูลแบบ PCM	117
ตารางที่ 2.8 การย่อข้อมูลของ PCM 8 บิต แบบโมน	117
ตารางที่ 2.9 การย่อข้อมูลของ PCM 8 บิต แบบสเตอริโอ	117
ตารางที่ 2.10 การย่อข้อมูลของ PCM 16 บิต แบบโมน	118

บทที่ 1

บทนำ

ในการที่เราจะพยายามให้คอมพิวเตอร์สามารถส่งเสียงพูดและเข้าใจเสียงของมนุษย์นั้นในปัจจุบันนี้ได้เป็นเรื่องยากอีกต่อไปแล้ว และเราอาจจะเคยได้ทราบถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันกันมาบ้างแล้ว อย่างเช่น หุ่นยนต์รับใช้ที่กลุ่มประเทศผู้นำทางเทคโนโลยีทั้งหลายนั้นได้สร้างขึ้นมา สามารถรับฟังคำสั่งเป็นเสียงพูดได้โดยตรง

สิ่งประดิษฐ์ชิ้นแรกที่สามารถสร้างเสียงเลียนแบบมนุษย์ได้เป็นระบบแมคคานิคส์ส่วน (Mechanical speaking machine) ในที่นี้จะเรียกว่า "เครื่องจักรสร้างเสียงเลียนแบบเสียงพูด" (เครื่องจักรนี้มีคุณสมบัติแตกต่างกับเครื่องจักรพูดได้ของเอดิสัน) เครื่องจักรนี้ได้รับรางวัลสิ่งประดิษฐ์ประจำปี อีกต่อมาเครื่องจักรสร้างเสียงได้รับการพัฒนามาอีกขั้นหนึ่ง เครื่องที่สองนี้สามารถออกเสียงสระได้ทั้งสระและพยัญชนะแต่เครื่องรับฟังก็ยังพูดไม่ได้เช่นกัน จากการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเสียงพูดกันอย่างกว้างขวาง ทำให้มีการเริ่มนำเอาวงจรไฟฟ้ามาแทนระบบแมคคานิคส์มากขึ้น ในที่สุดเครื่องสร้างเสียงระบบไฟฟ้าก็สร้างสำเร็จขึ้นที่นิวยอร์ก และเริ่มเป็นที่รู้จักกันในนามของ Vocoder หรือ คนตรีพูดได้ และหลังจากที่ Vocoder ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายก็เป็นยุคของการพัฒนาทางอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์และขณะเดียวกันความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของเสียงก็พัฒนาขึ้นมาก จนสามารถที่จะรับฟังเสียงขึ้นมาได้บ้าง สิบกว่าปีมานี้ ก็สามารถจดจำเสียงพูดได้ (speech recognition) เริ่มจากการเปลี่ยนสัญญาณเสียงซึ่งอยู่ในรูปของสัญญาณไฟฟ้า ให้เป็นสัญญาณที่คอมพิวเตอร์สามารถเข้าใจได้ ก็คือ สัญญาณดิจิทัล แล้วอาศัยความเร็วของคอมพิวเตอร์ทำการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คณิตศาสตร์เข้าช่วย จนปัจจุบันนี้แทบจะไม่มีระบบแมคคานิคส์อยู่เลยนอกจากสายโพง

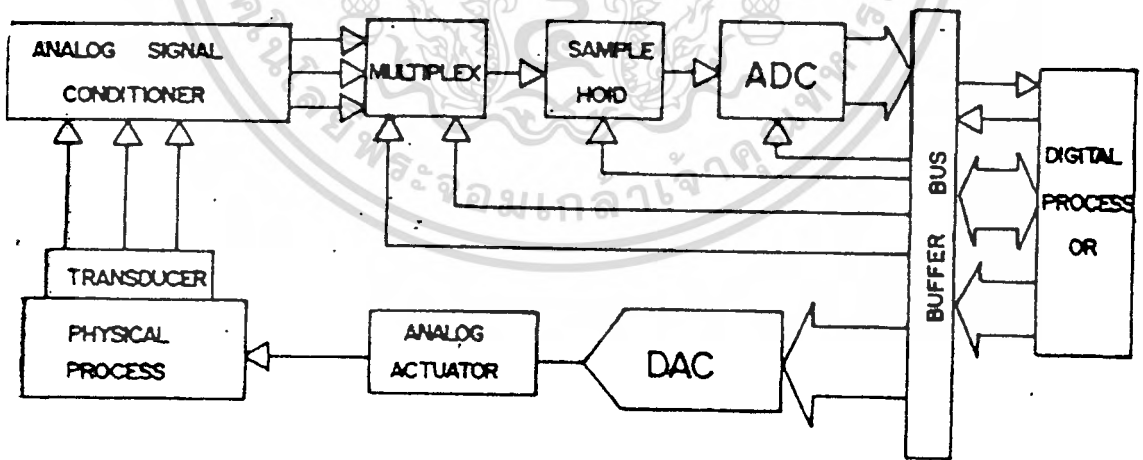
ดังนั้นในปฏิญญาฉบับนี้ ก็ได้ให้ความสนใจในเรื่องของเสียงเช่นเดียวกัน จึงได้พัฒนาโปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้งานต่อไปได้โดยปฏิญญาฉบับประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ หรือที่มาของการประยุกต์ใช้งานการจดจำเสียงพูดให้แก่คอมพิวเตอร์ บทที่ 2 เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการวิเคราะห์ข้อมูลเสียง บทที่ 3 นี้ก็จะเป็นการออกแบบโปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด บทที่ 4 นี้จะเป็นการทดลองและผลการทดลองโปรแกรมซึ่งจะเป็นการรับเสียงเข้ามาเพื่อเปรียบเทียบและผลการเปรียบเทียบเสียงพูด ส่วนบทสุดท้ายนี้ก็ได้มีการสรุปผลปฏิญญาฉบับนี้และยังได้แนะนำแนวทางการพัฒนาโปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการทำงาน

2.1 หลักการของการเข้าถึงข้อมูลและการแปลงข้อมูล

รูปแบบสัญญาณไฟฟ้าที่เราพบเห็นและคุ้นเคยในชีวิตประจำวันจะอยู่ในรูปแบบของสัญญาณที่ต่อเนื่องหรือที่เรียกว่าสัญญาณอนาล็อก ซึ่งแต่เดิมการจะนำเอาสัญญาณไฟฟ้างกล่าวมาประมวล (Processed) จะกระทำในแบบอนาล็อกนั่นเอง แต่เมื่อเริ่มมีเทคนิคการประมวลสัญญาณทางดิจิทัลได้รับการพิจารณาเนื่องจากพบว่า ในรูปแบบของดิจิทัลการประมวลผล การสื่อสาร และการแสดงผล สามารถกระทำได้ง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่า ดังนั้นการเปลี่ยนรูปของสัญญาณ (conversion) จึงได้มีความจำเป็นขึ้น จากสัญญาณอนาล็อกที่มีอยู่ตามธรรมชาติถูกเปลี่ยนมาเป็นสัญญาณดิจิทัล โดยวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล (Analog to Digital converters) หรือ ADC และนำมาประมวลโดยตัวประมวลทางดิจิทัล (Digital processors) เช่น คอมพิวเตอร์ จากนั้นจะถูกนำมาแสดงผลเลยหรือถูกเปลี่ยนกลับมามีอยู่ในรูปอนาล็อกที่ใช้งานได้ง่ายกว่า โดยวงจรแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นสัญญาณอนาล็อก (Digital to Analog converters) หรือ DAC ในรูปที่ 2.1 แสดงระบบควบคุมโดยการประมวลผลข้อมูลในระบบดิจิทัล



รูปที่ 2.1 ระบบควบคุมที่มีการประมวลผลทางดิจิทัล

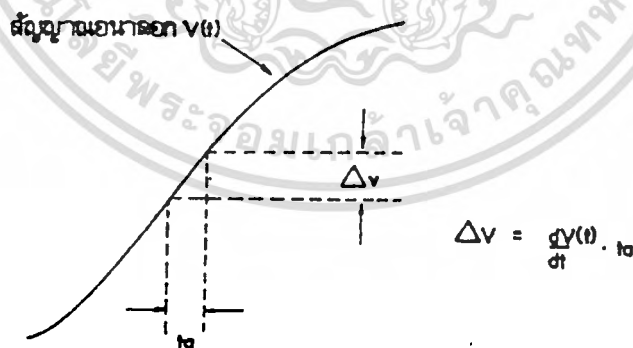
การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพไม่ว่าในลักษณะใดๆ ก็ตาม (physical process) เช่น ความดัน อุณหภูมิ ฯลฯ จะต้องถูกเปลี่ยนให้เป็นสัญญาณไฟฟ้าอนาล็อก โดยทรานสดิวเซอร์ที่มีคุณสมบัติที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมาะสมกับรูปแบบทางกายภาพนั้นสัญญาณไฟฟ้าจะถูกปรับให้อยู่ในรูปและขนาดที่เหมาะสม โดยวงจรจัดสัญญาณ เช่น วงจรขยาย หรือ ฟิลเตอร์ เป็นต้น

ในระบบข้อมูลที่ต้องการประมวลในเวลาเดียวกันมีหลายข้อมูล แต่เนื่องจาก ADC ทำงานได้เร็วพอจึงไม่สามารถจำเป็นต้องใช้ ADC หลายๆ ตัว ทำงานแยกกัน แต่จะใช้วิธีแบ่งเวลา (Time sharing) โดยวิธีมีลติเพล็กซ์ วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ (Sample and Hold) จะสุ่ม (sample) ขนาดของสัญญาณอนาล็อกออกมาและเก็บ (hold) ไว้เพื่อรอให้ ADC รับไปเปลี่ยนเป็นกระแสดิจิตอลจนเรียบร้อยแล้วค่อยรับสัญญาณใหม่ ทั้งนี้เพื่อที่จะไม่จำเป็นต้องใช้ ADC ที่ทำงานได้เร็วมากนัก ข้อมูลทางดิจิตอลจะถูกส่งต่อไปยังเส้นทางส่งข้อมูล (system bus) แล้วจะทำการประมวลผล โดยตัวประมวลผล (Processor) แล้วจึงเปลี่ยนกลับมาเป็นสัญญาณอนาล็อกโดย DAC เพื่อที่ทำการควบคุมกิจกรรมทางกายภาพของระบบผ่านตัวดำเนินการทางอนาล็อก

2.1.1 ทฤษฎีการ สุ่มสัญญาณ (Sampling)

ในการแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอลนั้น ADC จะต้องใช้เวลาระหว่างหนึ่งในการจัดการ ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวนั้นมักจะขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายตัว เช่น ความละเอียดของการเปลี่ยนสัญญาณ เทคนิคของการเปลี่ยนแปลงสัญญาณ และความเร็วในการทำงานของอุปกรณ์ร่วมอื่นๆ ความเร็วของการเปลี่ยนแปลงสัญญาณจำเป็นในการประยุกต์ใช้งานเฉพาะอย่าง และความแม่นยำที่ต้องการ



รูปที่ 2.2 แสดงค่าผิดพลาดจากการวัดในช่วงเวลาที่เกิดความไม่แน่นอน

ช่วงเวลาในการแปลงสัญญาณบางครั้งอาจเรียกว่าช่วงเวลาที่เกิดความไม่แน่นอน ซึ่งโดยทั่วไปหมายถึงช่วงเวลาที่เกิดความไม่แน่นอนในการวัด และผลก็คือเกิดค่าผิดพลาดต่อค่าที่วัดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรูปที่ 2.2 สัญญาณอนาล็อก $v(t)$ มักมีอัตราการเปลี่ยนแปลง dv/dt ในช่วงของช่วงเวลาที่ไม่นั่นอน t_a ดังนั้นช่วงการเปลี่ยนแปลงอนาล็อกจะเท่ากับ v โดย

$$\Delta v = t_a \frac{dv(t)}{dt}$$

ดังนั้นหากเวลาที่ ADC ใช้ในการเปลี่ยนสัญญาณเวลา t_a นี้รหัสดิจิทัลที่ได้อาจจะตรงกับขนาดของสัญญาณอนาล็อกค่าใดค่าหนึ่งในช่วงนี้ และส่วนอื่นๆ ที่เหลือคือค่าผิดพลาดที่เกิดขึ้นซึ่งแน่นอนในบางครั้งเป็นไปได้ที่รหัสดิจิทัลจะตรงกับค่าอนาล็อกที่ถูกต้อง

ตัวอย่างในกรณีสัญญาณอินพุทเป็นรูปไซน์ อัตราการเปลี่ยนแปลงบนรูปคลื่นจะเกิดที่ที่สุดตรงบริเวณจุดตัดแกนเวลารอบๆ จุดศูนย์โวลต์ (Zero Crossing) และในช่วงเวลาที่ไม่นั่นอน เพราะฉะนั้นค่าผิดพลาด คือ

$$\begin{aligned} \Delta v &= t_a \frac{d(A \sin \omega t)}{dt} = 0 \\ &= t_a A \omega \end{aligned}$$

และค่าผิดพลาดรวม คิดจากอัตราส่วนของขนาดเต็มสเกล คือ

$$\Sigma = \frac{V}{2A} = \pi f t_a$$

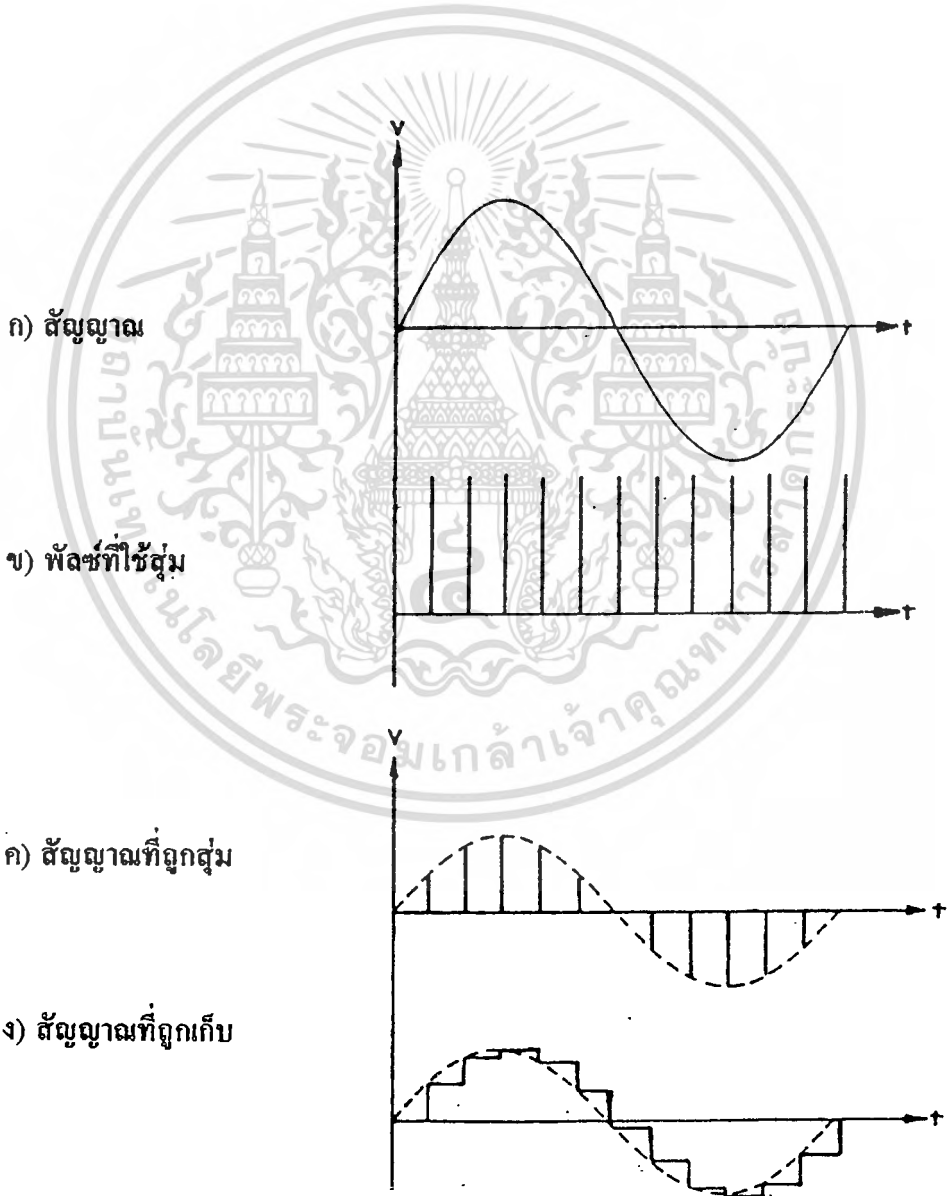
หากต้องการจะเปลี่ยนสัญญาณรูปไซน์ความถี่ 1 กิโลเฮิร์ตให้เป็นสัญญาณดิจิทัล 10 บิต ซึ่งจะยอมให้ค่าผิดพลาดไม่เกินกว่าค่าความแม่นยำ คือ 1^{10} LSB หรือ 0.001 ดังนั้นช่วงเวลาที่ไม่นั่นอนจะต้องอยู่ในช่วง

$$t_a = \frac{\Sigma}{\pi f} = \frac{0.001}{\pi \times 10^3} = 310 \times 10^{-9} \text{ sec}$$

จะเห็นว่าแม้สัญญาณ 1 กิโลเฮิร์ต จะไม่ใช้ความถี่สูงก็จริง แต่ ADC ที่ใช้ต้องการเวลาในการเปลี่ยนใน 230 นาโนวินาทีเป็นรหัส 10 บิต นั้นไม่ใช่หาได้ง่ายๆ ซึ่งวิธีอื่นที่ไม่จำเป็นต้องใช้ ADC ความเร็วสูงเช่นนั้นคือการใช้วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ ซึ่งวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณที่มีช่วงเอกละเวลาที่ไม่นั่นอนน้อยๆ นั้นทำได้ง่ายและราคาถูกกว่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ และค่าผิดพลาดจากช่วงเวลาไม่แน่นอน

วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณจะสุ่มสัญญาณอินพุต และนำสัญญาณที่สุ่มนั้นมาเก็บไว้ในเวลาหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การประจุแรงดันไว้ในตัวเก็บประจุ เพื่อให้แรงดันอินพุตสามารถคงอยู่ได้นานพอ ดังนั้นช่วงเวลาที่ไม่แน่นอนของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ คือเวลาตั้งแต่เริ่มสุ่มสัญญาณจนเก็บประจุค่าแรงดันถึงค่าที่สุ่ม สำหรับวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณแล้ว ช่วงเวลาที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับแบนด์วิดท์ และเวลาในการกลับตัวของอุปกรณ์แอกทิฟที่ใช้ในวงจรซึ่งหาและสร้างได้ง่ายและราคาถูกกว่าการสร้าง ADC ความเร็วสูง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้รูปที่ 2.3 การสุ่มสัญญาณ ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

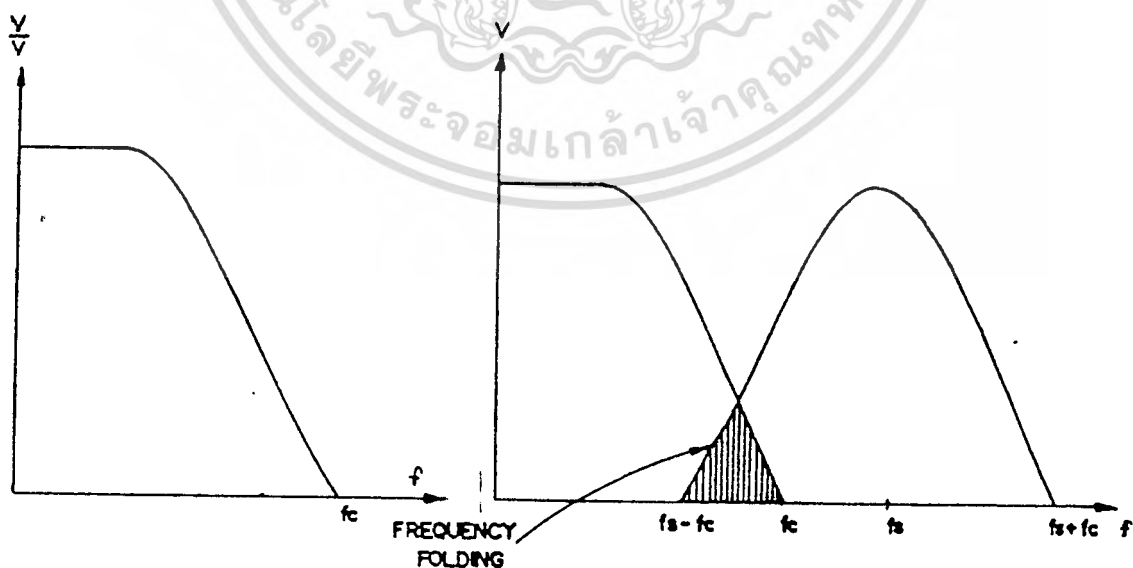
ระบบการสุ่มข้อมูล และทฤษฎีการสุ่ม

ในระบบการสุ่ม สัญญาณอนาล็อกจะถูกสุ่มเป็นระยะคงที่ตามรูปที่ 2.3 กลุ่มของสัญญาณสุ่มจะแทนแบนด์วิดท์ที่ทำงานด้วยความเร็วสูง ซึ่งจะทำการตัดต่อสัญญาณอนาล็อกในช่วงเวลาอันสั้น

ผลของการสุ่มสัญญาณด้วยความเร็วจะเสมือนกับการคูณขบวนสัญญาณพัลส์แคบๆ กับสัญญาณอนาล็อก ซึ่งจะได้เป็นสัญญาณที่เกิดการมอดูเลทระหว่างขบวนพัลส์กับสัญญาณอนาล็อก ดังแสดงในรูป 2.3 ค โดยสัญญาณอนาล็อกจะขึ้นมาบนขบวนพัลส์ถ้าหากเอาสวิทช์และตัวเก็บประจุแทนสวิทช์แล้วสัญญาณอนาล็อกที่ถูกสุ่มจะถูกเก็บไว้ในตัวเก็บประจุจนกว่าสัญญาณค่าใหม่ถูกสุ่มเข้ามาซึ่งลักษณะของเอาท์พุทที่แสดงในรูป 2.3 ง.

มีปัญหาที่ว่าอัตราการสุ่มสัญญาณนั้นควรมีขนาดเท่าใดนั้นจะไม่ทำให้ข้อมูลสูญหายไปเมื่อสัญญาณนั้นถูกเปลี่ยนกลับมาเป็นเช่นเดิม คำตอบก็คือขึ้นอยู่กับความถี่ของสัญญาณอนาล็อกและทฤษฎีของการสุ่มกล่าวไว้ว่า "ถ้าสัญญาณต่อเนื่องซึ่งมีความถี่และฮาร์โมนิกไม่เกิน f_c แล้วสัญญาณดังกล่าวจะสามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นอย่างเดิมโดยไม่สูญเสียรายละเอียดหรือผิดเพี้ยนไปถ้าอัตราการสุ่มไม่น้อยกว่า $2f_c$ ต่อวินาที "

การเกิดความถี่ซ้อน และ ความถี่เพี้ยน



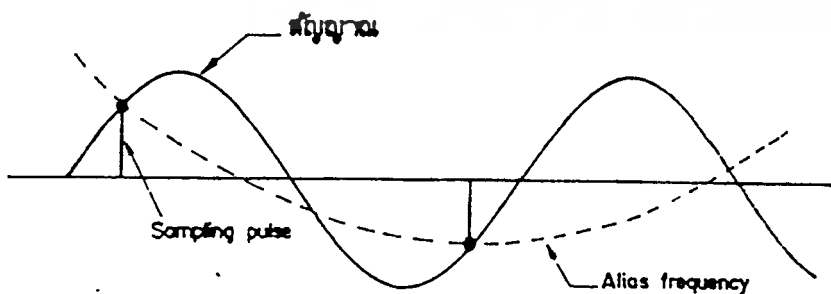
เอกสารนี้รูป 2.4 ก) แสดงสเปคตรัมของสัญญาณอนาล็อกที่จะถูกสุ่ม รูป 2.4 ข) หลังจากการสุ่มเกิดความถี่ซ้อน การคร่าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากทฤษฎีของการสุ่มสามารถอธิบายด้วยลักษณะรูปสเปกตรัมของสัญญาณในรูปที่ 2.4 ก แสดงให้เห็นสเปกตรัมของสัญญาณที่ถูกสุ่มซึ่งแบนด์วิดธ์ไม่เกิน f_c ในขณะที่สัญญาณนี้จะถูกสุ่มด้วยความถี่ f_s ขบวนการมอดูเลชันจะทำให้แถบสเปกตรัมของสัญญาณสุ่มขยายกว้างออกจาก f_s เป็น $2f_s, 3f_s, \dots$ ได้เป็นดังรูป 2.4 ข

ถ้าความถี่ของสัญญาณสุ่ม (f_s) ไม่สูงพอหลังจากการสุ่มสเปกตรัมบางส่วนของสัญญาณสุ่มจะมาซ้อนทับสเปกตรัมของสัญญาณซึ่งเรียกว่าการเกิดความถี่ซ้อน หากเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้เกิดความเพี้ยนแก่สัญญาณอนาล็อกจากการซ้อนของสเปกตรัมเมื่อสัญญาณถูกเปลี่ยนกลับไปอยู่ในรูปเดิม และถ้าเลื่อนความถี่ของการสุ่มให้สูงขึ้นจนโอกาสการซ้อนของสเปกตรัมหมดไป การเปลี่ยนกลับของสัญญาณหลังจากถูกสุ่มก็ยังคงเหมือนเดิมได้

จากที่กล่าวมาแล้วว่าการสนับสนุนทฤษฎีการสุ่มที่ว่าให้ $f_s > 2f_c$ นั่นคือการกำจัดการซ้อนทับของสเปกตรัมได้สองวิธีคือ หนึ่งด้วยการใช้อัตราการสุ่มที่สูงพอ และสองทำการฟิลเตอร์ความถี่ของสัญญาณอนาล็อกก่อนการสุ่มเพื่อให้แบนด์วิดธ์ไม่เกินไปกว่า $f_s/2$ ในทางปฏิบัติแล้วจะยังคงเกิดความถี่ซ้อนได้เสมอจากส่วนฮาร์โมนิกของสัญญาณรวมทั้งสเปกตรัมของสัญญาณรบกวนที่ยังคงอยู่แม้ว่าทำการฟิลเตอร์ก่อนหน้ามาแล้วก็ตามกำลังการจัดการจัดการซ้อนทับของสเปกตรัมดังนี้ วิธีที่ได้ผลคือพยายามให้การสุ่มสัญญาณเป็นไปอย่างรวดเร็วมากที่สุด ซึ่งปกติจะสูงกว่าความถี่ต่ำตามทฤษฎีการสุ่มคือ $2f_c$ เสมอ

ผลของการใช้อัตราการสุ่มที่ไม่เหมาะสมอีกประการหนึ่งที่เกิดสัญญาณรูปไซน์แสดงในรูปที่ 2.5 เรียกว่าการเกิดความถี่เพี้ยน (Alias Frequency) ซึ่งเกิดกับสัญญาณที่เปลี่ยนกลับมาเช่นเดิมหลังจากถูกสุ่มแล้ว



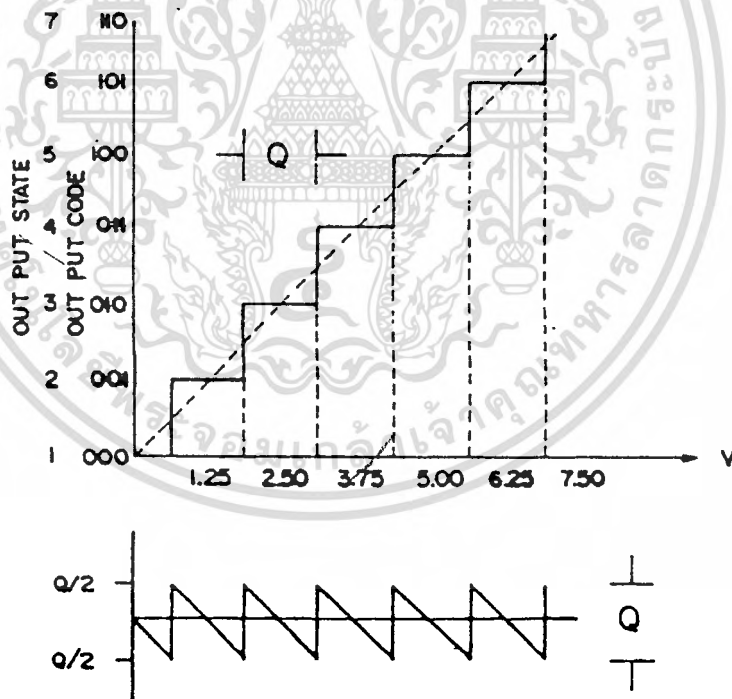
รูปที่ 2.5 การเกิดความถี่เพี้ยนจากการสุ่มความถี่ต่ำกว่า 2 เท่าของความถี่สัญญาณอนาล็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีการสุ่มนี้ในอัตราที่ต่ำกว่าสองเท่าของสัญญาณอินพุทจะทำให้ได้สัญญาณไขว้ความถี่ต่ำๆ แสดงให้เห็นเป็นจุดไขว้ปลาในรูปที่ 2.5 ซึ่งจะเห็นว่าความถี่ที่เพิ่มขึ้นอาจจะแตกต่างไปจากความถี่เดิมไปมาก

ทฤษฎีการควอนไทซ์ซิง (Quantizing Theory)

ขบวนการที่เปลี่ยนแปลงสัญญาณอนาล็อก เป็นสัญญาณที่ไม่ต่อเนื่อง (discrete signal) จะเรียกว่าการควอนไทซ์ซิง (Quantizing) ซึ่งจากนี้ก็จะผ่านขบวนการเข้ารหัส (Coding) จัดให้สัญญาณไม่ต่อเนื่องอยู่ในรูปที่ง่ายต่อการประมวล และเป็นสัดส่วนสัมพันธ์กับสัญญาณอนาล็อก เช่นอยู่ในรูปของรหัสไบนารีเป็นต้น หากนำเอาขนาดของสัญญาณอนาล็อก และสัญญาณดิจิทัลที่สัมพันธ์จากการควอนไทซ์ซิง และการถอดรหัส (decode) และนำมาเขียนกราฟก็จะได้กราฟแสดงฟังก์ชันถ่ายโอนดังในรูปที่ 2.6



รูปที่ 2.6 ฟังก์ชันถ่ายโอนของการควอนไทซ์ซิง 3 บิต ตามทฤษฎี

ในรูปกราฟแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันระหว่างการควอนไทซ์ซิงช่วง 0 ถึง +10 โวลท์ และการเข้ารหัสเป็นรหัสไบนารี 3 บิตได้ 8 ระดับจาก 000 ถึง 111 ในระบบไบนารีรหัสดิจิทัล เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละค่าจะแทนขนาดของสัญญาณ อนาล็อกแต่ละค่าที่เป็นสัดส่วนกับค่าเต็มสเกลโดยค่าสูงสุดของรหัสดิจิทัล คือทุกบิตเป็น 1 จะเท่ากับสัญญาณอนาล็อกเต็มสเกลคูณด้วย $(1-2^{-n})$ โดย n เป็นจำนวนบิตของรหัสดิจิทัลและรหัสดิจิทัลแต่ละบิตที่เป็น 1 จะเท่ากับขนาดเต็มสเกลของอนาล็อกคูณกับค่าประจำหลัก (weighting) ของรหัสนั้นหารด้วย 2^m ตัวอย่าง เช่นค่าเต็มสเกลของสัญญาณอนาล็อกเป็น 10 โวลท์ รหัส 1011 จะแทนขนาดสัญญาณอนาล็อกอินพุต

$$\begin{aligned} V_{\text{input}} &= R/2^n (1x2^3) + (0x2^2) + (1x2^1) + (1x2^0) \\ &= 10/2^4 (1x2^3) + (0x2^2) + (1x2^1) + (1x2^0) \end{aligned}$$

จุดสำคัญเกี่ยวกับกราฟในรูปที่ 2.6 อันแรกได้แก่ค่าความแม่นยำของการควอนไทซิง ซึ่งสามารถกำหนดได้จากจำนวนบิตของรหัสดิจิทัลหรือจากกราฟ คือความกว้างของสเกลของแกนอนาล็อกกว่าเป็นสัดส่วนเท่าใดระหว่างเต็มสเกลอนาล็อกกับค่า 2^m

จำนวนสถานะเอาต์พุตกำหนดได้จากจำนวนบิต คือเท่ากับ 2 สถานะ ตัวอย่าง กรณี ADC 8 บิต ควอนไทซิงจะให้เอาต์พุต 256 สถานะ และ 12 บิต หรือให้ 4096 สถานะต่อค่าเต็มสเกลของสัญญาณอนาล็อก ในโคอะแกรมแสดงทรานสเฟอร์ฟังก์ชันจะเห็นจุดแบ่งระดับ (decision point หรือ Teshold level) สัญญาณอนาล็อกจะมีจำนวน $2^m - 1$ จุดที่อยู่ที 0.625, 1.875, 3.125, 4.375, 5.625, 6.875 และ 8.125 โวลท์ ระหว่างจุดดังกล่าวเป็นสัญญาณอนาล็อกซึ่งแปลงเป็นรหัสดิจิทัล 1 สถานะดังนั้นค่าเหล่านี้จะต้องปรับปรุงให้ถูกต้องมากที่สุดเพื่อจะแปลงขนาดของอนาล็อกให้ตรงกับค่าที่ทำการควอนไทซิง

แรงดันที่ 1.25, 2.50, 3.75, 5.0, 6.25, 7.2 และ 8.75 โวลท์ เป็นจุดกึ่งกลางในช่วงของสัญญาณอนาล็อกที่แสดง 1 สถานะเอาต์พุตดิจิทัลฟังก์ชันที่เป็นขั้นบันไดสามารถประมาณเป็นเส้นตรงโดยการโดยเส้นตรงระหว่างจุดเริ่มและจุดปลาย ณ จุดกึ่งกลางของรหัสดิจิทัลสถานะสุดท้าย สังเกตว่าในทางทฤษฎีแล้วเส้นตรงเส้นนี้จะต้องผ่านจุดกึ่งกลางของรหัสดิจิทัล

ค่าความแม่นยำของการควอนไทซิง และค่าผิดพลาด

ในแต่ละสถานะของสัญญาณดิจิทัลเอาต์พุตจะแทนขนาดของสัญญาณอนาล็อกค่าใดค่าหนึ่งในช่วงเล็กๆ ระหว่างจุดแบ่งระดับจุดเรียกช่วงเล็กๆ นี้ว่าเป็นขนาด 1 อนาล็อกควอนไทเซชัน (Analog Quantization) หรือ 1 ควอนตัม (Quantum) หรือ 1 LSB (least significant bit) ของการเปลี่ยนสัญญาณ ตัวอย่างในรูปที่ 2.6 ก ซึ่งควอนตัมคือ 1.25 โวลท์ ค่านี้ได้จากการคำนวณจาก

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$Q = \text{FSR} / 2^n$$

เมื่อ FSR คือ ช่วงเต็มสเกลของแรงดันอนาล็อก (Full Scale Range)
n คือ จำนวนบิตของรหัสดิจิทัล

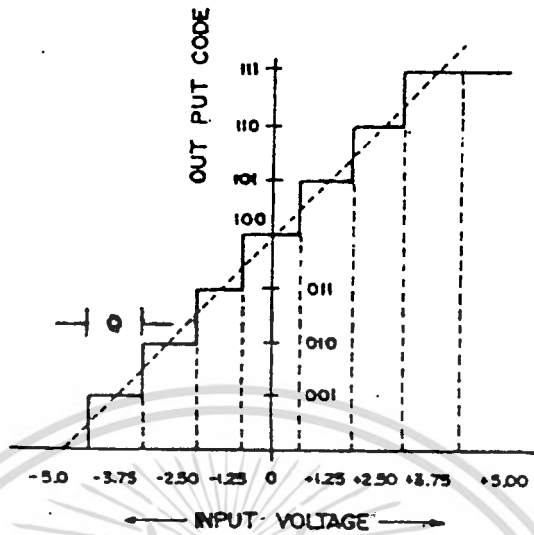
จากสมการจะเห็นว่าหากจำนวนบิตมากขนาดของการควอนไทซ์ซึ่งจัดการแก้ไขไม่ได้ นอกจากการเพิ่มจำนวนบิตของการควอนไทซ์กวาดไปตลอดช่วงของสัญญาณอนาล็อก ก็ จะเห็น ช่วงของผลต่างของอนาล็อกอินพุต และดิจิทัลเอาต์พุตเป็นช่วงซึ่งพล็อตได้เป็นรูปฟันเลื่อยคังรูป 2.6 ข. เรียกว่าค่าผิดพลาดของการควอนไทซ์ ซึ่งค่าผิดพลาดนั้นคือ 1 ช่วงสัญญาณอนาล็อกแปลง เป็นรหัสดิจิทัล 1 สถานะดังกล่าวมาแล้วนั่นเอง

ค่าผิดพลาดนี้เป็นธรรมชาติของควอนไทซ์ ซึ่งจัดการแก้ไขไม่ได้ นอกจากเพิ่มจำนวน บิตของควอนไทซ์ให้มากขึ้น และค่าผิดพลาดทางเอาต์พุต จะอยู่ระหว่าง $0-Q/2$ โดยค่าผิดพลาด อาจจะเป็นศูนย์เมื่อสัญญาณอนาล็อกที่จุดกึ่งกลางของควอนไทซ์พอดี ลักษณะค่าผิดพลาดของฟังก์ชัน จะสามารถคิดเป็นสัญญาณรบกวนทางอินพุต ซึ่งมีค่าเป็น $Q/2$ และเฉลี่ยเป็นศูนย์ ค่า rms เป็น $Q/2\sqrt{2}$ ซึ่งจะได้จากการวิเคราะห์รูปคลื่นฟันเลื่อย

รหัสตัวเลขสำหรับการเปลี่ยนข้อมูล

รหัสตัวเลขที่มักนิยมนำไปใช้ในระบบเปลี่ยนข้อมูล ได้แก่รหัสไบนารี โดยที่รหัสไบนารี สถานะสูงสุดจะแทนสัญญาณอนาล็อก FSR ($1-2^n$) โวลต์ ดังตัวอย่าง เช่นหากสัญญาณอนาล็อก เต็มสเกล (FSR) เท่ากับ 20 โวลต์ สำหรับข้อมูลขนาด 12 บิต ดังนั้นรหัส 1111 1111 1111 จะ แทนสัญญาณอนาล็อกขนาด $20 (1-2^{-12}) = 19.9951171$ โวลต์ นอกจากรหัสไบนารีธรรมดาดังกล่าว ยังมีการใช้ระบบตัวเลขไบนารีแบบอื่นๆ ในระบบของการแปลงสัญญาณได้แก่ ออฟ-เซ็ทไบนารี, two's complement, ซึ่งแต่ละแบบมีข้อดี และความเหมาะสมที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่นระบบ BCD เหมาะสำหรับการแสดงเป็นตัวเลขหน้าปัด หรือต่อเข้ากับดิจิทัลมิเตอร์ รหัส two's complement เหมาะสำหรับการคำนวณลอจิกทางคณิตศาสตร์ และระบบออฟ-เซ็ทไบนารี เหมาะสำหรับการ แปลงสัญญาณอินพุตที่มีทั้งช่วงบวกและช่วงลบ ในรูปที่ 2.7 แสดงฟังก์ชันถ่ายโอน ของ ADC 3 บิตที่มีใช้รหัสออฟ-เซ็ทไบนารี

นอกจากมาตรฐานของการใช้รหัสตัวเลขแล้ว ยังมีมาตรฐานของการเลือกช่วงของขนาด แรงดันอินพุต สำหรับ ADC คือ หากเป็นสัญญาณช่วงบวกหรือลบเพียงอย่างเดียวจะใช้ 0-5 โวลต์ หรือ 0-10 โวลต์ แต่ถ้าเป็นช่วงลบจะใช้ -2.5 โวลต์, -5 โวลต์ และ -10 โวลต์ เป็นมาตรฐาน ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.7 ฟังก์ชันถ่ายโอนของ ADC 3 บิตที่ใช้รหัสสองเฟสไบนารี

วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ (S/H)

ในตอนต้นได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการใช้วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ และ ADC ต่อจากนี้จะได้กล่าวถึงรายละเอียดของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณบางวงจรที่ใช้ในปัจจุบัน

ความจริงแล้ววงจรสุ่มและเก็บสัญญาณมิได้ใช้เฉพาะกับ ADC เท่านั้นแต่ยังใช้กันทั่วไป เช่นในระบบ data distribution, sampling scope, DVM, reconstruction filter และอนาล็อกคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ โดยพื้นฐานแล้วเป็นอุปกรณ์ หรือวงจรถักแรงดัน (Voltage memory) ซึ่งใช้อุปกรณ์ร่วมสำคัญคือตัวเก็บประจุ ในรูปที่ 2.8 ก แสดงพื้นฐานพัลซ์ที่ใช้สุ่ม ช่วงการตัดสวิตช์ และเวลาในการประจุแรงดันถึงค่าที่สุ่มเข้ามานั้นจะเรียกว่าช่วงเวลาคลาดเคลื่อนของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ จากลักษณะการทำงานดังกล่าววงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ จะมีจุดต่อสัญญาณเข้าออก 3 จุดด้วยกัน คือสัญญาณอนาล็อกอินพุต สัญญาณการสุ่ม และเอาต์พุต

รูปที่ 2.8 ข แสดงวงจรที่ใกล้เคียงกับวงจรที่ใช้งานในทางปฏิบัติ โดยเพิ่มเติมวงจรถายบายบัฟเฟอร์เข้าทางส่วนอินพุต และเอาต์พุตของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ พื้นฐานของวงจรถายบายทางอินพุตช่วยทำให้วงจรมีอินพุตอิมพีแดนซ์สูงสะดวกต่อการใช้งาน และสามารถเพิ่มกระแสเพื่อทำการประจุ C_H ได้เร็วขึ้น ส่วนทางเอาต์พุตช่วยทำให้เอาต์พุตอิมพีแดนซ์สามารถขับ ADC ได้ง่าย มีจุดสำคัญที่ต้องพิจารณาคือในส่วนของวงจรถายบายเหล่านี้ ปกติแล้วจำเป็นต้องเป็นวงจรถายบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

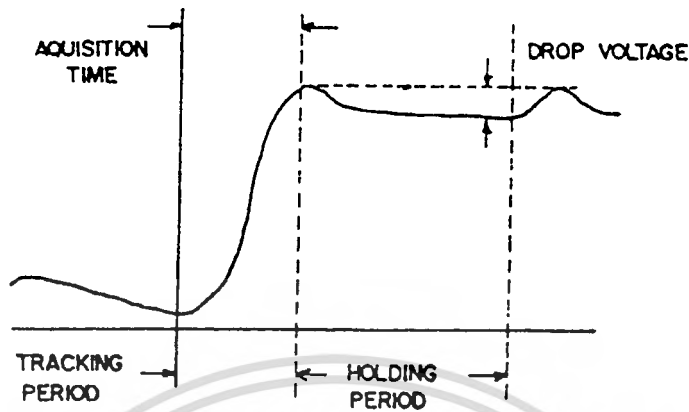
ที่ใช้กระแสอินพุตต่ำทั้งนี้เพื่อให้ดึงกระแสจากตัวเก็บประจุในช่วงที่เก็บ สัญญาณน้อยที่สุดมิฉะนั้น จะเกิดการสูญเสียแรงดันที่เก็บไว้ดังแสดงในรูปที่ 2.9 ซึ่งปกติแล้วมักใช้วงจรขยายที่มีเฟสเป็น อินพุตเพราะการไบอัสด้วยแรงดันทำให้กระแสอินพุตต่ำด้วย



รูปที่ 2.8 ก แสดงพื้นฐานของ วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ

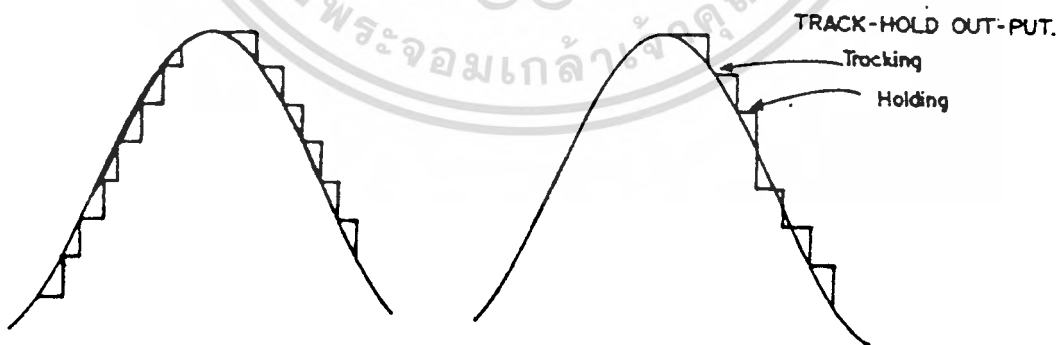
รูปที่ 2.8 ข วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณที่ใช้ในทางปฏิบัติทั่วไป

วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ ต้องใช้ระบบการเข้าถึงข้อมูล ที่นิยมใช้มีสองแบบคือ วงจรสุ่ม และเก็บสัญญาณ กับวงจรจับและเก็บสัญญาณ วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ จะใช้วิธีสุ่มสัญญาณอย่างรวดเร็วแล้วเข้าสู่ช่วงการเก็บสัญญาณ ซึ่งหมายความว่าสวิตช์ควบคุมจะต้องต่อในช่วงเวลาอันสั้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนวงจรจับและเก็บสัญญาณ (track-and-hold) จะต้องต่อสวิตช์การสุ่มให้ช้ากว่าแต่ละขณะที่ตัดสัญญาณออกวงจรจะจับสัญญาณอินพุตจนกว่าจะมีการสุ่มสัญญาณเข้ามาใหม่ ลักษณะเอาต์พุตของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ และวงจรจับและเก็บสัญญาณ แสดงในรูปที่ 2.10



รูปที่ 2.9 แสดงรูปคลื่นเอาต์พุตของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ

วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ ต้องใช้ระบบการเข้าถึงข้อมูล ที่นิยมใช้มีสองแบบคือ วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ กับวงจรจับและเก็บสัญญาณ วงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ จะใช้วิธีสุ่มสัญญาณอย่างรวดเร็วแล้วเข้าสู่ช่วงการเก็บสัญญาณ ซึ่งหมายความว่าสวิตช์ควบคุมจะต้องต่อในช่วงเวลาอันสั้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนวงจรจับและเก็บสัญญาณ (track-hold) จะต้องต่อสวิตช์การสุ่มให้ช้ากว่าแต่ขณะที่ตัดสัญญาณออกวงจรจะจับสัญญาณอินพุตจนกว่าจะมีการสุ่มสัญญาณเข้ามาใหม่ ลักษณะเอาต์พุตของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ และวงจรจับและเก็บสัญญาณ แสดงในรูปที่ 2.10



รูปที่ 2.10 ก) เอาต์พุตจากวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ ข) เอาต์พุตจากวงจรจับและเก็บสัญญาณ

นอกจากวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณทั้งสองแบบแล้วยังมีแบบอื่นๆ ที่มีนำมาใช้ แต่ในที่นี้ไม่เอกลำนำกล่าว ณ ที่นี้ วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

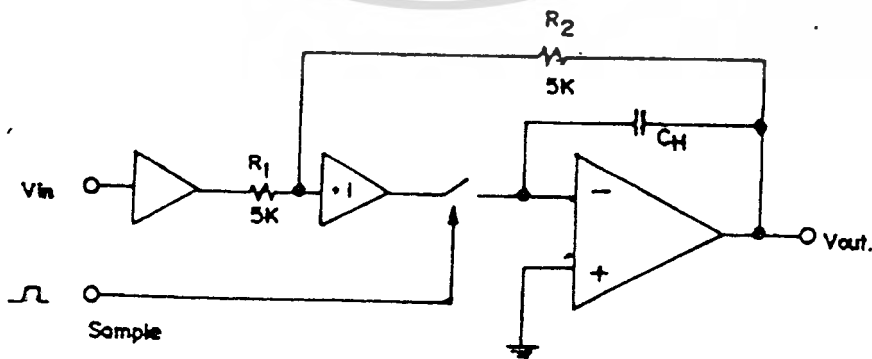
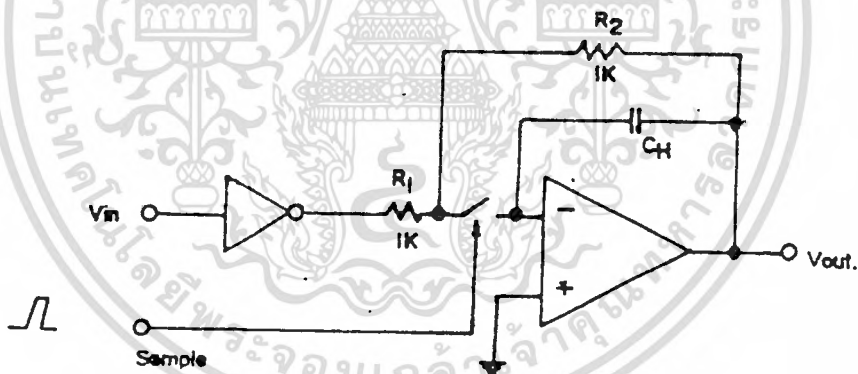
การจذبวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ สามารถที่จะจذبวงจรได้หลายลักษณะซึ่งอาจนำไอซี หรือ ทรานซิสเตอร์ มาประกอบเป็นวงจร ตลอดจนการสร้างวงจรทั้งหมดของวงจรสุ่มและเก็บสัญญาณ ลงบนชิปไอซีตัวเดียวกัน เช่นเบอร์ LF 398

วงจรถ่ายกลับเฟสแบบรูปปิด

ในวงจรนี้ C จะประจุด้วยอัตรา RC ซึ่งสามารถเพิ่มความเร็วได้โดยเพิ่มวงจรขยายกระแส อยู่ในรูปป้อนกลับคังรูป 2.10 ข. โดยวงจรขยายนี้มีอัตราขยายเท่ากับ 1

วงจรถ่ายกลับเฟสแบบรูปเปิด

แสดงในรูปที่ 2.12 ในวงจรนี้ A1 จะทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์ และค่าผิดพลาดของวงจรขยายในตัวซึ่งจะทำหน้าที่เปรียบเทียบแรงดันเอาต์พุตกับแรงดันอินพุตแล้วจะประจุ C จนค่าผิดพลาดเท่ากับศูนย์ A2 ในวงจรนี้จะมีอินพุตอิมพีแดนซ์สูง และการป้อนกลับใน A1 ด้วยไดโอดทำให้ A1 ไม่ต้องใช้โอปแอมป์ที่คุณภาพดีนัก ตัวต้านทาน R จะแยกอินพุตของ A1 และเอาต์พุตของ A2 ออกจากกันในช่วงเก็บสัญญาณ

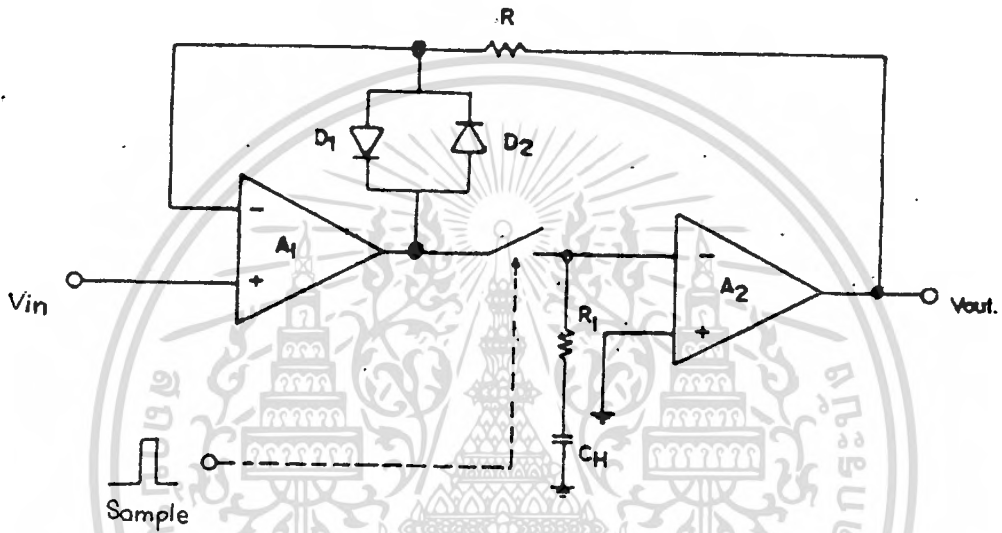


รูปที่ 2.11 วงจรถ่ายกลับเฟสแบบรูปปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุด คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อดีของวงจรนี้อยู่ที่ สามารถทำงานได้รวดเร็วและแม่นยำ ความเร็วในการประจุได้ขึ้นอยู่กับความเร็วของ A1 และความสามารถในการจ่ายกระแสของมัน ไดโอดสองตัวจะทำหน้าที่ ยก ระดับสัญญาณเอาต์พุตไปที่อินพุตอินเวอร์ตติ้งของ A1 เพื่อยังคงให้วงจรมีเสถียรภาพดีเมื่อสวิตซ์ การสุมเปิดวงจร วงจรลักษณะนี้เป็นพื้นฐานของ ไอซีเบอร์ LF 398



รูปที่ 2.12 วงจรไม่กลับเฟสแบบรูปปิด

วงจรแรงดันอ้างอิง (Voltage reference circuit)

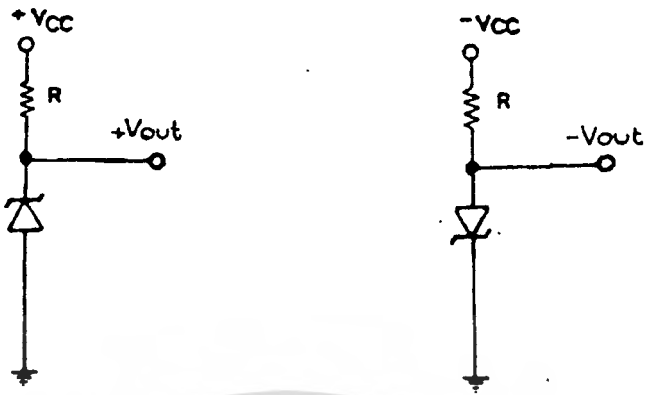
วงจรกระแสแรงดันอ้างอิงนั้นเป็นวงจรที่สำคัญวงจรหนึ่งในระบบการเข้าถึงข้อมูล เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดคุณภาพของวงจร ADC หรือ DAC บางเบอร์จะมีวงจรแรงดันอ้างอิงในตัวละบางแบบจะต้องเพิ่มเติมเข้าไป ในตอนนี้ได้กล่าวถึงแรงดันอ้างอิงแบบ

แรงดันอ้างอิงพื้นฐาน (Basic voltage referrence)

อุปกรณ์ที่นิยมโดยใช้เป็นแหล่งกำเนิดแรงดันอ้างอิงได้แก่ซีเนอร์ไดโอด ซึ่งเมื่อให้รีเวิร์คไบอัสจนเกิดแรงดันเบรคควาน แรงดันตกคร่อมซีเนอร์จะคงที่เท่ากับแรงดันเบรคควาน R ที่ต่ออนุกรมกับซีเนอร์จะทำหน้าที่จ่ายกระแสไบอัสให้กับซีเนอร์ไดโอดให้เบรคควาน และจำกัดค่ากระแสย้อนกลับไม่ให้ไหลมากจนเป็นอันตรายแก่ซีเนอร์ไดโอด แสดงในรูปที่ 2.13

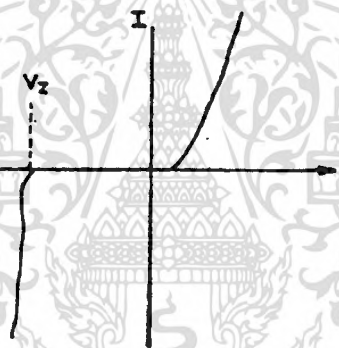
ข้อเสียของวงจรนี้ คือแรงดันมักเปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิได้ง่าย หรือเรียกว่ามีสัมประสิทธิ์ทางอุณหภูมิสูง และจ่ายกระแสได้จำนวนจำกัดจึงมักใช้วงจรนี้กับ ADC ที่ไม่ต้องการคุณภาพมากนัก

ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



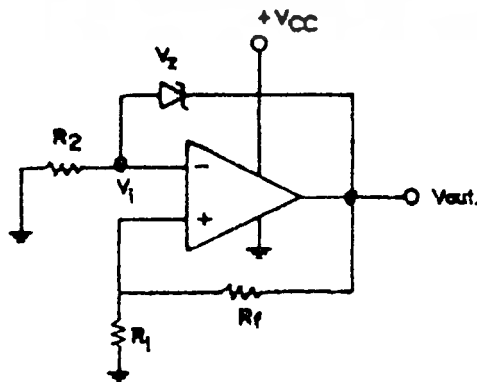
ก). แรงดันอ้างอิงบวก

ข) แรงดันอ้างอิงลบ



ค) กราฟคุณสมบัติของซีเนอร์ไดโอด

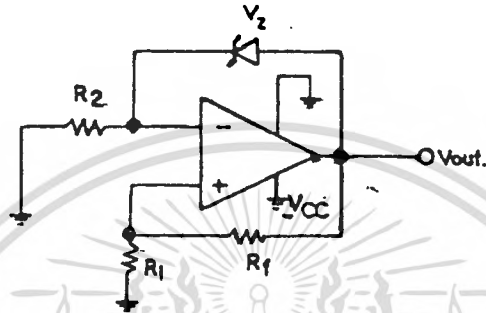
รูปที่ 2.13 วงจรแรงดันอ้างอิงพื้นฐานและคุณสมบัติ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรูปที่ 2.14 ก) แรงดันอ้างอิงบวก อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงดันอ้างอิงเที่ยงตรง (Precision voltage reference)

แรงดันอ้างอิงที่มีคุณภาพดีกว่าจะใช้ออปแอมป์ร่วมกับซีเนอร์ไดโอด ซึ่งนอกจากจะใช้แรงดันที่คงที่มากกว่าแล้วยังสามารถปรับแรงดันเอาต์พุตได้มากหรือน้อยกว่าแรงดันซีเนอร์ไดโอดได้ด้วยลักษณะการจัดวงจรต่างๆ แสดงไว้ในรูปที่ 2.14



รูปที่ 2.14 ข) แรงดันอ้างอิงลบ

ตามปกติแล้วแรงดันอ้างอิงที่ใช้ซีเนอร์ไดโอดจะให้คุณภาพได้ก็ต่อเมื่อ กระแสที่จ่ายให้แก่ซีเนอร์ไดโอดคงที่อยู่ตลอดเวลาและทุกช่วงของอุณหภูมิ ในวงจรรูปที่ 2.15 ออปแอมป์จะทำหน้าที่จ่ายกระแสคงที่ และมีสัมประสิทธิ์อุณหภูมิต่ำกว่ากระแสที่ผ่านซีเนอร์ไดโอดขึ้นอยู่กับการเลือกค่า R_1 , R_2 , R_f และค่า V_0 กำหนดจาก R_1 , R_f และ V_Z การออกแบบต้องเลือกใช้ซีเนอร์ไดโอดซึ่งรู้ค่า I_Z และ V_Z ทำการเลือกค่า R_1 และหาค่าของ R_f จากสมการหา V_0

$$V_0 = V_Z (R_1 + R_f) / R_f$$

$$I_Z = V_0 R_1 / R_2 (R_1 + R_f)$$

$$V_1 = V_0 R_1 / R_1 + R_f = I_Z R_2$$

แรงดันอ้างอิงแบบแบนด์แกป (Bandgap voltage reference)

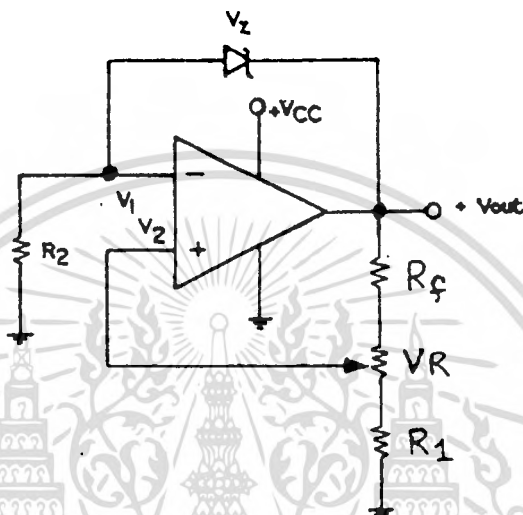
แรงดันอ้างอิงแบบแบนด์แกปได้รับการออกแบบเพื่อแก้ไขสัมประสิทธิ์ทางอุณหภูมิโดยใช้ผลต่างของแรงดัน เบส-อิมิตเตอร์ของทรานซิสเตอร์สองตัวที่ทำงานที่กระแสต่างกัน

$$\text{โดย} \quad V_{REF} = V_{BEQ3} + I_2 R_2$$

$$V_{REF} = V_{BEQ3} + T_1 k (R_2 / R_1) \ln (I_1 / I_2)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงดันอ้างอิงแบบแบนด์แกปได้ถูกสร้างโดยใช้พื้นฐานในรูปที่ 2.16 และที่มีจำหน่ายจะเป็นตัวถังคล้ายทรานซิสเตอร์ เช่นเบอร์ LM 336 ซึ่งสามารถปรับขนาดของแรงดันเอาต์พุตได้



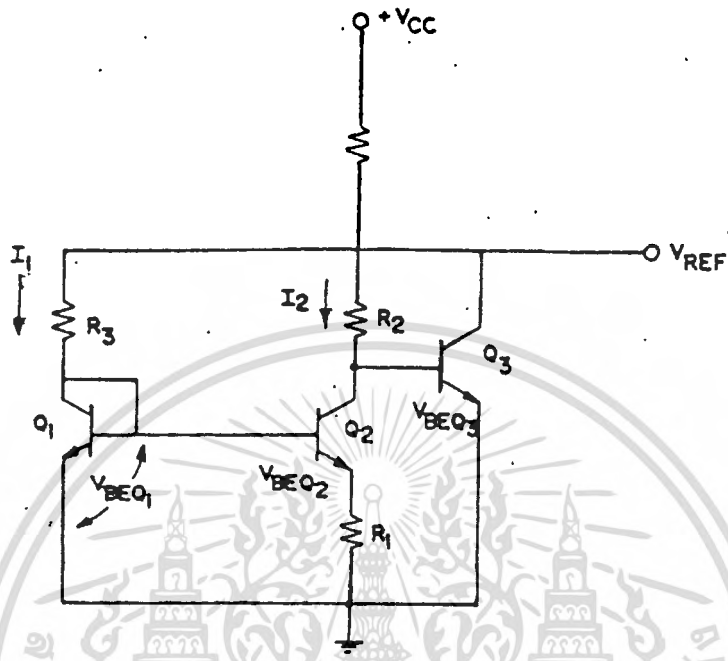
รูปที่ 2.15 แรงดันอ้างอิงปรับค่าได้

2.1.3 วงจรแปลงสัญญาณดิจิตอลเป็นสัญญาณอนาล็อก (DAC)

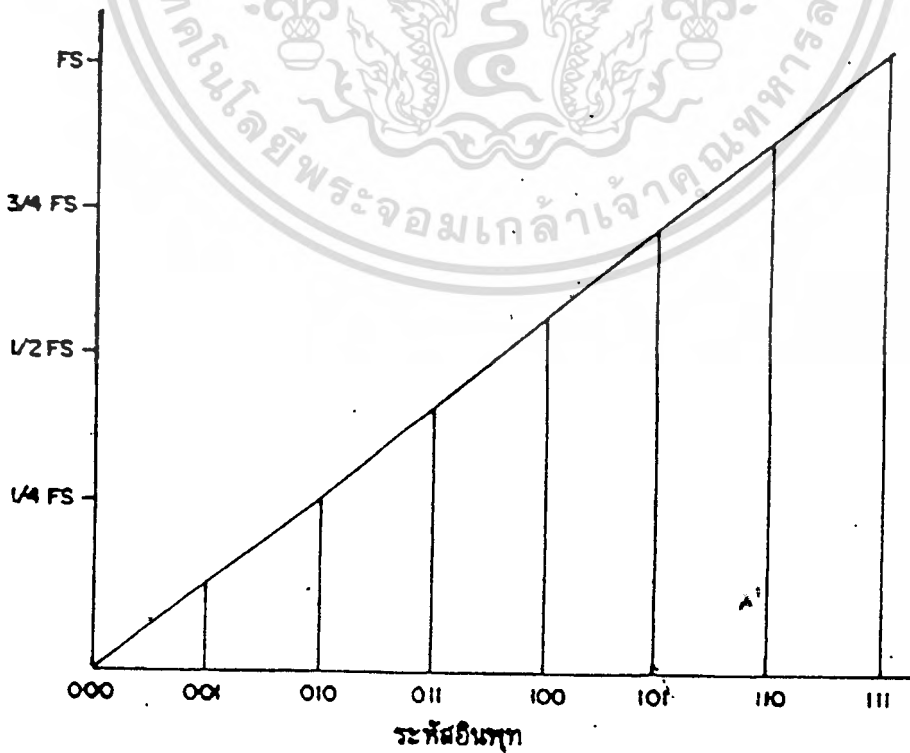
DAC นับเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญที่ทำให้คิดิจิตอลคอมพิวเตอร์เชื่อมโยงกับอุปกรณ์ หรือวงจรอนาล็อกอื่นๆ ตัวอย่างการใช้งาน DAC คือระบบแสดงผลบนจอภาพ ระบบสังเคราะห์เสียง

และที่สำคัญ DAC ยังเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ใช้ในระบบ ADC ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ดังรูปที่ 2.17 แสดงฟังก์ชันถ่ายโอนของ DAC 3 บิต จะเห็นวาร์หัสคิดิจิตอล อินพุต 1 เวิร์ด (word) จะแปลงเป็นแรงดันอนาล็อก 1 ค่าลักษณะการจัดวงจรจะเป็นดังรูปที่ 2.18

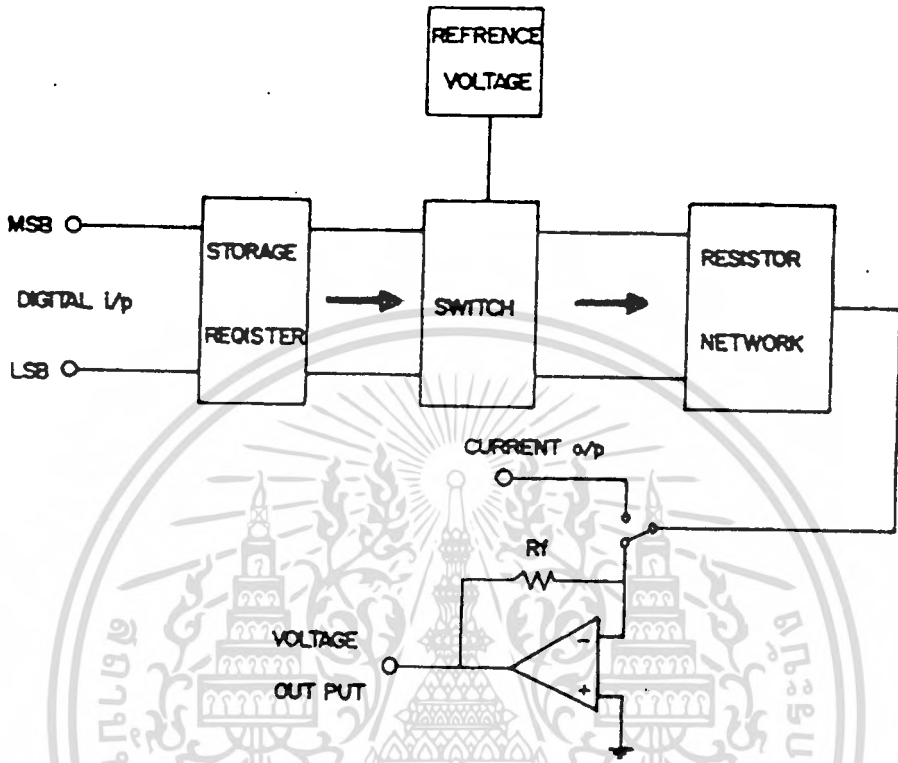
หัวใจที่สำคัญของ DAC คืออาร์เรย์สวิตช์ที่ถูกควบคุมด้วยลอจิก ซึ่งมีจำนวน n ชุดเท่ากับจำนวนไบนารีบิต สวิตช์เหล่านี้จะตัดต่อแรงดันอ้างอิงขนาดเท่ากับวงจรอาร์เรย์ซีสเตอร์ค่าต่างๆ ที่มีค่าประจำตามรหัสไบนารี บัพเฟอร์เอาต์พุตของวงจรขยายจะทำหน้าที่เปลี่ยนกระแสที่ถูกให้ค่าโดยวงจรซีสเตอร์ให้เป็นแรงดันอนาล็อกที่สัมพันธ์ต่อกันใน DAC บางวงจรจะมีคิดิจิตอลรีจิสเตอร์อยู่ในตัวเพื่อคงค่ารหัสอินพุตไว้ในขณะที่ DAC กำลังทำการเปลี่ยนเป็นสัญญาณอนาล็อก



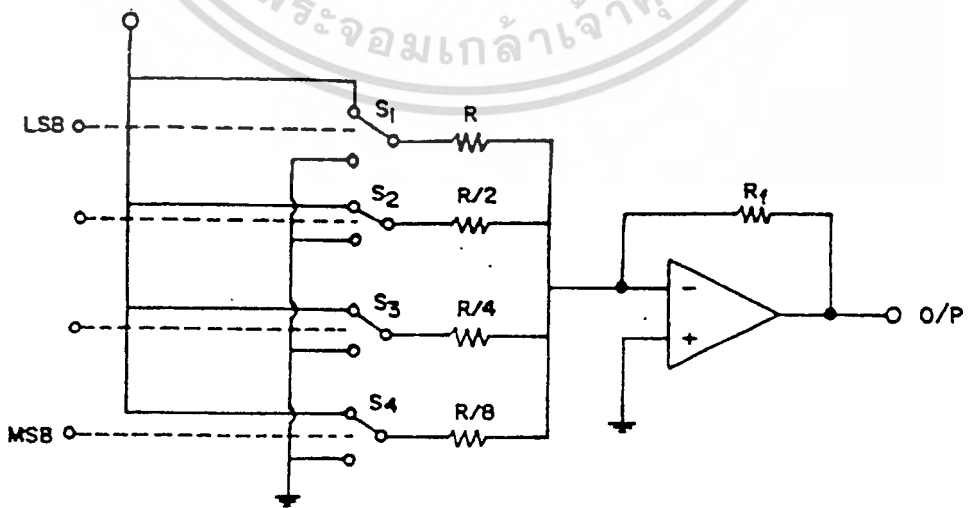
รูปที่ 2.16 วงจรแรงดันอ้างอิงพื้นฐานแบบแบนด์แกป



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 2.17 ฟังก์ชันถ่ายโอนของ DAC 3 บิต ตามทฤษฎี
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่นทั้งทางตรงและอ้อมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.18 บล็อกไดอะแกรมของ DAC



DAC แบบไบนารีเวทท์แลดเดอร์

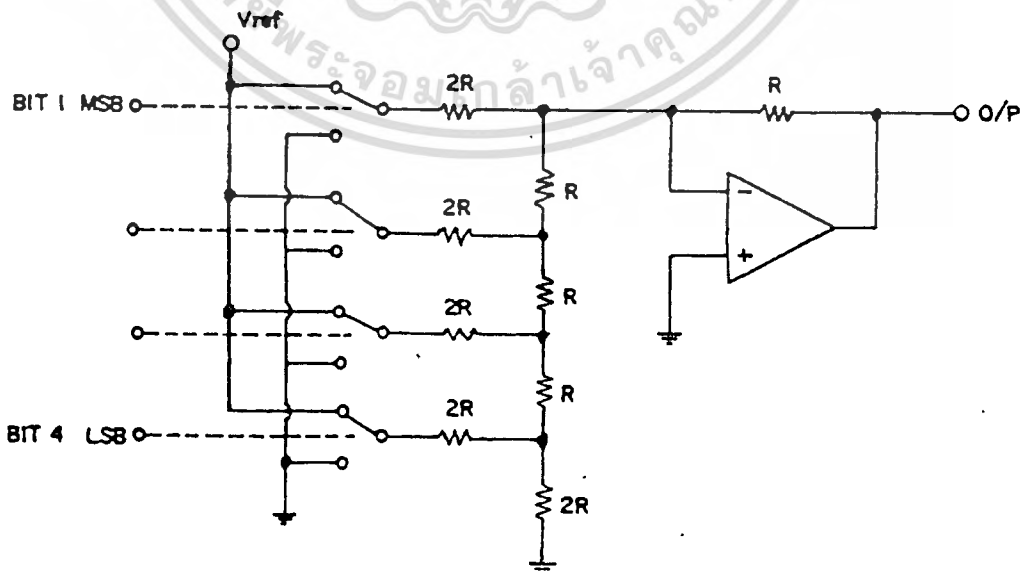
การจัดวงจรไบนารีเวทท์แลดเดอร์ (Binary weight ladder) มีลักษณะตามรูปที่ 2.19 สวิตช์ S_1-S_4 จะถูกควบคุมการเปิดปิดด้วยรหัสดิจิทัลเพื่อตัดต่อแรงดันอ้างอิงเข้ากับวงจรรีซิสเตอร์ที่มีค่า $R, 2R, 4R, \dots, 2^M R$ ตัวอย่างในกรณี DAC แบบ 4 บิต ใช้รีซิสเตอร์เป็น $10k, 20k, 40k$ และ $80k$ เป็นต้น

ค่าที่รีซิสเตอร์มีค่าตามรหัสดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น จะทำให้กระแสไหลผ่านรีซิสเตอร์เข้าไปรวมกันก่อนเข้าออปแอมป์ แล้วลดลงด้วยแฟกเตอร์ 2 ตามค่า R ที่เพิ่มขึ้น เช่น หากใช้แรงดันอ้างอิงเป็น 10 โวลท์ในตัวอย่างนี้ กระแสที่ผ่านตัวต้านทานจะเป็น $1.0, 0.5, 0.25$ และ 0.125 mA ตามลำดับออปแอมป์ที่เอาท์พุทจะทำหน้าที่เปลี่ยนกระแสรวมให้เป็นแรงดันเอาท์พุท

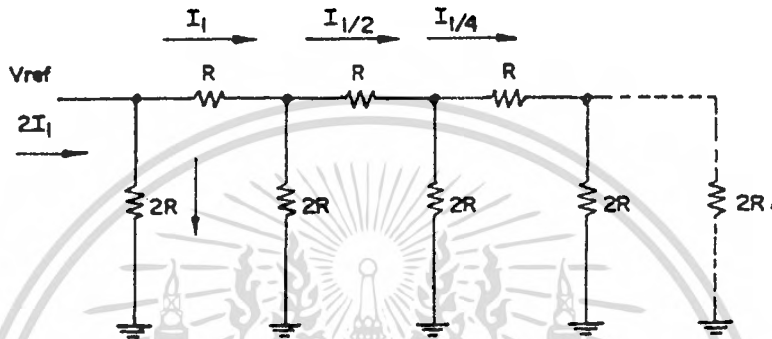
$$V_o = -V_{ref} R_f / R (8S_4 + 4S_3 + 2S_2 + S_1) \quad S \text{ closed} = 1$$

DAC แบบ R-2R แลดเดอร์

ถึงแม้ว่า DAC แบบไบนารีเวทท์แลดเดอร์ จะใช้ค่ารีซิสเตอร์เพียง 4 ค่าก็ตาม แต่ในการผลิต DAC แบบนี้บนชิปไอซีเดียวกันก็ยังเป็นปัญหาอยู่ยากในการผลิตอยู่ดี ซึ่งรูปแบบที่ดีกว่า คือการจัดวงจรแบบ R-2R แลดเดอร์ ดังรูปที่ 2.20



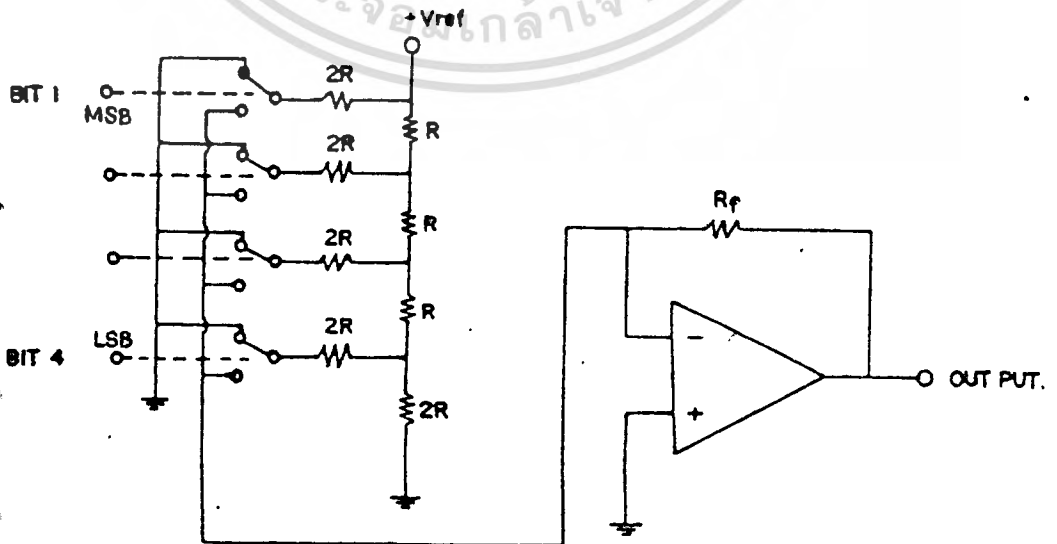
ในวงจรสวิตช์จะตัดต่อให้แรงดันอ้างอิงต่อเข้ากับวงจรแลคเคอร์ หรือต่อลงกราวด์ที่ขา $2R$ จะเห็นได้ว่าความต้านทานอินพุท ($2R$) มองเข้าไปจะเห็นคู่ของรีซิสเตอร์ระหว่างจุดต่อจุด $R-2R$ ที่ติดกันกระแสจะถูกบั่นทอนไปในอัตรา $2/1$ ซึ่งสอดคล้องกับรหัสไบนารี ดังแสดงในรูปที่ 2.21



รูปที่ 2.21 วงจรรีซิสทีฟแลคเคอร์

DAC แบบ $R/2R$ แลคเคอร์ที่กลับเฟส

ลักษณะการจัดวงจรแบบนี้คล้ายกับแบบ $R/2R$ แลคเคอร์ แต่สวิตช์ตัดต่อขา R กับขาอินพุทของวงจรรวมและขยายสัญญาณ (summing Amplifier) จะไม่เป็นแรงดันอ้างอิง วิธีการนี้นิยมใช้ในการทำ DAC ในวงจรรวมเพราะสวิตช์จะตัดต่อที่แรงดันตกคร่อมต่ำกว่า ซึ่งสร้างได้ง่ายกว่า



$$V_o = V_{ref} \frac{R_f}{16R} (8S_4 + 4S_3 + 2S_2 + S_1) \quad S \text{ closed} = 1$$

$$S \text{ open} = 0$$

วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล หรือ ADC

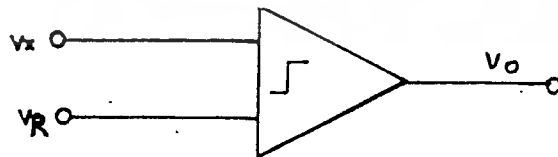
ลักษณะการจัดวงจร ADC มีหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้มีเพียงไม่กี่แบบ และส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของวงจรรวม

ทฤษฎีการแปลงสัญญาณเบื้องต้น(Basic conversion method)

วิธีการแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัลที่แสดงในรูปที่ 2.23 แรงดันอินพุตที่ไม่ทราบค่า V_x จะต่อเข้ากับขาอินพุตขาหนึ่งของอนาล็อกวงจรเปรียบเทียบ และแรงดันอ้างอิงที่ขนาดแปรตามเวลา V_R จะต้องต่อเข้ากับอีกอินพุตหนึ่งของวงจรเปรียบเทียบ ลักษณะของฟังก์ชันถ่ายโอนของวงจรเปรียบเทียบที่แสดงในรูปที่ 2.23 ถ้าแรงดันอินพุต V_1 มากกว่าอินพุต V_2 แล้วแรงดันเอาต์พุตจะเป็นลอจิก 1 ถ้าอินพุต V_1 มากกว่า V_2 แล้วเอาต์พุตจะเป็นลอจิกศูนย์

วิธีในการแปลงข้อมูลคือแรงดันอ้างอิงจะถูกแปรค่าจนกระทั่งรู้ค่าแรงดันอินพุตที่ผิดพลาดไม่เกินค่าผิดพลาดของการควอนไทซ์ของวงจรคอนเวอร์เตอร์ ในแนวคิดแล้วลอจิกของ ADC คือการพยายามเลือกกลุ่มของสัมประสิทธิ์ไบนารี a_i เพื่อให้ผลต่างระหว่างแรงดันอินพุต V_x และค่าที่ควอนไทซ์ได้ครั้งสุดท้ายน้อยกว่า 0.5 LSB เขียนเป็นสมการได้

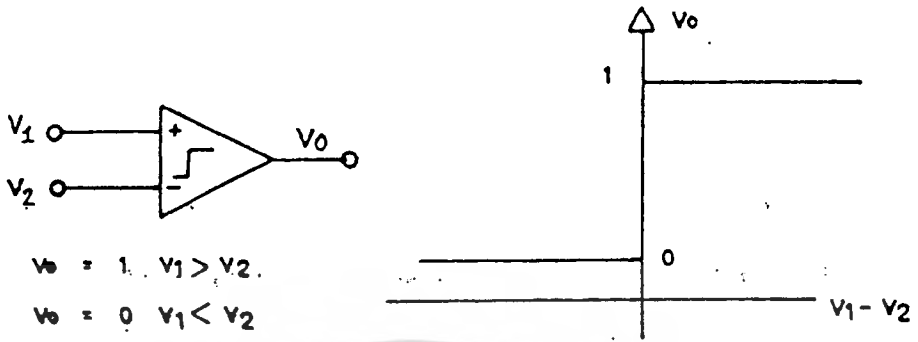
$$| (V_x - V_{FSR} \sum a_i 2^{-i}) | < 0.5 \text{ LSB}$$



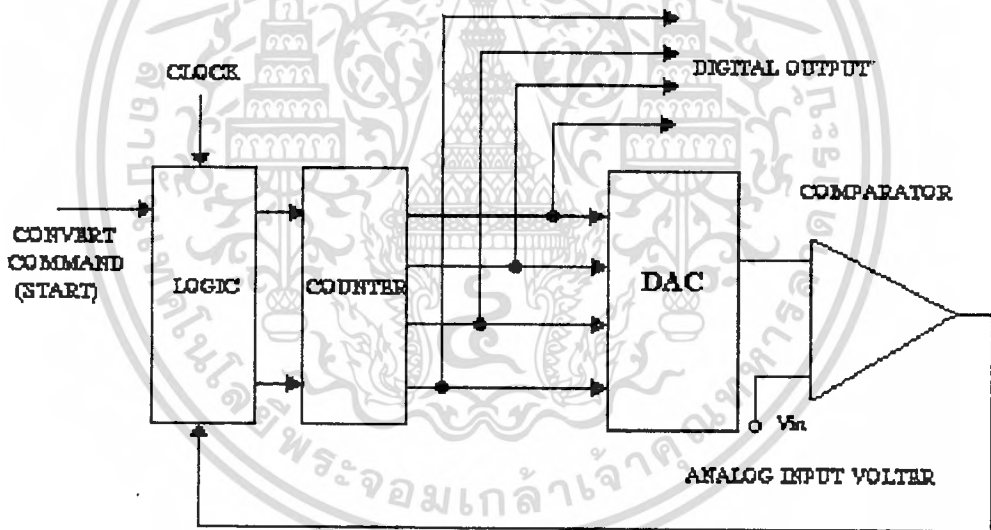
รูปที่ 2.23 แสดงวิธีการพื้นฐานของ ADC

ADC แบบใช้การนับ

การจัดวงจร ADC ลักษณะนี้เป็น ADC ที่ใช้งานแบบง่ายที่สุดโดยการจัดวงจรสามารถแสดงได้ดังรูป 2.25 ไม่ว่ากรณีใดก็ตามหากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.24 แสดงฟังก์ชันถ่ายโอนของวงจรเปรียบเทียบ

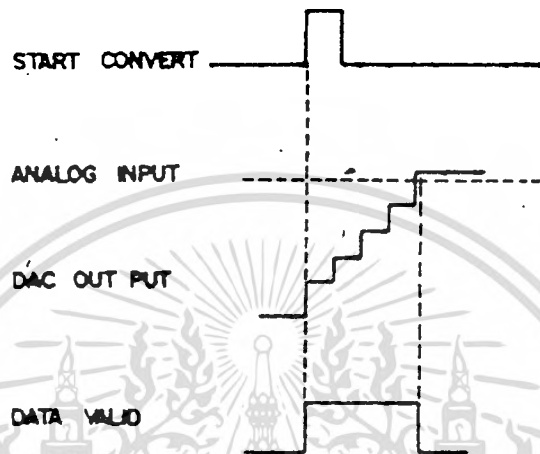


รูปที่ 2.25 บล็อกไดอะแกรมของ ADC แบบใช้การนับ

หลักการทำงานของวงจร คือ การเปรียบเทียบขนาดของแรงดันที่เอาต์พุตของ DAC กับ สัญญาณอนาล็อกที่เป็นอินพุตไม่ทราบค่า การทำงานจะเริ่มโดยสัญญาณ start ลอจิกควบคุมจะ รีเซ็ตวงจรนับให้เป็นศูนย์ แล้วเริ่มขึ้นจากศูนย์ เอาต์พุตของวงรนับจะป้อนให้ DAC เพื่อแปลง เป็นสัญญาณอนาล็อกได้ลักษณะเป็นขั้นบันไดนำมาเปรียบเทียบกับสัญญาณอนาล็อกอินพุตที่วงจร เปรียบเทียบ โดยวงรนับจะยังนับจนกว่าเอาต์พุตจะเท่ากับสัญญาณอนาล็อกอินพุตหรือต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เกิน 1 LSB วงจรเปรียบเทียบจะเปลี่ยนสถานะไปหยุดการนับของวงจรมับและ จำค่าจากวงจรมับเพื่อรอการประมวลต่อไปและได้รับสัญญาณ start ใหม่



โทมมิงไดอะแกรม

รูปที่ 2.26 ADC แบบใช้นับ

หลักการทำงานของวงจรมับ คือ การเปรียบเทียบขนาดของแรงดันที่เอาต์พุตของ DAC กับ สัญญาณอนาล็อกที่เป็นอินพุตไม่ทราบค่า การทำงานเริ่ม โดยสัญญาณเริ่ม จะรีเซ็ตวงจรมับให้เป็นศูนย์ แล้วเริ่มนับขึ้นจากศูนย์ เอาต์พุตของวงจรมับจะป้อนให้กับ DAC เพื่อแปลงเป็นสัญญาณอนาล็อกได้ลักษณะเป็นขั้นบันได นำมาเปรียบเทียบกับสัญญาณอนาล็อกอินพุตที่วงจรมับเปรียบเทียบ โดยวงจรมับจะยังนับจนกว่าเอาต์พุตจะเท่ากับสัญญาณอนาล็อกอินพุต หรือต่างกันไม่เกิน 1 LSB วงจรมับเปรียบเทียบจะเปลี่ยนสถานะเป็นหยุดการนับ และจำค่าจากวงจรมับเพื่อรอการประมวลต่อไปและได้รับสัญญาณเริ่มใหม่

วงจรมับมีข้อเสียคือการทำงานทำได้ช้าเพราะการแปลงสัญญาณแต่ละครั้งวงจรมับจะต้องถูกรีเซ็ต ดังนั้นในการแปลงสัญญาณเป็นดิจิทัล n บิตจะใช้จำนวนสัญญาณนาฬิกาถึง 2^n ลูก ส่วนข้อดีคือสร้างได้ง่ายและรวดเร็ว ราคาถูก แต่ความแม่นยำขึ้นอยู่กับ DAC ที่ใช้

ADC แบบแทรกกิ้ง (Tracking ADC)

ADC แบบจะปรับปรุงวงจรมับใช้นับทางด้านการเร็ว โดยใช้วงจรมับแบบขึ้นลงได้ค่าไม่จำเป็นต้องเริ่มจากนับศูนย์ทุกครั้ง แต่จะเริ่มนับค่าที่ได้จำไว้จากการเปลี่ยนสัญญาณครั้งหลังสุด

ดังนั้นส่วนควบคุมทางลอจิกจึงซับซ้อนมากกว่า การทำงานจะเป็นดังนี้เอาต์พุตจาก DAC จะเปรียบเทียบกับสัญญาณอินพุต หากสัญญาณอินพุตมากกว่า ลักษณะทางลอจิกของวงจรเปรียบเทียบกับจะควบคุมให้วงจรมันนับขึ้น แต่ถ้าสัญญาณอินพุตน้อยกว่า ค่าวงจรมันจะนับลงจนกว่าค่าหลังสุดของวงจรมันจะต่างจากสัญญาณอนาล็อกอินพุตไม่เกิน 1 LSB และค่าของวงจรมันจะถูกจำไว้จากนั้นวงจรมันจะทำงานแทรกตามอินพุตจนได้ค่าเท่ากันอีกก็จะจำค่าใหม่

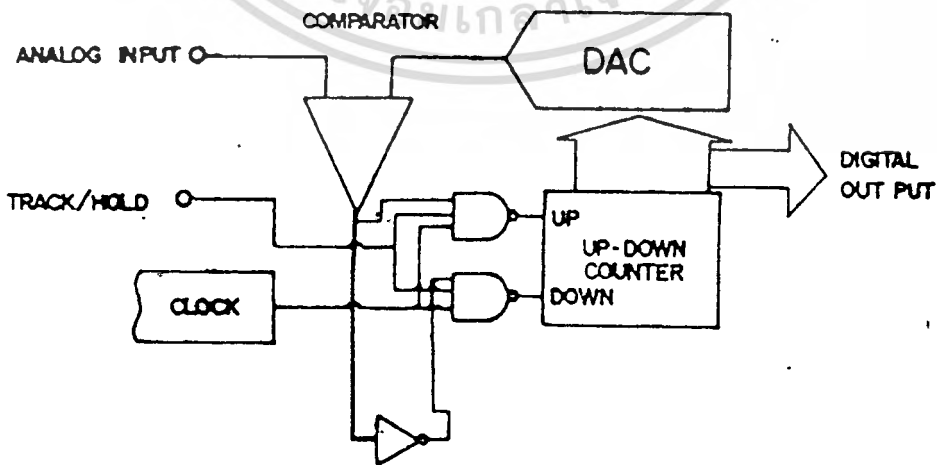
จากลักษณะการทำงานสัญญาณอินพุตจะต้องไม่เปลี่ยนแปลงเร็วมากกว่าการทำงานของวงจรมัน มิฉะนั้นค่าเอาต์พุตที่ได้จะไม่ถูกต้องกับสัญญาณอินพุต ตัวอย่างในกรณีสัญญาณรูปไซน์ซึ่งเปลี่ยนแปลงขนาดได้มากที่สุดเท่ากับค่าเต็มสเกล อัตราการเปลี่ยนแปลงจะเท่ากับอัตราการเปลี่ยนแปลงของเอาต์พุตของวงจรมัน คือ 1 LSB/คาบเวลาสัญญาณนาฬิกา ดังนั้นถ้าต้องการให้ ADC แทรกตามอินพุตได้จะต้องให้

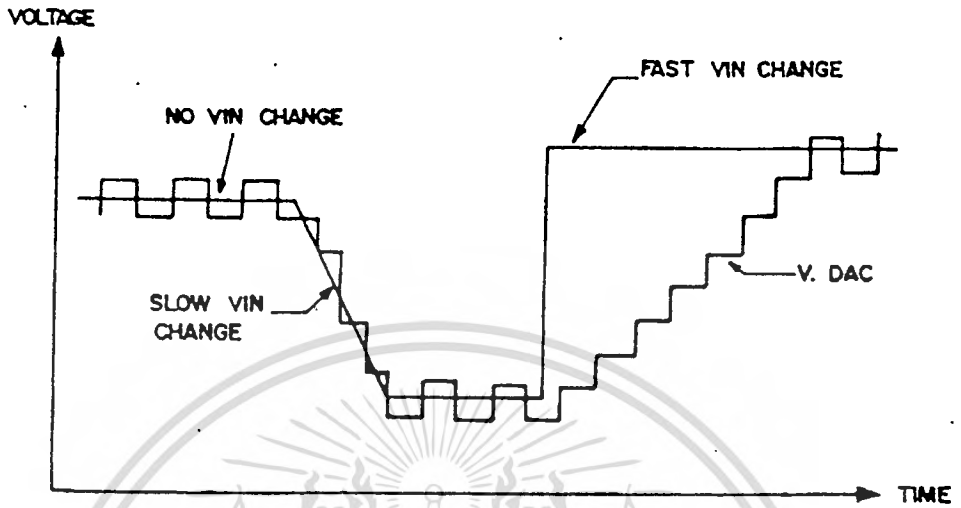
หรือ

$$V_{FS} \omega / 2 < V_{FS} f_c / 2^n$$

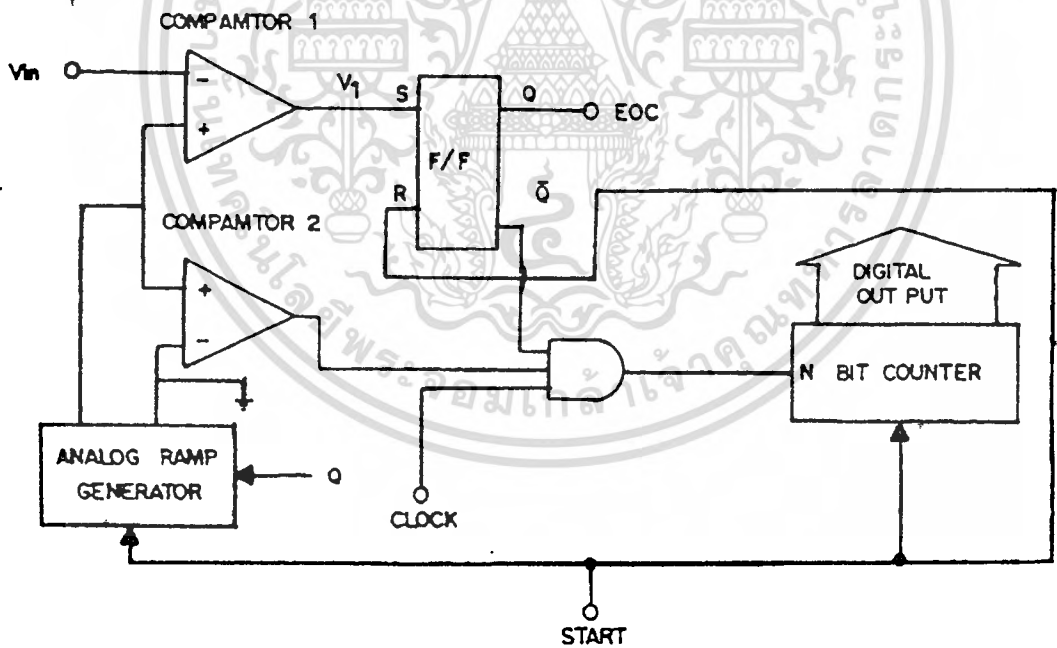
$$f_0 < f_c / 2^n$$

โดย f_c คือค่าความถี่ของสัญญาณนาฬิกา





รูปที่ 2.28 ไทม์มิงไดอะแกรมของวงจรแทรกคิง



รูปที่ 2.29 วงจรแปลงแบบแบบสโโลปเดียว

ADC แบบใช้วงจรอินทิเกรตติง

หัวใจสำคัญที่สุดของวงจร ADC ชนิดนี้คือวงจรอินทิเกรตติง และเทคนิคสำคัญของ ADC แบบใช้วงจรอินทิเกรตติง คือจะใช้สัญญาณแรมป์ (แรมป์) ต่อเนื่องแทนสัญญาณขั้นบันไดจากไมโครคอนโทรลเลอร์ ออกมาตามมัลติเพล็กซ์เอาต์พุต และต้องรอ N บิตถึงใจของเอาต์พุตจึงสามารถอ่านค่า

DAC ซึ่งแบ่งตามลักษณะการทำงานได้ 2 แบบ คือ ADC แบบสโลปเดี่ยว (Single slope) และ ADC แบบสโลปคู่ (Dual slope converter)

ADC แบบสโลปเดี่ยว

สัญญาณอนาล็อกแรมพ์ จะใช้เพื่อเป็นแรงดันอ้างอิงที่เพิ่มขึ้นอย่างคงที่จากค่าต่ำกว่าศูนย์เล็กน้อยจนถึงค่าที่สูงสุดกว่าค่าเต็มสเกลเล็กน้อย ซึ่งเวลาที่ใช้จากการสแกนของสัญญาณแรมพ์จำนวน n แรมพ์ จากศูนย์ถึงค่าแรงดันอินพุทจะเป็นสัดส่วนกับแรงดันอินพุท

การแปลงเริ่มด้วยสัญญาณเริ่ม (start) ทำการรีเซ็ตวงจรนับไบนารีและเริ่มสร้างสัญญาณแรมพ์จากแรงดันที่ต่ำกว่าศูนย์โวลต์ เมื่อสัญญาณแรมพ์ผ่านศูนย์โวลต์ เอาท์พุทจากวงจรเปรียบเทียบ 2 จะเป็นลอจิกสูง และเปิดเกตปล่อยพัลส์เข้าสู่วงจรนับ

วงจรนับจะเริ่มนับจนกระทั่งสัญญาณแรมพ์มีขนาดเท่ากับแรงดันอนาล็อกอินพุท ในเวลานี้เอาท์พุทจากวงจรเปรียบเทียบ 1 จะเป็นลอจิกสูง และปิดเกตไม่ให้นสัญญาณนาฬิกา เข้าสู่วงจรนับจำนวนพัลส์ จากวงจรนับจะเป็นสัดส่วนแรงดันกับอินพุท เนื่องจาก $V_R = KT$ โดย R เป็นสโลปของแรมพ์ในหน่วยโวลต์/วินาที และ T เป็นจำนวนในการวงจรรนับหารด้วย f_c ซึ่งเป็นความถี่สัญญาณนาฬิกา ถ้าเลือกให้สโลปของแรมพ์ เป็น $V_{FSR}f_c/2^n$ จำนวนที่วงจรรนับนับได้จะเท่ากับอัตราส่วนทางไบนารีหรือ V_{in}/V_{FSR}

เวลาในการเปลี่ยน T_c ของ ADC แบบนี้จะแปรเป็นสัดส่วนกับแรงดันที่อินพุท เวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนมากที่สุดเมื่อ $V_{in} = V_{FSR}$ คือ $T_{MAX} = 2^n/f_c$ และเช่นเดียวกับใน ADC แบบวงจรรนับแรมพ์ ค่าของรหัสเอาท์พุทสุดท้ายจะต่างจากค่าของแรงดันอินพุทไม่เกิน 0.5 LSB

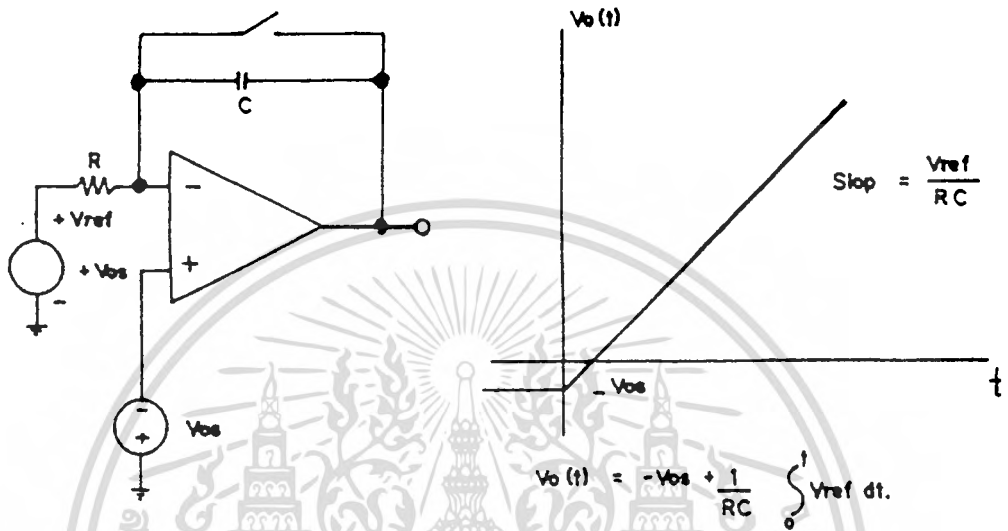
การกำเนิดแรงดันแรมพ์ กำเนิดโดยต่อแรงดันอ้างอิงที่อินทิเกรเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 2.30 เมื่อสวิตช์เปิดเอาท์พุท เอาท์พุทมีข้อเสียอย่างหนึ่งซึ่งหากใช้ไปนานๆ การเปลี่ยนแปลงค่า RC ตามอุณหภูมิจะทำให้สโลปคลาดเคลื่อน ด้วยเหตุนี้ ADC ชนิดนี้จึงไม่นิยมใช้ในปัจจุบัน

ADC แบบสโลปคู่

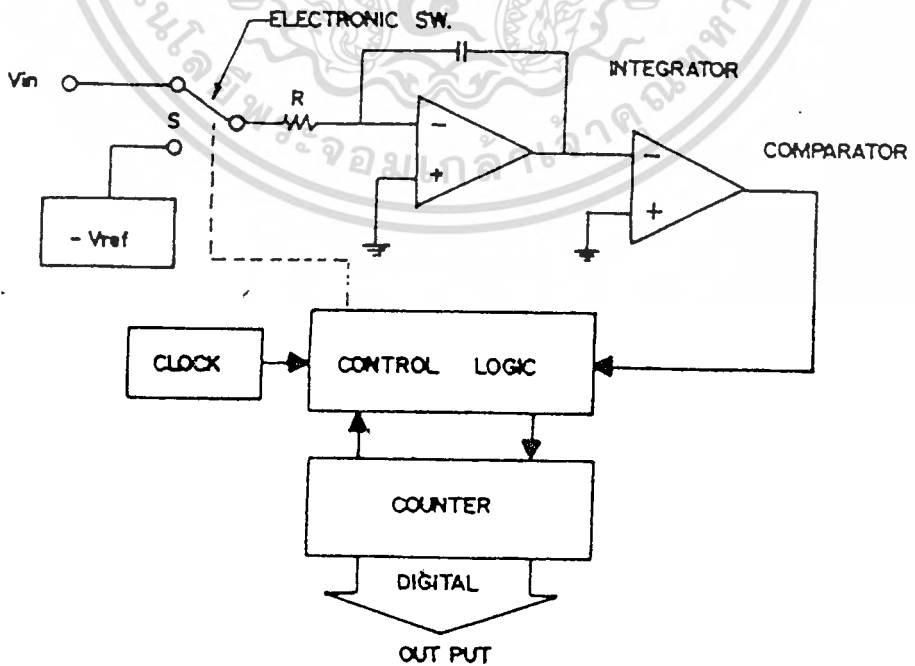
ADC แบบสโลปคู่ได้รับการพัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ไขจุดบกพร่องของ ADC แบบสโลปเดี่ยว การจัดวงจรแสดงในรูปที่ 2.31

ในไซเคิลการทำงานของวงจรจะมี 2 ช่วงคือ t_1 และ t_2 ในเวลา t_1 จะเป็นช่วงเวลาที่ได้รับการออกแบบให้มีค่าคงที่ในช่วงเวลานี้สัญญาณอินพุทจะต่อเข้ากับอินทิเกรเตอร์ ผ่านสวิตช์ S ซึ่งทำให้เอาท์พุทที่ถูกอินทิเกรท หรือ V_{int} เป็นรูปสัญญาณแรมพ์เพิ่มขึ้นทางบวก และสโลปขึ้นอยู่กับ

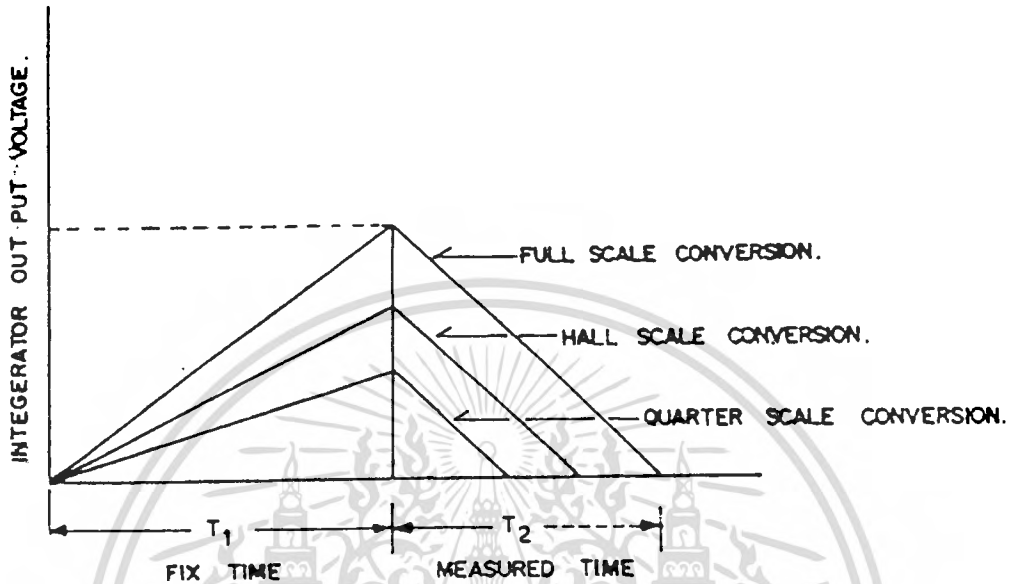
ขนาดของแรงดันอินพุท จนกระทั่ง V_{int} ถึงค่าหนึ่งเมื่อสิ้นสุดเวลา t_1 ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค่านี้อย่างไรก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.30 วงจรกำเนิดสัญญาณแรมพ์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 2.31 ก. บล็อกไดอะแกรมของ ADC แบบสไลด์



รูปที่ 2.31 ข รูปคลื่นเอาต์พุตของ ADC แบบสโลปคู่

ในช่วงเวลา t_2 อินพุตจะถูกตัดออกจากอินทิเกรเตอร์และต่อเข้ากับแรงดันอ้างอิงซึ่งมีค่าเป็นลบเข้ากับอินพุตของอินทิเกรเตอร์ โดยผ่านการควบคุมทางลอจิก ในลักษณะเช่นนี้ทำให้ V_{int} ลดลงด้วย สโลปคงที่จากการคายประจุลง $-V_{ref}$ เมื่อเริ่มต้นเวลา t_2 วงจรนับจะรีเซ็ตและเริ่มนับจนเมื่อ V_{int} มีค่าลดลงถึงศูนย์ วงจรเปรียบเทียบจะเปลี่ยนสถานะไปบอกส่วนควบคุมลอจิกช่วงเวลาเดียวกับแรงดันอินพุตจะเป็นไปตามสมการ

$$t_2 = t_1 \quad V_{in} / V_{ref}$$

ดังนั้นรหัสดิจิทัลที่แสดงค่า t_2 จะแสดงอัตราส่วนของแรงดันอินพุตต่อแรงดันอ้างอิงด้วย

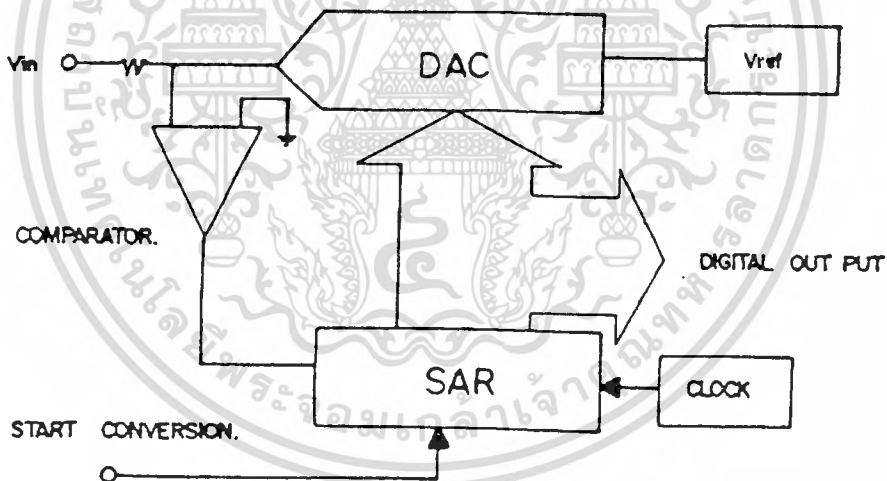
คุณลักษณะสำคัญของ ADC แบบสโลปคู่มีหลายประการคือ ประการแรกความแม่นยำของวงจรมันจะไม่ขึ้นอยู่กับเสถียรภาพของสัญญาณนาฬิกา และตัวเก็บประจุแต่ละตัวจะขึ้นอยู่กับค่าความเที่ยงตรงของแรงดันอ้างอิงและความเป็นเชิงเส้นของอินทิเกรเตอร์ประการที่สองการจำกัด

สัญญาณรบกวนด้วยตัวเองของวงจรสามารถกระทำได้อ้าเซ็ทให้ t_1 มีขนาดเท่ากับคาบเวลาของ

ส่วนข้อเสียที่สำคัญของ ADC นี้คือ ความเร็วในการแปลงสัญญาณค่อนข้างต่ำ ซึ่งมักนิยมใช้กับเครื่องมือวัดที่ไม่ต้องการความเร็วเช่นคิจิตอลมัลติมิเตอร์ เป็นต้น

ADC แบบใช้การประมาณอย่างต่อเนื่อง

วงจร ADC ชนิดนี้เป็นชนิดที่ได้รับความนิยมในงานประยุกต์ที่ต้องการความเร็วสูงและปานกลางการจัดวงจรจะคล้ายกับแบบวงจรนับที่ทำงานในลักษณะการป้อนกลับ บล็อกไดอะแกรมดังในรูปที่ 2.32 แสดงฟังก์ชันต่างๆ ใน ADC ชนิดนี้ วงจรเปรียบเทียบจะคอยเปรียบเทียบเอาต์พุตจาก DAC กับสัญญาณอนาล็อกอินพุต เอาต์พุตจะไปควบคุมรีจิสเตอร์ประมาณค่า (Successive Approximation register) หรือ SAR ซึ่งเป็น ไอซี MSI ที่ได้รับการออกแบบเป็นพิเศษเพื่อทำหน้าที่นี้โดยเฉพาะ การทำงานของ SAR เป็นดังนี้

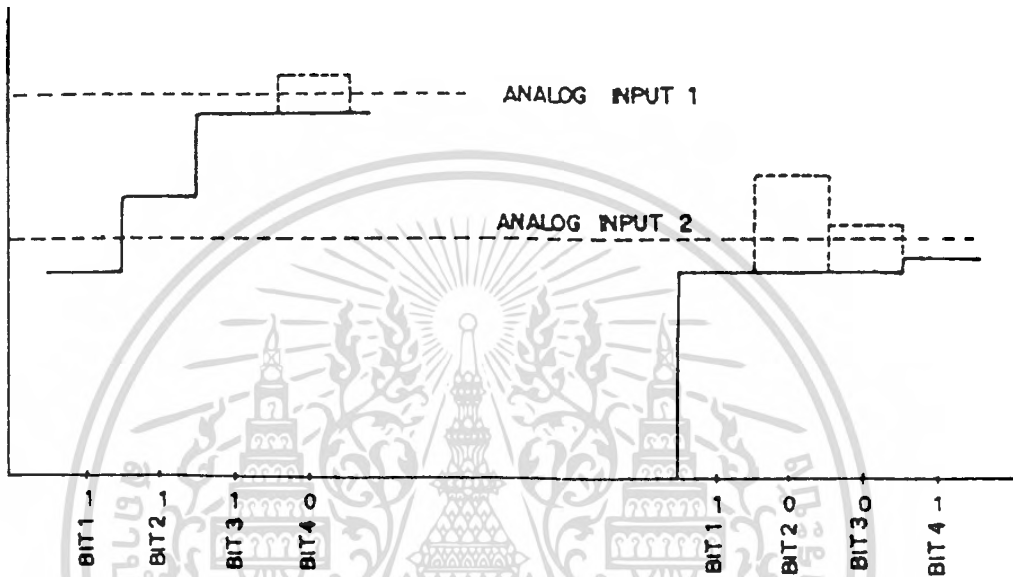


รูปที่ 2.32 บล็อกไดอะแกรมของ ADC แบบใช้การประมาณค่าอย่างต่อเนื่อง

ในรูปที่ 2.33 แสดงไทมิงไดอะแกรมของ ADC ที่มีระดับอนาล็อก 1 และ 2 ที่ระดับ 1 เมื่อสัญญาณนาฬิกาเข้าไปสู่ 1 ลุก จะทำให้ MSB บิต 1 เป็น 1 และบิตอื่น ๆ ยังคงเป็นศูนย์ DAC จะเปลี่ยนเอาต์พุตของ SAR เป็นอนาล็อกเปรียบเทียบกับสัญญาณอนาล็อกอินพุตถ้าผลการเปรียบเทียบที่วงจรเปรียบเทียบน้อยกว่าอินพุตให้คิงบิตนั้นเป็น 1 ไว้ แต่ถ้ามากกว่าจะให้บิตนั้นเป็น 0

จากนั้นทำการทดสอบบิตถัดไป โดยทำให้เป็น 1 หากผลรวมของสองบิตหรือบิตหลังมากกว่าก็ให้ทำบิตนั้นเป็น 0 แต่ถ้าน้อยกว่าให้คิง 1 ไว้ แล้วทดสอบบิตถัดไปอีก กรรมวิธีดังกล่าวจะกระทำต่อเนื่องไปเรื่อยๆ จนถึงบิตสุดท้าย

ไปจนครบทุกบิตหรือจนกว่าเอาต์พุตจะต่างจากแรงดันอินพุต ไม่เกิน 1 LSB ในตัวอย่างแสดงการทำงานเมื่อแรงดันอินพุตต่ำลงมาอีกระดับหนึ่ง



รูปที่ 2.38 ไทม์มิงไดอะแกรมของ SAR

มีข้อจำกัดอีกประการหนึ่งสำหรับการแปลงสัญญาณ คือสัญญาณอนาล็อกอินพุต จะต้องคงที่ในช่วงเวลาที่ทำการเปลี่ยนแปลงสัญญาณโดยเปลี่ยนได้ไม่เกิน $1/2$ LSB ในช่วงสุดท้ายของการเปลี่ยนแปลงดิจิทัลเอาต์พุตจะออกมาขนานกันทุกบิต แต่บางแบบอาจจะให้เอาต์พุตออกมาในลักษณะอนุกรม

วงจร ADC แบบนี้สามารถทำงานได้ 2 โหมด คือ โหมดที่ทำงานอิสระ (Freerun) และโหมดที่รอคำสั่งเริ่มทำงานจากภายนอก เวลาที่ใช้ในการแปลงสัญญาณใช้สัญญาณนาฬิกา $(n+1)$ ลูก โดยสัญญาณนาฬิกาลูกแรก จะใช้ในการรีเซ็ตรีจิสเตอร์ภายในและคุณภาพของระบบจะแยกลงหาก DAC ไม่มีคุณภาพ

ADC แบบขนาน

สำหรับการแปลงสัญญาณที่ต้องการความเร็วสูงมากๆ เช่นในการแปลงสัญญาณภาพของ

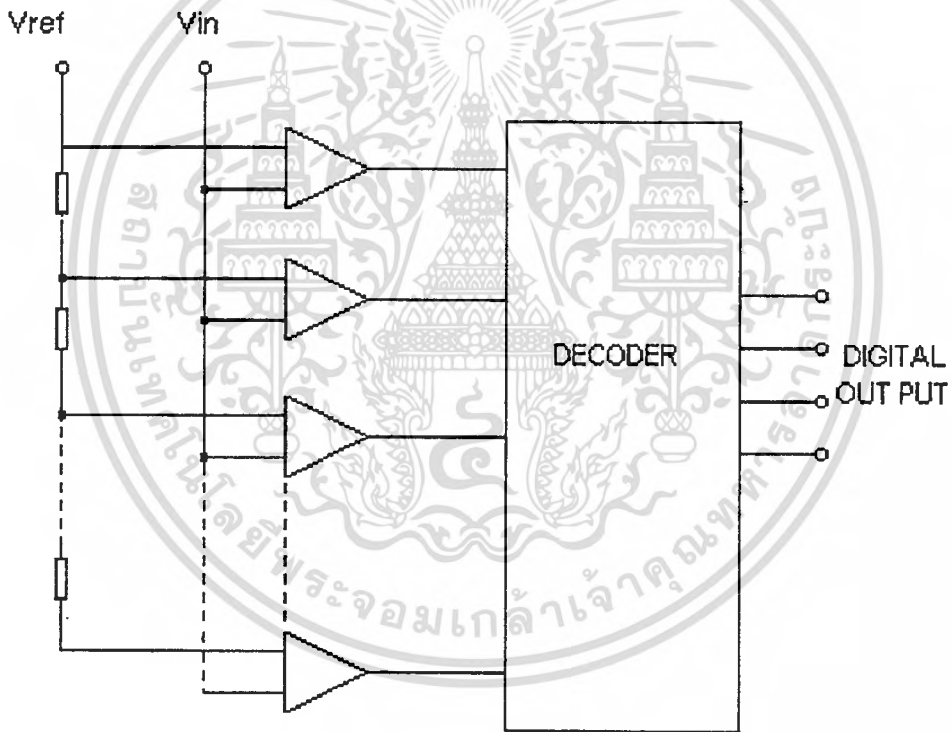
โทรทัศน์และเรดาร์ จำเป็นต้องใช้ ADC แบบพิเศษที่เรียกว่า ADC แบบขนาน (Parallel ADC)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาวะใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ซึ่งแสดงบล็อกไดอะแกรมดังรูปที่ 2.34

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการทํางาน คือจะใช้วงจรเปรียบเทียบมาทำการเปรียบเทียบสัญญาณอนาล็อกอินพุตกับแรงดันอ้างอิงที่แบ่งแรงดันให้สอดคล้องกับรหัสดิจิทัล โดยใช้ตัวต้านทานและจะแปลงเอาต์พุตจากวงจรเปรียบเทียบให้ตรงกับรหัสดิจิทัล ซึ่งจะเห็นว่าอุปสรรคทางด้านความเร็วจะถูกจำกัดเพียงคาบเวลาทํางาน (propagation time) ของวงจรเปรียบเทียบเท่านั้น และอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาวงจรชิปไอซี คือวงจรที่ต้องการวงจรเปรียบเทียบมากถึง 2^n-1 ตัว สำหรับ ADC แต่ ADC ชนิดนี้ก็ยังทํางานได้เร็วที่สุด



รูปที่ 2.34 ADC แบบขนาน

2.2 การแปลงฟูรีเยอร์ (Fast Fourier Transform or FFT)

อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมีราคาถูกลงและมีประสิทธิภาพสูง อีกทั้งความแม่นยำและความแน่นอนจากการคำนวณโดยใช้คอมพิวเตอร์ก็มีมาก จึงทำให้การวิจัย และพัฒนาของการประมวลสัญญาณเชิงเลข เพื่อนำไปใช้กับงานในสาขาวิชาต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์มีอย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น การประมวลสัญญาณเสียง (speech) การประมวลสัญญาณภาพ (image) การประมวลสัญญาณเรดาร์ และการประมวลสัญญาณชีวภาพ (biomedical signal) เป็นต้น การประมวลสัญญาณดังที่กล่าวมานี้มีการคำนวณ ผลการประสานสำคัญ โดยทั่วไปแล้วการแปลงฟูรีเยอร์เต็มหน่วย (DFT) นั้นสามารถนำมาใช้ในการคำนวณการประสานได้แต่การคำนวณ DFT เองนั้นเมื่อจำนวนลำดับข้อมูลมีมากก็ใช้เวลาในการคำนวณของคอมพิวเตอร์มาก ตัวอย่างเช่น การคำนวณ DFT สำหรับลำดับสัญญาณเข้ายาว N ลำดับหรือจุดนั้น คอมพิวเตอร์ต้องทำการคำนวณจำนวนเชิงซ้อน ถึง $N*N$ ครั้งและบวกจำนวนเชิงซ้อนอีก $N(N-1)$ ครั้ง ซึ่งคอมพิวเตอร์ทั่วไปแล้วไม่มีคำสั่งภาษาเครื่องที่ใช้การคูณตัวเลข จึงต้องเขียนเป็นโปรแกรมย่อยหรือเพิ่มเติมวงจรคูณโดยเฉพาะเข้าไป ส่วนการบวกตัวเลขของคอมพิวเตอร์นั้นทำได้ง่ายและเร็ว จึงสามารถกล่าวได้ว่ากระบวนการคูณตัวเลขนั้นใช้เวลาคำนวณมากกว่าการบวกตัวเลขมาก จากผลอันนี้ทำให้เห็นชัดว่า ความเร็วในการคำนวณ DFT จึงขึ้นอยู่กับความเร็วและจำนวนครั้งในการคูณตัวเลขเป็นสำคัญ ถ้าหากสามารถหาวิธีการคำนวณ DFT ที่ใช้จำนวนครั้งในการคูณน้อยลงแล้ว ก็คูณตัวเลขเป็นสำคัญ ถ้าหากสามารถหาวิธีการคำนวณที่ใช้จำนวนครั้งในการคูณน้อยลงแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมาก โดยจะได้แสดงให้เห็นว่า DFT ใช้ช่วยในการคำนวณ การประสาน การคำนวณการแปลงแซด หรือ การทำสหสัมพันธ์ ดังนั้นถ้ามี DFT ที่คำนวณได้เร็ว ก็ทำให้การคำนวณที่กล่าวไปนี้เร็วขึ้นด้วย

ขั้นตอนวิธี หรือ ลำดับการ ในการคำนวณ DFT ให้เร็วที่มีชื่อเรียกว่า การแปลงฟูรีเยอร์ (ต่อไปจะเรียกย่อว่า FFT) ที่ได้มีการพัฒนาวิธีการต่าง ๆ กันอย่างมกานั้น เป็นผลมาจากผลงานของ คูลีย์ (J.W. Cooley) กับทูเคย์ (J.W. Tukey) ที่เสนอไว้ในปี ค.ศ. 1965 หลังผลงานชิ้นนี้แล้ว ทำให้เกิดการพัฒนาวิธีการขึ้นมาอีกหลายวิธี ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป FFT จะทำให้การคำนวณ DFT ใช้การคูณเชิงซ้อนเพียง $N \log_2 N$ ครั้งเท่านั้น หรือจำนวนครั้งในการคูณตัวเลขลดลงไปถึง $N/(\log_2 N)$ เท่า ตัวอย่างเช่น สำหรับลำดับสัญญาณขนาด $N = 1024$ จุด การคูณจำนวนเชิงซ้อนลดลงไปได้ถึง 102 เท่า ผลคืออีกประการหนึ่งก็คือทำให้การสร้างวงจรเฉพาะเพื่อการคำนวณ DFT ทำได้ง่าย และคำนวณได้เร็วขึ้น เป็นผลให้การประมวลสัญญาณเชิงเลขสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับระบบเวลาจริงได้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีชื่อเรียกว่า การแปลงฟูรีเยอร์แต่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัว FFT เองนั้นไม่ใช่การแปลงฟูรีเยอร์ แท้จริงแล้วเป็นเพียง วิธีการ หรือ ลำดับการ ในการคำนวณที่ช่วยให้การคำนวณ DFT ซึ่งเป็นการแปลงฟูรีเยอร์ได้รวดเร็วขึ้น

จนถึงปัจจุบันนี้ได้มีการคิดค้น คัดแปลง และเสนอผลงานเกี่ยวกับ FFT มากมายหลายแบบแต่ละแบบก็มีข้อดีข้อเสียต่างกันออกไป โดยทั่วไปแล้วเราอาจแบ่งออกได้เป็นชนิดใหญ่ ๆ ได้ 2 ชนิดด้วยกัน คือ ชนิดลดทอนทางเวลา (Decimation in Time หรือ DIT) กับ ชนิดลดทอนทางความถี่ (Decimation in Frequency หรือ DIF) ทั้งสองชนิดนี้โดยหลักการแล้วมีความคล้ายคลึงกัน ดังนั้นการอธิบายจะขออธิบายหลักการแบบ ลดทอนทางเวลา DIT อย่างละเอียดเพียงอย่างเดียว และอธิบายหลักการเบื้องต้นก่อน เพื่อให้เห็นถึงวิธีการว่า FFT สามารถลดการคำนวณลงได้อย่างไร ส่วนการคัดแปลงเพื่อให้ได้วิธีการแบบอื่นจะแสดงโดยการใช้ กราฟการไหล (flow graph) แทน

2.2.1 ฟาสต์ฟูรีเยอร์แบบฐานสอง (Radix 2 FFT)

หลักการเบื้องต้นของ FFT

ในหัวข้อนี้เราได้กล่าวถึงคำนิยาม การแปลงฟูรีเยอร์เต็มหน่วย รวมถึงคุณสมบัติต่างๆ ไว้อย่างละเอียด แต่เพื่อความสะดวกในการอธิบายจะขอคำนิยามมากล่าวไว้ก่อน การแปลงฟูรีเยอร์แบบเต็มหน่วยสำหรับ ลำดับ $x(m)$ ที่ยาว N จุด สามารถนิยามได้ดังนี้ คือ

$$X(k) = \sum_{m=0}^{N-1} x(m) \cdot w^{mk} \quad (2.1)$$

โดยครรชนี $k, m = 0, 1, \dots, N-1$ และ จำนวนเชิงซ้อน $w = \exp(j2\pi/N)$ ในทางวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ลำดับ $x(m)$ มักจะเกี่ยวข้องกับสัญญาณในโดเมนเวลา ส่วน $X(k)$ เกี่ยวข้องกับสัญญาณในโดเมนความถี่ หรือเรียกว่าสเปกตรัมของสัญญาณ สำหรับการเขียนสมการ 2.1 นั้นความจริงแล้ว การคำนวณหา DFT จะต้องมีพจน์ $1/N$ ประกอบด้วยเสมอ แต่ที่ละไว้ก็เพื่อความสะดวกในการอธิบาย ทั้งนี้เนื่องจากจุดที่สนใจก็คือต้องการหาวิธีการคำนวณ สมการ 2.1 ให้เร็วเท่านั้น

สมการ 2.1 สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของสมการเมตริกซ์ได้คือ

$$X = \{A\} \cdot \{x\} \quad (2.2)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่ X และ x เป็น เวกเตอร์แนวตั้ง (column vector) ที่ประกอบด้วยลำดับ $X(k)$ และ $x(m)$ ตามลำดับจำนวน N ลำดับ และ A เป็นเมตริกซ์จัตุรัส (square matrix) ขนาด $N \times N$ ที่มีสมาชิกเป็นจำนวนเชิงซ้อน w^{mk} ตัวอย่างเช่น พิจารณาสำหรับกรณี $N=4$ ระบบสมการ 2.2 สมการสามารถเขียนแยกออกได้เป็น

$$\begin{bmatrix} X(0) \\ X(1) \\ X(2) \\ X(3) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} w^0 & w^0 & w^0 & w^0 \\ w^0 & w^1 & w^2 & w^3 \\ w^0 & w^2 & w^4 & w^6 \\ w^0 & w^3 & w^6 & w^9 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x(0) \\ x(1) \\ x(2) \\ x(3) \end{bmatrix} \quad (2.3)$$

การคำนวณจากสมการ (2.3) นี้โดยตรงนั้น สังเกตเห็นได้ว่า ต้องใช้การคูณจำนวนเชิงซ้อน 4×4 หรือ 16 ครั้ง และต้องทำการบวกจำนวนเชิงซ้อน อีก $N(N-1) = 4(4-1) = 12$ ครั้ง ที่นี้มาสู่หลักการสำคัญประการหนึ่งของการแปลงฟาสต์ฟูริเยอร์ หรือ FFT ที่ลดจำนวนครั้งในการคูณจำนวนเชิงซ้อนได้ก็โดยอาศัย คุณสมบัติของ ภาวะเป็นคาบ (periodicity) ของจำนวนเชิงซ้อน w คือ

$$w^{mk} = w^{[mk \bmod(N)]} \quad (2.4)$$

ซึ่ง $[mk \bmod(N)]$ หมายถึง ส่วนที่เหลือหลังจากการหารพจน์ mk ด้วย N โดยอาศัยคุณสมบัติความเป็นคาบนี้ทำให้สมการ (2.2) อาจเขียนได้เป็น

$$\begin{bmatrix} X(0) \\ X(1) \\ X(2) \\ X(3) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & w^1 & w^2 & w^3 \\ 1 & w^2 & w^0 & w^2 \\ 1 & w^3 & w^2 & w^1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x(0) \\ x(1) \\ x(2) \\ x(3) \end{bmatrix} \quad (2.5)$$

จากคุณสมบัติ ความเป็นคาบ นี้เองทำให้เราสามารถแยกตัวประกอบของเมตริกซ์ A ออกเป็นเมตริกซ์ย่อยหลายเมตริกซ์คูณกัน และ สมาชิกภายในเมตริกซ์ย่อยให้มีค่าเป็นศูนย์มากที่สุด วิธี การแยกตัวประกอบนี้อาจสามารถกระทำได้โดยวิธี ที่ได้อธิบายไว้ในเอกสารอ้างอิง วิธีการแยก

ตัวประกอบนี้อาจจะไม่กระทำโดยตรงจาก A แต่จะมีการสลับตำแหน่งหรือจัดกลุ่มของเมตริกซ์ (อาจเป็นการสลับสมาชิกตามแนวตั้ง หรือสมาชิกตามแนวนอน ใดๆอย่างหนึ่ง และ การสลับทั้งสองแบบนี้จะให้ผลต่างกัน) ด้วยวิธีการของ การผันกลับบิต (bit reversed) และเมตริกซ์หลังจัดการสลับแถวแล้วจะนำมาแยกตัวประกอบอีกครั้งหนึ่ง

ในที่นี้จะขออธิบายวิธีการแยกตัวประกอบด้วยการเขียนแทน ครรชนี k และ m ของสมการ (2.1) ด้วย ตัวเลขฐานสอง (binary number) ซึ่งสำหรับกรณี $N=4$ ซึ่งครรชนี k และ m จะมีค่าได้เพียง 0,1,2 และ 3 เท่านั้น เพราะฉะนั้นสามารถแทน ตัวเลข 4 ฐานสิบ ได้ด้วย ตัวเลขฐานสอง สองหลัก คือ

$$k = (k_1, k_0) \quad , \quad m = (m_1, m_0) \quad (2.6)$$

โดยที่ k_1, k_0, m_1 และ m_0 เป็นเลขโคตที่มีค่าได้แค่ 0 หรือ 1 เท่านั้น ครรชนีในสมการ (2.6) นี้สามารถเขียนได้ใหม่เป็น

$$k = 2k_1 + k_0 \quad , \quad m = 2m_1 + m_0 \quad (2.7)$$

เมื่อนำค่าครรชนี k และ m นี้ไปแทนลงในสมการ (2.1) ทำให้ได้

$$X(k_1, k_0) = \sum_{m_0=0}^1 \sum_{m_1=0}^1 x(m_1, m_0) W^{(2m_1+m_0)(2k_1+k_0)} \quad (2.8)$$

จากคุณสมบัติความเป็นคาบของ W ทำให้ได้ความสัมพันธ์

$$\begin{aligned} W^{(2m_1+m_0)(2k_1+k_0)} &= W^{(2k_1+k_0)2m_1} \cdot W^{(2k_1+k_0)m_0} \\ &= W^{4m_1k_1} \cdot W^{2m_1k_0} \cdot W^{(2k_1+k_0)m_0} \\ &= W^{2m_1k_0} \cdot W^{(2k_1+k_0)m_0} \end{aligned}$$

โดยที่ $W^{4m_1k_1} = 1$ เพราะฉะนั้นเขียนสมการได้ใหม่เป็น

$$X(k_1, k_0) = \sum_{m_0=0}^1 \left\{ \sum_{m_1=0}^1 x(m_1, m_0) W^{(2m_1+m_0)m_0} \right\} W^{(2k_1+k_0)m_0}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ = $\sum_{m_0=0}^1 \{x_1(k_0, m_0)\} W^{(2k_1+k_0)m_0}$ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ (2.9) ด้านการคำนวณ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยการสมมติให้ ตัวแปร $x_1(k_0, m_0)$ ในการคำนวณระหว่างกลาง ผลจากสมการ (2.9) อาจเขียนเป็นสมการเมตริกซ์ได้คือ

$$\begin{array}{l} \begin{array}{l} (k_1, k_0) \\ x_1(0,0) \\ x_1(0,1) \\ x_1(1,0) \\ x_1(1,1) \end{array} = \begin{array}{l} \begin{bmatrix} 1 & w^0 & 0 & 0 \\ 1 & w^2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & w^1 \\ 0 & 0 & 1 & w^2 \end{bmatrix} \\ \begin{bmatrix} 1 & 0 & w^0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & w^2 \\ 1 & 0 & w^2 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & w^2 \end{bmatrix} \\ \begin{array}{l} (m_1, m_0) \\ x(0,0) \\ x(0,1) \\ x(1,0) \\ x(1,1) \end{array} \end{array} \quad (2.10)$$

โดยที่ ผลการคำนวณระหว่างกลาง และ ผลลัพธ์ สามารถหาได้ตามลำดับ

$$\begin{array}{l} \begin{array}{l} (k_1, k_0) \\ X(0,0) \\ X(1,1) \\ X(1,0) \\ X(1,1) \end{array} = \begin{array}{l} \begin{bmatrix} 1 & 0 & w^2 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & w^0 \\ 1 & 0 & w^2 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & w^2 \end{bmatrix} \\ \begin{array}{l} (k_0, m_0) \\ x(0,0) \\ x(0,1) \\ x(1,0) \\ x(1,1) \end{array} \end{array} \quad (2.11)$$

และค่า DFT ของลำดับสัญญาณจะเป็น

$$\begin{array}{l} \begin{array}{l} (k_1, k_0) \\ X(0,0) \\ X(1,0) \\ X(0,1) \\ X(1,1) \end{array} = \begin{array}{l} \begin{bmatrix} 1 & w^2 & 0 & 0 \\ 1 & w^2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & w^1 \\ 0 & 0 & 1 & w^3 \end{bmatrix} \\ \begin{array}{l} (k_0, m_0) \\ x(0,0) \\ x(0,1) \\ x(1,0) \\ x(1,1) \end{array} \end{array} \quad (2.12)$$

ผลที่ได้จากสมการ (2.10) ซึ่งเป็นสมการแยกตัวประกอบของ A นี้จะเห็นว่าสมาชิกตามแถวบนอนของเมตริกซ์ที่ได้จากการแยกตัวประกอบนั้นมีเพียง 2 ตัวเท่านั้น ที่มีค่าไม่เป็นศูนย์ และไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเทคนิคแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสองตัวนี้มีสมาชิกตัวหนึ่งมีค่าเป็นหนึ่งเสมอ ส่วนอีกตัวหนึ่งก็จะเป็นจำนวนเชิงซ้อน แต่ถ้าพิจารณาการคูณเมตริกซ์ย่อย แต่ละเมตริกซ์ของ (2.11) จะเห็นว่าต้องการการคูณจำนวนเชิงซ้อนเพียง $N=4$ ครั้ง โดยที่ N อยู่ในรูปของสองยกกำลังใดๆ ($N=2^F$) และถ้าลองเขียนสมการ (2.8) สำหรับกรณีนี้ดูจะเห็นได้ว่าสามารถเขียนแยกเป็นสมการย่อยได้ $\log_2 N = \log_2 4 = 2$ สมการ คือ (2.11) และ (2.12) เพราะฉะนั้นด้วยวิธีการนี้จำนวนครั้งของการคูณจำนวนเชิงซ้อนจึงมีเท่ากับ $N \log_2 N = 8$ ครั้ง และบวกจำนวนเชิงซ้อน 8 ครั้ง ซึ่งจำนวนนี้น้อยกว่ากรณีคำนวณโดยตรงซึ่งใช้การคูณจำนวนเชิงซ้อน 16 ครั้ง และบวกจำนวนเชิงซ้อน 12 ครั้ง มาถึงตอนนี้เห็นได้ว่า ในกรณีทั่วไป ถ้าหากเรามีกรรมวิธีในการแยกการคำนวณ DFT ให้เป็นเมตริกซ์ย่อยดังเช่นสมการ (2.14) ได้ ก็จะทำให้จำนวนครั้งในการคูณจำนวนเชิงซ้อนน้อยลง

ความจริงแล้วจำนวนครั้งในการคูณจำนวนเชิงซ้อนอาจลดทอนลงไปได้อีกมาดูการคำนวณสัญญาณระหว่างกลาง $x_1(0,0)$ และ $x_1(0,1)$ ซึ่ง

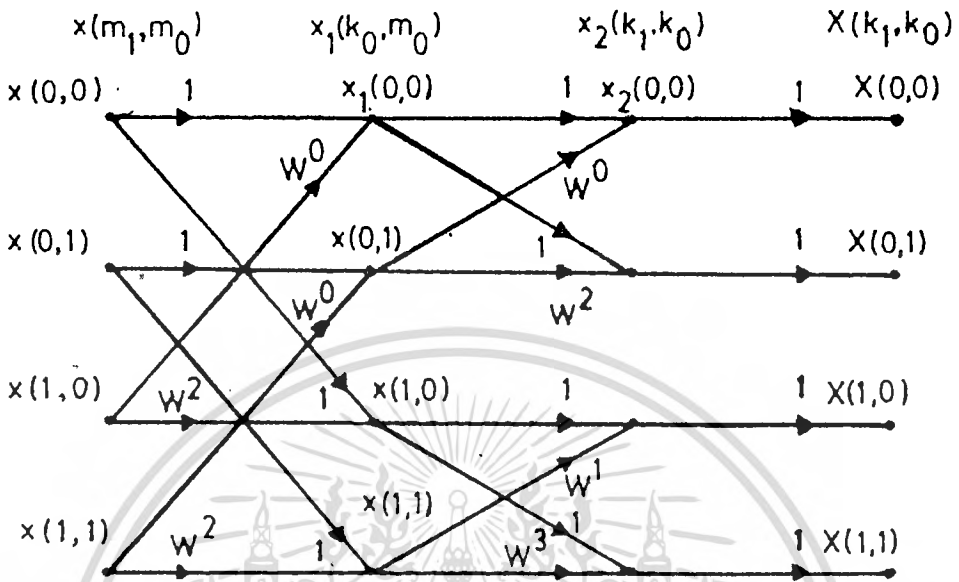
$$x_1(0,0) = x(0,0) + W^0 \cdot x(1,0) = x(0,0) + W^0 \cdot x(1,0) \quad (2.13)$$

$$\text{และ } x_1(1,0) = x(0,0) + W^2 \cdot x(1,0) = x(0,0) - W^0 \cdot x(1,0)$$

ผลจากการคูณสมบัติของจำนวนเชิงซ้อน $W^2 = -W^0$ ทำให้การคำนวณ $x_1(0,0)$ และ $x_1(0,1)$ ต้องการคูณจำนวนเชิงซ้อนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ซึ่งทำได้โดยการคำนวณพจน์ $W^0 x(1,0)$ ก่อน แล้วนำไปบวกและลบกับพจน์ $x(0,0)$ เพื่อให้ได้ลำดับ $x_1(0,0)$ และ $x_1(1,0)$ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามสำหรับกรณีอื่นๆ ไปอาจกล่าวได้ว่า จำนวนครั้งในการคำนวณ DFT ขนาด N จุด โดยใช้ FFT ใช้การคูณจำนวนเชิงซ้อนเพียง $N \log_2 N$ ครั้ง

ลำดับการคำนวณของ FFT ตามสมการ (2.9) เป็นผลงานที่เสนอโดย กูลิย์ และทูกีย์ ต่อมาก็ได้มีผู้เสนอวิธีการคำนวณ FFT แบบอื่นขึ้นมา ผลงานเหล่านี้หลักการใหญ่แล้วเหมือนกันต่างเพียงวิธีการในรายละเอียดย่อยเท่านั้น ในรูป เป็น กราฟการไหลสัญญาณ (Signal flow graph) ที่เขียนแสดงวิธีการคำนวณ FFT ตามสมการ (2.11) โดยที่หัวลูกศรชี้ทิศทางการคำนวณ ส่วนตัวอักษรกำกับเป็นตัวคูณค่าของสัญญาณที่ต้นทางของลูกศรนั้น และที่ บัพ หรือ ปม (Node) เป็นการรวมหรือบวกกันของสัญญาณ ส่วน $x_1(k_0, m_0)$ แทนลำดับการคำนวณระหว่างกลาง และ $X(k_1, k_0)$ เป็นค่า DFT ของลำดับสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.35 กราฟการไหลแสดงถึงวิธีการคำนวณตามสมการ (2.11)

2.2.2 ขั้นตอนวิธีการลดทอนเวลา (Decimation in Time หรือ DIT)

วิธีการที่เสนอโดย คูลีย์ และ ทูคีย์ ซึ่งได้กล่าวมาแล้วนั้น ความเป็นจริงแล้ว เป็นการจัดแบ่งกลุ่มลำดับสัญญาณในโดเมนเวลา $x(m)$ ที่มีขนาด N จุด ออกเป็นสองลำดับสัญญาณที่มีความยาว $N/2$ จุดเท่ากัน ทั้งสองลำดับนี้ให้เรียกชื่อว่า ลำดับสัญญาณคู่ และลำดับสัญญาณคี่ โดยที่ลำดับสัญญาณคู่เกิดจากการเอาลำดับในตำแหน่งเป็นเลขคู่มาเรียงกัน ที่เหลือก็เป็นลำดับสัญญาณคี่ ดังนั้นถ้าเรานิยามให้ $x_E(m)$ เป็นลำดับสัญญาณคู่ และ ลำดับคี่เป็น $x_O(m)$ ตามลำดับ เพราะฉะนั้น

$$x_E(m) = x(2m) \quad ; \quad m = 0, 1, \dots, (N/2)-1 \quad (2.14)$$

$$x_O(m) = x(2m + 1) \quad ; \quad m = 0, 1, \dots, (N/2)-1$$

ด้วยการจัดแบ่งเช่นนี้ ถ้าให้ W_N แทนค่า W ของลำดับยาว N จุด ทำให้การคำนวณการแปลง DFT ของลำดับสัญญาณ $x(m)$ ที่ยาว N จุดเขียนใหม่ได้เป็น

$$\begin{aligned}
 X(k) &= \sum_{m=0}^{N-1} X_E(m)(w_N)^{km} + \sum_{m=0}^{N-1} X_O(m)(w_N)^{km} \\
 &= \sum_{m=0}^{(N/2)-1} X(2m)(w_N)^{2km} + \sum_{m=0}^{(N/2)-1} X(2m+1)(w_N)^{(2m+1)k} \quad (2.15)
 \end{aligned}$$

โดยที่เขียนให้พจน์ $(w_N)^2$ เป็น

$$(w_N)^2 = \exp(j2\pi/N)^2 = \exp(j2\pi/N/2) = w_{N/2}$$

ซึ่ง $w_{N/2}$ หรือค่า w ของลำดับยาว $N/2$ จุด เพราะฉะนั้น (2.15) จัดพจน์ใหม่ได้คือ

$$\begin{aligned}
 X(k) &= \sum_{m=0}^{(N/2)-1} X_E(m)(w_{N/2})^{km} + (w_N)^k \sum_{m=0}^{(N/2)-1} X_O(m)(w_{N/2})^{km} \\
 X(k) &= X_1(k) + (w_N)^k X_2(k) \quad (2.16)
 \end{aligned}$$

โดยที่ $X_1(k)$ และ $X_2(k)$ แทนผลการแปลง DFT ขนาด $N/2$ จุด ของลำดับ $x_E(m)$ และ $x_O(m)$ ตามลำดับ สมการที่ (2.16) แสดงให้เห็นว่าการคำนวณ DFT ขนาด N จุด นั้นสามารถแบ่งคำนวณย่อยออกเป็นการคำนวณ DFT ขนาด $N/2$ จุดสองอันนับได้ และข้อสำคัญก็คือการคูณจำนวนเชิงซ้อนจะลดลงเหลือ $2(N/2)^2 = N^2/2$ ครั้ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าลดเวลาการคำนวณลงไปได้ถึง 50 เปอร์เซ็นต์ โดยอาศัยหลักการเดียวกันการแบ่งทอนลำดับ $x_E(m)$ และ $x_O(m)$ ออกเป็นลำดับคู่ลำดับที่ลงไปตามลำดับ จนในที่สุดเหลือเป็นลำดับขนาด 2 จุด จำนวน $N/2$ ภาคด้วยกัน ข้อสังเกตที่สำคัญก็คือการชอย เพื่อแบ่งลำดับ $x(m)$ ออกเป็นที่ละครึ่งจนเหลือการคำนวณ DFT ขนาด 2 จุดนี้ สำหรับสัญญาณขนาด N ลำดับ จะทำการแบ่งออกได้ $\log_2 N$ ครั้ง

ปัญหาต่อมาก็คือเมื่อแบ่งย่อยลงไปแล้วจะเอาการแปลง DFT ขนาด 2 จุด จำนวน $N/2$ ภาคนี้มาประกอบกัน หรือรวมตัวกันเพื่อให้เป็นการคำนวณ DFT ขนาด N จุดได้อย่างไร เพราะถ้าหากนำมาประกอบกันอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ ผลการคำนวณ DFT ที่ได้ก็จะมีค่าผิดพลาดไป ตัวอย่างเช่น การนำเอา DFT ขนาด $N/2$ จุด มาต่อกันโดยตรงตามสมการ (2.16) ย่อมมีข้อผิดพลาด เพราะวาทัง $X_1(k)$ และ $X_2(k)$ เป็น DFT ขนาด $N/2$ จุดที่นิยามเฉพาะสำหรับช่วง $0 < k < N/2$ เท่านั้น การ

นำมาประกอบกันสำหรับลำดับสัญญาณ N ลำดับอย่างถูกต้อง เราต้องทำการนิยามค่าของสมการ (2.16) สำหรับค่า $k > N/2$ ด้วยซึ่งทำได้โดยเขียน

$$\begin{aligned} X(k) &= X_1(k) + (W_N)^k X_2(K) \quad ; 0 < k < (N/2)-1 \\ &= X_1(k-N/2) + (W_N)^k X_2(K-N/2) \quad ; N/2 < k < N-1 \end{aligned} \quad (2.17)$$

พจน์ $(W_N)^k$ ในสมการ (2.17) นี้มีชื่อเรียกว่า ตัวประกอบหมุน (twiddle factors หรือ phase หรือ rotation factors) พจน์นี้เป็นส่วนสำคัญร่วมกับ DFT ขนาด 2 จุด หรือ ขนาด $N/2$ จุด ที่จะนำมาประกอบกันเข้าเป็น DFT ขนาด N จุด ได้เหมือนเดิม

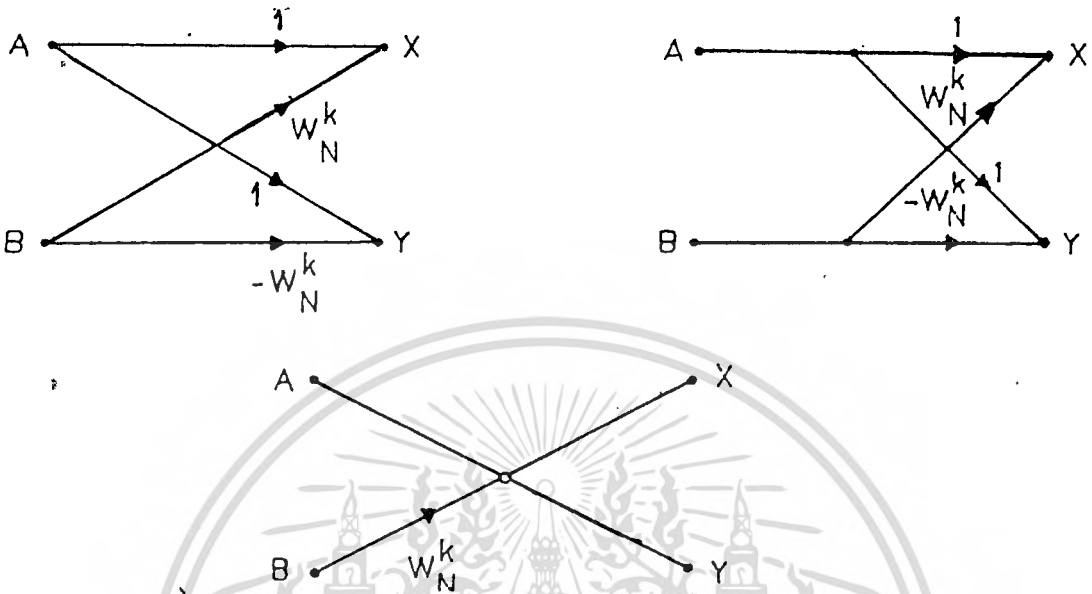
ในสมการนี้ (2.17) นี้ถ้าหากเรานำเอาความสัมพันธ์ $(W_N)^{k+N/2} = -(W_N)^k$ แทนลงไป แล้วสมการนี้สามารถเขียนใหม่ได้เป็น

$$X(k) = X_1(k) + (W_N)^k X_2(K) \quad ; 0 < k < (N/2)-1 \quad (2.2.18)$$

$$= X_1(k-N/2) - (W_N)^{k-N/2} X_2(K-N/2) \quad ; N/2 < k < (N/2)-1 \quad (2.2.19)$$

สมการที่ได้เป็นหลักการสำคัญสำหรับ FFT แบบนี้ ซึ่งได้กล่าวถึงบ้างแล้วดังเช่นสมการ (2.13) เป็นต้น สมการ (2.19) บอกเราว่าในการคำนวณหา DFT ของลำดับคู่หนึ่ง จะประกอบไปด้วยลำดับ $X(k)$ ในสมการ (2.18) และลำดับ $X(k)$ ใน (2.19) ซึ่งห่างออกไปจากลำดับ $X(k)$ ใน (2.18) ไป $N/2$ จุด นั้นสามารถคำนวณได้โดยใช้การคูณจำนวนเชิงซ้อนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น จากผลนี้เราสามารถนำไปสร้างหน่วยคำนวณที่มีชื่อเรียกว่า หน่วยผีเสื้อ (butterfly unit) โดยหน่วยคำนวณนี้ (ซึ่งอาจสร้างอยู่ในรูปแบบของวงจรหรือโปรแกรม) มีข้อมูลเข้าสองข้อมูล คือ A และ B และให้ข้อมูลออกเป็น X และ Y เป็น

$$\begin{aligned} X &= A + (W_N)^k \cdot B \\ Y &= A - (W_N)^k \cdot B \end{aligned} \quad (2.20)$$



รูปที่ 2.36 หน่วยผีเสื้อของการคำนวณตามขั้นตอนวิธีลดทอนทางเวลา

ต่อไปนี้จะแสดงตัวอย่างการคำนวณ FFT แบบ 8 จุด โดยอาศัยวิธีการที่อธิบายมาแล้ว ขั้นตอนในการคำนวณได้แสดงอย่างเป็นลำดับไว้ด้วยกราฟการไหลของสัญญาณดังรูป (2.3) โดยในเบื้องแรก ลำดับของข้อมูลเข้า $x(n)$ จะถูกแบ่งออกเป็นลำดับคู่ $X_E(m)$ และลำดับคี่ $X_O(m)$ อย่างละสี่ลำดับ ดังรูป 2.37 (ข) ซึ่งในที่สุดการคำนวณ DFT ขนาด 8 จุด ก็ถูกสับย่อยออกเป็นการคำนวณ DFT ขนาด 2 จุด 4 ภาคด้วยกัน ดังปรากฏอยู่ในรูป 2.38 (ก) ซึ่งเป็นกราฟการไหลของสัญญาณสำหรับการคำนวณ DFT ขนาด 8 จุดอย่างสมบูรณ์ สังเกตเห็นว่าในกรณีนี้ $N=8$ ทำให้ $\log_2 8 = 3$ การคำนวณจึงแบ่งเป็น 3 ภาคย่อย แต่ละภาคประกอบด้วยหน่วยผีเสื้ออยู่ $N/2 = 4$ หน่วย และหน่วยผีเสื้อแต่ละหน่วยใช้ในการคูณเลขเชิงซ้อน 1 ครั้ง เพราะฉะนั้นการคำนวณทั้งหมดมีการคูณเท่ากับ $(8/2) \log_2 8 = 12$ ครั้ง เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการคำนวณปกติที่ต้อง มีการคูณกันถึง $8*8 = 64$ ครั้ง

ตามรูป 2.38 (ก) นี้มีข้อน่าสังเกตก็คือ ลำดับสัญญาณเข้า $x(n)$ ไม่ได้ถูกจัดเรียงอย่างต่อเนื่อง หรือตามธรรมชาติ แต่ได้ถูกสลับตำแหน่ง กันอย่างมีหลักการ คือ การสลับตำแหน่ง หรือสลับอันดับ กันนี้จะเป็นไปตามวิธีการที่เรียกกันว่า การผันกลับบิต นั่นคือ ถ้าเราแทนตรรกะนี้ n ของลำดับ $x(n)$ ด้วยเลขฐานสอง โดยที่จำนวนบิตของเลขฐานสองต้องเพียงพอที่จะแทนค่า N ได้

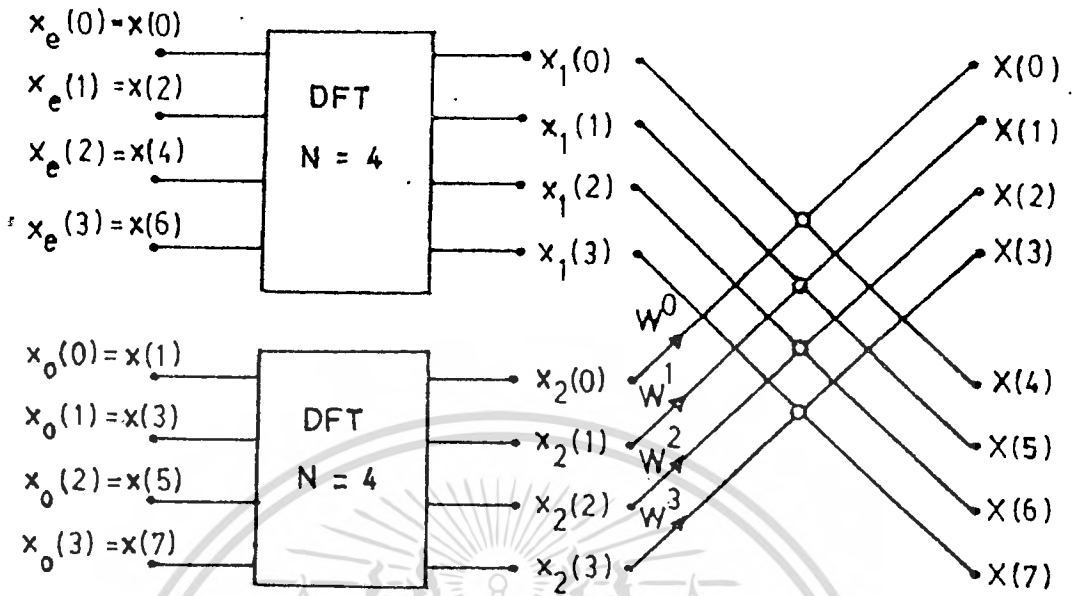
เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อคุณผู้เห็นใช้เอกสารนี้จะต้องรับผิดชอบต่อการใช้งานที่ไม่ถูกต้องใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น ในกรณี $N=8$ ก็ต้องแทนด้วยเลขฐานสอง 3 บิต จากนั้นการจัดลำดับ $x(n)$ ใหม่จะได้จากการผันกลับบิตของเลขฐานสองที่แทนครรรชนี n ดังแสดงในรูป 2.2.4 (ข) คือ $x(001)$ จะถูกแทนที่ด้วย $x(100)$ และ $x(110)$ ถูกแทนที่ด้วย $x(011)$ เป็นต้น จากที่กล่าวมาแล้วปกติครรรชนี n มักเกี่ยวข้องกับเวลา และวิธีการของ FFT แบบนี้เป็นกรลดเวลาการคำนวณโดยการ สับ หรือ ตัดทอน ลำดับในโดเมนเวลา หรือ $x(n)$ ออกเป็นกลุ่มย่อยโดยที่แต่ละกลุ่มประกอบด้วยลำดับ $x(n)$ เพียงสองลำดับที่เป็นปรมูลกัน การจัดกลุ่มนี้คล้ายกับการสุ่มตัวอย่างลำดับเดิมอีกครั้งหนึ่ง ด้วยอัตราการสุ่มตัวอย่างที่ต่ำกว่า และถ้าหากว่าเราถึถึงแต่ละกลุ่มลำดับข้อมูลใหม่ที่จัดทำขึ้นมา ต่างเป็นลำดับข้อมูลชุดหนึ่งแล้ว ก็เท่ากับว่าเราได้ตัดทอนลำดับในโดเมนเวลาไปเป็นกลุ่มลำดับกลุ่มข้อมูลย่อยหลายลำดับ ดังนั้นวิธีการคำนวณแบบนี้จึงมีชื่อเรียกว่าการลดทอนทางเวลา ถึงตอนนี้เราอาจเขียนแผนภาพแทนลำดับวิธีการของ DIT ได้ดังรูป 2.39 โดยที่ DFT ขนาด N จุดเดิมถูกแบ่งออกเป็น DFT ขนาด $N/2$ จุด จำนวน 2 ภาค นำมารวมกันโดยการใช้ ตัวประกอบหมุนและลำดับการนี้จะกระทำจนกระทั่งผลสุดท้ายเป็นการแปลง DFT ขนาด 2 จุด พึงสังเกตว่าการนำเอา DFT ขนาด $N/2$ จุดมาประกอบกัน อาจมีหลายวิธีการขึ้นอยู่กับการจัดเรียงตัวประกอบหมุน การจัดเรียงตัวประกอบหมุนที่ต่างกันออกไปก็จะได้ FFT ชนิดที่ต่างกันออกไปด้วยซึ่งจะได้แสดงให้เห็นต่อไปนี้

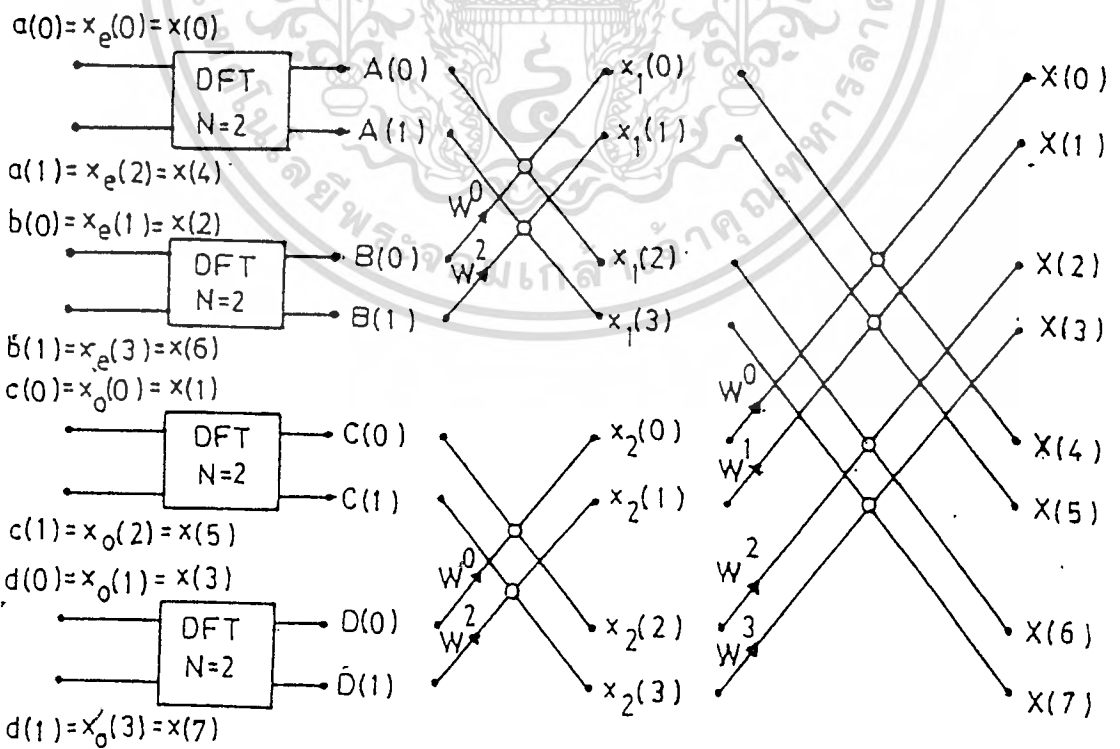
ที่ได้กล่าวไว้ว่า การคำนวณ DFT ขนาด N จุดโดยใช้ FFT นั้นจำนวนครั้งในการคูณจำนวนเชิงซ้อนมีเพียง $N \log_2 N$ นั้น ความเป็นจริงค่านี้เป็นเพียงค่าประมาณและใช้กับ FFT โดยทั่วไป

ทั้งนี้ลองย้อนกลับไปดูลำดับการคำนวณตามรูป 2.38 (ก) แล้วจะเห็นว่าส่วนแรกซึ่งเป็นขนาด 2 จุดนั้น การคำนวณมีเฉพาะการบวก และการลบ จำนวนซ้อนเท่านั้น ในส่วนที่สองก็เช่นเดียวกัน การคูณจำนวนเชิงซ้อนมีเฉพาะในส่วนที่สามและใช้ในการคำนวณเชิงซ้อนเพียง 2 ครั้งเท่านั้น แต่ถ้าใช้สูตรการคำนวณ $N \log_2 N$ ก็จะได้ 24 ครั้ง (หรือ 12 ครั้ง เมื่อใช้ความสัมพันธ์ของหน่วยสี่เหลี่ยม) ผลที่ได้แตกต่างกันมาก

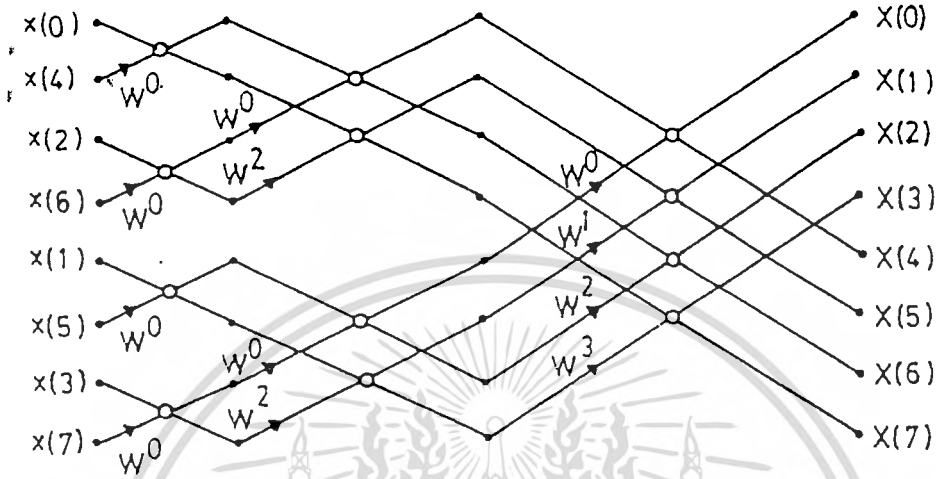
อย่างไรก็ตามสำหรับกรณี N มีค่าใหญ่มากการที่จะเขียนโปรแกรมหรือสร้างวงจรซึ่งสามารถใช้กับกรณีทั่วไปได้ด้วยนั้น ข้อสังเกตเหล่านี้จำเป็นต้องมีโปรแกรมหรือวงจรส่วนหนึ่งเพื่อมาวิเคราะห์ด้วย ทำให้เกิดความยุ่งยากโดยไม่จำเป็น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการคูณจำนวนเชิงซ้อนของลำดับ FFT จะมีปริมาณ $N \log_2 N$ ครั้ง



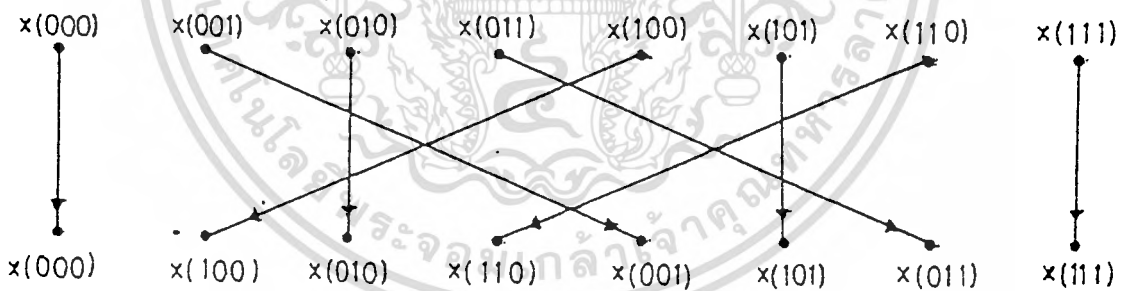
รูปที่ 2.37 (ก.) แสดงขั้นตอนตามวิธีแบบ DIT สำหรับ DFT แบบ 8 จุด



เอกสารนี้เป็นเอกสารรูปที่ 2.37 (ข.) แสดงขั้นตอนตามวิธีแบบ DIT สำหรับ DFT แบบ 8 จุด โดยชนด้านการค้า
 ไม่สามารถใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.38 (ก.) กราฟการไหลสัญญาณแสดงการคำนวณตามรูปที่ 2.37



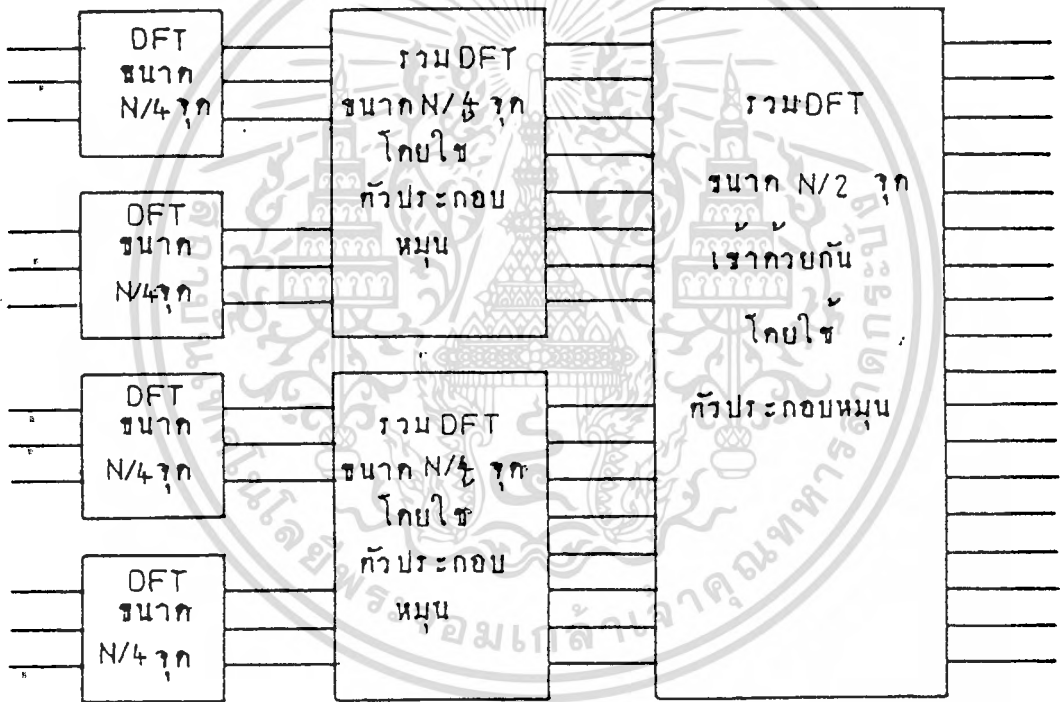
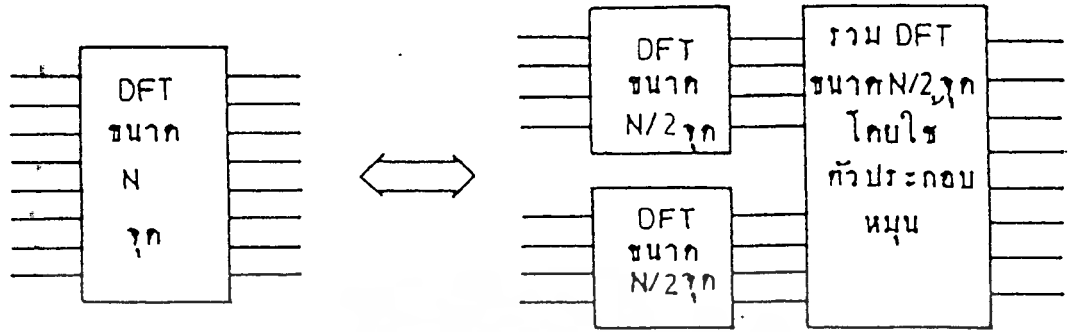
รูปที่ 2.38 (ข.) แสดงการสลับตำแหน่งของลำดับ $x(n)$ ด้วยการผันกลับบิต

2.2.3 การลดทอนทางเวลาแบบอื่น

ขั้นตอนวิธีแบบการคำนวณซ้ำที่ คุณสมบัติบางประการซึ่งเป็นข้อดีของการแปลงฟูริเยร์ ตามรูป 2.38 (ก.) โดยทั่วไปอาจกล่าวได้ว่าการคำนวณการแปลง DFT นั้น แท้จริงก็คือ การนำกลุ่มลำดับจำนวนเชิงซ้อนที่มีอยู่ N ลำดับ มาทำการแปลงให้เป็นลำดับจำนวนเชิงซ้อนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีอยู่ N ลำดับเช่นกัน โดยการใช้ FFT การแปลงนี้จะกระทำ $\log_2 N$ ขั้นตอนด้วยกัน ดังนั้นตามรูป 2.38 (ก) ซึ่ง $N=8$ ควรต้องมีหน่วยความจำถึง $(\log_2 N)$ หรือ 3 แถวลำดับ (array) ด้วยกันสำหรับข้อมูลที่ ต้องใช้ในการคำนวณโดยที่ แถวลำดับแรกไว้เก็บลำดับข้อมูล $x(n)$ สอง-

แถวลำดับต่อมาไว้เก็บผลการคำนวณระหว่างกลาง $x_1(k)$ และแถวลำดับสุดท้ายสำหรับผลลัพธ์ $X(k)$ ที่นี้มาพิจารณาลำดับการคำนวณที่อธิบายด้วย กราฟการไหล ตามรูป 2.38 (ก.) นั้นการคำนวณประกอบขึ้นด้วย หน่วยสี่เหลี่ยม ซึ่งลักษณะการคำนวณของหน่วยสี่เหลี่ยมนี้ ถ้าหากเรามีหน่วยความจำต่างหากไว้สำหรับเก็บค่าผลคูณของจำนวนเชิงซ้อน $(W_N)^k$ ผลลัพธ์ X กับ Y ที่คำนวณสามารถเก็บแทนที่ไว้ในหน่วยความจำที่เก็บลำดับข้อมูลเข้า A และ B ได้ โดยลักษณะการคำนวณเช่นนี้จะเห็นได้ว่า ตามรูป 2.38 (ก.) ผลลัพธ์ในการคำนวณทางด้านขวามือสามารถบรรจบแทนที่ในหน่วยความจำทางด้านซ้ายมือได้โดยไม่มีผลต่อการคำนวณส่วนอื่น ๆ การคำนวณเหล่านี้จึงเรียกว่า การคำนวณซ้ำที่ (in place) ซึ่งข้อดีก็คือ ใช้หน่วยความจำเพียง 1 แถวลำดับหรือต้องการหน่วยความจำสำหรับเก็บจำนวนเชิงซ้อนเพียง $N + 1$ ค่าเท่านั้น วิธีการนี้จึงเหมาะกับ ลำดับข้อมูลที่ยาวมาก โดยการคำนวณไม่เปลี่ยนแปลงเนื้อที่หน่วยความจำ ข้อดีอีกประการหนึ่งของ DFT แบบคำนวณซ้ำที่ ก็คือ ตัวประกอบหมุน W_N^k นั้นถูกเรียงอย่างเป็นลำดับคือ จากกำลังน้อยไปสู่กำลังมาก จึงทำให้การเขียนโปรแกรม หรือสร้างวงจรทำได้ง่าย อย่างไรก็ตามสำหรับการคำนวณรูป 2.38 (ก.) นั้นมีข้อเสียที่ว่า ก่อนทำการคำนวณลำดับ $x(m)$ ต้องมีการสลับตำแหน่งกันตาม วิธีการผันกลับบิต นั่นหมายความว่าเราต้องมีโปรแกรม หรือ วงจร เพิ่มเติมเพื่อทำการจัดเรียงข้อมูลนี้ใหม่

ขั้นตอนวิธีข้อมูลทางเวลาเรียงตามธรรมชาติ วิธีการแบบนี้ทำโดย จากรูป 2.38 (ก.) จัดให้ลำดับ $x(m)$ ถูกจัดเรียงกันตามธรรมชาติ โดยที่ปม ที่อยู่ในแถวเดียวกันกับ $x(m)$ ก็ให้จัดเรียงอยู่ในแถวเดียวกันด้วย และกราฟการไหลจะเป็นดังรูป 2.40 (ก.) อย่างไรก็ตามถึงแม้วิธีนี้ให้ $x(m)$ ที่เรียงกันตามธรรมชาติ แต่ลำดับของ $X(k)$ กลับถูกจัดเรียงแบบผันกลับบิต และข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือ ครรชนี่กำลังของตัวประกอบหมุน W_N^k ไม่ได้จัดเรียงจากกำลังน้อยไปมาก จึงทำให้เพิ่มความยุ่งยากตอนนำไปสร้างใช้งาน รูป 2.40 (ก.) นี้ที่จริงก็คือวิธีการที่เสนอโดย กูเลีย และทูกีย์ นั่นเอง ขั้นตอนวิธีอีกแบบหนึ่งที่เสนอโดย เชนเทิลแมน (W.M. Gentleman) กับ แซนด์ (G. Sande) และ สตอคแฮม (T.G. Stockham) นั้น เป็นการจัดลำดับการคำนวณในรูป 2.38 (ก.) เสียใหม่เพื่อให้ได้ลำดับการคำนวณที่ ลำดับ $x(m)$ และ $X(k)$ ถูกจัดเรียงกันตามธรรมชาติโดยขั้นตอนวิธีแบบนี้สามารถเขียนเป็นกราฟการไหลได้ตามรูป 2.40 (ข.) ถึงแม้ผลที่ได้กำลังของตัวประกอบหมุน $(W_N)^k$ จะจัดเรียงค่าน้อยไปหาค่ามากก็ตาม แต่ผลลัพธ์การคำนวณระหว่างกลางได้สลับตำแหน่งไปจากแถวที่อยู่เดิม ทำให้การคำนวณทำแบบซ้ำที่ไม่ได้ ซึ่งหมายถึงลำดับการคำนวณแบบนี้ต้องมีหน่วยความจำสำหรับเก็บจำนวนเชิงซ้อน N ค่าถึงสองแถวลำดับ



รูปที่ 2.39 ภาพรวมแสดงขั้นตอนวิธีการคำนวณ DFT ขนาด N จุด แบบลดทอนทางเวลา

ขั้นตอนวิธีสำหรับการเก็บข้อมูลแบบต่อเนื่อง ในคอมพิวเตอร์นั้นปกติข้อมูลที่ต้องใช้บ่อย และหรือต้องการความเร็วในการอ่านค่า หรือ เก็บค่าสูงมาก ข้อมูลเหล่านี้จะบรรจุในหน่วยความจำ ประเภทที่มีชื่อเรียกว่า แรม (RAM : Random Access Memory) หน่วยความจำชนิดนี้มีราคาแพง ดังนั้นขนาดหน่วยความจำแบบนี้จึงมีจำกัด และมีจำนวนไม่มาก ส่วนข้อมูลที่สำคัญรองลงไปก็มักจะบรรจุในหน่วยความจำที่ต้องใช้เวลาในการอ่านค่าช้ากว่า ดังเช่น หน่วยความจำประเภทเทป แม้เหล็กเป็นต้น หน่วยความจำประเภทนี้เหมาะสำหรับข้อมูลที่ต้องการอ่านหรืออ่านบรรจุค่าไว้ ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อเนื่องกันไปทีละมากๆ ข้อมูลหรือการคำนวณประเภทที่ต้องการอ่าน หรือ เก็บข้อมูลที่เก็บไว้ อย่างไม่เป็นระเบียบ หรือ เรียงตามลำดับจึงไม่เหมาะกับหน่วยความจำประเภทนี้ ดังนั้นถ้าหาก N มีค่ามากลำดับข้อมูล $x(n)$ ไม่อาจเก็บในแรมได้หมดที่เหลือจำเป็นต้องบรรจุในเทปแม่เหล็ก ถ้าพิจารณา FFT แบบต่างๆ ที่ได้กล่าวมานั้นต่างต้องการหน่วยความจำแบบเก็บไว้ได้อย่างไม่ต่อเนื่อง ได้ ตัวอย่างเช่น กราฟการไหลของรูป 2.38 (ก.) ข้อมูลเข้าของหน่วยผีเสื้อสำหรับการคำนวณ สัญญาณระหว่างกลาง $x_1(n)$ จะถูกเก็บในหน่วยความจำตำแหน่งถัดไป แต่สำหรับข้อมูลเข้าของ หน่วยผีเสื้อที่ใช้คำนวณ สัญญาณ $x(n)$ นั้นอยู่ห่างข้ามถัดไปหนึ่งตำแหน่ง ถ้าหาก N มีค่ามากการ คำนวณสัญญาณระหว่างกลางมีมากขึ้น ข้อมูลเข้าหน่วยผีเสื้อก็อยู่ถัดไปเรื่อย และเป็นไปได้ที่อาจ จะถูกเก็บลงไปหน่วยความจำต่างชนิดกันได้

ซึ่งเกิดตัน (R.C. Singleton) ได้เสนอ FFT แบบที่สามารถใช้กับข้อมูลสัญญาณเข้า N ขนาดใหญ่ เช่น $N=65536$ เป็นต้น ลำดับการนี้สามารถใช้คำนวณกับข้อมูลที่เก็บอยู่บนเทปแม่-เหล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูป 2.40 (ค) เป็นกราฟการไหล แสดงวิธีการคำนวณของ FFT แบบ นี้ จะเห็นว่า การคำนวณสัญญาณระหว่างกลาง หรือ ผลลัพธ์ มีขั้นตอนการคำนวณที่เหมือนกัน ดังนั้นถ้าหากเรามีเทปแม่เหล็กอยู่ 4 ม้วน การคำนวณก็ทำได้โดยการแบ่งลำดับสัญญาณออกเป็น 2 ส่วน ส่วนละ $N/2$ จุดเท่า ๆ กัน ข้อมูลเข้า $N/2$ จุดแรกจะเก็บไว้ในเทปแรกเป็นลำดับจากนั้นเมื่อ คำนวณสัญญาณระหว่างกลางได้ ก็เก็บในเทปม้วนที่สองตามลำดับเช่นกัน เทปอีกสองม้วนก็ทำ เช่นเดียวกันกับสองม้วนแรกแต่เป็นการคำนวณสำหรับ ข้อมูล $N/2$ จุดหลัง จากนั้นในการคำนวณ สัญญาณระหว่างกลางตอนถัดไป เทปแม่เหล็กที่เก็บผลลัพธ์ก็จะทำหน้าที่เป็นเทปข้อมูลเข้า และ เทปสำหรับข้อมูลเข้าเดิมก็นำมาใช้สำหรับเก็บผลลัพธ์ต่อไป ด้วยการคำนวณตามรูป 2.37 และการ สลับหน้าที่ไปมาของเทปแม่เหล็กนี้จึงทำให้การคำนวณทำได้มีประสิทธิภาพ

2.3 โครงสร้างของการ์คขวาน์บลาสเตอร์

การ์คขวาน์บลาสเตอร์เป็นการรวมเอาการ์ค 5 การ์คเข้าด้วยกัน คือ

CMS Game Blaster Card โดยนำเอา Sterio Chip มาใช้บนการ์คขวาน์บลาสเตอร์

Adlib Music Synthesizer card โดยนำเอา FM Chip (หัวใจของ Adlib card) มา ใช้บนการ์คขวาน์บลาสเตอร์

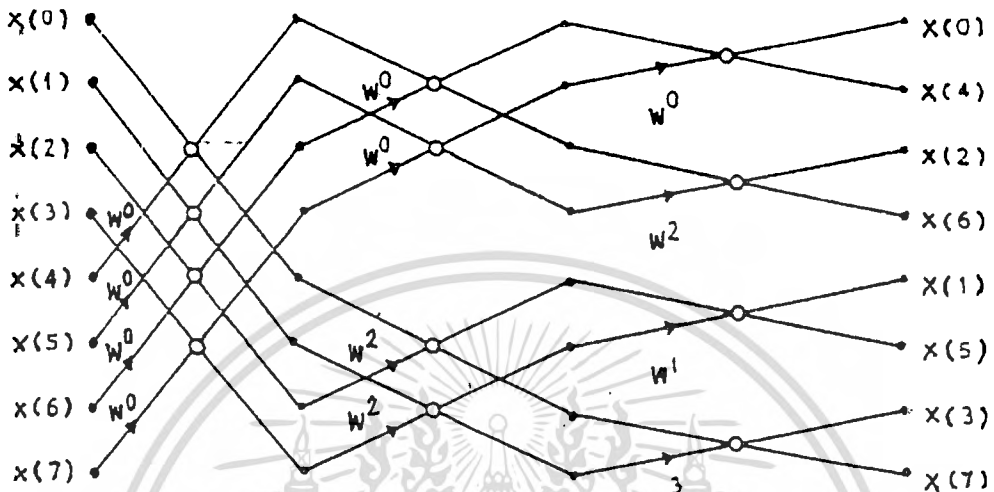
Digital Sound Proccedding (DSP) Card เพื่อทำงานเกี่ยวกับเสียงแบบดิจิตอล และ อนุาล็อก

มีดี Card เพื่อใช้สื่อสารกับสัญญาณอื่น ๆ แบบ synthesizer

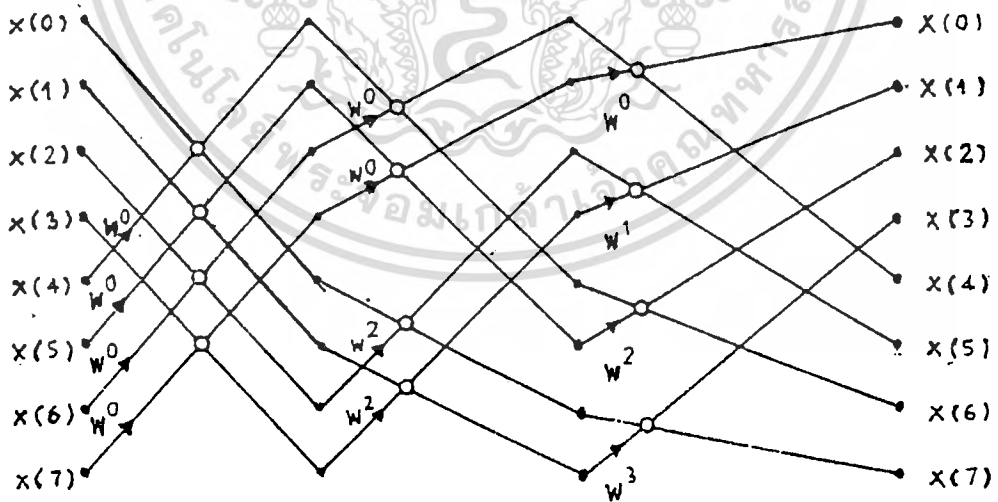
Joystick Card เพื่อเล่นเกมส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับก้าใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูเห็นหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในที่นี้จะกล่าวถึงฟังก์ชันทั้งหมด และพื้นฐานทางกายภาพของเสียง

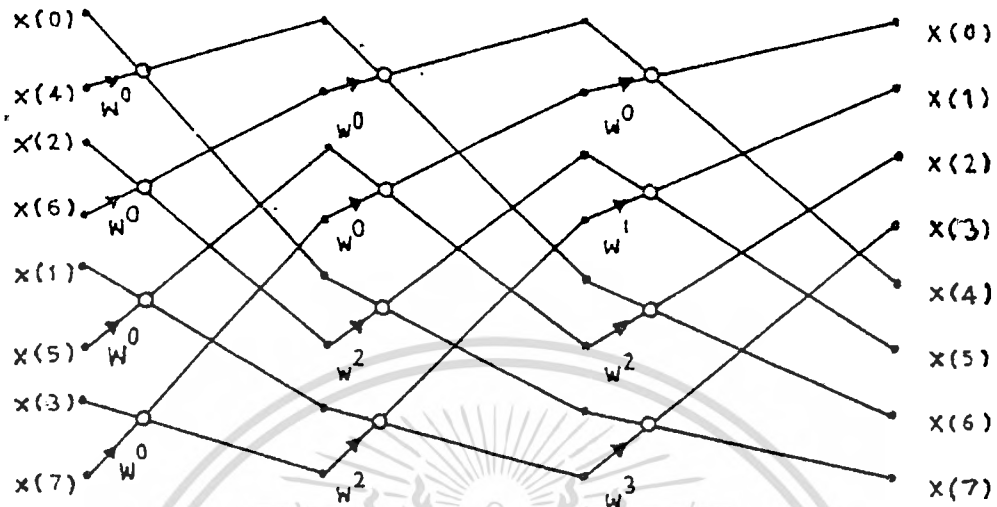


รูปที่ 2.40 (ก.) วิธีของทูลีย์ และ ทูลีย์



รูปที่ 2.40 (ข.) วิธีของ เยนเทิลแมน และ แนนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.40 (ก.) วิธีของ ชิงเกิดตัน

รูปที่ 2.40 กราฟสัญญาณไหลแสดง FFT แบบลดทอนทางเวลา

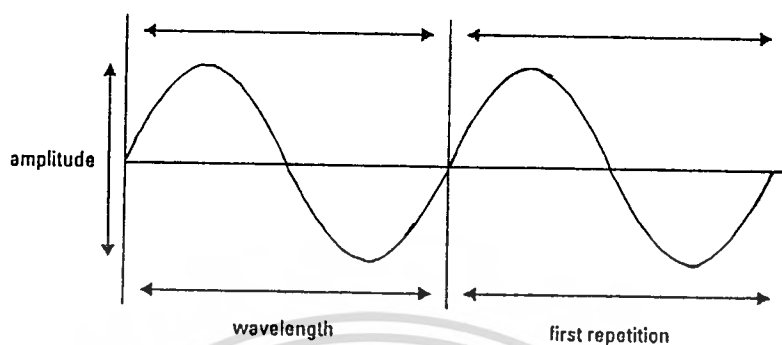
2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของเสียง

เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนเรียกว่า "คลื่นเสียง" เมื่อคลื่นเสียงถูกผลิตขึ้นซ้ำ ๆ กันเป็นจังหวะ ๆ จะเกิดเป็นเสียงความถี่คงที่ เมื่อคลื่นเสียงเกิดไม่เป็นจังหวะ จะเกิดเป็นระดับต่ำ ๆ หรือไม่เกิดเลยและให้กำเนิดเสียงที่ไม่คงที่เป็นเสียงปึง หรือ คลิก

ความถี่ของเสียงถูกกำหนดด้วยเลขที่เป็นจำนวนการเกิดคลื่นเสียงซ้ำในหนึ่งคาบเวลา ระดับเสียงถูกกำหนดโดยความถี่ ถ้าความถี่สูงระดับเสียงก็จะสูง หน่วยที่ใช้วัดความถี่เรียกว่า เฮิรท์ หรือเขียนย่อ ๆ ว่า Hz (Hertz) เป็นหน่วยของคลื่นเสียงต่อวินาที โดยหูของคนจะได้ยินเสียงในช่วง 20 Hz-20 KHz (สั้น 20,000 ครั้งต่อวินาที)

เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับคลื่นเสียงและการใช้งานคลื่นเสียงดูรูป 2.41 ซึ่งเป็นรูปของภาพของสัญญาณเสียงที่เป็นสัญญาณไซน์ (Sine Curve) ในรูปจะเป็นการพล็อตเมื่อสัญญาณเปลี่ยนแปลงตัวอย่างจากรูปเสียงนี้เกิดจากการเป่าฟลูต เข้าไมโครโฟนของออสซิลโลสโคป และจะปรากฏคลื่นจำลองบนออสซิลโลสโคป ดังรูป 2.41

ในรูปแกน x แสดงถึงเวลาและแกน y แสดงถึงขนาดแอมพลิจูดในการวัดสิ่งต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นของคลื่นเสียง ความสูงของแอมพลิจูดจะแสดงถึงความดังของเสียง



รูปที่ 2.41 ลักษณะของสัญญาณไซน์

2.3.2 ฟังก์ชันของการคชวาน์บลาสเตอร์

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงฟังก์ชันของการคชวาน์บลาสเตอร์โดยละเอียด แต่ขอขอสติงไม่ได้ใช้งานเกี่ยวกับงานทางเสียงจึงกล่าวถึงเพียงฟังก์ชัน CMS , FM , DSP และ มิดี

CMS (Stereo chip)

การคชวาน์บลาสเตอร์ไม่ใช่การคทางเสียง (Sound Card) การ์ดแรกที่เกิดขึ้นมา แต่การ์ดนี้ผลิตโดย CreativeLabs บริษัทแรกที่ผลิตการคทางเสียง คือ Game Blaster การ์ดนี้ใช้วิธีวิเคราะห์แบบเอเอ็ม (AM) การ์ด Game Blaster ถูกผลิตในปี 1987 และใช้เป็นการ์ดเสียงของ IBM PC และเครื่องเลียนแบบในด้านการตลาด การ์ดนี้ไม่สามารถใช้ได้กับ Adlib Card จึงไม่เป็นที่นิยม

อย่างไรก็ตามการคชวาน์บลาสเตอร์ได้รับเอาอุปกรณ์มาจาก Game Blaster คือ CMS หรือ "Creative music system" ซึ่งเป็นชิพสเตอริโอ ชิพ CMS นี้ในเวอร์ชัน 1.0 ใช้ระบบเอเอ็มในการวิเคราะห์เสียง การทำงานร่วมกับชิพ CMS จึงใช้ได้ตั้งแต่เวอร์ชัน 1.5 ขึ้นไป

เมื่อชิพ CMS ได้รับเสียง 12 เสียงที่ไม่เหมือนกันในระบบสเตอริโอจะได้เสียงที่เกิดใหม่ซึ่งไม่เหมือนเดิมในชิพนี้ เราสามารถปรับวอลุ่ม และความถี่ได้ โดยสามารถปรับวอลุ่มได้ทั้งเอาท์พุทแชนแนลซ้ายและขวา ด้วยการปรับให้วอลุ่มซ้ายและขวาได้ เท่า ๆ กัน เพื่อสร้างเสียงใหม่และระบบสเตอริโอ

ชิพ CMS นี้แม้ไม่มีสัญญาณนาฬิกาติดตั้งอยู่ แต่ก็สามารถโปรแกรมได้โดยสามารถใช้ชิพสเตอริโอนี้ทำงานกับเสียงแบบเอเอ็ม

ถ้าไม่ติดตั้ง CMS จะทำให้ขาดเครื่องทუნแรงใน 2 ลักษณะคือ

เมื่อเราต้องการเขียนโปรแกรมให้ซอฟต์แวร์ต้องใช้งานร่วมกับ CMS

เมื่อมีเกมส์ก็ต้องใช้งานร่วมกับ CMS

อย่างไรก็ตามมีการสำรองใช้งานชิพ CMS ไว้แล้ว เมื่อชิพ CMS ถูกนำมาใช้ในการ์ค
ขบวนการบลาสเตอร์ ซึ่งทำเลียนแบบ Game Blaster ซึ่งไม่มีการใช้ชิพ CMS ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้อง
ใช้มัน

การแปลงความถี่เสียงด้วยชิพ FM

คำว่า "FM ย่อมาจาก Frequency Modulation" ด้วยชิพตัวนี้ เราสามารถแปลง ความถี่เสียง
ได้ด้วยการผสมสัญญาณไซน์กับสัญญาณเอฟเอ็ม ความถี่เสียงที่ผลิตขึ้นมาสามารถทำ ให้เกิดได้
3 ลักษณะ คือการออกเสียง, timbre, ระดับสัญญาณ ดังนั้นเราสามารถตกแต่งแก้ไข เสียงทั้ง 3 นี้
ได้ด้วยชิพเอฟเอ็ม

การกำหนดลักษณะของชิพ FM

กำหนดเสียงได้ 11 เสียง แบ่งเป็นเสียงพูด 6 เสียง และเสียงดนตรี 5 เสียง ซึ่งทั้ง 6 เสียง
นี้เราสามารถสร้างได้ตามใจชอบ แต่เสียงดนตรี 5 เสียงจะมีข้อจำกัด

กำหนดเสียงเอฟเอ็มได้ 9 เสียง ทั้ง 9 เสียงสามารถกำหนดได้ตามใจชอบ
ชิพเอฟเอ็มสามารถผลิตเสียงทั้ง 11 เสียง ให้มีความถูกต้องและชัดเจนสูงในเวลาเดียวกัน

การประมวลผลสัญญาณดิจิทัลด้วยวิธีของ Hamding

โดยปรกติแล้วคลื่นเสียงจะเป็นแบบอนาล็อกการขึ้นลงของสัญญาณจะเปลี่ยนแปลงความถี่
และแอมพลิจูดอย่างต่อเนื่อง จะพบว่าคอมพิวเตอร์ไม่สามารถเก็บเสียงนี้ไว้ได้ ในการเก็บรักษา
เสียง มีรูปแบบที่ต้องการให้คอมพิวเตอร์เก็บรักษาเสียงหรือผสมกับข้อมูลในหน่วยความจำได้
หรือกล่าวได้ว่า ต้องการสื่อความหมายแบบดิจิทัลโดยการแปลงสัญญาณอนาล็อก เป็นเลขดิจิทัล
ซึ่งคอมพิวเตอร์สามารถเข้าใจได้

การทำคลื่นเสียงให้เป็นค่าดิจิทัล คอมพิวเตอร์จะต้องมีวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็น
ดิจิทัล (ADC) มาจัดการกับเสียง ADC จะเปลี่ยนข้อมูลนี้เป็นเลขด้วยวิธีการนี้ คอมพิวเตอร์
สามารถที่จะสร้างสัญญาณ แชนเปลิ่ง ได้เป็น 1,000 Hz เพื่อแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิทัล

การแชนเปลิ่ง บางครั้งก็ทำให้สัญญาณเกิดการสูญเสียได้เพราะ ADC แชนเปลิ่งได้ไม่ต่อ
เนื่อง อาจเกิดการผิดเพี้ยนขึ้นในคาบสัญญาณระหว่างแชนเปลิ่ง นี่คือเหตุผลที่ว่า ทำไม
แชนเปลิ่งเรทสูงๆ ทำงานได้ความแม่นยำสูงกว่า โดยแชนเปลิ่งเรท คือการเรียกเลขของคาบเวลา

ต่อวินาทีที่สัญญาณเสียงถูกสุ่มมา เช่นสัญญาณเสียงถูกอ่านที่ 1/8000 ของวินาที ดังนั้นแซม-
ปลิงเรทคือ 8000

เมื่อต้องการทำสัญญาณกลับมามีความถี่ เราต้องใช้การแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นอนาล็อก (DAC) หรือเรียกอีกอย่างว่า "dack" DAC เป็นการแปลงตัวเลขเป็น สัญญาณอนาล็อก (ระดับแรงดัน) และนำสัญญาณนี้ไปใช้งาน ชั้นแรกแรงดันจะผ่านไปจุดต่อเสียงออกจากนั้นจะผ่านไปวงจรขยายเสียงและสิ้นสุดลงที่ลำโพงซึ่งจะเปลี่ยนแรงดันไฟฟ้า เป็นเสียง

อัตราการแซมปลิงเรทมีความสำคัญที่จะใช้ในการอ่านคลื่นเสียงดังรูป 2.42 แสดงรูปสัญญาณเดียวกันแต่มีอัตราการแซมปลิงต่างกัน จากรูปแซมปลิงเรทต่ำจะให้รูปร่างสัญญาณผิดเพี้ยนไปประโยชน์เพียงอย่างเดียวของแซมปลิงเรทต่ำคือ ใช้หน่วยความจำน้อย

ADC ที่ทำหน้าที่บันทึกและเก็บสัญญาณอนาล็อก และ DAC ที่ทำหน้าที่แปลงสัญญาณที่บันทึกไว้ กลับมา สามารถรวมเข้าด้วยกันเป็น DSP (Digital Sound Processor)



รูปที่ 2.42 แซมปลิงเรทสูง และ แซมปลิงเรทต่ำ

อุปกรณ์ที่ใช้ติดต่อกับมิดี

มิดี (Music Instrument Digital Interface) หรืออีกชื่อหนึ่งคือ "middy" เป็นอินเตอร์เฟสแบบอนุกรมแบบมาตรฐานเพื่อใช้วิเคราะห์เสียง สร้างเสียงดนตรีและคอมพิวเตอร์ มิดีเป็นอุปกรณ์มาตรฐานที่ช่วยในการเข้ารหัสดนตรีและเสียงได้อย่างถูกต้อง เพื่อติดต่อกันระหว่างอุปกรณ์ด้วยกัน

ในปัจจุบันนี้นักแต่งเพลงมักจะทำงานด้วยซินธิไซเซอร์ในความเป็นจริงแล้วเพลงที่แต่งขึ้นต่างๆ ไปคอมพิวเตอร์ และซินธิไซเซอร์ เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะนักดนตรีและนักแต่งเพลง มักจะใช้ซินธิไซเซอร์เสมอๆ ด้วยมิดีเราสามารถสร้างเสียงที่แตกต่างจากเสียง ธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีดีก็ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก นี่คือเหตุผลที่มีดีเป็นหัวใจ ของดนตรีและการ์คเสียงทั้งหมด และเหตุนี้การ์คชาวนับลาคเตอร์จึงนำเอามีดีมาใช้

ขั้วต่อของมีดีสามารถเสียบจอยสตริกและสามารถใช้ มีดี ได้กับ 6 ข้อมูลในเวลาเดียวกัน 5 ใน 6 ข้อมูลจะรับข้อมูลมาจากมีดี ข้อมูลทั้ง 5 นี้จะเรียกว่า "slave" เพราะสามารถใช้ข้อมูลนี้แบบ ใดๆ ด้วยการรับข้อมูลมาที่มีดี สัญญาณที่ 6 ของ มีดี เรียกว่า "master" เราสามารถใช้มันได้ตาม ใจเรา

เมื่อมีการเล่นเพลง master จะแปลงโน้ตเป็นรหัสของมีดีและจะส่งข้อมูลนี้ไปที่ขั้วต่อ สัญญาณของมีดี จากนั้นก็จะเข้าสู่การ์คชาวนับลาคเตอร์

มีดีจะมีพอร์ทอยู่ 2 พอร์ท คือ

MIDI In ใช้รับรหัสของมีดี

MIDI Out ใช้ส่งรหัสของมีดี

สายสัญญาณมาตรฐานที่ใช้ต่อมีดีจะเป็นสายต่อแบบ 5-pin DIN

มีดีสามารถสร้างโปรแกรมด้วยซินทิไซเซอร์ เช่นการสร้างเสียงขึ้นมาด้วยซินทิไซเซอร์ และเล่นด้วยมีดี

2.3.3 ฟังก์ชันของการ์คชาวนับลาคเตอร์โปร

ข้อแตกต่างของการ์คชาวนับลาคเตอร์กับการ์คชาวนับลาคเตอร์โปร คือ การ์คชาวนับลาคเตอร์โปรออกแบบมาใช้กับเสียงระบบสเตอริโอ ฟังก์ชันที่เหมือนกันของการ์คชาวนับลาคเตอร์ และการ์คชาวนับลาคเตอร์โปร ถ้าไม่นับชีพ CMS แล้วมีดังนี้

- ชิพเอฟเอ็ม 2 ตัว ซึ่งเรียกว่าชิพเอฟเอ็มสเตอริโอ ซึ่งทำให้มันแตกต่างจากชิพโมโนของการ์คชาวนับลาคเตอร์

- ชิพ DSP สามารถบันทึกและเล่นเสียงระบบสเตอริโอ

- ปรับปรุงการอินเทอร์เฟซมีดีใหม่

- มีฮาร์ดแวร์สำหรับซีดี-รอม

- มีขั้วต่อพิเศษเพื่อต่อสัญญาณเข้าจากภายนอก หรือจากซีดี-รอม โดยสามารถผสมเสียงเข้าด้วยกันได้โดยการ์ค

FM แบบสเตอริโอ

การผลิตเสียงระบบสเตอริโอ มีการนำเอาซีเอฟเอ็ม 2 ตัวที่เหมือนกันมาใส่บนการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร โดยซีพแรกใช้กับแกนแนลซ้ายและอีกซีพหนึ่งใช้กับแกนแนลขวา เพราะการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร มีการทำงานเหมือนกับการ์ดชาวนับลาสเตอร์แบบธรรมดา ดังนั้นการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร จึงสามารถทำงานแบบโมโน ในโหมดการทำงานแบบโมโนจะใช้คำสั่งเหมือนกัน และข้อมูลที่ถูกส่งไปทั้งที่แกนแนลขวาและซ้าย เราสามารถปรับวอลุ่มของแต่ละแกนแนลเพื่อปรับให้เป็นเสียงสเตอริโอ

บนซีเอฟเอ็มทั้งสองตัวนั้นสามารถรับสัญญาณเข้ามาที่แกนแนลซ้ายและขวาได้แกนแนลละ 9 สัญญาณแตกต่างกัน รวมเป็น 18 สัญญาณ ในการกำหนดเสียงทั้ง 11 เสียงนั้น แต่ละเสียงสามารถมีสัญญาณรวมกันได้ 6 สัญญาณ ดังนั้นจึงมีการกำหนดสัญญาณรวมกันจาก 2 แกนแนลเป็น 2 สัญญาณ

เราสามารถสร้างเสียงสเตอริโอจากเสียงโมโน เช่นจะสร้างเสียง ปิง และเสียง คิ่ง เพื่อใช้ในเกมส์เขาวงกต

ซีพ SP ของการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร

การ์ดชาวนับลาสเตอร์โปรใช้ซีพ DSP ที่พัฒนามาจากของการ์ดชาวนับลาสเตอร์ ซีพ DSP ของการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร สามารถบันทึกเสียงสเตอริโอและสร้างเสียงสเตอริโอขึ้นมาได้ เมื่อปรับปรุงเสียงแล้วจะประหยัดหน่วยความจำ การแซมปลิงของการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร จะอ่านหรือจะจัดทำสัญญาณ 1 ไบท์ ของแกนแนลซ้ายสลับกับ 1 ไบท์ของแกนแนลขวา ดังนั้นระหว่างหน่วยความจำสองส่วนนี้จะต้องมีช่องว่างอยู่ การ์ดชาวนับลาสเตอร์ จะมีขีดจำกัดของแซมปลิงเรท เช่นการบันทึกที่ 13 KHz และ การทำเสียงที่ 23 KHz ในโหมดโมโนจะต้องมีแซมปลิงเรท ถึง 44 KHz แต่ในโหมดสเตอริโอแซมปลิงเรท คือ 22 KHz ซึ่งเป็นครึ่งหนึ่ง ของโหมดโมโน

ความสามารถของมิตีบนการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร

ในส่วนของมิตี (มิตี) ได้อินเทอร์เฟสให้การ์ดชาวนับลาสเตอร์ สามารถอ่าน หรือแปลงสัญญาณเดิมที่รับมาจากภายนอกโดยตัวมิตีเอง อย่างไรก็ตามความแตกต่างจากการ์ดชาวนับลาสเตอร์โปร คือการ์ดชาวนับลาสเตอร์ไม่สามารถอ่านและแปลงสัญญาณในเวลาเดียวกันได้ เมื่อพิจารณาจะพบว่าการ์ดชาวนับลาสเตอร์ทำงานแบบฮาร์ฟดูเพล็กซ์ และการที่อินเทอร์เฟสจะเป็นแบบฟูลดูเพล็กซ์ได้นั้นจะต้องสามารถรับและส่งข้อมูลได้ในเวลาเดียวกัน

อุปกรณ์ที่เป็นฟลอปี้ดิสก์

การอินเทอร์เฟซของมีดึบนการ์ดชวอน์บลาสเตอร์โปร จะเป็นแบบฟลอปี้ดิสก์ซึ่งเราสามารถสลับการอ่านและเขียนด้วย มีดึ ไปมาได้ มันจึงเป็นสิ่งที่ดีสำหรับคนเขียนโปรแกรม

ความสัมพันธ์ของ CD-ROM กับการ์ดชวอน์บลาสเตอร์โปร

หัวอ่านซีดีรอม (CD-ROM) ของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์จะมีแพร่หลายในเร็วๆ นี้ ถ้าราคาของซีดีรอมถูกลงมาจน ผู้ใช้ส่วนมากสามารถซื้อได้

การผลิตหัวอ่านซีดีรอม จะต้องให้ราคาต่ำกว่านี้ เพราะการผลิตเกมส์โดย Sierra and Lucas Arts เริ่มที่จะมีเกมส์บนซีดีรอม ถ้าต้องการเล่นเกมแบบนี้จึงต้องติดตั้งหัวอ่านซีดีรอม

ซีดีรอมมีการทำงานเหมือนกับคอมแพคดิสก์ (CD) ดังนั้นดิสก์นี้จึงเก็บข้อมูลมากถึง 552 Mb แต่ซีดีรอมไม่สามารถเขียนข้อมูลลงไปได้อ่านได้อย่างเดียว

คุณสมบัติของเครื่องที่จะใช้งานซีดีรอมร่วมกับการ์ดชวอน์บลาสเตอร์โปร

หัวอ่านซีดีรอมสามารถที่จะต่อใช้งานกับการ์ดชวอน์บลาสเตอร์โปรได้ แต่ฮาร์ดแวร์จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

ต้องสามารถเล่นสัญญาณเสียงของคอมแพคดิสก์

ต้องมีหัวอ่าน High Sierra standard ซึ่งใช้กับซีดีรอม

ต้องมีขั้วต่อที่สามารถอินเทอร์เฟซซีดีรอมกับการ์ดชวอน์บลาสเตอร์โปรแต่เจ้าของลิขสิทธิ์นี้คือ Creative Labs CD_ROM drives ซึ่งไม่ใช่การอินเทอร์เฟซแบบ SCSI

ต้องมีขั้วต่อเสียง 4 ขั้วซึ่งใช้ต่อสัญญาณเสียงของซีดีกับการ์ดชวอน์บลาสเตอร์โปร

ต้องมีโปรแกรมไดรเวอร์ซึ่งทำให้หัวอ่านซีดีรอมอ่านข้อมูลได้

Creative Voice Editor Ver 1.02A

File	Record	Play	Pack	Edit
<u>L</u> oad <u>S</u> ave Save as <u>W</u> rite Introduction <u>E</u> xit	<u>R</u> ecord To <u>M</u> emory To <u>D</u> isk Scan Input	<u>P</u> lay From <u>M</u> emory Selected Blocks From Disk	<u>P</u> ack Memory Disk	<u>E</u> dit Insert Delete Modify <u>M</u> ove Copy Combine

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษา รูปที่ 2.43 เมนูหลักของ Vedit อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ ذخรวานับลตาสเตอร์กับการสร้างเสียง

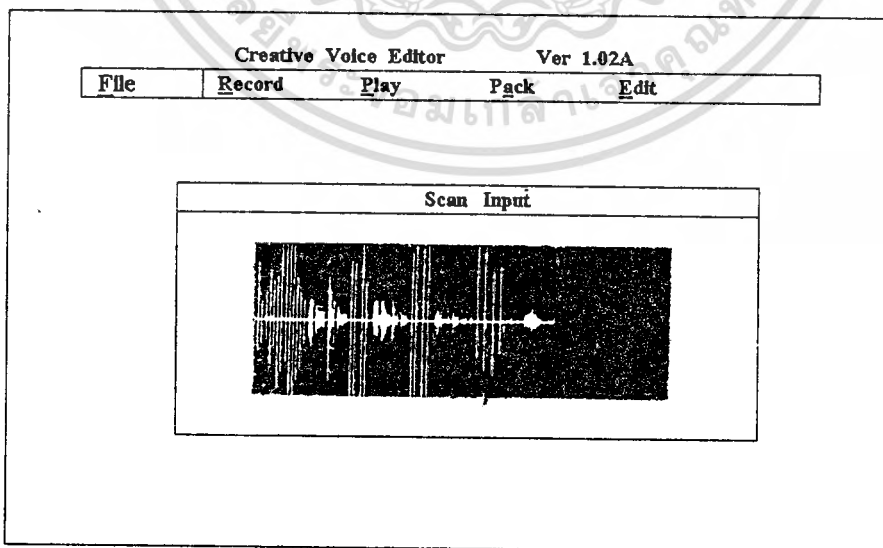
การบันทึก,การเล่นและการแก้ไข

เมื่อเรียกใช้โปรแกรม Vedit จะปรากฏเมนูหลัก (main menu) ซึ่งประกอบด้วย 5 ส่วน คือ File Record, Play, Pack และ Edit ดังรูป 2.43

การเรียกใช้ และการเก็บข้อมูล

ในเมนู File สามารถเรียกใช้ (load) และบันทึก (Save) สัญญาณ มีรายละเอียดดังนี้คือ

ตัวเลือก	การใช้งาน
Load	นำเอาสัญญาณจากดิสก์ออกมาใช้เมื่อเลือกที่ตัวนี้จะเห็นไครเรกคตอรี ซึ่งแสดงไฟล์ .VOC เมื่อเลือกไฟล์แล้วบล็อกรองไฟล์จะปรากฏขึ้นมาที่จะสามารถลบ เคลื่อนย้าย เล่น หรือปรับปรุง
Save	จะเขียนไฟล์ที่เรียกออกมากลับไปทีเดิม
Save as	จะเหมือนกับ Save แต่สามารถเขียนชื่อไฟล์เป็นอะไรก็ได้
Write	เขียน vlock ของสัญญาณลงใน
Introduction	จะแสดงข้อมูลของตัวมันออกมา
Exit	กลับสู่คอส



รูปที่ 2.44 หน้าจอของ Scan Input

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบันทึกสัญญาณ

ในเมนูนี้มี 3 ฟังก์ชัน คือ To Memory, To Disk และ Scan Input ชื่อของ menu หมายความว่า สามารถบันทึกเสียงบนหน่วยความจำ(memory)หรือดิสก์

เมื่อเลือก Scan Input ก่อนจะเริ่มบันทึกก็จะตรวจสอบว่ามีอินพุทเข้ามาที่ไมโครโฟน ของ การ์ดชวาร์บลาสเตอร์หรือไม่ถ้าไม่มีสัญญาณเข้ามาจะไม่ปรากฏอะไรเลยแต่จะปรากฏเส้นตรงใน กรอบของอินพุท แต่ถ้ามีสัญญาณเข้ามาก็จะแสดงรูปลักษณะสัญญาณในกรอบ ดังรูป 2.44

เมื่อการ์ดชวาร์บลาสเตอร์รับสัญญาณเข้ามาแล้วเราเลือก To Memory หรือ To Disk ก็ จะ บันทึกสัญญาณไปที่นั่น และการ์ดชวาร์บลาสเตอร์ก็จะกำหนดแซมปลิ่งเรท และถ้าเลือก To Disk ก็จะต้องกำหนดชื่อไฟล์ข้อมูล

เมื่อการบันทึกข้อมูลสำเร็จแล้วและต้องการเรียกสัญญาณออกมาก็จะแสดงกรอบซึ่งแสดง บล็อกของสัญญาณดังรูป 2.45 ในการแสดงรูปเมื่อแสดงสัญญาณแล้วที่บรรทัดสุดท้ายจะแสดง คำว่า "terminator"

เราสามารถเลือกบล็อกโดยการใช้เมาท์ชี้บนบล็อก เช่นต้องการเลือกบล็อกสำหรับเล่นให้ ไปเลือกที่ Select block บนเมนู play จากนั้นจึงสามารถเล่นได้

การเลือกบล็อกกดปุ่มเมาส์ทางซ้ายของบล็อกที่เลือกจะเป็นแถบสว่าง ถ้าจะเลือกบล็อกอื่นให้ลากเมาส์ลงมาจนถึงบล็อกที่ต้องการ

การเล่นกลับเสียง (Playing Sample)

เราสามารถจะแสดงผลบล็อกที่เลือกได้โดยการเลือกไปที่ Select block ของเมนู Play เช่น เมื่อเราจะแสดงผลของบล็อกที่เลือกจากเมนู Play เราสามารถแสดงผล สัญญาณที่เก็บไว้ในหน่วย ความจำหรือจากดิสก์

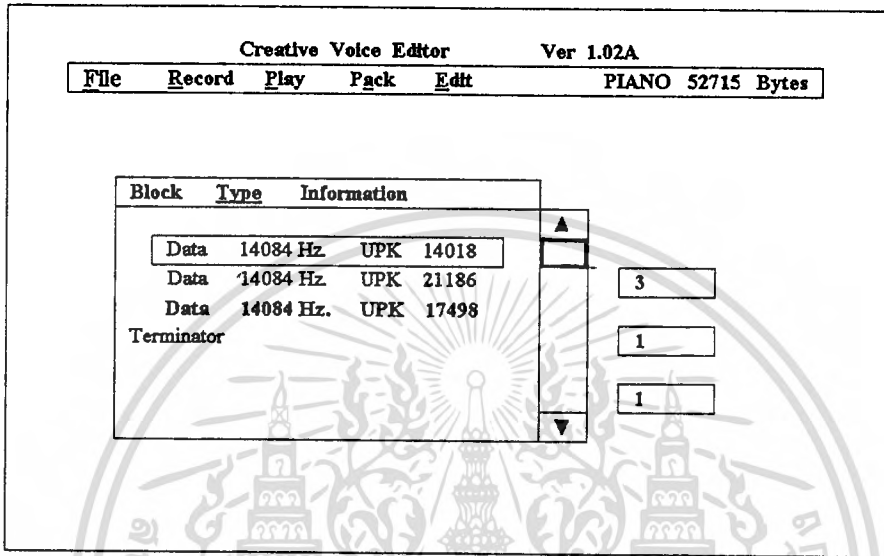
ตัวเลือกสำหรับการจัดเก็บสัญญาณ

เราสามารถเก็บสัญญาณไว้บนดิสก์ว่างๆ ได้ ดังนั้น Vedit จึงมีเมนู Pack เพื่อที่จะเก็บ ข้อมูลลงบนดิสก์ว่าง เราสามารถรวมสัญญาณ (Packing) 2 , 3 หรือ 4 สัญญาณ ซ้ำ ๆ กันโดยย่อ ลงมาเป็นค่า ๆ เดียวการรวมสัญญาณนี้สามารถลดขนาดของไฟล์ข้อมูลได้ มากกว่า 2/3 ของขนาด ไฟล์เดิม ในเมนู Pack จะมีตัวเลือกอยู่ 2 ตัวเลือก

Memory เป็นการรวมสัญญาณเสียงระบบดิจิทัลเก็บในหน่วยความจำ

Disk เป็นการสัญญาณเสียงระบบดิจิทัลเก็บเป็น ไฟล์ลงบนดิสก์

การรวมสัญญาณ มี 2 ชนิด คือ "Silence block packing" และ "Data block packing" การทำงานของ Silence block packing เป็นการย่อคำ และการทำงานของ Data block packing เป็นการย่อไฟล์



รูปที่ 2.45 การดูตัวอย่างบล็อกที่ใช้ส่งข้อมูล

การแก้ไขและการบันทึกสัญญาณ

เมนู Edit เป็นเมนูสุดท้ายของเมนูหลักเมนูนี้ใช้ตัดหรือเพิ่มข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้วเมนู Edit มีฟังก์ชัน ดังนี้

ตัวเลือก	การใช้งาน
Insert	เมื่อจะใช้ ASCII หรือการนำเอาบล็อกมารวมกับบล็อกที่ใช้งานให้อยู่ในกรอบของบล็อกที่ใช้ส่งข้อมูล (block Information)
Delete	ลบบล็อกที่กำลังใช้งานอยู่ออก
Modify	เมื่อเปิดเมนู Modify ออกมาสามารถเปลี่ยนรูปร่างของสัญญาณ
Move	เปลี่ยนตำแหน่งของบล็อกที่ถูกเลือก
Copy	คัดลอกบล็อกที่ถูกเลือกไปไว้ที่ท้ายบล็อกปัจจุบัน
Combine	รวมหลายบล็อกมาเป็นบล็อกเดียว แต่ไม่ใช่กรณีมาผสมกัน

ชนิดของบล็อก

มีบล็อกอยู่ 4 ชนิด ที่สามารถแทรกลงไปในบล็อกที่กำลังใช้งานซึ่งอยู่บนกรอบบล็อกที่ใช้ส่งข้อมูล

บล็อก Silence เป็นคาบเวลาของ Silence โดยการนำเอาเสียงระดับต่ำมา แทนที่บล็อก Silence เพื่อรักษาติศกที่ว่างไว้

บล็อก ASCII เป็นการนำเอารหัสของ ASCII เข้ามาเพื่อเป็นรหัสของบล็อกเสียง

บล็อก Repeat เป็นการนำเอาสัญญาณมาใช้งานซ้ำๆ

บล็อก Marker ใช้เพื่อทำให้เกิดภาพในมัลติมีเดีย (multimedia) โดยมัลติมีเดียนี้สามารถอ่านบล็อกนี้และทำการซิงโครไนซ์เสียงกับภาพ

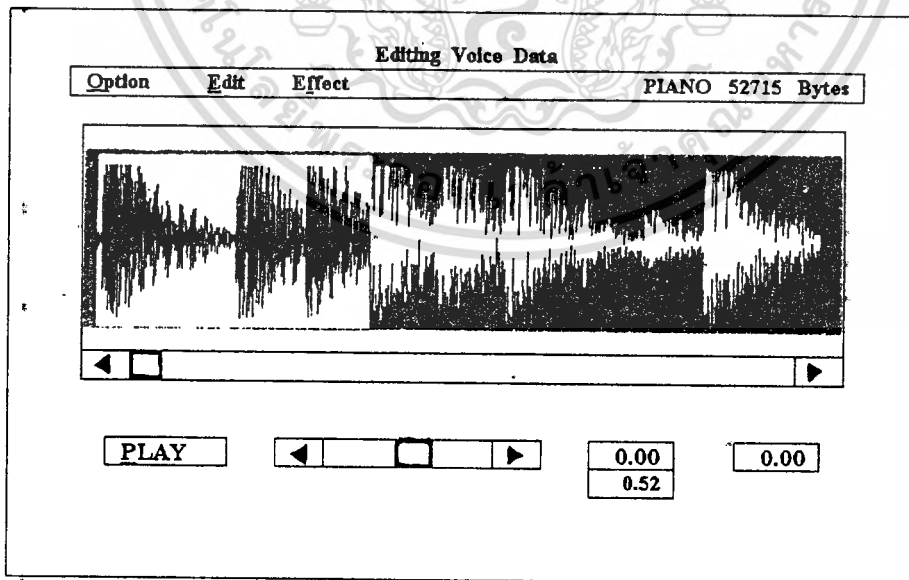
การเลือกบล็อกข้อมูล

เมื่อเลือกไปที่ Modify ของเมนู Edit หน้าจอจะแสดงดังรูป 2.46 จากหน้าจอนี้สามารถเลือกที่จะนำบล็อกข้อมูลนั้นมาแก้ไขได้ การเลือก และการแก้ไขบล็อกข้อมูลทำได้ดังนี้

เลื่อนเมาส์ไปตรงตำแหน่งที่ต้องการของรูปสัญญาณ

กดเมาส์ด้านซ้ายจะปรากฏเส้นทางแนวตั้ง

การเลือกบล็อกข้อมูลกดเมาส์ แล้วลากเมาส์ไปยังท้ายตำแหน่งที่ต้องการ



รูปที่ 2.46 การแก้ไขบล็อกข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ไขบล็อกข้อมูล

เมื่อเราเลือกบล็อกข้อมูลแล้วก็เริ่มแก้ไขได้เลย ข้อควรระวังคือ ตรงคำว่า Play และแถบคำว่า Zoom บนจอภาพ (ดูรูป 2.46)

Play คือ การแสดงรูปสัญญาณ

Zoom คือ การขยายรูปสัญญาณ เมื่อเลื่อนแถบไปทางซ้ายและเป็นการลดขนาด เมื่อเลื่อนแถบไปทางขวา

อุปกรณ์เหล่านี้ใช้เมื่อคุณและแสดงรูปสัญญาณของเมนูที่ต้องการจะแก้ไข

เพื่อเป็นการช่วยให้การแก้ไขรูปสัญญาณทำได้ง่ายเข้า จอภาพ Editing จะมีเมนู ให้เลือก อีก 3 ตัวคือ ตัวเลือก , Edit และ Effect

ตัวอย่าง ตัวเลือก ยังมีเมนูอีก 3 ตัว คือ

ตัวเลือก	การใช้งาน
Split block	แบ่งรูปสัญญาณออกเป็น 2 บล็อกตรงจุดที่เลือก
Edit sampling rate	จะให้เลือกใส่ค่าแซมปลิงเรทใหม่
Exit	กลับสู่เมนูหลัก

ตัวอย่าง Edit ยังมีเมนูให้เลือกดังนี้

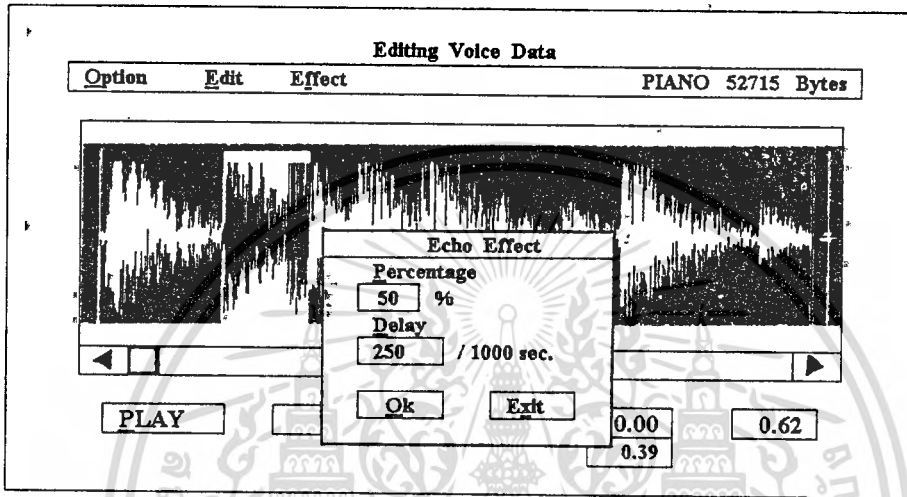
ตัวเลือก	การใช้งาน
Save	เขียนบล็อกข้อมูลเก็บไว้เป็นไฟล์
Cut	ย้ายบางส่วนของรูปสัญญาณไปเก็บไว้ในบัฟเฟอร์ และนำไปใช้ที่อื่นได้
Paste	นำข้อมูลจากบัฟเฟอร์แทรกตรงจุดที่ต้องการ
Fill	เติมข้อมูลลงบนบล็อกข้อมูลด้วยค่าใดค่าหนึ่ง
Insert	ทำงานเหมือน Fill แต่เป็นการเติมลงในไฟล์ที่เก็บรูปสัญญาณ

ตัวอย่าง ของ Effect มีดังนี้คือ

ตัวเลือก	การใช้งาน
Amplity	เมื่อเลือกที่จะขยายบล็อก เพื่อให้ทำให้เกิดเสียงดังยิ่งขึ้น เมื่อเราเลือก ตัวเลือกนี้ จะปรากฏกรอบไดอะล็อก (dialog box) เล็กๆ ขึ้นมาให้ใส่ค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ส่วนตัวของข้าราชการที่ต้องการเช่น 50% จะต่ำลงคือการขยายครั้งราคา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามทำ และ 200%คือขยายเป็น 2 เท่าถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Echo ถ้าจะใส่เสียงก้อง (echo) เมื่อเลือก ตัวเลือก นี้ จะปรากฏกรอบโคะลือก เพื่อใส่พารามิเตอร์ 2 ตัวคือ เเปอร์เซ็นต์ และ ดีเลย์ ดังรูปที่ 2.47 โดย พารามิเตอร์ตัวแรกจะเป็นวอลุ่มของเสียงก้อง และพารามิเตอร์ตัวที่ 2 จะเป็นเวลาที่จะให้เสียงแรกผ่านไปเท่าใดจึงจะเกิดเสียงก้องซ้ำ



รูปที่ 2.47 การสร้างเสียงก้อง

2.3.5 Sequencer Plus Junior

Sequencer Plus Junior (SpJr) สร้างขึ้นมาโดยบริษัท Voyetra และเป็นซอฟต์แวร์ของมิดี โดยโปรแกรมสามารถบันทึก,จัดเรียง,ผสม และผลิตข้อมูลของมิดี

Sequencer Plus Junior สามารถใช้งานได้ครอบคลุมเพราะใช้งานได้กับการ์ดซาวนด์บลาสเตอร์ มิดีคิท

ถ้าต้องการสร้างเสียงทุ้ม และเสียงสูงในเวลาเดียวกัน ด้วยแป้นพิมพ์เพียงแป้นเดียวเป็นเรื่องยาก แต่ปัญหานี้แก้ไขได้ง่าย เช่นต้องการเสียงเปียโนที่มีกระบวนการ คือเล่นเสียงเดียวแต่หลายครั้ง จะพบว่ามันไม่ใช่ปัญหาใหญ่ SpJr ประกอบด้วยเสียงคนตรี 64 k แทรค ซึ่งแทรคเหล่านี้จะเหมือนกับแทรคที่พบในเทปเสียง แต่ละแทรคสามารถบันทึกได้ 1 เสียงซึ่งเหมือนกับแทรค Sequencer ใน มิดี เราสามารถบันทึกเสียงลงแต่ละแทรคเช่นเดียวกัน

มิดี มีแชนแนลอยู่ 16 แชนแนล ดังนั้นจึงไม่สามารถรับส่งเสียงได้เกิน 16 เสียงในเวลาเดียวกัน แต่ Sequencer Plus Junior มี 16 แทรคเราจะจัดการโดยให้แทรค 1-4 เป็น มิดีแชนแนล 1 ตัวอย่างเช่น แทรค 1 เป็นเสียงเบส,แทรค 2 เป็นเสียงกลองแทร็ก,แทรค 3 เป็นกลองทอม และแทรค 4 เป็นขลุ่ย เมื่อเวลาผ่านไป 1/4 วินาที กำหนดให้เครื่องดนตรีที่ 1 เป็น แทรค 1 และดำเนินการซ้ำไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องดนตรีที่ 2 เป็น แทรค 2 ฯลฯ ซึ่งสามารถเล่นมิดีได้ 1 แชลแนลด้วย 4 แทรค นี้ แต่ถ้ามีมิดีหลายแชลแนลก็ใช้ได้ทั้ง 64 แทรค

จอภาพหลัก (Main Screen)

เมื่อเริ่มใช้ SpJr จะมีหน้าจอจตุรัส 2.48 ตัวเลือกของเมนูจะอยู่ด้านบน ขอบบนด้านขวาจะเป็นเลขแทรค และชื่อคนตรีแทรคถัดๆ ไปจะเป็นตัวเลือกที่จะเลือกกำหนดได้เองแถบสถานะด้านบนจะแสดงชื่อของเพลงและข้อมูลต่างๆ ไป

BPM เป็นจังหวะของคนตรีจังหวะนี้สามารถฟังได้ตั้งแต่ 16-255 BPM

MIDI IN หรือ MIDI OUT จะแสดงสถานะของมิดี

REC จะปรากฏขึ้นเมื่อมีการบันทึก

การบันทึกกด R ,แถบสถานะจะแสดงคำว่า REC การบันทึกได้นั้นจะต้องเป็น MIDI IN เมื่อเงื่อนไขต่างๆ ถูกต้องก็จะสามารถใช้งานมิดีและเก็บแทรคด้วยข้อมูลมิดี

ในส่วนของ โปรแกรมหลักจะมี 4 ตัวเลือกคือ Edit,File,ตัวเลือก และ View

เมนู ตัวเลือก ที่แสดงจตุรัส 2.49 มิดีนี้

ตัวเลือก	การใช้งาน
Metronome	เมื่อคอมพิวเตอร์ได้ยินเสียงเคาะจังหวะ Metronome จะทำจังหวะตามได้
lead-In	เป็นการแสดงจำนวนการเล่น และบันทึกที่ SpJr นับไว้
TS (Time Signal) มิดี	เป็นการแสดงจำนวนแทรคที่ซิงโครไนซ์เมื่อเล่น และบันทึก
มิดี TRUN	เป็นการแสดงอุปกรณ์ที่เพิ่มเติมซึ่งนำมาใช้ร่วมกับมิดี
มิดี TRUN	เป็นการรับข้อมูลเข้ามาทางพอร์ทของมิดี เพื่อส่งให้ชิพเอฟเอ็ม เมื่อมีการใช้ มิดี TRUN สามารถได้ยินเสียงที่บันทึกโดยชิพเอฟเอ็มทั้งคู่ผ่านทางการ์ดซาวนด์ลาสเตอร์
VELOCITY FILTER	เป็นการกำหนดความเร็วสูงสุด มิดีส่วนแป้มพิมพ์นั้นไม่มีความเร็วและความไวที่แน่นอน เพราะไม่มีรีจิสเตอร์รองรับเมื่อมีการกดแป้น การใช้ ตัวเลือก นี้เพื่อกำหนดความเร็วสูงสุด

Song BRANDIAD

STOP

MEM 224648

Tk 2- -----

-BPM 90

MIDI : IN

1 : 0 THRU : OFF

Trk	Name	Port	Chan	Prg	Transpose	Quantize	Loop	Mute
1	TRUMPET	3	5	37	0: 5	-----	-----	-----
2	-----	1	1	2	-----	-----	-----	MUTE
3	FRUTE	2	5	4	-----	-----	-----	-----
4	OBOE	3	4	21	-----	-----	-----	-----
5	-----	1	1	2	-----	-----	-----	MUTE
6	VIOLIN SOLO	2	4	40	-----	-----	-----	-----
7	-----	1	1	2	-----	-----	-----	MUTE
8	VIOLIN I	3	3	10	-----	-----	-----	-----
9	VIOLIN II	2	3	2	-----	-----	-----	-----
10	VIOLA	3	2	11	-----	-----	-----	-----
11	VIOLONE	2	2	3	-----	-----	-----	-----
12	CELLO	3	1	3	1: 0	-----	-----	-----
13	-----	1	1	2	-----	-----	-----	MUTE
14	HARPHICHORD	2	1	17	-----	-----	-----	-----
15	harp (double)	3	6	17	-----	-----	-----	-----
16	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----
17	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----
18	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----
19	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----
20	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----
21	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----
22	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----
23	-----	1	1	2	-----	-----	-----	-----

Main Menu

Delete Loop Mute Name Quit Record Solo Tempo EDIT FILES OPTIONS

VIEW

รูปที่ 2.48 แสดงหน้าจอของ Sequencer Plus Junior

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Song BRANDIAD
Tk 2

-BPM 90

MIDI: IN

STOP MEM 224648
1:0 THRU: OFF

Trk	Name	Port	Chan	Prg	Transpose	Quantize	Loop	Mute	
1	TRUMPET	3	5	37	0: 5	-----	-----	-----	
2	_____	1	1	2	-----	-----	-----	MUTE	
3	FRUTE	2	5	4	-----	-----	-----	-----	
4	OBOE	3	4	21	-----	-----	-----	-----	
5	_____	1	1	2	-----	-----	-----	MUTE	
6	VIOLIN SOLO	2	4	40	-----	-----	-----	-----	
7	_____	1	1	2	-----	-----	-----	MUTE	
8	VIOLIN I	3	3	10	-----	-----	-----	-----	
9	VIOLIN II	2	3	2	-----	-----	-----	-----	
10	VIOLA	3	2	11	-----	-----	-----	-----	
11	VIOLONE	2	2	3	-----	-----	-----	-----	
12	OPTIONS							-----	-----
13	OPTIONS							-----	MUTE
14	Metronome	OFF	M	BENDER	etc	NO	PRESS	-----	
15			I					-----	
16	Lead-in	OFF	D	PROGRAMS		ON		-----	
17			I					-----	
18	SOURCE	SMART	X-	PEDALS	Up			-----	
19	T S			MIDI THRU				-----	
20	i i	DEFAULT	4/4					-----	
21	m g			VELOCITY filter				-----	
22	e	FIXED	Trk 1					-----	
23	_____	1	1	2	-----	-----	-----	-----	
24	_____	1	1	2	-----	-----	-----	-----	
25	_____	1	1	2	-----	-----	-----	-----	
26	_____	1	1	2	-----	-----	-----	-----	

Options Menu

Bender Default Fixed Kill-Controllers Lead-In Metronome Omni-Off
Prgrms Source Thru Velocity Xped HARDWARE

รูปที่ 2.49 เมนูตัวเลือก

เมนู File

เมนู File แสดงดังรูป 2.50 ใช้เพื่อเก็บ และเรียกใช้ดนตรี ที่เมนูนี้ สามารถประมวลผล
ทุกๆ ฟังก์ชัน การจัดเก็บทุกไฟล์ทำได้ด้วยการกลับไปทำที่คอสโดยตัวเลือกของเมนูสามารถอธิบาย
ได้ดังนี้

SpJr มีรูปแบบ (format) ของดนตรี 3 ชนิด คือ SNG, MID, และ ROL

SGN เป็นรูปแบบดนตรีของ Voytra

MID เป็นรูปแบบมาตรฐานของ มิดี

ROL เป็นรูปแบบซึ่งใช้สร้างโดยการ์ด Adlib

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Files

BRANDIAD C:\VOYETA\SONGS\

Mem' 221648 Ext.SNG

SONG	Size	Date	BMP	90	MIDI : IN	1 : 0	THRU : OFF
[A:]			Time		SONG	Size	Date
[B:]					TEST	19610	8/16/91
[C:]							16:58
[D:]							

7/25/91 2:28

7/25/91 2:28

2GUITARS	15819	12/24/90	0:49
ALLTIME	16907	12/15/90	21:55
BRAND-AD	17531	5/29/90	16:53
BRANDIAD	80619	5/30/90	12:14
CANCAN	21259	12/08/90	21:30
CHEERS3.	22091	2/24/91	22:37
CMLCHEER	15163	7/17/90	12:16
CMLDISCO	15467	2/19/91	14:00
CMLJING	18075	7/17/90	12:22
CMLNUTS	13096	7/17/90	13:19
CMLSATIN	27400	7/17/90	13:34
CMLSWING	18059	5/31/90	13:58
CMLTECH	13355	5/30/90	17:46
DAARGAAT	51531	2/24/91	16:37
DEMO	9707	3/09/91	12:08
DEMOSONG	22379	10/16/90	14:04
FANTASIA	7707	12/08/90	16:14
HAPPY #42	21611	3/13/91	12:25
HAVANAG	13387	12/02/90	18:32
HOLDHAND	14333	1/25/90	15:51
HOLYCITY	16619	12/28/90	23:05
HORN	22763	5/27/91	18:13
HORNSBY	22333	6/04/90	17:54
INVITE	23499	3/09/91	12:08
LARGO	10203	12/05/90	0:47
LAVIE	24155	12/18/90	0:20
LDYDONA	15869	12/21/90	18:24
LEFREAKC	56315	2/24/91	16:32
LETTIBE	29965	8/15/89	20:48
LIT_HELP	15677	8/15/89	22:21
LONESOME	19229	1/20/90	17:32
LUCY_SKY	16258	8/19/89	14:03
MAPLERAG	17883	11/29/90	11:09
MINUETG	13003	11/29/90	11:10
SPTUTOR	5915	11/29/90	9:07

Files Menu

Buffers-clear Create-dir Delete Free Load Mode New Part Quick-find Rename Save

รูปที่ 2.50 เมนู File

เมนู View

เมนู view แสดงดังรูปที่ 2.51 ถ้าต้องการดูแทรคทั้งหมด แถบเลือกจะชี้อยู่ที่ด้านขวาของแทรคถ้าในแถบเลือกไปอยู่ตรงเครื่องหมายลบที่มุมสี่เหลี่ยมจะแสดง ว่าขณะนี้ไม่สามารถจะบันทึกได้

ในเมนู View นี้มีหมายเลขของฟังก์ชันกำกับอยู่ โดย ตัวเลือก เหล่านี้สามารถนำเอา ไปใช้บนเมนูหลักในเมนูมีตัวเลือกดังนี้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวเลือก	การใช้งาน
Goto-bar	เลื่อนแทครที่ถูกเลือกออกไป
Width	ให้แสดงเฉพาะตัวที่ถูกเลือกเต็มหน้าจอ
Copy	คัดลอกตัวที่ถูกเลือกไปไว้ที่ 1 ใน 3 ของบัฟเฟอร์ บัฟเฟอร์นี้เรียกว่า 0,1 และ temp
Zap	ทำงานเช่นเดียวกับ Copy แต่ตัวที่ถูกเลือกเป็นคัดลอกเป็นการลบ
Delete	ทำงานแบบ Zap แต่กรณีนี้ตัวชี้การลบที่ชี้ด้านขวาจะมาอยู่ด้านซ้าย
Insert	แทรกด้วยค่าในบัฟเฟอร์ ที่เคอร์เซอร์ชี้อยู่
Replace	แทนส่วนที่ถูกเลือกด้วยค่าในบัฟเฟอร์
Add	รวมเข้ากับช่องว่างที่เลือก

การบันทึก และการเล่นในเมนู View เริ่มที่ตำแหน่งของเคอร์เซอร์ ถ้าต้องการเก็บเป็นไฟล์ SNG, บัฟเฟอร์ 0,1 และ temp จะเป็นตัวที่ไฟล์มาบันทึกอยู่

Song BRANDIAD
Tk 2

-BPM 90

MIDI: IN

STOP

MEM 224648

1:0 THRU: OFF

Trk	Name	Port	Chan	Prg	Bars*	↓8	↓16	↓24	↓32
1	TRUMPET	3	5	37	1	----	*		
4	OBOE	3	4	21	4	-----	-----*		
9	VIOLIN II	2	3	2	9	----	*		
10	VIOLA	3	2	11	10	-----	*		
12	CELLO	3	1	3	12	-----	*		
13	-----	1	1	2	13				
18	-----	1	1	2	18				
21	-----	1	1	2	21				
24	-----	1	1	2	24				
27	-----	1	1	2	27				
30	-----	1	1	2	30				
33	-----	1	1	2	33				
36	-----	1	1	2	36				
39	-----	1	1	2	39				

View Menu

Add Copy Delete Goto-bar Insert Loop Mute Name Replace Solo With Zap EDIT
FILES OPTIONS

รูปที่ 2.51 เมนู View

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ไขเสียง

จากเมนู View สามารถไปที่เมนู Edit ได้โดยตรง ตัวอย่างเช่นถ้าเราอยู่ที่เมนู View เราต้องการขยายส่วนของแทรคก็สามารถกด E ไปที่ Edit

เมนู Edit ระดับเสียงของโน้ตจะถูกแสดงเป็นค่าทางแนวตั้งที่ด้านซ้ายในหน้าจอ ของ Edit เราสามารถรวมหรือย้ายโน้ตได้ เช่นเดียวกับในเมนู View เราสามารถ เลือกโน้ต โน้ต มาเพื่อ คัดลอก,เคลื่อนย้าย หรือแทนที่ได้

การเลือกโน้ตจะใช้วิธี "คลิก" การคลิกใช้เวลาไม่นานมาก สามารถทำงานด้วยความไว 1/92 ของคาบเวลาของเรท สามารถให้ค่าความยาวระดับเสียงและจุดเริ่มของโน้ตได้หลายๆ ครั้ง โดย ความยาวและจุดเริ่มเลือกโดยการ "คลิก"

หน้าจอตัวจะเล็กมากเพื่อที่สามารถแสดงโน้ตทั้งหมดให้เลือกคลิกดังนั้นจึงสามารถเลือก ตัวเลือกแทนได้การใช้ตัวเลือกนี้คือการบอกตำแหน่งการคลิกที่เคอร์เซอร์ชี้อยู่ให้ SpJr รู้แทรคที่เรา จะใช้เป็นฟังก์ชัน คือการให้ใส่หมายเลขของแทรคที่จะแก้ไข

เมนู Note Edit

มันจะไม่เหมือนกับเมนู Edit เพราะหน้าจอจะแสดงเฉพาะโน้ตที่เลือกไว้เมนู Note Edit เมนูแสดงดังรูป 2.52 เมนู Note Edit มีตัวเลือกต่างๆ ดังนี้

ตัวเลือก	การใช้งาน
Length ofPitch	ตัวเลือก นี้เหมือนกับ namesakes ในเมนู Edit
Start	ให้ใส่ชื่อ โน้ต และคลิก ตัวอย่างเช่น 10:+6 หมายถึงโน้ตนี้จะเริ่มคลิก 6 คลิก หลังจากโน้ตที่ 10 ผ่านไป
Velocity	เป็นการเลือกมวลของ โน้ต "Velocity" จะถูกใช้งานเพื่อเลือก กคที่โน้ตดังนั้นจึงเป็นการกำหนดมวลของโน้ต
Off Velocity	ถ้ากดเป็นนี้ค่าของ Velocity จะถูกลดลง
Accidental	ถ้าเปลี่ยนระดับเสียงที่ทางด้านซ้าย สามารถเลือกระหว่างแสดง เป็น piano,หมายเลข, โน้ต และ flats
Freeze	เป็นการป้องกันจากการ scall up หรือ down จะเป็นการทำงานแบบ 1 octave
Note-trig	เป็นการเล่นทุกโน้ตที่เลือกโดยอัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Qwerty ซินทีไซเซอร์

สามารถเรียก Qwerty ซินทีไซเซอร์ได้จากทุกเมนูที่ทำงานบน SpJr ถ้าจะให้ซินทีไซเซอร์ทำงานกด Shift-F1 แล้ว Qwerty ซินทีไซเซอร์ก็จะกลายเป็นซินทีไซเซอร์ที่เล่นด้วยแป้นพิมพ์ของคอมพิวเตอร์และสามารถใช้เป็นพิมพ์เหมือนกับมีดี สามารถบันทึกโน้ตและเล่นเพลงได้ทั้งเพลง

แต่จะต้องเซ็ท Velocity,duration และ octave ของโน้ต

dit		Song BRANDIAD		STOP Mem 59228	
Tk 1 TRUMPET		BMP 90 MIDI : IN		2:0 THRU ;OFF	
Environment		CURRENT NOTE		Uints: 16th Fine	
Time Sig:	4/4 Sharps	Pitch:	G 5	Start:	3 0
Time Uints:	16th	Velocity:	127	Length	1 -8
Freeze OFF	Note-trig: ON	Off Vel:	64		
!!%&((,./11	BAR 2	OCTAVE 5			
b					
a#					
a					
g#					
g					
f#					
f					
e					
d#					
d					
c#					
c					

รูปที่ 2.52 เมนู Edit

2.3.6 แคลแนลของการเข้าสู่หน่วยความจำโดยตรง

เมื่อจะใช้การ์ดซาวด์บลาสเตอร์ทำการบันทึกหรือเล่นสัญญาณเสียงดิจิตอลมันจะทำการเข้าสู่หน่วยความจำโดยตรง (DMA) ในคอมพิวเตอร์เพื่อทำการเคลื่อนย้ายสัญญาณเสียงระหว่างตัวมันกับหน่วยความจำชั่วคราวของคอมพิวเตอร์โดยจะไม่ต้องผ่านตัวประมวลผลของคอมพิวเตอร์ และทำให้การส่งข้อมูลมีความเร็วขึ้น

การ์ดซาวด์บลาสเตอร์ใช้ DMA คอมพิวเตอร์ 2 ช่องทางจาก 6 ช่องทาง สองช่องทางแรกสำหรับขนาด 8-bit (ช่องทางหมายเลข 1) ช่องทางที่ 2 สำหรับเสียงขนาด 16-bit (ช่องทางหมายเลข 5) สำหรับอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้งานกับคอมพิวเตอร์ก็จะใช้ DMA ได้เช่นกัน โดยตัวอ่านงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่เหล็กแบบอ่อนและแบบแข็ง จะใช้ช่องทางหมายเลข 2 หรือ 3 และอุปกรณ์อื่นๆ ต่อไปนี้จะใช้ช่องทางหมายเลข 1

การ์ดคอนโทรลเลอร์ SCSI

การ์ดเนตเวอร์ค

การ์ดสแกนเนอร์

การ์ดโพลสคริป และเครื่องพิมพ์

เพราะเสียงแบบดิจิทัลมีข้อมูลจำนวนมาก ในการส่งครั้งหนึ่งๆ มันมีความสำคัญที่จะต้องให้การ์ดขบวนการบลาสเตอร์ทำงานได้กับช่องทางการเข้าสู่หน่วยความจำโดยตรง และยังสามารถใช้ได้กับอุปกรณ์อื่นๆ เช่นเมื่อเราจะเล่น หรือบันทึกเสียง และถ้าเราต้องการใช้อุปกรณ์ SCSI หรือเครื่องถ่าย, เครื่องพิมพ์ และตัวควบคุมแบบอื่นเพื่อเล่นหรือบันทึกเสียง การทำไว้แบบนี้จึงสมบูรณ์แล้ว

เราจะรู้ว่าช่อง DMA นี้ขัดกันเมื่อเราได้ยินเสียง แน เมื่อเราเล่น, พยายามเล่นสัญญาณเสียงหรือมันไม่สามารถเล่นได้ ถ้าเราใช้การ์ดขบวนการบลาสเตอร์ 16 และกีดช่อง DMA นี้ขัดกัน ให้ทำการเรียกใช้โปรแกรม setup และทำการยกเลิกพารามิเตอร์ต่างๆ ของ DMA โปรแกรม setup จะทำการปรับปรุงระบบโดยการติดตั้งใหม่ แต่ถ้าใช้การ์ดขบวนการบลาสเตอร์โปร ให้ถอดแผงวงจรและเปลี่ยนตำแหน่งของ DMA แต่ถ้าใช้รุ่นอื่นๆ ก็ไปที่อุปกรณ์ของตัวนั้นแล้วเปลี่ยนตำแหน่งของ DMA

2.3.7 ลำดับของอินเตอร์รัพท์

เมื่อมีการนำอุปกรณ์ติดตั้งกับเครื่องคอมพิวเตอร์ และเราต้องการให้หน่วยประมวลผลของคอมพิวเตอร์ทำฟังก์ชันบางอย่าง ต้องทำการอินเตอร์รัพท์ให้หน่วยประมวลผลไม่ว่าจะทำงานอะไรอยู่ ก็จะโคดมาทำงานที่กำหนดแทนซึ่งงานเหล่านี้ได้แก่ การรับโน้ตจากมิดีการเขียนงานแม่เหล็ก การรับแป้นพิมพ์ หรืองานอื่นๆ การที่จะบริการความต้องการนี้ อุปกรณ์ที่ติดต่อกับคอมพิวเตอร์จะต้องมีหมายเลขอินเตอร์รัพท์ประจำตัวด้วยวิธีนี้ถ้าตัวประมวลผลได้รับการเรียกขออินเตอร์รัพท์พร้อมกันตั้งแต่ 2 อินเตอร์รัพท์ขึ้นไป มันจะให้บริการกับอินเตอร์รัพท์ที่ตัวเลขต่ำกว่าก่อน

ลำดับของอินเตอร์รัพท์ (IRQ) จะถูกกำหนดออกจากโรงงาน โดยจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การ์ดขบวนการบลาสเตอร์ 16 กำหนดไว้ที่ IRQ5 และการ์ดขบวนการบลาสเตอร์กำหนดไว้ที่ IRQ7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่วารณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แสดงลำดับของอินเทอร์รัพท์

ลำดับอินเทอร์รัพท์	อุปกรณ์
0	ตัวตั้งเวลา (Timer)
1	แป้นพิมพ์
2	ใช้งานกับ IRQ9
3	พอร์ตอนุกรม 2: (COM2) และ 4 (modem)
4	พอร์ตอนุกรม 1: (COM1) และ 3
5	พอร์ตเครื่องพิมพ์แบบขนาน 2
6	หัวอ่านจานแม่เหล็กแบบอ่อน
7	พอร์ตเครื่องพิมพ์แบบขนาน 1
8	สัญญาณนาฬิกา
9	IRQ2
10	ไม่กำหนดการใช้งาน
11	ไม่กำหนดการใช้งาน
12	ไม่กำหนดการใช้งาน
13	ตัวช่วยประมวลผลขนาด 80 x 87
14	จานแม่เหล็กแบบแข็ง
15	ไม่กำหนดการใช้งาน

2.3.8 ตำแหน่งอินพุท/เอาต์พุท

อุปกรณ์ทุกๆ ตัวของคอมพิวเตอร์จะต้องมีตำแหน่งอินพุท/เอาต์พุทซึ่งจะช่วยให้ติดต่อกับคอมพิวเตอร์ได้ ตำแหน่งอินพุท/เอาต์พุท คือ หมายเลขของช่องเสียบในคอมพิวเตอร์ที่อุปกรณ์ไปอยู่ เมื่อหน่วยประมวลผลของคอมพิวเตอร์ที่อุปกรณ์ต้องการรับส่งข้อมูลกับการ์ดชาวินบลาสเตอร์หรืออุปกรณ์อื่นๆ มันจะส่งตำแหน่งอินพุท/เอาต์พุทไปที่อุปกรณ์ เมื่ออุปกรณ์เจ้าของตำแหน่งรับรู้ถึงตำแหน่งที่ส่งมา มันจะรู้ว่าหน่วยประมวลผลต้องการติดต่อกับมัน มันจะทำให้ตำแหน่งอื่นๆ ไม่สนใจข้อมูลที่ส่งมา จะเห็นว่าจะใช้งานอุปกรณ์ได้ที่ละตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์บางตัวในการ์ดขาวน์บลาสเตอร์จะมีย่านของตำแหน่ง เช่นอุปกรณ์ตัวหนึ่งต้องการ มีอยู่ 10 ตำแหน่ง ถ้าเรากำหนดตำแหน่งอินพุท/เอาต์พุทไว้ 330 มันจะเริ่มใช้ตั้งแต่ตำแหน่ง 330 จนถึง 339 แต่การ์ดขาวน์บลาสเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ จะมีฟังก์ชันมากกว่า 1 ฟังก์ชัน ซึ่งมีความต้องการตำแหน่งที่อยู่ของแต่ละฟังก์ชันแตกต่างกัน

การ์ดขาวน์บลาสเตอร์ต้องการตำแหน่งฟังก์ชันทั้งหมด และอีกบางส่วนสำหรับมีดี่ ตำแหน่งทั้งหมดเริ่มจาก 220H ไปจนถึง 233H และของมีดี่จาก 330H ไปจนถึง 331H

ตารางที่ 2.2 พอร์ตต่าง ๆ ของการ์ดขาวน์บลาสเตอร์

พอร์ต	อุปกรณ์	การทำงาน
200H-207H	จอยสติคแบบอนาล็อก	Write/Read
Port + 00H	รีจิสเตอร์ข้อมูล C/MS 1.6	Write
Port + 01H	รีจิสเตอร์เลือก C/MS 1.6	Write
Port + 03H	รีจิสเตอร์ข้อมูล C/MS 7.12	Write
Port + 06H	รีเซ็ท DSP	Write
Port + 08HFM	รีจิสเตอร์เลือกและรีจิสเตอร์สถานะ	Write/Read
Port + 09H	ข้อมูลรีจิสเตอร์ FM	Write
Port + 0AH	อ่านข้อมูลของ DSP	Write
Port + 0CH	คำสั่งหรือข้อมูลของ DSP และสถานะบัฟเฟอร์	Write
Port + 0EH	สถานะของข้อมูล DSP	Write
388H	รีจิสเตอร์เลือก FM และแสดงสถานะ	Write/Read
389H	รีจิสเตอร์ข้อมูลของ FM	Write

2.3.9 ตำแหน่งพอร์ตของรีจิสเตอร์

ตารางที่ 2.2 แสดงตำแหน่งพอร์ตของรีจิสเตอร์ที่ใช้ควบคุมส่วนแปรผันของการ์ดขาวน์บลาสเตอร์ ตารางที่ 2.3 แสดงเช่นเดียวกับตารางที่ 2.2 แต่เป็นของการ์ดขาวน์บลาสเตอร์โปร โดยพอร์ตพื้นฐานของการ์ดขาวน์บลาสเตอร์ คือ 210H,220H,230H,240H,250H และ 260H และพอร์ต

พื้นฐานของการ์ดขาวน์บลาสเตอร์โปร คือ 220H และ 240H ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 พอร์ตของการ์ดขบวนการประมวลผล

พอร์ต	อุปกรณ์	การทำงาน
20H-207H	จอยสติคแบบอนาล็อก	Read/Write
port + 00H	รีจิสเตอร์เลือก FM และแสดงสถานะช่องซ้าย	Read/Write
Port + 01H	ข้อมูลรีจิสเตอร์ FM ช่องซ้าย	Write
Port + 02H	รีจิสเตอร์เลือก FM และแสดงสถานะช่องขวา	Write/Read
Port + 03H	ข้อมูลรีจิสเตอร์ FM ช่องขวา	Write
Port + 04H	เลือกรีจิสเตอร์ของชิพผสมสัญญาณ	Write
Port + 05H	ข้อมูลรีจิสเตอร์ของชิพผสมสัญญาณ	Write/Read
Port + 06H	รีเซ็ต DSP	Write
Port + 08H	รีจิสเตอร์เลือก FM และแสดงสถานะสองช่อง	Write/Read
Port + 09H	ข้อมูลรีจิสเตอร์ FM สองช่อง	Write
Port + 0AH	อ่านข้อมูล DSP	Read
Port + 0CH	คำสั่งหรือข้อมูลของ DSP และสถานะบัฟเฟอร์	Write/
Port + 0EH	สถานะของข้อมูล DSP	Read
Port + 10H	รีจิสเตอร์คำสั่งและข้อมูลของ CD-ROM	Write/Read
Port + 11H	รีจิสเตอร์สถานะของ CD-ROM	Read
Port + 12H	รีจิสเตอร์รีเซ็ตของ CD-ROM	Write
Port + 13H	รีจิสเตอร์อ้างอิงของ CD-ROM	Write
388H	รีจิสเตอร์เลือก FM และแสดงสถานะ	Write/Read

2.3.10 รีจิสเตอร์ที่ใช้ควบคุมการรวมกันของชิพ

ในส่วนนี้จะแสดงถึงรีจิสเตอร์ที่ใช้ควบคุมการรวมกันของชิพตาราง 2.4 จะแสดงรีจิสเตอร์ทั่วไป และตาราง 2.5 แสดงตัวเลือกอินพุท ข้างล่างนี้คือความหมายของตัวย่อที่ใช้ในตาราง 2.4

ตารางที่ 2.4 รีจิสเตอร์ทั่ว ๆ ไป

	Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
00H	Data Register							
02H	DSP Volume 1			DSP Volume r			xx	
0AH	xx	xx	xx	xx	Mic Vol			xx
0CH	xx	xx	FINP	xx	TFIL	Select		xx
0EH	xx	xx	FOUT	xx	xx	xx	ST	xx
22H	General volume 1			xx	General volume r			xx
26H	FM volume 1			xx	FM volume r			xx
28H	CD volume 1			xx	CD volume 1			xx
2EH	Line volume 1			xx	Line volume 1			xx

ตารางที่ 2.5 ตัวเลือกทางอินพุท

ตัวเลือก	อินพุท
0	Microphone
1	CD-ROM
2	Line

ตัวย่อ	ความหมาย
--------	----------

xx	ไม่ใช่
----	--------

1	ซ้าย
---	------

r	ขวา
---	-----

vol	วอลุ่ม
-----	--------

FINP	ตัวกรองอินพุท
------	---------------

TFIL	ชนิดของตัวกรองอินพุท
------	----------------------

FOUT	ตัวกรองเอาต์พุท
------	-----------------

ST	โหมดสเตอริโอ/โมโน
----	-------------------

2.3.11 คำสั่งของ DSP

ในส่วนนี้แสดงถึงคำสั่งของ DSP ทั้งหมด บางคำสั่งอาจจะเกินเนื้อหา แต่อาจจะมีอ้างอิงได้ ถ้าเกิดมีแนวคิดที่จะใช้พอร์ท 2XCH ซึ่งใช้เขียน DSP พอร์ท 2XAH ซึ่งใช้อ่าน DSP

คำสั่งเล่น (play)

คำสั่ง 10H, การเล่น 8 บิตโดยตรง

- ขั้นที่ 1 กำหนดคำสั่ง 10H
- ขั้นที่ 2 ส่งไบต์ข้อมูล
- ขั้นที่ 3 ทำซ้ำขั้น 1 และ 2 ที่ความเร็วเดิม

คำสั่ง 14H, การเล่น 8 บิต โดยใช้ via DMA

- ขั้นที่ 1 กำหนดการควบคุม DMA และอินเตอร์รัพท์
- ขั้นที่ 2 กำหนดอัตราการแซมปลิง
- ขั้นที่ 3 เริ่มใช้คำสั่ง 14H
- ขั้นที่ 4 ส่งไบต์นัยสำคัญต่ำสุดของช่วงสุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 5 ส่งไบต์นัยสำคัญสูงสุดของช่วงสุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 6 เริ่มสุ่มเอาท์พุทหลังจากขั้นที่ 5 ผ่านมาแล้ว ที่จุดสิ้นสุดของ DSP ที่อินเตอร์รัพท์ via ช่วงข้อมูลความยาวสูงสุดที่สามารถส่ง via ได้คือ 64KB ดังนั้นการสุ่มตัวสุดท้าย ต้องเสร็จสิ้นภายในนี้

คำสั่ง 91H, การเล่น 8 บิต โดยใช้ via DMA เป็นแบบความไวสูง

- ขั้นที่ 1 กำหนดค่าควบคุม DMA และกำหนดอินเตอร์รัพท์
- ขั้นที่ 2 กำหนดอัตราการแซมปลิง
- ขั้นที่ 3 เริ่มใช้คำสั่ง 91H
- ขั้นที่ 4 ส่งไบต์นัยสำคัญต่ำสุดของช่วงสุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 5 ส่งไบต์นัยสำคัญสูงสุดของช่วงสุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 6 เริ่มใช้คำสั่ง 91H

ขั้นที่ 7 เริ่มสุ่มเอาท์พุท หลังจากผ่านขั้นที่ 6 ที่จุดสิ้นสุดของการอินเตอร์รัพท์ทำการเรียกการอินเตอร์รัพท์ช่วงข้อมูลความยาวสูงสุดที่สามารถที่สามารถส่ง via ได้คือ 64K ดังนั้นการสุ่มตัวสุดท้ายต้องเสร็จภายในนี้

คำสั่งการเล่นโดยการลดการสุ่ม

คำสั่ง 16H, คำสั่งที่ลดการสุ่ม 2 บิท โดยใช้ via DMA

เป็นการพัฒนามาจากคำสั่ง 14H การใช้งานเหมือนกัน

คำสั่ง 17H, ย่อ 2 บิท via DMA ด้วยไบท์อ้างอิง

เป็นวิธีที่พัฒนามาจากคำสั่ง 14H ไบท์แรกของข้อมูลกลุ่มจะเป็นไบท์อ้างอิงของข้อมูลการสุ่มทั้ง 8-bit ถ้ามีการเล่นชุดข้อมูลต่างกัน คำสั่ง 16H สามารถใช้กับชุดข้อมูลถัดไปได้เพราะชุดข้อมูลเหล่านี้ ไม่ได้กำหนดไบท์อ้างอิงไว้

คำสั่ง 74H, ย่อ 4 บิท via DMA

คู่มือคำสั่ง 16H

คำสั่ง 75H, ย่อ 4 บิท via DMA ด้วยไบท์อ้างอิง

คู่มือคำสั่ง 17H

คำสั่ง 76H, ย่อ 2-บิท via DMA

คู่มือคำสั่ง 16H

คำสั่ง 77H, ย่อ 2.6-บิท via DMA ด้วยไบท์อ้างอิง

คู่มือคำสั่ง 17H

คำสั่งบันทึก (Recording)

คำสั่ง 20H, บันทึกโดยตรง

ขั้นที่ 1 เรียกคำสั่ง 20H

ขั้นที่ 2 อ่านไบท์ข้อมูลแล้วเก็บ

ขั้นที่ 3 ทำซ้ำขั้นตอน 1,2 ด้วยความเร็วเดิม

คำสั่ง 24H,บันทึกโดยใช้ via DMA

- ขั้นที่ 1 ตั้งตัวควบคุม DMA แล้วกำหนดอินเทอร์รัพท์
- ขั้นที่ 2 กำหนดอัตราการแซมปลิง
- ขั้นที่ 3 เรียกคำสั่ง 24H
- ขั้นที่ 4 ส่งไบทน์ยสำคัญต่ำสุดของช่วงกลุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 5 ส่งไบทน์ยสำคัญสูงสุดของช่วงกลุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 6 เริ่มส่งอินพุท หลังจากผ่านขั้นที่ 5 ที่จุดสิ้นสุดการอินเทอร์รัพท์ ทำการเรียกอินเทอร์รัพท์

คำสั่ง 99H,บันทึก 8-บิต โดยใช้ via DMA และมีความไวสูง

- ขั้นที่ 1 กำหนดตัวควบคุม DMA แล้วกำหนดอินเทอร์รัพท์
- ขั้นที่ 2 กำหนดอัตราการส่ง
- ขั้นที่ 3 เรียกคำสั่ง 48H
- ขั้นที่ 4 ส่งไบทน์ยสำคัญต่ำสุดของช่วงกลุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 5 ส่งไบทน์ยสำคัญสูงสุดของช่วงกลุ่มที่ 1
- ขั้นที่ 6 เรียกคำสั่ง 99H
- ขั้นที่ 7 เริ่มส่งอินพุท หลังจากผ่านขั้นที่ 6 ที่จุดสิ้นสุดการอินเทอร์รัพท์ ทำการเรียกอินเทอร์รัพท์

คำสั่งของลำโพง (Speaker)

คำสั่ง D1H,เปิดลำโพง

หลังจากใช้คำสั่งนี้แล้ว สัญญาณของ DSP จะส่งไปที่ตัวขยาย โดยใช้เวลา 112 มิลลิวินาที

คำสั่ง D3H,ปิดลำโพง

หลังจากใช้คำสั่งนี้ DSP จะไม่สามารถส่งสัญญาณไปที่ตัวขยาย คำสั่งนี้ต้องการเวลา 320 มิลลิวินาที เพื่อทำการประมวลผลคำสั่ง

คำสั่ง D8H,ตรวจสอบการติดตั้งลำโพง

ขั้นที่ 1 เรียกคำสั่ง D8H

ขั้นที่ 2 อ่านไบทใดไบทหนึ่งจาก DSP ถ้าไบทนี้มีค่าเป็น 0 ลำโพงจะปิด ถ้าไฟลีนีมีค่า 255 ลำโพงจะเปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 โครงสร้างข้อมูล

บางคนซึ่งเคยทำงานเกี่ยวกับการโปรแกรมบนวินโดว์มาบ้างคงจะพอมองเห็นเทคนิคอย่างหนึ่งก็คือการศึกษาเกี่ยวกับตัวเลข การโปรแกรมมัลติมีเดียก็เช่นกัน มันจะสะดวกที่จะอธิบายบางสิ่งบางอย่างเช่น ฟังก์ชันของการเล่นเสียง ซึ่งจะทำให้คุณมีความเข้าใจเพียงพอเกี่ยวกับเสียงตามฟังก์ชันต่างๆ

2.4.1 ไฟล์รูปคลื่น (WAVE FILE)

ในการเล่นไฟล์รูปคลื่นในการอินเทอร์เฟซกับ MCI และโดยเฉพาะการเรียกข้อมูลออกมาจะสามารถดูข้อมูลเฉพาะของโครงสร้างของไฟล์รูปคลื่นได้ และสามารถจะเล่นเสียงโดยฟังก์ชัน MessageBeep และฟังก์ชัน SndPlaySound ซึ่งเป็นฟังก์ชันภายใต้วินโดว์

ไฟล์รูปคลื่นเป็นไฟล์พิเศษที่ใช้กันมากในฟังก์ชันมัลติมีเดียของวินโดว์ เริ่มด้วยไฟล์ RIFF ชื่อย่อ RIFF นั้นมาจาก RESOURCE INTERCHANGE FILE FORMAT

รูปแบบของไฟล์ RIFF คือกลุ่มข้อมูล (chunk) ซึ่งเป็นพื้นฐานของไฟล์ ไฟล์ RIFF ประกอบไปด้วยกลุ่มข้อมูล 1 หรือมากกว่า 1 กลุ่มข้อมูล ซึ่งแต่ละกลุ่มข้อมูลจะชี้ถึงกลุ่มข้อมูลต่อไป แต่ละกลุ่มข้อมูลนั้นจะประกอบด้วยข้อมูลการอ่านไฟล์จาก RIFF ซึ่งสามารถผ่านไปแต่ละกลุ่มข้อมูลได้โดยสามารถอ่านสิ่งที่ต้องการ หรือจะสร้างขึ้นมาใหม่ได้ และสามารถข้ามบางสิ่งที่เราไม่สนใจได้กลุ่มข้อมูลของไฟล์ RIFF จะมีส่วนหัวไฟล์ดังนี้

```

Typedef Struct
    FOURCC ckID;
    Dword ckSize;
    ck;

```

ข้อมูล FOURCC จะเป็นฟิลด์ขนาด 4 ไบต์ ซึ่งจะบอกชื่อของกลุ่มข้อมูลฟิลด์จะมีคำว่า "Wave" สำหรับไฟล์รูปคลื่น ในกรณีที่ชนิดของกลุ่มข้อมูลถูกบอกด้วยตัวอักษรที่น้อยกว่า 4 ไบต์ ส่วนมากจะใส่เพิ่มด้วยช่องว่าง (20H)

สิ่งสำคัญในการเก็บอักขระลงใน FOURCC ในเรื่องความไว คือบางฟังก์ชันได้ใช้ค่าของ FOURCC โดยเปรียบเทียบกับตัวแปร long int ซึ่งจะเร็วกว่าการเปรียบเทียบโดยตัวแปรสตริง

(string) เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

wFormatTag นี้จะมีค่าคงที่ของ WAVE_FORMAT_PCM ซึ่งกำหนดอยู่ใน MM\$SYSTEM.H เช่น

```
# define Wave_FORMAT_PCM 1
```

ค่าของ Wave_FORMAT_PCM จะบอกให้ซอฟต์แวร์ที่อ่านไฟล์รูปคลื่นว่าเสียงถูกเข้ารหัสอย่างไร ดังที่แสดงจะแทนเพียงว่าเสียงในไฟล์รูปคลื่นสามารถเข้ารหัสได้

nChannels ของ WAVEFORMAT จะบอกเป็นแชนแนลเสียง จะเป็น 1 สำหรับเสียงโมโนและเป็น 2 สำหรับเสียงสเตอริโอ

nSamplesPerSec จะบอกเป็นตัวเล่นถึงอัตราการแซมปลิงของเสียงเดิม ซึ่งสามารถเล่นกลับด้วยความเร็วที่ใกล้เคียงกัน ค่าที่จะเป็นไปได้ คือ

11025-11.025 KHz.

22050-22.05 KHz.

44100-44.1 KHz.

nAvgBytesPerSec ของ WAVEFORMAT จะบอกค่าเฉลี่ยของไบนารีข้อมูลต่อวินาทีที่ต้องการในการเล่นกลับบางกรณี มันจะมีค่าไม่เหมือนกับ nSamplesPerSec เพราะบางรูปแบบในการแซมปลิง 1 ครั้ง จะมีข้อมูลไม่เท่ากับ 1 ไบนารี

nBlockAlign จะบอกจำนวนไบนารีที่ต้องการในการเก็บ 1 สัญญาณ การแซมปลิงด้วย 8 บิต หรือต่ำกว่า 8 บิตสามารถเก็บลง 1 ไบนารี แซมปลิงระหว่าง 9-16 บิตจะเก็บ 2 ไบนารี ระบบสเตอริโอจะใช้จำนวนไบนารี 2 เท่าของจำนวนไบนารีในระบบโมโน

ข้อมูลข้างต้นทั้งหมดจะกำหนดจำนวนบิตต่อการแซมปลิงของข้อมูลเสียงของไฟล์รูปคลื่นเราสามารถได้ข้อมูลคร่าวๆ โดยอ้างอิงกับ nBlockAlign และ nChannels ที่จริงแล้วไฟล์รูปคลื่นจะมีตัวเลขบอกจำนวนของบิตของการแซมปลิงข้อมูลที่อยู่ด้านท้ายของโครงสร้าง WAVEFORMAT ในภาษาซี โครงสร้างจะสามารถกำหนดได้ดังนี้

```
typedef Struct PCMWaveformat_tag
```

```
WAVEFORMAT wf;
```

```
WORD wBitPerSample;
```

```
PCMWAVEFORMAT;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

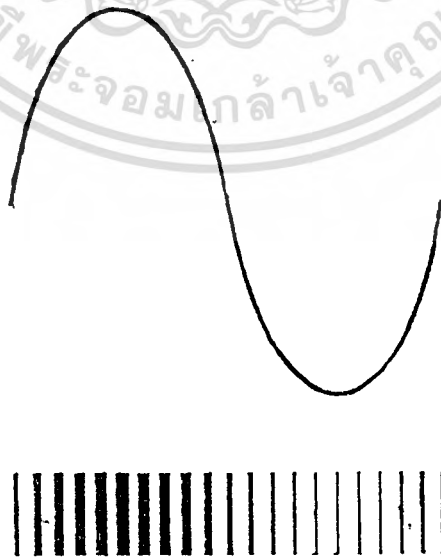
ในการทำงานกับข้อมูลในกลุ่มข้อมูลย่อยของกลุ่มข้อมูลประเภทรูปคลื่นควรรู้ PCM WAVEFORMAT มากกว่าใน WAVEFORMAT ส่วนของ `wBitsPerSample` ใน PCM WAVEFORMAT จะบอกจำนวนบิตในการแซมปลิง ซึ่งข้อมูลยังคงเก็บอยู่ในรูปไบต์ หรือ เวิร์ด ไฟล์รูปคลื่นจะมีอัตราการแซมปลิง 12 บิตต่อแซมปลิง จะมีข้อมูล 4 บิต ที่ถูกทิ้งไป เมื่อเก็บ อยู่ในรูป 16 บิต

ข้อมูลของกลุ่มข้อมูลย่อยของไฟล์รูปคลื่นประกอบด้วยข้อมูลการแซมปลิงเกี่ยวกับเสียง ข้อมูลเสียงนี้จะง่ายต่อการเข้าใจดังรูป 2.54 แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลเสียงโมโน 8 บิต

ในเสียง 8 บิต แต่ละแซมปลิงจะอยู่ในช่วง 0 ถึง 255 ถ้าเป็น 16 บิต จะอยู่ในช่วง -32768 ถึง 32767 ซึ่งไม่ได้หมายความว่าไฟล์รูปคลื่น 16 บิต จะเล่นได้ดีกว่า 8 บิต ฮาร์ดแวร์ของการ์ด ซาวนด์บลาสเตอร์จะซัดเซยตามการแซมปลิง ดังนั้นจะหมายความว่ารูปสัญญาณ 16 บิต จะมีความ แม่นยำ 256 เท่า เมื่อเทียบกับ 8 บิต ซึ่งสามารถเห็นข้อแตกต่างได้จากการฟัง

ในการแซมปลิง 8 บิตแบบโมโนข้อมูลของกลุ่มข้อมูลที่เก็บข้อมูลอย่างเดียว จะประกอบด้วย สตรีม 1 ไบต์ของการแซมปลิง แบบสเตอริโอก็มีด้วย คือตัวแรกสำหรับแชนแนลซ้าย ตัวที่ 2 สำหรับแชนแนลขวา ดังนั้นในสเตอริโอ 8 บิต แต่ละการแซมปลิงจะมีขนาด 2 ไบต์ ไบต์คู่ สำหรับแชนแนลซ้ายไบต์คู่สำหรับแชนแนลขวา

สำหรับแบบโมโน 16 บิต 1 แซมปลิงจะประกอบไปด้วย 2 ไบต์ (16 บิต) ถ้าเป็นเสียง สเตอริโอ แชนแนลซ้ายและขวาก็จะสลับกันไป ดังนั้น 1 แซมปลิงจะมีข้อมูล 4 ไบต์



การอ่านไฟล์ RIFF

โครงสร้างของไฟล์ RIFF สามารถนำมาเขียนเป็นรหัสเพื่อทำการตรวจสอบดูไฟล์ .RIFF อย่างง่ายๆ

ในการทำงานด้วยไฟล์ RIFF คุณจะต้องเปิดไฟล์และก็ไปยังกลุ่มข้อมูลที่คุณต้องการ และชี้ตำแหน่งของไฟล์ที่จุดเริ่มข้อมูล เมื่อเสร็จแล้วอาจจะออกจากกลุ่มข้อมูลนี้แล้วไปสู่กลุ่มข้อมูลอื่นๆ อาจจะคิดได้ว่าไฟล์ RIFF จะเริ่มต่อๆ กันไปคล้ายๆ หลุมแต่ละหลุมจะแทน 1 กลุ่มข้อมูล ในแต่ละหลุมจะมีหลุมเล็กๆ อีกซึ่งจะแทนกลุ่มข้อมูลย่อย คุณสามารถที่จะลงไปเพื่อหาข้อมูล และออกมาเพื่อไปหลุมต่อไป

ไฟล์ RIFF จะมีฟังก์ชัน mmio ซึ่งทำงานเกี่ยวกับไฟล์โดยประกาศ HMMIO ในตอนเริ่มต้น การเปิดไฟล์ RIFF จะแสดงดังข้างล่าง

```
HMMIO h;
:
:   if( (h=mmioOpen(path,NNULL,MMIO_READ))==NULL
:   /* เมื่อทำงานผิดพลาด */
:   return(0);
:
```

โดย path เป็นเส้นทางของไฟล์รูปคลื่นที่จะเปิด

MMIO_READ จะบอก mmioOpen เพื่อเปิดไฟล์สำหรับอ่าน ดังนั้นเราสามารถเปิดไฟล์สำหรับเขียนโดยใช้ MMIO_READWRITE และใช้ MMIO_CREATE เพื่อเปิดไฟล์ใหม่

ถ้าเปิดไฟล์สำเร็จ mmioOpen จะส่งค่า MMIO กลับถ้าไม่สำเร็จจะส่งค่า NULL เมื่อสำเร็จแล้วก็ต้องไปที่กลุ่มข้อมูลรูปคลื่น ซึ่งสามารถทำได้คือ

```
MMCKINFO mmParent;

mmParent fccType=mmioFOURCC ('W','A','V','E');

if(mmioDescend.(h, (LPMMCKINFO)&mmParent,NULL,
MMIO_FINDRIFF))

mmioClose(h,o); /* เมื่อ error */

return (o);

MMCKINFO;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อลงไปยังกลุ่มข้อมูลควรจะมี ckid ของ MMCKINFO ให้เป็นชนิดของกลุ่มข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งมีมาโครให้ คือ mmioFOURCC ถ้าทำอันนี้จะต้องเรียก mmioDescend ดังรูปแบบซึ่งจะส่งกลับค่า "0" ถ้ากลุ่มข้อมูลที่คุณต้องการถูกตั้งขึ้นในกรณีที่ MMCKINFO จะผ่านไปยัง mmioDescend ซึ่งจะมีข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มข้อมูล

cksize ของ MMCKINFO จะบอกขนาดของกลุ่มข้อมูลเป็นไบต์ตัวอย่างถ้าอ่าน fmt จากกลุ่มข้อมูลรูปคลื่นขนาดของข้อมูล ก็จะเป็นขนาดของ (PCMWAVEFORMAT) ในหลักการ มันสามารถที่จะเป็นขนาดของ (WAVEFORMAT) ซึ่งเล็กกว่ากัน 2 ไบต์ หรือสามารถที่จะใหญ่กว่าได้ถ้าเพิ่มข้อมูลตอนท้ายลงในท้ายของ PCMWAVEFORMAT ของ Custom Application

mmioDescend ที่เป็น Flag MMIO_FINDRIFF จะสั่งให้ mmiodscend ไปหากกลุ่มข้อมูลด้วย ID RIFF และกลุ่มข้อมูลชนิดพิเศษโดยฟิลด์ ckid ของ MMCKINFO ผ่านค่าไปให้ตัวเลือกอื่น ๆ ที่ต้องการ คือ MMIO_FINDCHUNK ซึ่งจะมองหากกลุ่มข้อมูลที่กำหนด

การเรียก mmioClose เป็นสิ่งที่จำเป็นเมื่อคุณทำงานเกี่ยวกับ RIFF เมื่อทำงานในเงื่อนไขความคิดพลาดของ mmioDescend ก่อนบัพเฟอร์ที่ว่าง และการทำงานกับหน่วยความจำอื่น ๆ ที่รวมใน HMMO จะเรียก fclose เพื่อปิดไฟล์

จากกลุ่มข้อมูลรูปคลื่น ถ้าต้องการลงไปยัง fmt กลุ่มข้อมูลย่อยทำได้โดย

```
MMCKINFO mmSub;
mmSub.ckid=mmioFOERCC ('f','m','t',' ');
f(mmioDescend (h,(LPMCKINFO)&mmSub),
(LPMCKINFO)&mmParent,MMIO_FINDCHUNK))
mmioclose(h,0); /* ERROR */
return (0);
```

ใช้คำสั่ง mmioDescend เพื่อหากกลุ่มข้อมูลย่อยของ fmt ภายในกลุ่มข้อมูลที่กำหนดโดย mmParent ซึ่งก็คือ MMCKINFO จะส่งค่ากลับตอนต้นของการเรียก mmioDescend

มีวิธีที่ไปยังกลุ่มข้อมูลของไฟล์ RIFF ตัวอย่างไฟล์รูปคลื่นจะอ่านข้อมูลบางตัวได้ ที่เป็นวิธีการอ่าน PCMWAVEFORMAT จากกลุ่มข้อมูล fmt

PCMWAVEFORMAT waveformat;

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
int n;
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

n=min((unsigned int)mmSub.cksize,sizeof(PCMWAVEFORMAT));
if(mmioRead (h.(LRSTR)&waveformat,(long)n)!=(long)n)
mmioClose(h,o);
return(o);

if (wave format,wf.wFormatTag!=WAVE_FORMAT_PCM)
mmioClose (h,o);
return(o);

```

ในการเรียก mmioRead อาร์กิวเมนต์ตัวแรกก็คือ HMMIO ใช้ในการอ้างชื่อไฟล์ที่จะอ่าน อาร์กิวเมนต์ที่ 2 เป็น far หรือ Hung จะชี้ไปยังบัพเฟอร์ เมื่อบางข้อมูลถูกคาดว่าจะแสดง อาร์กิวเมนต์ที่ 3 เป็น long integer ซึ่งแทนจำนวนของไบต์ที่จะอ่านฟังก์ชัน mmioRead จะส่งค่า กลับด้วยค่าของไบต์ที่ทำการอ่าน ซึ่งจะยอมถ้าค่าของอาร์กิวเมนต์ทั้งหมดถูกต้องเมื่อมีการอ่านค่า และจะออกจากกลุ่มข้อมูลเพื่อเตรียมรายการครั้งต่อไป

```
mmioAscend(h,(LPMMCKINFO)&mmSub,o);
```

อาร์กิวเมนต์แรก คือ mmioAscend คือหลักของ HMMIO เพื่ออ้างชื่อไฟล์ที่จะอ่านต่อมา เป็นตัวชี้ไปยัง MMCKINFO ซึ่งกำหนดกลุ่มข้อมูลที่จะขึ้นมาอาร์กิวเมนต์ที่ 3 ให้เป็นแบบตัวช่วย แทนมันจะมีแฟล็กที่ตรงกับ mmioAscend

ดังนั้นรหัสที่ต้องการจะถูกอ่านไปเก็บอยู่ในหน่วยความจำความสามารถพิเศษนี้สามารถใช้ เพื่อเรียก mmioDescend และ mmioRead ไปยังตำแหน่งและอ่านข้อมูลการแซมปลิงค่า cksize จะ ส่งค่ากลับโดย mmioDescend ซึ่งจะใช้เพื่อบอกขนาดบัพเฟอร์ในการเรียก Globalalloc

```
GLOBALHANDLE wavehandle;
```

```
HPSTR wavepointer;
```

```
mmSub ckid = mmioFOURCC('d','a','t','a');
```

```
if (mmioDescend(h,(LPMMCKINFO)&mmSub;
```

```
(LPMMCKINFO)&mmParent,MMIO_FINDCHUNK))
```

```
mmioClose(h,o);
```

```

/*ข้อความเมื่อ error*/
return(o);

if ((wavehandle = GlobalAlloc(GMEM_MOVEABLE|
GMEM_SHARE,mmSub.cksize)) == NULL)
mmioClose(h,o);
/* ข้อความแสดง error */
return(o);

if ((wavepointer = (HPSTR)Globallock(wavehandle))==NULL)
GlobalFree(wavehandle);
mmioClose(h,o);
/* ข้อความแสดง error */
return(o);

if (mmioRead(h,wavepointer,mmSub.cksize)!=mmSub.cksize)
GlobalUnlock(wavehandle);
GlobalFree (wavehandle);
mmioClose(h,o);
/* ข้อความแสดง error */
return(o);

GlobalUnlock(wavehandle);

```

เพื่อความปลอดภัยของข้อมูล คุณควรจะปิดไฟล์ RIFF File ดังนี้

```
mmioClose(h,o);
```

อาร์กิวเมนต์ตัวแรกของ mmioClose คือ HMMIO ซึ่งเวลาที่ไฟล์ถูกปิด อาร์กิวเมนต์ตัวที่ 2 มีค่าขึ้นแฟล็กจะถูกกำหนดสำหรับ mmioClose MMIO_FHOPEN

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 โครงสร้างของการแชนเปลิ่ง

การแชนเปลิ่งจะประกอบไปด้วยไบท์ใช้งานขนาด 8 บิท มีย่านตั้งแต่ 0-255

128 เป็นค่าย่านการแสดงผลทั้งทางบวกและลบ

ค่า 0 ถึง 255 เป็นค่าสูงสุดของการเป็นไปได้ของแรงดันบวกและลบที่ส่งไปยังลำโพง

การแชนเปลิ่งแบบสเตอริโอ ข้อมูลทางแกนแนลขวาและซ้ายจะเข้ามาสลับกันตามรูปแบบนี้ ข้อมูลที่เป็นแอดเดรสคู่กำหนดให้เป็นแกนแนลซ้ายและข้อมูลแอดเดรสคี่เป็นแกนแนลขวา

ในการแชนเปลิ่งของการ์ดชวาร์บลาสเตอร์ จะทำการย่อข้อมูลลงเพื่อประหยัดหน่วยความจำ เช่นจะทำการแชนเปลิ่งข้อมูลขนาด 8 บิท ก็สามารถแปลงเป็น 4 , 5.6 หรือ 2 บิท (การแชนเปลิ่งแบบ 2.6 บิท ค่า 2 ค่าจะเปลี่ยนเป็น 3 บิท และอีก 1 ค่าจะถูกเปลี่ยนเป็น 3 บิท) การแปลงข้อมูลนี้สามารถเลือกที่จะลดขนาดของข้อมูลเป็น 2 , 3 หรือ 4 ช่วงเวลาการแชนเปลิ่งในขณะเดียวกันการ์ดชวาร์บลาสเตอร์นี้ก็สามารถแปลงข้อมูลกลับเป็น 8 บิท ได้

การลดขนาดของข้อมูลเพื่อการประหยัดหน่วยความจำ แต่คุณภาพของสัญญาณก็ลดลงด้วย จึงต้องพิจารณาว่าตัวอะไรเป็นตัวทำให้ข้อมูลแชนเปลิ่งที่ถูกย่อเกิดการสูญเสีย ข้อมูลบางประเภทเมื่อทำการย่อแล้ว จะมีคุณสมบัติดีกว่าข้อมูลชนิดอื่น เช่นถ้าเป็นเสียงก็ไม่ต้องการประสิทธิภาพสูงนักก็สามารถเข้าใจได้ ดังนั้นจึงสามารถใช้โปรแกรม VEDIT และ VOXKIT เปลี่ยนข้อมูล 8 บิท เป็น 4 , 2.6 หรือ 2 บิท ก็ได้

2.4.3 การบันทึกและการแสดงผล

การบันทึกและการแสดงผลสัญญาณทำได้ 2 แบบคือ โดยตรงและใช้วิธี DMA

การ DMA เมื่อเป็นการประมวลผลสัญญาณเวลาขนาดเล็ก การใช้ DMA นี้จะแน่นนอนกว่าการใช้โปรแกรม

การบันทึกและการแสดงผลโดยตรงสามารถใช้งานได้ทุกลักษณะไม่ว่าจะเป็นการกระทำเสียงแบบสะท้อน วงจรกรอง การเปลี่ยนระดับเสียงและวอลุ่ม แต่กระนั้นวิธีกระทำก็มีความสำคัญมากกว่าการประมวลเวลา แต่ฟังก์ชันการทำงานอื่นๆ ของโปรแกรมจะทำงานช้าลงมากเมื่อใช้วิธีนี้

การใช้งาน DMA จะต้องใช้ CT_VOICE.DRV เพื่อเป็นไดรเวอร์ให้การ์ดชวาร์บลาสเตอร์ โดยที่ไดรเวอร์ตัวนี้จะพบได้ในไดเรกทอรี VOXKIT หรือไดเรกทอรี DRV โดยจะบันทึกและจะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงผลในรูปแบบของ VOC ก่อนที่เราจะเรียนรู้ไครเวอร์ก็ควรจะรู้จักกับรูปแบบ (format) ของ VOC โดยใช้รูปแบบนี้เป็นเวอร์ชัน 1.10 ซึ่งใช้ในการ์คชวาม์บลาสเตอร์ และการ์คชวาม์บลาสเตอร์โพร

2.4.4 ลักษณะของรูปแบบ VOC

ไฟล์ VOC ประกอบด้วยส่วนหัวไฟล์ และบล็อกข้อมูล จึงจะเป็นรูปแบบของ VOC ที่แท้จริง

ส่วนหัวไฟล์

ส่วนหัวไฟล์จะประกอบไปด้วยข้อมูลต่างๆ ไป ข้อมูลนี้ไครเวอร์ของ CT-VOICE จะไม่นำไปใช้โดยส่วนหัวไฟล์ นี้จะใช้เพื่อบอกแนวทางในกรณีที่เรา นำข้อมูลไปใช้เดี่ยว ๆ โดยส่วนหัวไฟล์นี้จะสามารถเปลี่ยนโครงสร้างได้

ไบท์ที่	ความหมาย
00H-13H	บอกชนิดของไฟล์โดยตัวอักษร 19 ไบท์ดังนี้ Creative Voice File และตามไปด้วย EOF ที่ไบท์ 1AH
14H-15H	ไฟล์จุดเริ่มของบล็อกข้อมูลเวิร์คนี้ (2 ไบท์) กำหนดได้ เพราะเวอร์ชันในอนาคตขนาดของส่วนหัวไฟล์จะเปลี่ยนไป โดยปกติไบท์เหล่านี้จะมีค่า 001AH
16H-17H	ไฟล์บอกเวอร์ชัน โดยไบท์แรกจะเป็นค่าหลังจุดทศนิยมไบท์สองจะเป็นค่าหน้าจุดทศนิยมในเวอร์ชัน 1.10 นี้ไบท์แรกจะเป็นค่า 0AH (=10) และไบท์ 2 จะเป็นค่า 1
18H-19H	รหัสแสดงความเหมือน รหัสนี้ใช้เพื่อตรวจสอบว่าไฟล์นี้เป็นไฟล์ VOC จริงหรือไม่ ค่าของ 16H และ 17H จะเป็นค่าตัวเลขเวอร์ชันนำมาเป็น 1 คอมพลีเมนต์ แล้วบวกด้วย 1234H เวอร์ชัน 1.10 การทำ 1 คอมพลีเมนต์ของ 010AH แล้วจะได้ FEF5H ; จะได้เป็น FEF5H+1234H = 1129H

บล็อกข้อมูล

บล็อกข้อมูลจะประกอบด้วยบล็อกย่อยตั้งแต่ 1 บล็อกย่อยขึ้นไป แต่ละบล็อกย่อยจะเป็นสัญญาณที่แซมปลิงหรือข้อมูลอื่นๆ ด้วยเหตุนี้จะสามารถเก็บสัญญาณได้หลายครั้งโดยวิธีการใช้สัญญาณแซมปลิงที่ต่างกัน ใน 1 ไฟล์

ทุกๆ บล็อกย่อยจะประกอบด้วยส่วนหัวย่อย และข้อมูล ในส่วนหัวย่อยจะเป็นข้อมูลชนิดของบล็อกความยาวของบล็อก และข้อมูลชนิดอื่นๆ โดย 4 ไบท์แรกจะเหมือนกัน คือ

ไบท์แรกบอกชนิดของบล็อก 3 ไบท์ถัดมาบอกความยาวของบล็อก (ขนาดของข้อมูลหลังจาก 4 ไบท์นี้) ถ้าเราไม่รู้จักชนิดของบล็อกก็จะไม่สามารถเข้าสู่บล็อกได้ หลังจาก 4 ไบท์แรก ความแตกต่างของบล็อกที่เป็นไปได้ มีดังนี้

บล็อกชนิด 0 และจุดสิ้นสุดของบล็อกข้อมูล

บล็อกชนิด 0 ซึ่งเป็นชนิดเดียวที่ไม่มีข้อมูลแสดงความยาว บล็อกแบบนี้ใช้กำหนดจุดสิ้นสุดของบล็อกย่อย ถ้าใครเวอร์ CT-VOICE ทำงานมาถึงบล็อกนี้ ก็จะหยุดการประมวลผลบล็อกย่อย

บล็อกชนิด 1, ข้อมูลที่แชนเปลิ่งเข้ามาใหม่

บล็อก ชนิดนี้สัญญาณ Sample ใหม่จะเริ่มทำงาน ในการรวบรวมข้อมูล Sample, บล็อก นี้ จะประกอบข้อมูลเกี่ยวกับเสียงและวิธีการย่อเสียง

ขอบเขต ความยาวของ บล็อก ประกอบด้วยฟิลด์ SR และ pack ดังนั้นจึงมีขนาดเท่ากับ DATA+2 SR เพื่อใช้เป็นอัตราการ sampling โดยค่าจะถูกกำหนดจากสูตร

$$SR = 256 - 1000000 / \text{sampling rate}$$

ที่ sampling rate 10000 Hz SR จะมีค่า 156 เพราะ $1000000 / 10000 = 100$ และ $256 - 100 = 156$

โดยค่า sampling rate ของ Sound Blaster สูงสุดคือ 26000 Hz และ Sound Blaster Pro คือ 44100 Hz

PACK ประกอบด้วยทฤษฎี packing ซึ่งมีค่าเปลี่ยนแปลงไปที่เป็นไปได้คือ

0: 8-bits normal, unpacked sample

1: 4-bits packed

2: 2.6-bits packed

3: 2-bits packed

ข้อมูลประกอบด้วยข้อมูลที่ถูกรวมเข้ามา ขนาดของข้อมูลจะมีค่าเท่ากับความยาวบล็อกหารด้วย 2

บล็อกชนิด 2 , การสุ่มข้อมูล

ถ้าต้องการแสดงผลสัญญาณที่สุ่มแล้วที่แชนเปลิ่งเหมือนกันหลายๆ ค่าโดยใช้ค่าทฤษฎี packing เดียวกันจะสามารถใช้ชนิดบล็อกนี้ได้ การสุ่มข้อมูลของบล็อกนี้จะแสดงผลโดยการเซิร์ทไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าการสุ่มตามบล็อกสุดท้าย ด้วยวิธีนี้สามารถเปลี่ยนค่าการแซมปลิงเรทของบล็อกใดบล็อกหนึ่ง และจะมีผลต่อบล็อกอื่นทั้งหมด

• ขอบเขตความยาวของบล็อกจะเท่ากับขนาดของข้อมูล ข้อมูล (DATA) จะประกอบด้วย ข้อมูลการสุ่ม

บล็อกชนิด 3, Silence

บล็อกที่สำหรับใช้ปิดเสียงของการ์ดชาวนับลาสเตอร์เพื่อตรวจสอบคาบเวลา โดยสามารถแทรกการปิดเสียงได้ตลอด ด้วยการเข้าแทนในช่องว่างในข้อมูลของสัญญาณที่ถูกแซมปลิงด้วย บล็อก silence ข้อมูลนี้จะกินเนื้อที่หน่วยความจำเพียงเล็กน้อย โปรแกรมที่จะใช้ในการทำงานนี้ก็คือ VEDIT

• ขอบเขต ความยาวบล็อกมีค่า 3

คาบเวลา (Period) ประกอบด้วยค่าขนาด 16 บิตค่านี้จะเพิ่มขึ้น 1 เพื่อแสดงว่าอยู่ในช่วงการปิดเสียง การเพิ่มขึ้นจากเลขจำนวนของแซมปลิงเรท

• SR คือแซมปลิงเรท

ตัวอย่างการคำนวณ มีแซมปลิงเรทเท่ากับ 4000 Hz และค่าการประมวลผล 4000 คาบเวลา ใน 1 วินาที คาบเวลาเท่ากับ 8000 ค่า silence อย่างละเอียดที่ถูกต้องใน 2 วินาทีคือ (8000/4000) ในคำอื่นๆ และในเวิร์คอื่นๆ ถ้าการประมวลผลคือ 8000 คาบเวลาค่าของคาบเวลาคือ 8000-1 หรือ 7999 ที่แซมปลิงเรทที่สูงกว่านี้ ก็จะมีค่า duration ที่ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ค่า duration สูงสุดจะลดลง

บล็อกชนิด 4, Marker

• บล็อกนี้จะทำให้เราสามารถใส่คำเวิร์คสถานะใหม่ได้ ด้วยวิธีการนี้จะทำให้โปรแกรมเกิดการรู้ จังหวะทั้งที่สัญญาณแซมปลิงที่ต้องการเข้ามา และสามารถตรวจสอบเวิร์คสถานะได้

• ขอบเขตความยาวของบล็อกมีค่า 2

MARKER เป็นค่าที่อยู่ระหว่าง 1-65534(FFFFH) ค่า 0 และ 65535 ถูกกำหนดไว้ว่าให้ ไดรเวอร์ของ CT-VOICE ทำงานด้วยตัวเอง

• บล็อกชนิด 5, ASCII Text

บล็อกนี้เราสามารถใส่คำสั่งไปที่ Vocablock คำนี้จะจบลงที่ไบท์ 0

ขอบเขตความยาวของบล็อกประกอบด้วยความยาวรวมของคำจนถึง 0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บล็อกชนิด 6, Start of a Repetition

บล็อกชนิด 6 นี้จะแสดงการเริ่มทำงานซ้ำของไครเวอร์ CT-VOICE จะทำงานซ้ำอยู่ระหว่างบล็อกถึงบล็อกชนิด "end of repetition" ซึ่งใช้ค่าแสดงค่าของเวลา

ขอบเขตความยาวของบล็อกมีค่า 2

ตัวนับ (counter) แสดงเลขจำนวนการทำงานซ้ำ การทำงานจะทำซ้ำและทำให้ ตัวนับ +1 ถ้าตัวนับมีค่า 65535(FFFFH) บล็อกจะทำงานวนไม่มีที่สิ้นสุด

2.4.5 รูปแบบ FFT File

FFT File เป็นไฟล์ที่ใช้สำหรับเก็บผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์โดยวิธี ฟาสต์ ฟูริเยร์ทรานสฟอร์ม (FFT) ของแฟ้มสัญญาณเสียงที่เป็นไฟล์ที่มีนามสกุล *.WAV

หลังจากที่เราได้วิเคราะห์ FFT จากไฟล์ *.WAV แล้วจะเกิดข้อมูลสำคัญคือ ค่าของขนาดและค่าความถี่ ซึ่งอยู่ในโดเมนความถี่ เราจะนำเอาข้อมูลใหม่มาเก็บโดยการเก็บจะทำการเรียงทั้งขนาดและความถี่ โดยจัดลำดับข้อมูลที่มีขนาดสูงสุด 25 อันดับแรก และความถี่ 25 อันดับนั้น แล้วนำมาเก็บลงสู่ไฟล์ โดยรูปแบบการเก็บลงสู่ไฟล์นั้น จะเก็บไฟล์แบบ RANDOM โดยมีรูปแบบดังนี้

ชื่อไฟล์ .WAV
อัตราการแซมปลิ่ง
จำนวนไบท์ของไฟล์ .WAV
ระยะเวลาของเสียง
ชนิดของวินโดวส์ที่ใช้ในการวิเคราะห์
ขนาดสูงสุด 25 อันดับแรก
ค่าความถี่ 25 อันดับที่มีขนาดสูงสุด

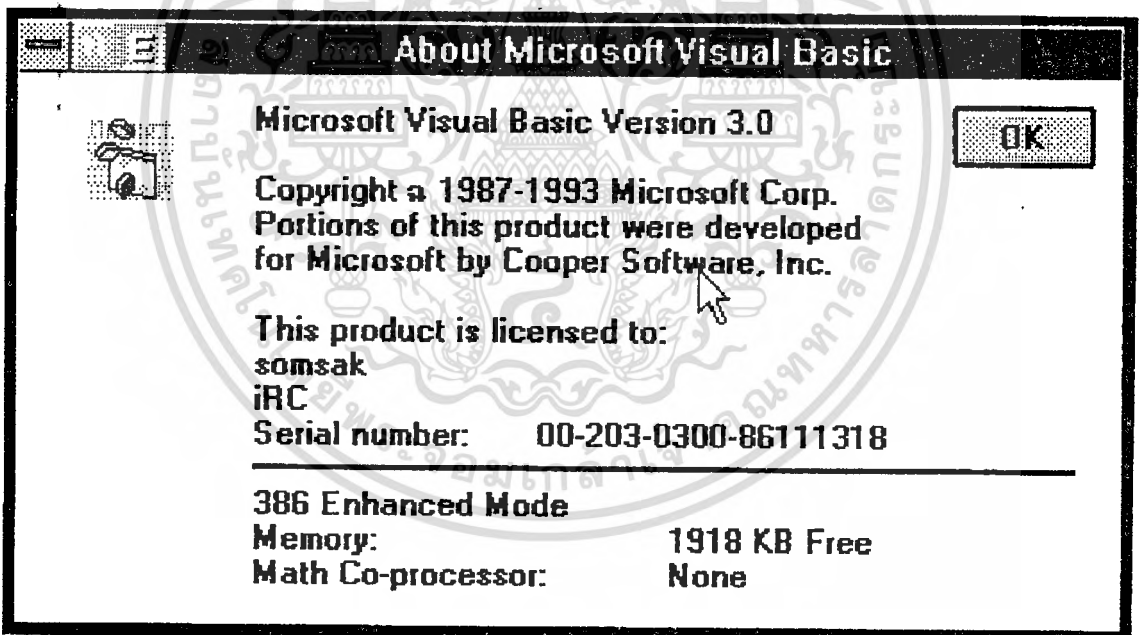
รูปที่ 2.55 โครงสร้างของไฟล์ *.FFT

การเก็บข้อมูลในรูปแบบนี้ก็เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการเปรียบเทียบเพื่อหาความคล้ายระหว่างแฟ้มต้นทาง (SOURCE) และแฟ้มปลายทาง (DISTRIBUTION) ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 การสร้างโปรแกรมสำเร็จรูปด้วยวิซวลเบสิก

เราสามารถเขียนโปรแกรมบนวินโดวส์ได้อย่างง่ายดาย โดยเราสามารถจัดการโต้ตอบกับผู้ใช้ในลักษณะรูปภาพหรือสัญลักษณ์ โดยใช้เมาส์เป็นเครื่องมือในการเขียนโปรแกรม และสามารถใช้เครื่องมือ (Tools) ที่เป็นมาตรฐานของวินโดวส์ เช่นกรอบข้อความ (Text Box) หรือปุ่มคำสั่ง (Command Buttons) เพียงแต่กำหนดค่าของเครื่องมือเหล่านั้น โดยใช้ภาษาเบสิกที่เราคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เพียงเท่านี้เราก็ได้โปรแกรมที่สามารถทำงานภายใต้วินโดวส์ที่ทำงานได้อย่างสมบูรณ์และรวดเร็ว

เราจะมาคุยว่าวิซวลเบสิก (Visual Basic) ฟอ์วินโดวส์ เวอร์ชัน 3.0 มีลักษณะเป็นอย่างไร และถ้าจะเริ่มทำงานได้นั้นจะต้องทำอะไร ถ้าต้องการจะสร้างโปรแกรมสักโปรแกรมเราจะต้องทำอะไร โดยจะแบ่งหัวข้อเป็น ข้อแรกคือการเริ่มต้นกับวิซวลเบสิก ข้อที่สองคือส่วนต่างๆ ของวิซวลเบสิก ข้อสุดท้ายคือขั้นตอนและตัวอย่างในการสร้าง โปรแกรมสำเร็จรูป



รูปที่ 2.56 ข้อความที่เกี่ยวกับวิซวลเบสิก

เริ่มต้นกับวิซวลเบสิก

วิซวลเบสิกฟอ์วินโดวส์ เป็นของบริษัท Microsoft Coporation เป็นโปรแกรมที่ออกมาให้
 ง่ายต่อการออกแบบและเขียนโปรแกรมบนวินโดวส์โดยวิซวลเบสิกมีจำหน่ายอยู่ 2 รุ่น คือ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะรู้โดยทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ่นมาตรฐาน (Standard Version)

รุ่นมืออาชีพ (Profission Version)

โดยในรุ่นมืออาชีพจะมีการควบคุมระบบฐานข้อมูลของ Microsoft Access ด้วย โดยจะอยู่ในแผ่นดิสก์ขนาด 3 1/2 นิ้ว จำนวน 9 แผ่น

คุณสมบัติของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นในการใช้งานโปรแกรมวิชาการเบสิกคือ

เครื่องคอมพิวเตอร์ระดับ 80286 ขึ้นไป โดยมีแรม 1 MB ขึ้นไป

ฮาร์ดดิสก์ที่มีเนื้อที่ว่างประมาณ 32 MB

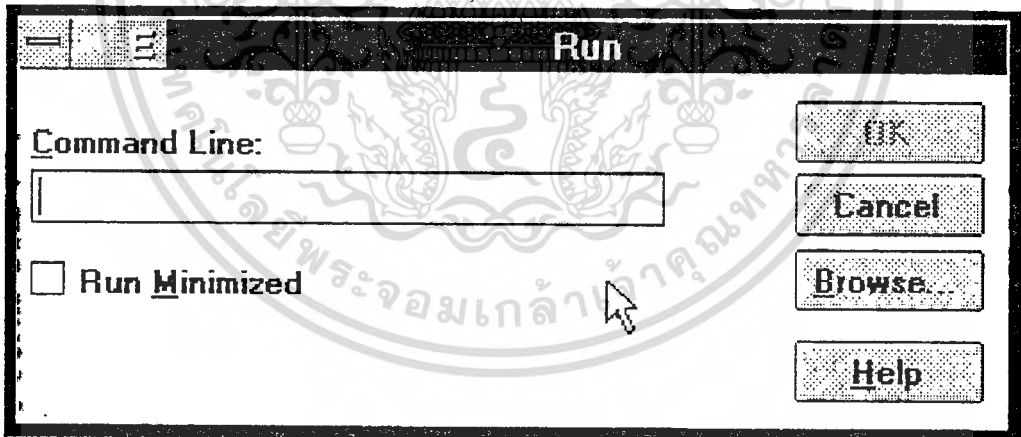
คอสเวอร์ชัน 3.1 ขึ้นไป

โปรแกรมวินโดว์เวอร์ชัน 3.0 ขึ้นไป

การติดตั้ง

เปิดเครื่องและเรียกโปรแกรมวินโดว์

เรียกคำสั่ง RUN จากเมนู FILE จาก Program Manager จะปรากฏจอภาพ ดังรูปที่ 2.57



รูปที่ 2.57 ลักษณะของหน้าจอเมื่อเรียกคำสั่ง RUN จาก Program Manager

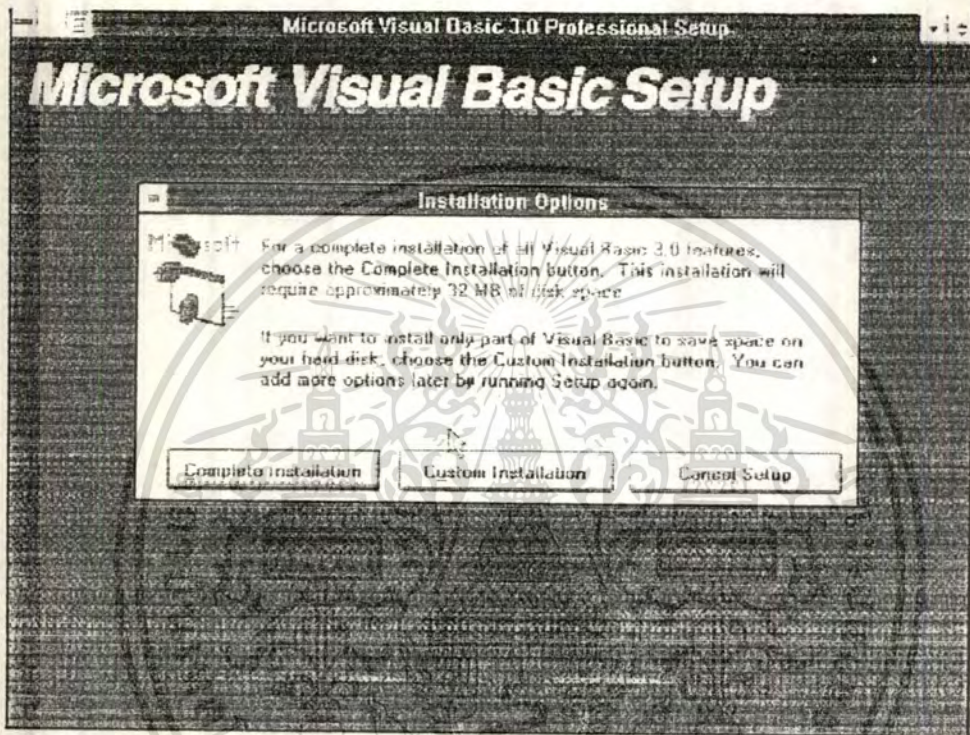
ใส่แผ่นวิชาการเบสิกแผ่นที่ 1 ในดิสก์ไดรว์ A: หรือ B: (ที่เป็นขนาด 3 1/2 นิ้ว) พิมพ์คำว่า

A:\SETUP

หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ B:\SETUP งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องจะเริ่มทำการติดตั้งวิซวลเบสิกในระหว่างการติดตั้งเครื่องจะถามถึงไคเร็กทอรีที่ใช้เก็บโปรแกรมวิซวลเบสิกรวมทั้งถามการติดตั้งว่าต้องการติดตั้งทั้งหมดหรือไม่ดังรูปที่ 2.58



รูปที่ 2.58 หน้าจอของวิซวลเบสิกขณะเลือกการติดตั้ง

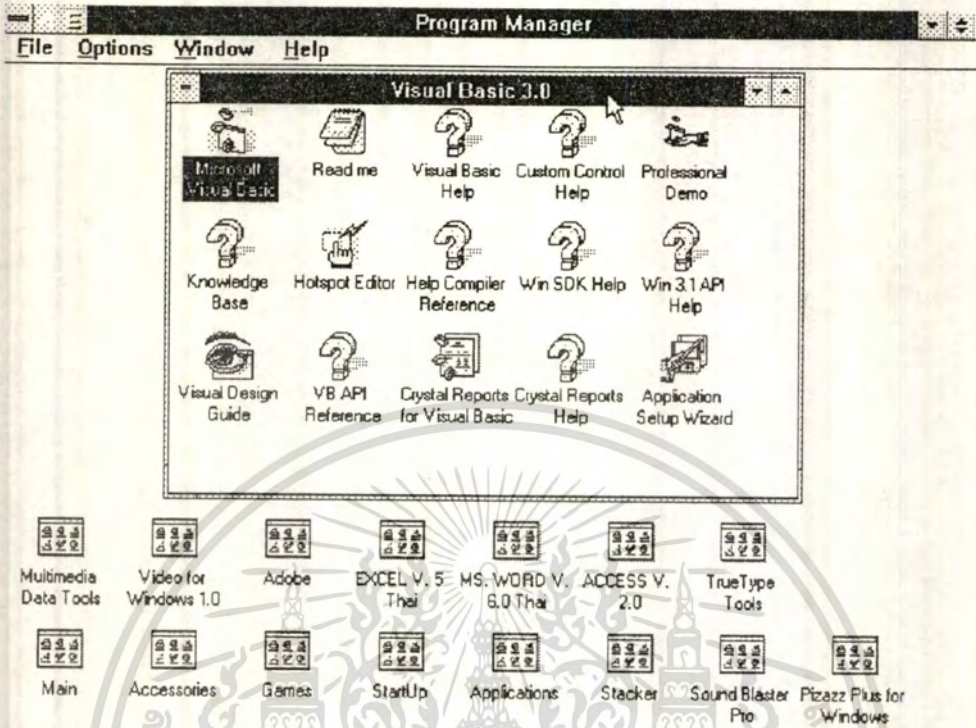
เมื่อโปรแกรมติดตั้งเสร็จจะได้กลุ่มโปรแกรกดังรูปที่ 2.59

เมื่อต้องการใช้โปรแกรมวิซวลเบสิก ให้ทำการดับเบิลคลิกที่ไอคอนของวิซวลเบสิก ถ้าโปรแกรมเรียบร้อยจะได้หน้าจอ ดังรูปที่ 2.60

หมายเหตุ

การใช้วิซวลเบสิกกับวินโดว์รุ่นสามารถใช้งานกับภาษาไทย (Thai Edition) ในโหมดที่ใช้กับจอภาพแบบวีจีเอ (VGA Mode) จะต้องทำการเปลี่ยนไฟล์ VGAFIX.FON ของวินโดว์รุ่นสามารถใช้งานกับภาษาไทยไปเป็นไฟล์ VGAFIX.FON ของ TSM หรือของวินโดว์รุ่นภาษาอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.59 รูปภาพเมื่อทำการติดตั้งวิชวลเบสิกเรียบร้อยแล้ว

ส่วนต่างๆ ของ วิชวลเบสิก

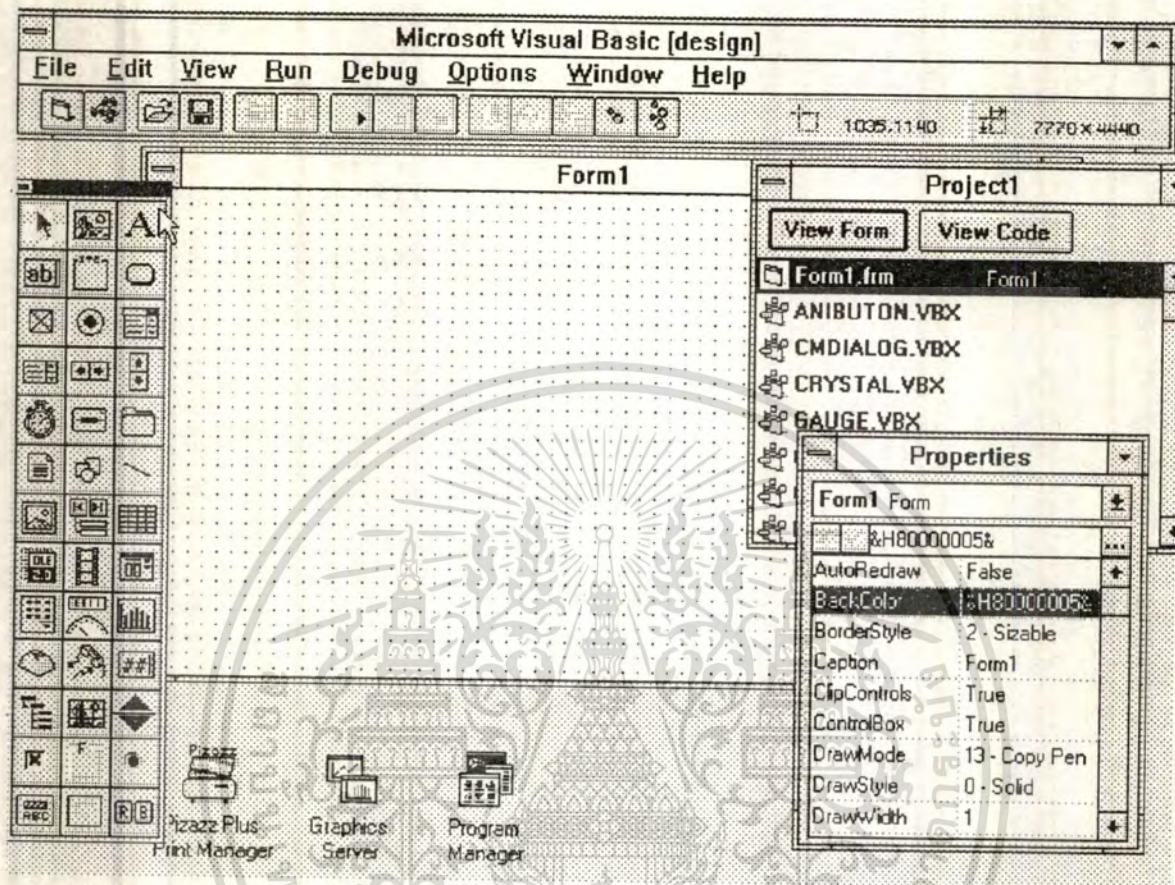
เครื่องมือและเมนู (Tool Bar and Menu Bar)

เครื่องมือ (Tool Bar) เป็นปุ่มที่ทำหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งแทนการเลือกผ่านทางเมนู ซึ่งเครื่องมือนี้เป็นไอคอนที่จะช่วยให้เราสามารถสั่งงานวิชวลเบสิกได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยจะประกอบด้วยไอคอนดังรูปที่ 2.62

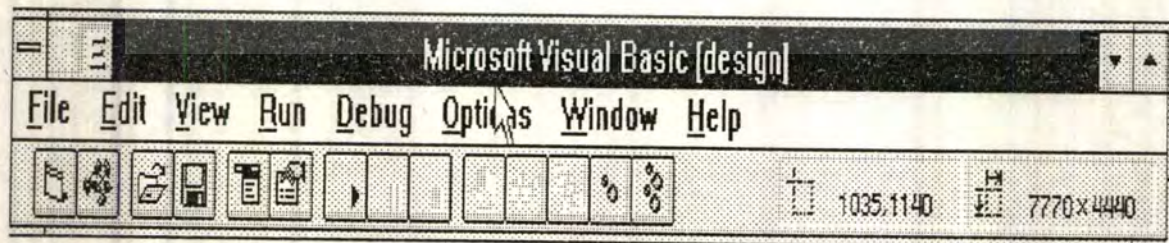
เมนู (Menu Bar) จะแสดงคำสั่งที่จำเป็นในการสร้างโปรแกรมบางคำสั่งจะมีอยู่ในไอคอนด้วย

ฟอร์ม (Form)

เป็นส่วนของรูปแบบหน้าต่างที่เราต้องออกแบบ เพื่อให้ผู้ใช้ติดต่อกับโปรแกรมโดยเรานำส่วนควบคุมมาวางในฟอร์ม ผู้ใช้จะใช้งานและติดต่อโปรแกรมโดยผ่านส่วนควบคุมนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
















รูปที่ 2.60 แสดงลักษณะของโปรแกรมวิซวลเบสิก

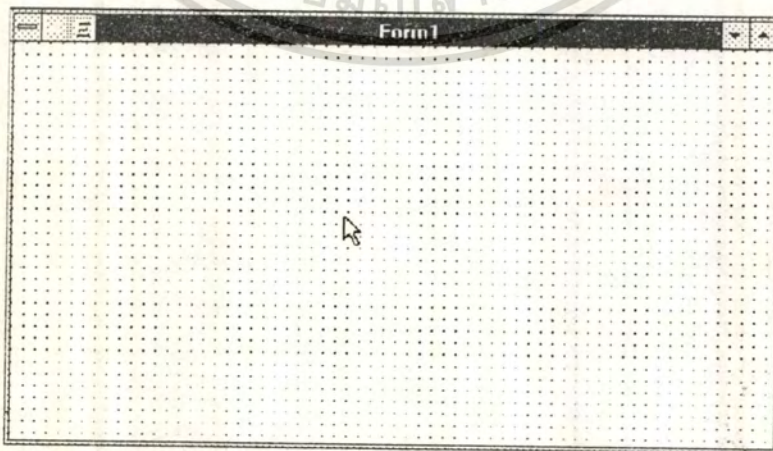


รูปที่ 2.61 แสดงเมนูและเครื่องมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Icon	Action	Menu equivalent
	Creates a new form	New Form command on the File menu
	Create a new Module	New module command on the File menu
	Opens an existing project	Open Project command on the File menu
	Display the menu design window	Menu Design Command on the window menu
	Display the properties Window	Properties command on the window menu
	Start an application in design mode	Start command on the Run menu
	Stop execution of a Program while it's running	Break command on the Run menu
	Stop execution of an application and return to design mode	End command on the Run menu
	Toggle breakpoint on the current line	Toggle breakpoint on the Debug menu
	Display the value of the current selection in the Code window	Instant Watch on the Debug menu
	Display the structure of active calls	Call command on the Debug menu
	Executes code one statement at a time in the Code window	Single step command on the Debug menu
	Executes code one procedure or statement at a time in the Code window	Procedure Step command on the Debug menu

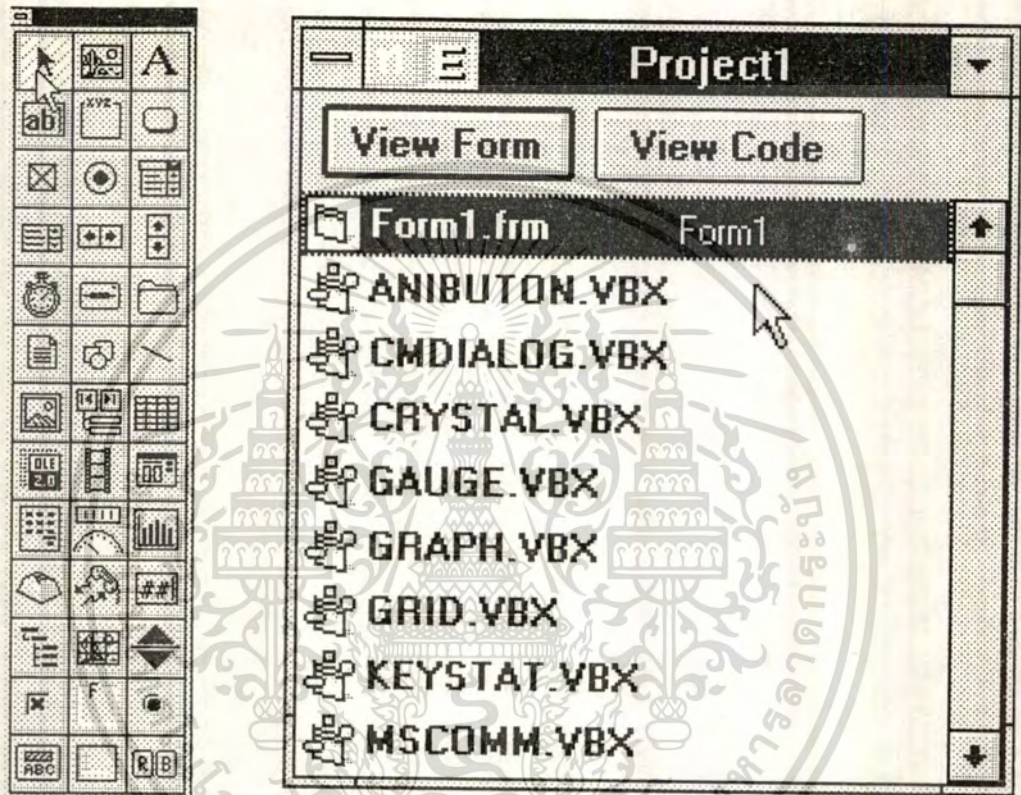
รูปที่ 2.62 แสดงรายละเอียดของไอคอนต่างๆ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนที่โรงเรียนเท่านั้น กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่องเครื่องมือ (Tool Box)

เป็นหน้าต่างที่เก็บส่วนควบคุมโดยมีให้เลือกโดยการคลิก และนำมาวางไว้ในฟอร์มตามที่ผู้เขียนโปรแกรมต้องการ ซึ่งมีลักษณะดังรูป 2.64



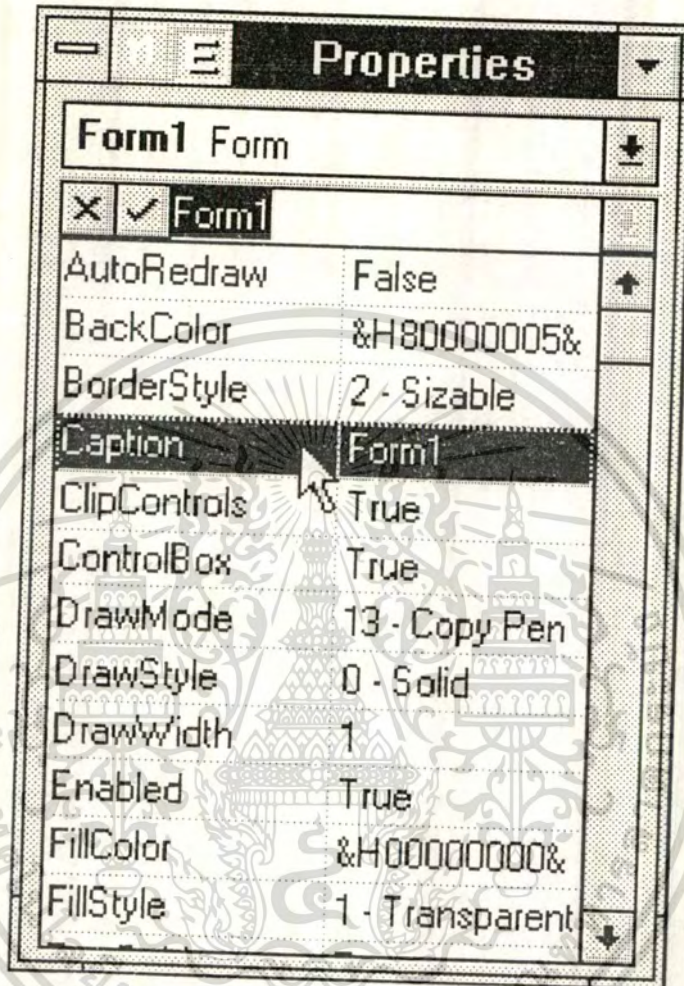
รูปที่ 2.64 แสดงลักษณะของกล่องเครื่องมือ และ แสดงลักษณะของหน้าต่างโปรเจกต์

หน้าต่างโปรเจกต์ (Project)

เป็นหน้าต่างที่ใช้เก็บรายชื่อของฟอร์มต่างๆ ที่ผู้เขียนโปรแกรมออกแบบมาใช้ในโปรแกรม และยังสามารถเก็บรายชื่อของส่วนควบคุมที่มีนามสกุล .VBX เราสามารถที่จะเลือกดูฟอร์มหรือดูคำสั่ง โดยการเลือก View From หรือเลือก View Code ได้ตามลำดับ

หน้าต่างพรอพเพอร์ตีส (Properties)

เป็นหน้าต่างที่แสดงถึงลักษณะและคุณสมบัติต่างๆ ของส่วนควบคุม ที่นำไปวางไว้ในฟอร์ม ซึ่งในส่วนนี้สามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขค่าต่างๆ ได้ตามความต้องการ ดังรูป 2.65 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับว่าให้เกียรติแก่บริษัทผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.65 แสดงหน้าต่างของพรอพเพอร์ตี้ส์

ขั้นตอนและตัวอย่างในการสร้างโปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้วิซวลเบสิก

ในการที่เราต้องการจะสร้าง โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้โปรแกรมวิซวลเบสิกนั้นเราต้องมีขั้นตอนอยู่ 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 สร้างส่วนการติดต่อกับผู้ใช้

ขั้นตอนที่ 2 ตั้งค่าพรอพเพอร์ตี้ส์ของส่วนควบคุม

ขั้นตอนที่ 3 เขียนโปรแกรมภาษาเบสิกเพื่อควบคุมส่วนควบคุมต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากขั้นตอนดังกล่าวที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เราจะอาศัยขั้นตอนเหล่านี้ในการสร้างโปรแกรม
คือ

ขั้นที่ 1 สร้างส่วนการติดต่อกับผู้ใช้

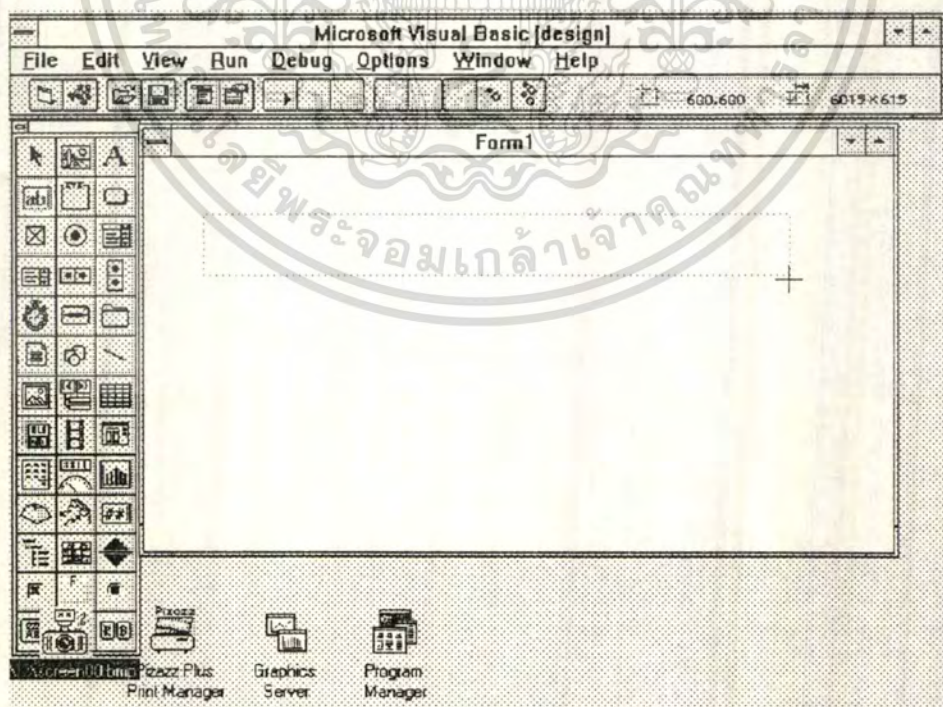
กำหนดขนาดของฟอร์มตามต้องการ

เลือกส่วนควบคุมในที่นี่สมมุติว่าต้องการใช้ ส่วนควบคุม 2 ตัว คือ

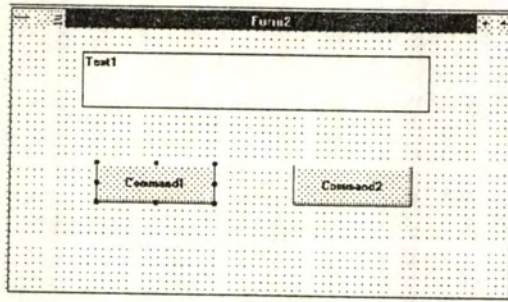
กรอบข้อความ

ปุ่มคำสั่ง

โดยขั้นแรกใช้เมาส์คลิกที่รูปกรอบข้อความในกล่องเครื่องมือและเลื่อนเมาส์มาใน
ฟอร์มซึ่งเมาส์จะเปลี่ยนรูปเป็นรูปกากบาท ทำการเลื่อนไปยังตำแหน่งที่ต้องการวางแล้วกดแช่แล้ว
ลากให้ได้ขนาดตามต้องการ แล้วจึงปล่อยเมาส์เราก็จะได้กรอบข้อความ ซึ่งใช้แสดงอักษรดังรูปที่
2.66 และใช้เมาส์กดที่ปุ่มคำสั่งในกล่องเครื่องมือ แล้วเลื่อนเมาส์มาในฟอร์ม และทำตามขั้นตอน
เดียวกับกรอบข้อความ โดยเราสามารถทำปุ่มคำสั่งได้ 2 อัน ซึ่งจะมีลักษณะดังรูปที่ 2.67



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.67 แสดงลักษณะของการสร้างปุ่มคำสั่งทั้ง 2 อัน

ขั้นที่ 2 ตั้งค่าพรอพเพอร์ตี้ส์ของส่วนควบคุม

ตัวควบคุม (Object) ใดๆ ตัวนั้นจะต้องมีการตั้งค่าพรอพเพอร์ตี้ส์ของตัวควบคุมให้เหมาะสมกับโปรแกรมที่เราจะเขียน โดยวิธีตั้งค่า คือ

ใช้เมาส์ชี้ไปที่ตัวควบคุมที่อยู่ในฟอร์ม (ทดลองใช้กับปุ่ม Command 1)

พรอพเพอร์ตี้ส์จะขึ้นชื่อของตัวควบคุมนั้น (บริเวณด้านบน)

ใช้เมาส์เลือกหัวข้อต่างๆ ในตารางคุณสมบัติ (Properties List)

ลองเลือกหัวข้อ Caption

เลื่อนเมาส์มาที่บริเวณด้านบน (Setting Box) ซึ่งจะสามารถใส่ข้อมูลลงไปได้ ทดลองลบ

คำว่า Command 1 ออกและใส่คำว่า "Hello"

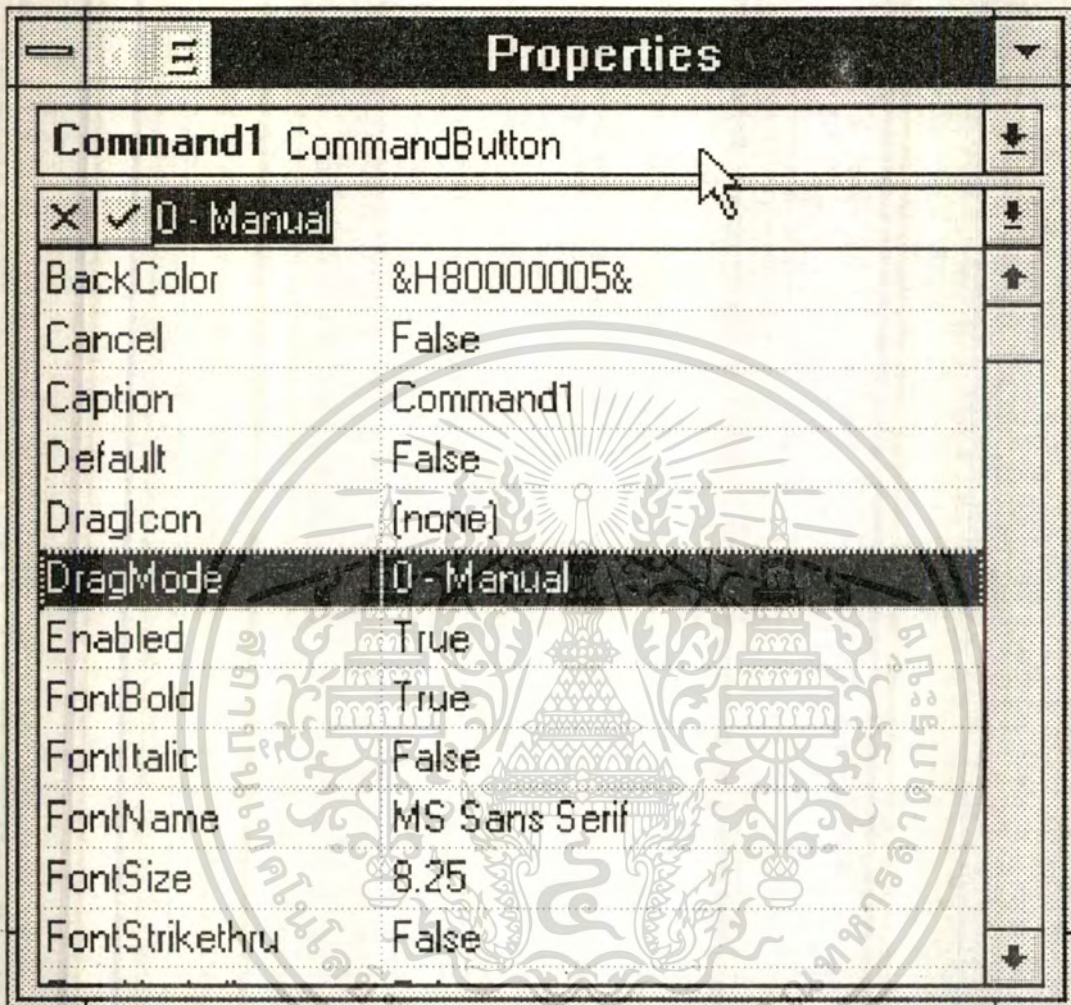
จะสังเกตเห็นว่าตัวอักษรที่ปุ่ม Command 1 เปลี่ยนไปเป็น Hello

ในส่วนของตารางพรอพเพอร์ตี้ส์จะมีรายละเอียดมากจะกล่าวเฉพาะบางส่วนเท่านั้น

จากนั้นทดลองป้อนค่าต่างๆ ดังนี้

ตัวควบคุม	พรอพเพอร์ตี้ส์	ตั้งค่าเป็น
FORM	Caption	Hello World!
TEXT BOX	Text	
COMMAND1	Caption	OK
COMMAND2	Caption	END

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 2.68 แสดงหน้าต่างของการตั้งค่าพรอพเพอร์ตี้

ขั้นที่ 3 เขียนโปรแกรมภาษาเบสิกเพื่อควบคุมส่วนควบคุมต่าง ๆ

จะเป็นการแจ้งให้ตัวควบคุมรู้ว่าถ้ามีการกระทำใดๆ กับตนเองแล้วจะต้องตอบสนองอย่างไร เช่นถ้ามีการคลิกเมาส์ 1 ครั้งจะต้องทำอะไรบ้าง ถ้าคลิกเมาส์ 2 ครั้ง (Double Click) จะต้องทำอะไรบ้าง การเขียนโปรแกรมนั้นไม่จำเป็นจะต้องเขียนให้ตอบสนองทุกสถานการณ์ บางตัวอาจมี 1 พฤติกรรม บางตัวอาจมีมากกว่า 1 พฤติกรรมหรือบางตัวอาจจะไม่ตอบสนองเลยก็ได้ซึ่งวิธีการเขียนสามารถทำได้โดย

คลิกเมาส์ที่ฟอร์ม 2 ครั้งจะปรากฏหน้าต่างดังรูป 2.69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เลือกตัวควบคุมที่ต้องการเขียนคำสั่ง สมมติเลือก Command 1 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือกสถานการณ์ที่ต้องตอบสนอง ให้เป็นคลิก (ด้านบนขวา) จะปรากฏข้อความ

```
Sub Command1_Click
```

```
End Sub
```

เลื่อนเมาส์มาอยู่ที่ตำแหน่งระหว่างข้อความเพื่อแทรกคำสั่งลงไป
ป้อนคำสั่งที่เป็นภาษาเบสิกลงไป เช่นเขียนว่า

```
Text1.Text = "Hello world"
```

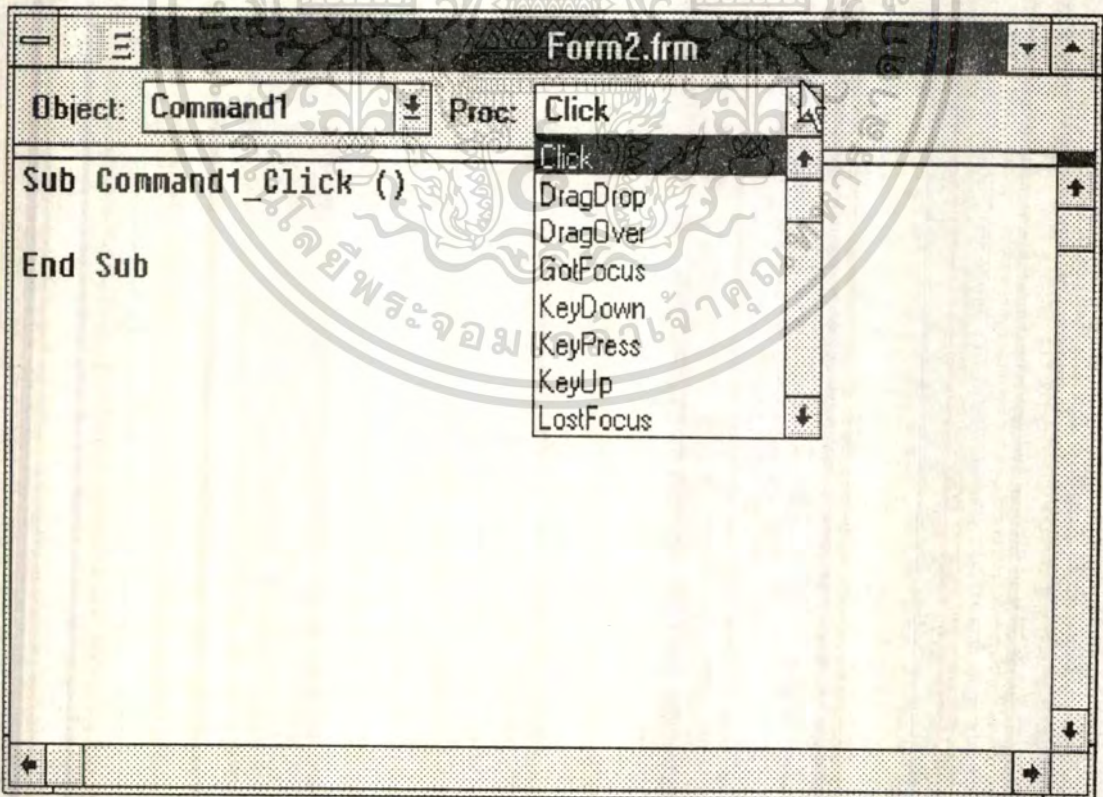
ทดลองเลือกตัวควบคุมมาเป็น Command2

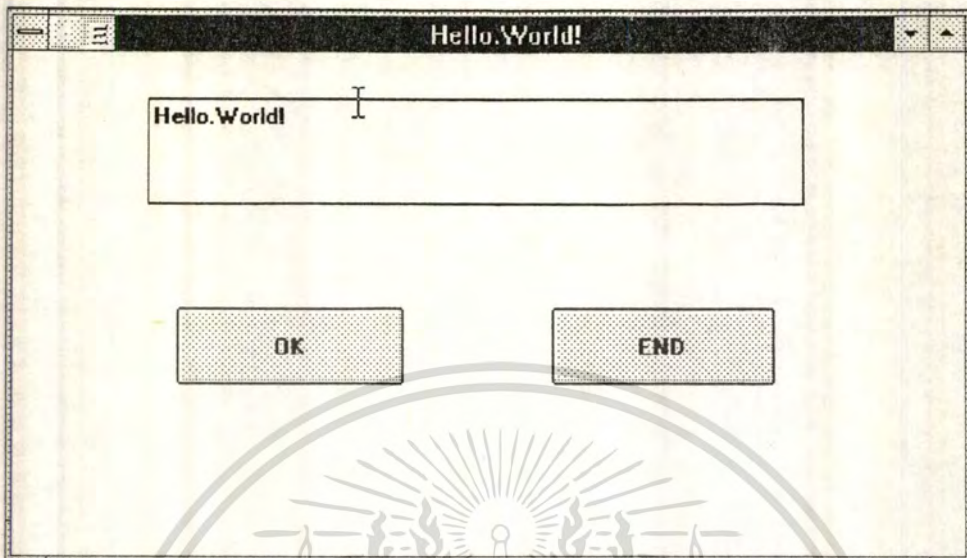
เลือกสถานการณ์ที่ต้องตอบสนองให้เป็นคลิก

ทดลองพิมพ์ คำสั่งดังนี้

```
End
```

เมื่อทำตามขั้นตอนเรียบร้อยแล้ว ก็ทดสอบโปรแกรมโดยเลื่อนเมนูไปที่เมนู RUN และเลือก
คำสั่ง RUN จะได้โปรแกรมดังรูป 2.70





รูปที่ 2.70 แสดงลักษณะของโปรแกรมเมื่อทำคำสั่ง RUN

เมื่อใช้เมาส์คลิกไปที่ปุ่ม OK ในกรอบของ Text ก็จะปรากฏข้อความ "Hello World!" เมื่อเราคลิกที่ปุ่ม END โปรแกรมก็จะหยุดทำงาน และส่งการควบคุมให้กลับสู่วิซวลเบสิกอีกครั้ง ตัวอย่างที่ยกมานี้เป็นตัวอย่างง่ายๆ ในการสร้างโปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้วิซวลเบสิก ซึ่งในการใช้งานจริงๆ จะมีตัวควบคุมมากขึ้น โปรแกรมก็จะมี ความซับซ้อนมากขึ้นด้วย

2.6 วินโดว์ API

ในหน่วยนี้จะกล่าวถึงการเล่นสัญญาณเสียง รูปแบบของสัญญาณเสียงที่จะเล่น การบันทึกสัญญาณเสียง การใช้งานไฟล์อินพุตและไฟล์เอาต์พุต และการเข้าสู่หน่วยความจำ

2.6.1 การเล่นกลับสัญญาณเสียง

ถ้าโปรแกรมประยุกต์ (application) ต้องการเล่นกลับเสียง เราสามารถใช้ Media Control Interface (MCI) เพื่อควบคุมอุปกรณ์เอาต์พุต ถ้าตัวจัดการเล่นกลับ MCI ไม่พบโปรแกรมประยุกต์ที่เราต้องการ เราสามารถจัดการเล่นกลับ โดยใช้ low-level waveform service

ชนิดของรูปแบบข้อมูล

MMSYSTEM.H จะอยู่ที่หัวไฟล์จะเป็นตัวกำหนดชนิดของข้อมูล และเป็นรากฐานฟังก์ชัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่วนไวสำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าของฟังก์ชันเสียงทั้งหมด เราจะต้องกำหนดหัวไฟล์แบบนี้ในส่วนแรกของโปรแกรมต้นฉบับ (source-code) ไม่วากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

code) ซึ่งจะเรียกใช้ฟังก์ชันเหล่านี้ MMSYSTEM.H สามารถกำหนดชนิดข้อมูลต่างๆ กันเพื่อเป็นฟังก์ชันของเอาร์ทูทดังนี้

ชนิด	หน้าที่
HWAVEOUT	เป็นเครื่องมือที่ใช้เปิดอุปกรณ์เอาร์ทูท
WAVEOUTCAPS	เป็นโครงสร้างที่ใช้ตามถึงความจุเฉพาะตัวของอุปกรณ์จัดการเอาร์ทูท
WAVEFORMAT	เป็นโครงสร้างที่ใช้กำหนดรูปแบบของข้อมูลที่ใช้กับ อุปกรณ์จัดการเอาร์ทูท โครงสร้างนี้ใช้กับอุปกรณ์จัดการอินพุทได้ด้วย
WAVEHDR	เป็นโครงสร้าง ซึ่งเป็นส่วนหัวของบล็อกข้อมูลเอาร์ทูท และโครงสร้างนี้ใช้กับอุปกรณ์จัดการอินพุทได้ด้วย

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์จัดการทางเอาร์ทูท

การเล่นสัญญาณเสียงต้องเรียกฟังก์ชัน waveoutGetDevCaps เพื่อกำหนดความสามารถของการเล่นกลับฟังก์ชันนี้จะชี้ไปที่ WAVEOUTCAPS ซึ่งรับค่าเกี่ยวกับความสามารถของอุปกรณ์ ข้อมูลนี้จะเป็นข้อมูลของการสร้างและชื่อชิ้นงานของอุปกรณ์และหมายเลขแสดงเวอร์ชันของไครเวอร์อุปกรณ์ WAVEOUTCAPS จะมีข้อมูลที่มีรูปแบบของสัญญาณ แบบมาตรฐานและจะต้องใช้งานได้กับไครเวอร์อุปกรณ์

การกำหนดรูปแบบมาตรฐานการทำงาน

รูปแบบ dw Format ของ WAVEOUTCAPS จะกำหนดรูปแบบมาตรฐานให้ใช้งานได้กับอุปกรณ์ ส่วนหัวไฟล์ที่ชื่อ MMSYSTEM.H จะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของสัญญาณมาตรฐานให้กับ dwFormats

ตารางที่ 2.6 การกำหนดรูปแบบมาตรฐานการทำงาน

รูปแบบที่กำหนด	รูปแบบสัญญาณที่ได้
WAVE_FORMAT_1M08	โมโน 8 บิตที่ความถี่ 11.025 KHz
WAVE_FORMAT_1S08	สเตอริโอ 8 บิตที่ความถี่ 11.025 KHz
WAVE_FORMAT_1M16	โมโน 16 บิตที่ความถี่ 11.025 KHz
WAVE_FORMAT_1S16	สเตอริโอ 16 บิตที่ความถี่ 11.025 KHz

รูปแบบที่กำหนด	รูปแบบสัญญาณที่ได้
WAVE_FORMAT_2S08	สเตอริโอ 8 บิตที่ความถี่ 22.05 KHz
WAVE_FORMAT_2M16	โมโน 16 บิตที่ความถี่ 22.05 KHz
WAVE_FORMAT_2S16	สเตอริโอ 16 บิตที่ความถี่ 22.05 KHz
WAVE_FORMAT_4M08	โมโน 8 บิตที่ความถี่ 44.1 KHz
WAVE_FORMAT_4S08	สเตอริโอ 8 บิตที่ความถี่ 44.1 KHz
WAVE_FORMAT_4M16	โมโน 16 บิตที่ความถี่ 44.1 KHz
WAVE_FORMAT_4S16	สเตอริโอ 16 บิตที่ความถี่ 44.1 KHz

ค่าของ dwFormats เป็นผลของการ OR กันของแฟล็กกับบิตที่สูงกว่า

ข้อมูลของรูปแบบมาตรฐานซึ่งทำการปรับแต่งโดย WAVEINCAPS จะถูกใช้งานกับอุปกรณ์อื่นๆ

การที่จะกำหนดให้สามารถใช้งานรูปแบบอื่นๆ ใช้งานได้กับอุปกรณ์ต่างๆ นั้นต้องใช้ฟังก์ชัน WAVEOUTOPEN ของแฟล็ก WAVE_FORMAT_QUERY

การกำหนดรูปแบบที่ไม่เป็นมาตรฐานเพื่อการใช้งาน

อุปกรณ์สามารถใช้งานได้กับรูปแบบซึ่งไม่ได้มาตรฐานดังแสดงในตารางที่ 2.7 การจะดูว่ารูปแบบใด ทั้งมาตรฐานและไม่มาตรฐานสามารถใช้งานกับอุปกรณ์ได้ ซึ่งจะสามารถเรียกดูได้จากฟังก์ชัน waveOutOpen ของแฟล็ก WAVE_FORMAT_QUERY แฟล็กจะบอกให้ waveOutOpen ตรวจสอบว่ารูปแบบนี้ใช้งานได้หรือไม่ โดยที่ไม่จำเป็นต้องเปิดรูปแบบสัญญาณก่อน ตัวที่เลือกนี้ จะถูกกำหนดโดยโครงสร้างให้ซีโดยพารามิเตอร์ lpformat เพื่อผ่านสู่ WaveOutOpen

ตัวอย่างการใช้เทคนิคในการกำหนดอุปกรณ์ เพื่อให้ใช้งานกับรูปแบบที่กำหนด

/*

- * Determines whether the given waveform output device supports
- * a given wave-form format. Returns 0 if the format is supported.
- * WAVEERR_BADFORMAT if the format is not supported, and one of
- * the MMSYSERR_ error codes if there are other errors in opening
- * the given waveform device.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

UINT IsFormatSupported(LPCTSTR lpFormat, LPCTSTR lpDeviceID,
wDeviceID)
{
    return (waveOutOpen(
        NULL, //NULL for query
        wDeviceID, //vice identifier
        (LPWAVEFORMAT)lpFormat //requested format
        NULL, //no callback
        NULL, //no instance data
        WAVE_FORMAT_QUERY)); //query only
}

```

เทคนิคนี้ใช้เพื่อกำหนดรูปแบบที่ไม่มาตรฐานเพื่อใช้งานกับอุปกรณ์อินพุต มีข้อแตกต่างเพียงข้อเดียวที่มีก็คือฟังก์ชัน `waveInOpen` ถูกใช้ในตำแหน่งของ `waveOutOpen` เพื่อถามถึงรูปแบบที่จะทำงานด้วย

การกำหนดขอบเขตการทำงานของอุปกรณ์ทางเอาต์พุต

อุปกรณ์เอาต์พุต จะต้องมีประสิทธิภาพเปลี่ยนไปตามงานที่จะทำ โดยที่ `dwSupport` ของ `WAVEOUTCAPS` จะแสดงความสามารถของอุปกรณ์เมื่อใช้งาน เช่นการจะเปลี่ยนความดัง และระดับเสียง โดยที่ `MMSYSTEM.H` เป็นตัวกำหนดแฟลคต่างๆ ให้กับ `dwSupport`

แฟลค	การทำงาน
<code>WAVECAPS_PITCH</code>	เปลี่ยนระดับเสียง
<code>WAVECAPS_PLAYBACKRATE</code>	เปลี่ยนอัตราการเล่นกลับ
<code>WAVECAPS_VOLUME</code>	ตัวควบคุมความดัง
<code>WAVECAPS_LRVOLUME</code>	ตัวควบคุมความดัง 2 แชนแนลทั้งแชนแนลซ้ายและแชนแนลขวาพร้อมกัน

`dwSupport` คือการกระทำการ OR ของแฟลคคั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปิดอุปกรณ์ทางเอาท์พุท

การใช้ฟังก์ชัน `WaveOutOpen` เพื่อเปิดอุปกรณ์เอาท์พุทเพื่อที่จะทำการเล่นกลับ ฟังก์ชันนี้จะเปิดอุปกรณ์ประเภทเดียวกันและกำหนดคุณสมบัติของอุปกรณ์ และย้อนกลับมาอยู่ที่จุดซึ่งเปิดอุปกรณ์ด้วยการเขียนจุดเริ่มของตำแหน่งของหน่วยความจำ

การเลือกอุปกรณ์ทางเอาท์พุท

คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบางเครื่องจะมีอุปกรณ์เอาท์พุทหลายตัว เว้นแต่เราทราบว่าเราต้องการเปิดอุปกรณ์เอาท์พุทที่มีคุณสมบัติอย่างไรในระบบ เราสามารถใช้ `WAVE_MAPPER` เพื่อให้ค่าคงที่แก่อุปกรณ์ เมื่อจะเปิดอุปกรณ์ฟังก์ชัน `waveOutOpen` จะเป็นผู้เลือกอุปกรณ์ในระบบที่มีความสามารถดีที่สุดในการเล่นรูปแบบของข้อมูล

การกำหนดรูปแบบของข้อมูล

เมื่อเราเรียกฟังก์ชัน `waveOutOpen` เพื่อเปิดโคเรเวอร์อุปกรณ์เพื่อจะเล่นกลับ หรือจะทำการกำหนดอุปกรณ์เพื่อให้ใช้งานได้กับรูปแบบของข้อมูล จะต้องใช้พารามิเตอร์ `lpFormat` เพื่อกำหนดให้ชี้ไปที่ส่วนประกอบของโครงสร้างของรูปแบบข้อมูลที่ต้องการ

`WAVEFORMAT` จะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของรูปแบบข้อมูลทุกชนิดปัจจุบันรูปแบบที่ใช้กันอยู่มีเพียงรูปแบบเดียวคือ `pulse code modulated (PCM)` แต่ในอนาคตชนิดอื่นๆ เช่น `adaptive differential pulse code modulation (ADPCM)` ก็จะมีใช้

การสื่อสารแบบทัวๆ ไปของ `WAVEFORMAT` ต้องการใช้งานรูปแบบข้อมูลของ `PCM` สำหรับรูปแบบข้อมูล `PCM` นั้นจะมีโครงสร้างของ `PCMWAVEFORMAT` ซึ่งจะประกอบด้วย `WAVEFORMAT` ทั้งหมดรวมกันส่วนประกอบของ `PCM`

การใช้งาน `PCMWAVEFORMAT`

รูปแบบข้อมูล `PCM` จะใช้ `PCMWAVEFORMAT` กำหนดรูปแบบของข้อมูลในตัวอย่างเป็นการแสดงขั้นตอนการเซ็ท `PCMWAVEFORMAT` ให้ใช้งานที่ความถี่ `11.025 KHz` ให้เป็นแบบ 8 บิตแบบโมโน และใช้งานที่ความถี่ `44.1 KHz` ให้เป็นแบบ 16 บิตแบบสเตอริโอ หลังจากทำการเซ็ท `PCMWAVEFORMAT` แล้วตามตัวอย่างจะทำการเรียกฟังก์ชัน `ISFormat Supported` เพื่อกำหนดอุปกรณ์เอาท์พุทของ `PCM` ที่ใช้งานได้กับรูปแบบนั้น

```

UINT wReturn;

PCMWAVEFORMAT pcmWaveFormat;

/* Set up PCMWAVEFORMAT for 11Khz 8-bit mono. */
pcmWaveFormat.wf.wFormatTag = WAVE_FORMAT_PCM;
pcmWaveFormat.wf.nChannels = 1;
pcmWaveFormat.wf.nSamplesPerSec = 11025L;
pcmWaveFormat.wf.nAvgBytesPerSec = 11025L;
pcmWaveFormat.wf.nBlockAlign = 1;
pcmWaveFormat.wf.wBitsPerSample = 8;

/* See if format is supported by any device in system. */
wReturn = IsFormatSupported(&pcmWaveFormat, WAVE_MAPPER);
/* Report result. */
if (wReturn == 0)
    MessageBox(hMainWnd, "11KHz 8-bit mono is supported.",
        "", MB_ICONINFORMATION);
else if (wReturn == WAVERR_BADFORMAT)
    MessageBox(hMainWnd, "11KHz 8-bit mono NOT supported.",
        "Error", MB_ICONINFORMATION);
else
    MessageBox(hMainWnd, "Error opening waveform devie.",
        "Error", MB_ICONEXCLAMATION);

/* Set up PCMWAVEFORMAT for 44.1 KHz 16-bit stereo. */
pcmWaveFormat.wf.wFormatTag = WAVE_FORMAT_PCM;
pcmWaveFormat.wf.nChannels = 2;
pcmWaveFormat.wf.nSamplesPerSec = 44100L;
pcmWaveFormat.wf.nAvgBytesPerSec = 176400L;
pcmWaveFormat.wf.nBlockAlign = 4;
pcmWaveFormat.wf.wBitsPerSample = 32;

```

```

/* See if format is supported by any device in the system. */
wReturn = IsFormatSupported(&pcmWaveFormat, WAVE_MAPPER);

/* Report result. */
if (wReturn == 0)
    MessageBox(hMainWnd, "44.1 KHz 16-bit stereo is supported.",
        "", MB_ICONINFORMATION);
else if (wReturn == WAVEERR_BADFORMAT)
    MessageBox(hMainWnd, "44.1 KHz 16-bit stereo NOT supported.",
        "", MB_ICONINFORMATION);
else
    MessageBox(hMainWnd, "Error opening waveform device.",
        "Error", MB_ICONEXCLAMATION);

```

การส่งข้อมูลรูปแบบจากไฟล์ .WAVE

หนทางที่ง่ายที่สุดที่จะได้รูปแบบสัญญาณจากไฟล์ .WAVE คือ การใช้การทำงานของอุปกรณ์อินพุทเอาต์พุทของไฟล์มัลติมีเดีย การทำเช่นนี้จะใช้ฟังก์ชัน `mmiaDescend` เพื่อกำหนดกลุ่มข้อมูล `fmt` ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบสื่อสาร และฟังก์ชัน `mmioRead` เพื่อจะอ่านรูปแบบของกลุ่มข้อมูลสู่โครงสร้างของข้อมูลที่เหมาะสม ตัวอย่างจะแสดงให้เห็นเทคนิค

```
void GetFormatInfo(void)
```

```

HMMIO      hmmio;
MMCKINFO   mmckinfoParent;
MMCKINFO   mmckinfoSubchunk;
DWORD      dwFmtSize;
HANDLE     hFormat;
WAVEFORMAT *pFormat;

```

```
/*Open the given file reading using buffered I/O. */
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

/*
 * Locate a "RIFF chunk with a "WAVE" form type
 * to make sure it's a WAVE file.
 */
...
/*
 *Now, find the format chunk (form type "fmt"). It should be
 *a subchunk of the "RIFF" parent chunk,
 */
mmckinfoSubchunk.ckid = mmioFOURCC('f', 'm', ');
if (mmioDescend(hmmio, &mmckinfoSubchunk, &mmckinfoParent,
    MMIO_FINDCHUNK)
    MessageBox(hwndApp, "WAVE file is corrupted.",
    NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
mmioClose(hmmio, 0);
return;
/*
 *Get the size of the format chunk;
 * allocate and lock memory for it.
 */
dwFmtSize = mmckinfoSubchunk.cksize;
hFormat = LocalAlloc(LMEM_MOVEABLE, dwFmtSize);
if (hFormat == NULL)
    MessageBox(hwndApp, "Out of memory.",
    NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
mmioClose(hmmio, 0);
return;

pFormat = (WAVEFORMAT *) LocalLock(hFormat);
if (pFormat == NULL)

```

```

MessageBox(hwndApp, "Failed to lock memory for format chunk.",
NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
LocalFree(hFormat);
mmioClose(hmmio, 0);
return;

```

```

/*Read the format chunk. */

```

```

if (mmioRead(hmmio, (LPSTR)pFormat,
dwFmtSize) != (LRESULT)dwFmtSize)
MessageBox(hwndApp, "Failed to read format chunk.",
NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
LocalUnlock(hFormat);
LocalFree(hFormat);
mmioClose(hmmio, 0);
return;

```

```

/*Make sure it's a PCM file. */

```

```

if (pFormat->wFormatTag != WAVE_FORMAT_PCM)
LocalUnlock(hFormat);
LocalFree(hFormat);
mmioClose(hmmio, 0);
MessageBox(hwndApp, "The file is not a PCM file.",
NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
return;

```

```

/*

```

```

*Make sure the system has a waveform output

```

```

*device capable of playing this format

```

```

*/

```

```

if (waveOutOpen(&hWaveOut, WAVE_MAPPER, (LPWAVEFORMAT)pFormat,

```

```

NULL, 0L, WAVE_FORMAT_QUERY))
LocalUnlock(hFormat);
LocalFree(hFormat);
mmioClose(hmmio,0);
MessageBox(hwndApp, "The waveform device can't เล่น this format.",
NULL,MB_OK| MB_ICONEXCLAMATION);
return;
-----
-----
-----

```

การเขียนข้อมูล

หลังจากเปิดไดรเวอร์อุปกรณ์เอาต์พุตสำเร็จแล้ว ก็จะเริ่มการ เล่นกลับสัญญาณ ฟังก์ชัน Wave OutWrite จะเริ่มเขียนบล็อกข้อมูลสู่อุปกรณ์เอาต์พุตโดยใช้ WAVEHDR กำหนดบล็อกข้อมูลก็จะทำให้โครงสร้างนี้ประกอบด้วยตัวชี้ข้อมูลของบล็อกข้อมูลซึ่งชี้ได้ตลอด บล็อก ความยาวของบล็อกข้อมูล และแฟล็กที่เข้าซุกกัน

หลังจากส่งบล็อกข้อมูลไปที่อุปกรณ์เอาต์พุตโดยใช้ waveOutWrite จะต้องคอยจนกระทั่ง ไดรเวอร์อุปกรณ์ทำงานเสร็จบล็อกข้อมูลจึงจะเป็นอิสระ ถ้ามีการส่งหลายๆ ข้อมูลหลายบล็อก จะ ต้องแสดงระบบว่าบล็อกข้อมูลแต่ละตัวทำงานสมบูรณ์แล้ว

ตัวอย่างการเขียนข้อมูล

ตัวอย่างแสดงขั้นตอนที่จะต้องทำเพื่อกำหนด และเซ็ทโครงสร้างของข้อมูล WAVEHDR และเขียนบล็อกข้อมูล ไปที่อุปกรณ์เอาต์พุต

```
/*
```

```
* Global variables. Must be visible to window-procedure function
```

```
*so it can unlock and free the data block after it has been เล่นed.
```

```
*/
```

```
HANDLE hData = NULL; //handle of waveform data memory
```

```
HPSTR lpData=NULL; //pointer to waveform data memory
```

```

void WriteWaveData(void)

HWAVOUT      hWaveOut;
HGLOBAL      hWaveHdr
LPWAVEHDR,   lpWaveHdr
HMMIO        hmmio;
UINT         wResult;
HANDLE       hFormat;
WAVEFORMAT   *pFormat;
DWORD        dwDataSize;
.
; /* Open a waveform device for output using window callback. */
if (waveOutOpen((LPHWAVEOUT)&hWaveOut,WAVE_MAPPER,
(LPWAVEFORMAT)pFormat,
(LONG)hwndApp,0L,CALLBACK_WINDOW))
MessageBox(hwndApp,
"Failed to open waveform output device.",
NULL,MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
LocalUnlock(hFormat);
LocalFree(hFormat);
mmioClose(hmmio, 0);
return;

/*
*Allocate and lock memory for the waveform data. The memory
*for waveform data must be globally allocated with
*GMEM_MOVEABLE and GMEM_SHARE flags.
*/
hData=GlobalAlloc(GMEM_MOVEABLE | GMEM_SHARE,dwDataSize);

```

```

    MessageBox(hwndApp, "Out of memory.",
    NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
    mmioClose(hmmio, 0);
    return;
}
if ((lpData = GlobalLock(hData)) == NULL)
    MessageBox(hwndApp, "Failed to lock memory for data chunk.",
    NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
    GlobalFree(hData);
    mmioClose(hmmio, 0);
    return;

/* Read the waveform data subchunk. */
if(mmioRead(hmmio, (HPSTR) lpData, dwData, dwDataSize) != (LRESULT)
dwDataSize)
    MessageBox(hwndApp, "Failed to read data chunk.",
    NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
    globalUnlock(hData);
    GlobalFree(hData);
    mmioClose(hmmio, 0);
    return;
}
/*
*Allocate and lock memory for the header. This memory must
*also be globally allocated with GMEM_MOVEABLE and
*GMEM_SHARE flags.
*/
hWaveHdr = GlobalAlloc(GMEM_MOVEABLE | GMEM_SHARE,
(DWORD) sizeof(WAVEHDR));
if (hWaveHdr == NULL)

```

```

GlobalUnlock(hData);
GlobalFree(hData);
MessageBox(hwndApp, "Not enough memory for header.",
NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
return;

lpWaveHdr = (LPWAVEHDR) globalLock(hWaveHdr);
if (lpWaveHdr == NULL)
GlobalUnlock(hData);
GlobalFree(hData);
MessageBox(hwndApp,
"Failed to lock memory for header.",
NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
return;
/*After allocation. set up and prepare header. */
lpWaveHdr->lpData = lpData;
lpWaveHdr-> dwBufferLength = dwDataSize;
lpWaveHdr->dwFlags = 0L;
lpWaveHdr->dwLoops = 0L;
waveOutPrepareHeader(hWaveOut, lpWaveHdr, sizeof(WAVEHDR));
/*
* Now the data block can be sent to the output device. The
* waveOutWriter function returns immediately and waveform data is sent
* to the output device in the background.
*/
wResult = waveOutWrite(hWaveOut, lpWaveHdr, sizeof(WAVEHDR));
if(wResult !=0)
waveOutUnprepareHeader(hWaveOut, lpWaveHdr, sizeof(WAVEHDR));
GlobalUnlock(hData);
GlobalFree(hData);

```

```
NULL, MB_OK | MB_ICONEXCLAMATION);
```

```
return;
```

รูปแบบของข้อมูลแบบ PCM

ตัว IpData ใน WAVEHDR จะเป็นตัวรับข้อมูลการแซมปลิง สำหรับข้อมูล PCM ขนาด 8 บิต สัญญาณแต่ละสัญญาณจะถูกแทนด้วยไบท์ของข้อมูลแบบที่ไม่มีเครื่องหมาย สำหรับข้อมูล PCM ขนาด 16 บิต สัญญาณแต่ละสัญญาณจะถูกแทนด้วยค่าขนาด 16 บิต ตารางข้างล่างนี้จะรวบรวมค่าสูงสุด ต่ำสุด และค่ากลางของข้อมูล PCM

ตารางที่ 2.7 ตารางรูปแบบข้อมูลแบบ PCM

รูปแบบข้อมูล	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่ากลาง
PCM แบบ 8 บิต	255(0xFF)	0	128(0x80)
PCM แบบ 16 บิต	32767(0x7FFF)	-32767(0x8000)	0

ลำดับของไบท์ข้อมูลจะมีค่าเปลี่ยนแปลงระหว่าง 8 บิต กับ 16 บิต และมีรูปแบบเปลี่ยนแปลงระหว่างโมโนกับสเตอริโอ ตารางข้างล่างนี้แสดงชุดข้อมูล 4 คำแรกของรูปแบบข้อมูล PCM แบบต่างๆ กัน

ตารางที่ 2.8 การย่อข้อมูลของ PCM 8 บิต แบบโมโน

สัญญาณตัวที่ 1	สัญญาณตัวที่ 2	สัญญาณตัวที่ 3	สัญญาณตัวที่ 4
แชนแนล 10	แชนแนล 10	แชนแนล 10	แชนแนล 10

ตารางที่ 2.9 การย่อข้อมูลของ PCM 8 บิต แบบสเตอริโอ

สัญญาณตัวที่ 1		สัญญาณตัวที่ 2	
แชนแนล 10 (ซ้าย)	แชนแนล 11 (ขวา)	แชนแนล 10 (ซ้าย)	แชนแนล 11 (ขวา)
ไบท์ต่ำ	ไบท์สูง	ไบท์ต่ำ	ไบท์สูง

ตารางที่ 2.10 การย่อข้อมูลของ PCM 16 บิต แบบโมน

สัญญาณตัวที่ 1		สัญญาณตัวที่ 2	
แชนแนล 10 (ซ้าย) ไบท์ต่ำ	แชนแนล 11 (ขวา) ไบท์สูง	แชนแนล 10 (ซ้าย) ไบท์ต่ำ	แชนแนล 11 (ขวา) ไบท์สูง

ตารางที่ 2.11 การย่อข้อมูลของ PCM 16 บิต แบบสเตอริโอ

สัญญาณตัวที่ 1			
แชนแนล 10 (ไบท์ซ้าย)	แชนแนล 10 (ไบท์ซ้าย)	แชนแนล 11 (ไบท์ขวา)	แชนแนล 11 (ไบท์ขวา)

การกำหนดการวนรอบของรูปสัญญาณ

การจะทำการวนรอบของรูปสัญญาณซ้ำๆ สามารถควบคุมได้โดย dwLoops และ dwFlags ซึ่งจะอยู่ใน WAVEHDR และต้องผ่านค่าไปที่อุปกรณ์ด้วย waveOutWrite การที่ต้องใช้งานแฟล็ก WHDR_BEGINLOOP และ WHDR_ENDLOOP ใน dwFlags ก็เพื่อกำหนดค่าเริ่มต้นและค่าสุดท้ายของการวนรอบ

การวนรอบซ้ำแบบวงรอบเดียว จะต้องกำหนดแฟล็กทั้งสองให้มีค่าเหมือนกันการกำหนดหมายเลขวงรอบนั้นใช้ dwloops ใน WAVEHDR ทำงานในบล็อกรายแรกของวงรอบ

เราจะหยุดการวนรอบ ด้วยฟังก์ชัน waveOutBreakLoop จะทำให้บล็อกที่ใช้ทำงานวนรอบนั้นมาอยู่ที่จุดสุดท้ายจึงทำให้การวนรอบนั้นหยุด

การใช้คำสั่งของวินโดวเพื่อจัดการการเล่นกลับสัญญาณ

ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้สามารถส่งไปที่ฟังก์ชันวินโดวเพื่อที่จะทำการเล่นกลับ

คำสั่ง

การทำงาน

MM_WOM_CLOSE ส่งเมื่ออุปกรณ์นั้นเปิดโดยใช้ waveOutClose

MM_WOM_DONE ส่งเมื่อ ไดรเวอร์อุปกรณ์เสร็จจากการทำงานกับบล็อกข้อมูล ซึ่งส่งโดย

WaveOutWrite

MM_WOM_OPEN ส่งเมื่ออุปกรณ์นั้นเปิดโดยใช้ WaveOutOpen

พารามิเตอร์ wParam และ lParam จะถูกนำมาใช้ร่วมกับข้อมูลเหล่านี้ ซึ่งโดยปกติแล้ว พารามิเตอร์ wParam จะเป็นตัวกำหนดการเปิดอุปกรณ์ สำหรับข้อมูลแบบ MM_WOM_DONE นั้น lParam จะชี้ไปที่ WAVEHDR เพื่อจะทำให้บล็อกข้อมูลนี้สมบูรณ์และ พารามิเตอร์ lParam จะไม่ใช้กับข้อมูล MM_WOM_CLOSE และ MM_WOM_OPEN

ข้อมูลที่ใช้มักเป็น MM_WOM_DONE เมื่อต้องการที่จะทำการเล่นกลับข้อมูลของบล็อกข้อมูลที่สมบูรณ์เราสามารถนำข้อมูลออกมาเล่น และสามารถทำให้บล็อกข้อมูลว่างได้ เว้นแต่เราต้องกำหนดค่าที่หน่วยความจำ หรือต้องกำหนดค่าตัวแปรถึงจะใช้ข้อมูล MM_WOM_OPEN หรือ MM_WOM_CLOSE ตัวอย่างนี้จะแสดงว่าเราประมวลผลข้อมูล MM_WOM_OPEN ได้อย่างไร จากตัวอย่างถือว่าโปรแกรมประยุกต์ไม่สามารถเล่นบล็อกข้อมูลหลายๆ ตัวได้ดังนั้นจะปิดอุปกรณ์เอาท์พุทหลังจากเล่นบล็อกข้อมูลไปแล้ว 1 บล็อก

```

1
;
; /*WndProc--Main window-procedure function. */
LRESULT wndProc(HWND hWnd, UINT msg, WPARAM wParam, LPARAM
lParam)
{
    switch (msg)
    {
        -----
        -----
        -----
        case MM_WOM_DONE:
            /*A data block has been played and can now be free. */
            waveOutUnprepareHeader((HWAVEOUT) wParam,
            (LPWAVEHDR) lParam, sizeof(WAVEHDR) );
            GlobalUnlock(hData);
            GlobalFree(hData);
            waveOutClose((HWAVEOUT) wParam);
            break;

        return DefWindProc(hWnd,msg,wParam,lParam);
    }
}

```

- การใช้งานฟังก์ชัน Low-level callback เพื่อการจัดการเล่นกลับสัญญาณ ความสัมพันธ์ของ Low_level callback กับอุปกรณ์เอาต์พุตที่มีดังนี้

```
void CALLBACK waveOutCallback(LWaveOut, wParam, dwInstance,
dwParam1, dwParam2)
```

คำสั่งข้างล่างนี้สามารถส่งในพารามิเตอร์ wParam ของฟังก์ชัน waveform Output callback

คำสั่ง	การทำงาน
WOM_CLOSE	ส่งเมื่ออุปกรณ์เปิดโดยใช้ฟังก์ชัน waveOutClose
WOM_DONE	ส่งเมื่อไดรเวอร์อุปกรณ์เสร็จจากการทำงานกับบล็อกข้อมูลซึ่งส่งโดยฟังก์ชัน waveOutWrite
WOM_OPEN	WOM_OPEN

สำหรับข้อมูลที่เหมือนกันที่จะส่งไปยังฟังก์ชันของวินโดวพารามิเตอร์จะต้องต่างกัน การเปิดอุปกรณ์เพื่อเป็นการผ่านพารามิเตอร์ให้กับฟังก์ชันเรียกกลับ (callback) เช่นเดียวกับการทบทวนของข้อมูลตัวอย่างที่ต้องส่งผ่านโดยใช้ waveOutOpen ฟังก์ชันเรียกกลับจะมีพารามิเตอร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่แปรตามอยู่ 2 ตัวคือ dwParam1 และ dwParam2 สำหรับข้อมูล WOM_DONE, dwParam1 และกำหนดให้ชี้ไปที่ WAVEHDR เพื่อให้ได้บล็อกข้อมูลที่สมบูรณ์และ dwParam2 ไม่ต้องใช้กับ WOM_OPEN และ WOM_CLOSE เพราะไม่มีพารามิเตอร์ใดใช้ด้วยได้เลย

การกำหนดตำแหน่งของการเล่นกลับที่เป็นปัจจุบัน

เมื่อทำเล่นกลับรูปสัญญาณเราสามารถดูที่ตำแหน่งที่กำลังเล่นกลับอยู่ได้ใน Win32API ได้ จัดให้ฟังก์ชัน waveOut GetPosition เพื่อใช้งานนี้

ฟังก์ชันนี้มีพารามิเตอร์ 3 ตัว ได้แก่ ส่วนเบื้องต้นของอุปกรณ์เอาต์พุต ตัวชี้ข้อมูลซึ่งชี้ไปที่ MMTIME และตัวแปรจำนวนเต็มบวกซึ่งบอกขนาดของ MMTIME

สำหรับอุปกรณ์จัดการสัญญาณ มีรูปแบบของเวลาซึ่งแสดงตำแหน่งปัจจุบันของสัญญาณ ดังนั้นตำแหน่งที่เป็นปัจจุบันของอุปกรณ์จัดการสัญญาณ ถูกกำหนดเป็นตัวเลขแทนสัญญาณแทน 1 แชนแนลที่จุดเริ่มต้นของสัญญาณ

การเข้าถึงตำแหน่งในปัจจุบันของอุปกรณ์จัดการสัญญาณ ให้เซต `wTypeMember` ของ `MMTIME` ไปที่ `TIME_SAMPLES` และส่งผ่านไปยัง `waveOutGetPosition`

การหยุด การหยุดชั่วคราว และการเล่นกลับต่อไป

เราสามารถหยุดการเล่นกลับ หรือการหยุดชั่วคราวเมื่อกำลังเล่นได้ แต่ถ้าเป็นการหยุดชั่วคราว เราสามารถให้เล่นต่อไปได้ เพราะ `Win32API` ประกอบด้วยฟังก์ชันสำหรับควบคุมสัญญาณเล่นกลับ ดังนี้

ฟังก์ชัน	การทำงาน
<code>waveOutPause</code>	หยุดการเล่นกลับของอุปกรณ์เอาต์พุตชั่วคราว
<code>waveOutReset</code>	หยุดการเล่นกลับของ อุปกรณ์เอาต์พุต และทำให้บล็อกข้อมูลหายไป
<code>waveOutRestart</code>	กลับมาเล่นกลับต่อจากจุดที่หยุดชั่วคราว

การใช้ฟังก์ชัน `waveOutPause` ก็เพื่อหยุดอุปกรณ์จัดการสัญญาณที่กำลังเล่นอยู่ การที่จะกลับมาเล่นต่อจากจุดที่หยุดชั่วคราวนั้น ใช้ฟังก์ชัน `waveOutRestart` ฟังก์ชันเหล่านี้มีพารามิเตอร์เดียว โดยอุปกรณ์เอาต์พุตเริ่มด้วยใช้ฟังก์ชัน `waveOutOpen` และการหยุดอุปกรณ์จัดการสัญญาณไม่ได้เป็นตามตัวอย่าง สามารถเลือกการเล่นด้วยการใช้หยุดชั่วคราว เล่นกลับ ในลักษณะเดียวกัน บล็อกข้อมูลสัญญาณ ที่เป็นตัวแรกจะถูกส่งโดยใช้ฟังก์ชัน `waveOutWrite` จากนั้นอุปกรณ์จัดการสัญญาณ จะเริ่มเล่นถ้าไม่ต้องการที่จะทำการเล่นโดยตรงทันทีก็จะให้เรียกฟังก์ชัน `waveOutPause` ก่อนที่จะเรียก `waveOutWrite` และเมื่อต้องการเล่นจึงจะทำการเรียกฟังก์ชัน `waveOutRestart` การหยุดการเล่นจะใช้ฟังก์ชัน `waveOutReset` ฟังก์ชันนี้แตกต่าง `waveOutPause` ในชื่อของการจดจำตำแหน่งของข้อมูลที่ทำงานค้างอยู่เราไม่สามารถใช้ฟังก์ชัน `waveOutRestart` เพื่อจะทำงานต่อไป ถ้าเราหยุดการทำงานด้วยฟังก์ชัน `waveOutReset` เราต้องใช้ฟังก์ชัน `waveOutWrite` เพื่อส่งบล็อกข้อมูลตัวแรกเพื่อที่จะทำการเล่นได้ใหม่

การปิดอุปกรณ์ทางเอาต์พุต

หลังจากที่การเล่นเสร็จสิ้นลงจะต้องทำการเรียกฟังก์ชัน `waveOutClose` เพื่อทำการยกเลิกอุปกรณ์จัดการสัญญาณ ถ้ามีการเรียกฟังก์ชัน `waveOutClose` ขณะที่มีการเล่นการยกเลิกนี้จะไม่เกิดขึ้น และฟังก์ชันจะกลับไปที่รหัสความคิดพลาดเพื่อแสดงว่าไม่มีการยกเลิกถ้าไม่ต้องการรอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเนื้อหาเว็บไซต์นี้เห็นว่าการคัดลอกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเนื้อหาเว็บไซต์นี้เห็นว่าการคัดลอกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเนื้อหาเว็บไซต์นี้เห็นว่าการคัดลอกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น

การเล่นเสร็จแต่ต้องการยกเลิกให้เรียกฟังก์ชัน `waveOutReset` ก่อนทำการยกเลิก ก็จะเป็นการหยุดการเล่นและยกเลิกอุปกรณ์ไปด้วย

การเปลี่ยนระดับความดังของการเล่นกลับ

ในวินโดว์ฟังก์ชันข้างล่างนี้เพื่อดู และกำหนดค่าความดังของอุปกรณ์เอาต์พุต

ฟังก์ชัน	หน้าที่
<code>waveOutGetVolume</code>	กำหนดให้ใช้วอลุ่ม
<code>waveOutSetVolume</code>	กำหนดระดับความดัง

อุปกรณ์จัดการสัญญาณที่สามารถเปลี่ยนความดัง ได้นั้นมีเพียงบางตัวซึ่งบางอุปกรณ์สามารถใช้ควบคุมวอลุ่มได้ทั้งแกนแนลซ้ายและขวา

วอลุ่มนี้จะถูกกำหนดค่าเป็นเวิร์คคู่ โดยที่ 16 บิต สูงจะกำหนดความดังของแกนแนลขวา และ 16 บิต ต่ำจะกำหนดความดังของแกนแนลซ้าย (หรือแบบโมโน)

สำหรับบางอุปกรณ์ที่มีการแยกการควบคุมแกนแนลขวาและซ้ายออกจากกัน ค่า 16 บิตต่ำจะเป็นตัวกำหนดระดับความดัง และ 16 บิต สูงจะไม่ใช้ โดยมีค่าของย่านอยู่ในระดับความดังจาก 0x0 (เงียบ) จนถึง 0xFFFF (วอลุ่มสูงสุด) การเพิ่มความดังจะมีลักษณะเป็นแบบคงที่เช่นเพิ่มจาก 0x5000 เป็น 0x6000 จะมีการเพิ่มเท่ากับเพิ่มจาก 0x4000 เป็น 0x5000

การเปลี่ยนระดับเสียงและอัตราการเล่นกลับ

ระดับของการเล่นอุปกรณ์เอาต์พุตบางตัวสามารถเปลี่ยนระดับเสียงและเปลี่ยนอัตราการเล่นกลับ แต่กระนั้นก็ไม่สามารถเปลี่ยนได้ทุกตัว ข้างล่างนี้คือความแตกต่างของการเปลี่ยนระดับเสียงและการเปลี่ยนระดับการเล่น

การเปลี่ยนระดับการเล่น คือการเปลี่ยนแปลงที่ไครเวอร์อุปกรณ์ แต่ฮาร์ดแวร์จะไม่เปลี่ยนอัตราการสุ่มไม่เปลี่ยน แต่ไครเวอร์จะแทรกสัญญาณสุ่มลงไป

การเปลี่ยนระดับเสียงเป็นการเปลี่ยนทางฮาร์ดแวร์ ระดับของการเล่น และอัตราการสุ่มจะไม่เปลี่ยน

ในวินโดว์จะมีฟังก์ชันที่แสดงข้างล่างนี้เพื่อใช้สำหรับดูและกำหนดระดับเสียงและระดับการเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชัน	หน้าที่
waveOutGetPitch	ตั้งระดับเสียง
waveOutGet PlaybackRate	ตั้งระดับการเล่น
waveOutSetPitch	กำหนดระดับเสียง
waveOutsetPlaybackRate	กำหนดระดับการเล่น

ระดับของเสียงและระดับการเล่นกลับนี้ จะถูกเปลี่ยนค่าโดยค่าแฟคเตอร์ตัวหนึ่งซึ่งเป็นตัวเลขจำนวนเต็มและทศนิยมรวมอยู่ในเวิร์ดคู่ โดย 16 บิตสูงเป็นค่าจำนวนเต็มและ 16 บิตต่ำเป็นค่าย่อย ดังเช่นค่า 1.5 ก็จะได้เป็นค่า 0X00018000L ค่า 0.75 ก็จะได้เป็นค่า 0X00B0C000L และค่า 1.0 ก็จะได้เป็นค่า 0X00010000 หมายถึง ไม่มีการเปลี่ยน

การบันทึกสัญญาณเสียง

ถ้าส่วนของการบันทึกสัญญาณของ MCI ไม่พบโปรแกรมประยุกต์ที่ต้องการเราก็สามารถบันทึกสัญญาณโดยใช้ low-level waveform

ชนิดของข้อมูลอินพุท

MMSYSTEM.H ที่อยู่ส่วนหัวของไฟล์จะกำหนดชนิดของข้อมูลและฟังก์ชันที่เป็นรากเดิมของฟังก์ชันทางเสียงทั้งหมดเราต้องทำการกำหนดหัวไฟล์ตัวนี้ไว้ในทุกส่วนที่จะต้อง ใช้ฟังก์ชันนี้ MMSYSTEM.H จะกำหนดชนิดของข้อมูลได้ดังนี้

ชนิด	การทำงาน
HWAVEIN	เครื่องมือในการเปิดอุปกรณ์อินพุท
WAVEINCAPS	เป็น โครงสร้างของข้อมูลที่ใช้กำหนดความสามารถของข้อมูลที่จะใช้งานกับอุปกรณ์อินพุท
WAVEFORMAT	โครงสร้างซึ่งได้กำหนดรูปแบบของข้อมูล ที่จะใช้งานกับอุปกรณ์อินพุท เป็นตัวเดียวกับที่ใช้ในอุปกรณ์เอาท์พุท
WAVEHDR	โครงสร้างนี้เป็นส่วนหัวของข้อมูลสัญญาณอินพุท เป็นตัวเดียวกับที่ใช้ในอุปกรณ์เอาท์พุท

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์จัดการทางอินพุท

การจะทำการบันทึกสัญญาณเราจะต้องเรียกฟังก์ชัน `waveInGetDevCops` เพื่อกำหนดความสามารถของสัญญาณทางอินพุทของระบบ ฟังก์ชันนี้เรียกมาจาก `WAVEINCAPS` โดยมันจะรับข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของอุปกรณ์ที่จะกำหนด ข้อมูลนี้จะเป็นข้อมูลการสร้าง ชื่องานของอุปกรณ์ และหมายเลขเวอร์ชันของไดร์เวอร์อุปกรณ์ โดยรวมมาแล้ว `WAVEINCAPS` จะใช้ข้อมูลที่มีรูปแบบของสัญญาณแบบมาตรฐานซึ่งอุปกรณ์นั้นใช้งานได้

การเปิดอุปกรณ์จัดการทางอินพุท

การใช้ฟังก์ชัน `WaveInOpen` เพื่อเปิดอุปกรณ์อินพุท เพื่อที่จะทำการบันทึกฟังก์ชันที่ใช้เปิดอุปกรณ์จะต้องสัมพันธ์กับความสามารถของอุปกรณ์ และจะต้องดึงค่านี้เอาไว้ โดยการเขียนไปเก็บไว้ที่หน่วยความจำ

การเลือกอุปกรณ์จัดการทางอินพุท

คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบางตัวจะสามารถใช้ได้กับอุปกรณ์อินพุทหลายตัวเว้นแต่ว่าเราต้องการใช้อุปกรณ์อินพุทแบบใดในระบบเราจะใช้ค่าคงที่ `WAVE_MAPPER` เพื่อเป็นตัวกำหนดอุปกรณ์ เมื่อจะเปิดอุปกรณ์ฟังก์ชัน `waveOutOpen` จะเลือกอุปกรณ์ที่ดีที่สุดในระบบ เพื่อใช้บันทึกรูปแบบข้อมูลที่กำหนด

การจัดการบันทึกสัญญาณ

การเปิดอุปกรณ์อินพุทในครั้งหนึ่งๆ เราสามารถบันทึกข้อมูลรูปคลื่น ข้อมูลรูปคลื่นจะถูกบันทึกไว้ที่ตัวเก็บข้อมูลซึ่งจะถูกกำหนดโดย `WAVEHDR` โดยหน่วยความจำของ `WAVEHDR` นี้จะประกอบด้วยตัวเก็บข้อมูลที่ถูกกำหนดให้เตรียมพร้อมไว้

ในวินโดว์กำหนดให้ฟังก์ชันต่อไปนี้เป็นตัวจัดการการบันทึกรูปคลื่น

ฟังก์ชัน	หน้าที่
<code>waveInAddBuffer</code>	ตัวเก็บข้อมูลให้ไดร์เวอร์อุปกรณ์ไว้สำหรับบันทึกสัญญาณ
<code>waveInReset</code>	หยุดการบันทึกสัญญาณ และกำหนดตัวเก็บข้อมูลที่ยังเหลือเพื่อใช้งาน
<code>waveInStart</code>	เริ่มการบันทึกสัญญาณ
<code>waveInStop</code>	หยุดการบันทึกสัญญาณ

การใช้ฟังก์ชัน `waveInAddBuffer` เพื่อส่งตำแหน่งตัวเก็บข้อมูลให้ไครเวอร์อุปกรณ์ ตัวเก็บข้อมูลนี้จะสามารถรับการบันทึกข้อมูลสัญญาณ จากนั้นโปรแกรมประยุกต์จะแจ้งไปที่คำสั่งของวินโดว หรือเรียกคำสั่งตัวใดตัวหนึ่งซึ่งจะถูกกำหนดไว้ที่แพลตฟอร์มปิดอุปกรณ์

การใช้ฟังก์ชัน `waveInStart` เพื่อเริ่มบันทึก สำหรับการเริ่มบันทึกจะส่งข้อมูลล่าสุดให้กับไครเวอร์ไม่เช่นนั้นข้อมูลที่จะสูญหายไปการจะหยุดการบันทึกก็โดยใช้ฟังก์ชัน `waveInStop`

การปิดอุปกรณ์โดยใช้ฟังก์ชัน `waveOutClose` ให้เรียกฟังก์ชัน `waveOutReset` เพื่อทำการกำหนดตำแหน่งของตัวเก็บข้อมูลที่ใช้จนมาถึงตรงนั้น

การใช้คำสั่งวินโดวเพื่อการจัดการบันทึกสัญญาณ

คำสั่งเหล่านี้สามารถส่งไปที่ฟังก์ชันโปรแกรมย่อยของวินโดว เพื่อที่จะจัดการบันทึกสัญญาณ

ฟังก์ชัน	หน้าที่
<code>MM_WIM_CLOSE</code>	จะส่งเมื่อจะปิดอุปกรณ์โดยใช้ฟังก์ชัน <code>waveInClose</code>
<code>MM_WIM_DATA</code>	จะส่งเมื่อไครเวอร์อุปกรณ์นี้เสร็จสิ้นการทำงานกับตัวเก็บข้อมูลที่จะส่งโดยฟังก์ชัน <code>waveInAddbuffer</code>
<code>MM_WIM_OPEN</code>	จะส่งเมื่อจะเปิดอุปกรณ์โดยใช้ฟังก์ชัน <code>waveInOpen</code>

มีพารามิเตอร์สองตัวคือ `wParam` และ `lParam` ที่มีความสัมพันธ์กับแต่ละคำสั่งซึ่งโดยปกติแล้ว `wParam` จะใช้เพื่อเปิดอุปกรณ์ และ `lParam` ก็ไม่ได้ใช้กับคำสั่ง `MM_WIM_CLOSE` และ `MM_WIM_OPEN`

สำหรับคำสั่ง `MM_WIM_DATA`, `lParam` จะเป็นตัวกำหนดให้ชี้ไปที่ `WAVEHDR` ซึ่งจะเป็นตัวบอกคุณลักษณะของตัวเก็บข้อมูล ตัวเก็บข้อมูลนี้บางครั้งอาจจะไม่สามารถเก็บข้อมูลที่เป็นรูปคลื่นได้อย่างสมบูรณ์ เพราะการบันทึกไม่สามารถหยุดตัวเก็บข้อมูล ที่จะนำไปใส่การใช้กับการบันทึกด้วย `dwByte` ของ `WAVEHDR` เพื่อที่จะจะสามารถรวมข้อมูลที่ถูกต้องส่งไปเก็บในที่เก็บข้อมูล

คำสั่งที่มีประโยชน์มากในการที่จะใช้ในการเขียนงานคือคำสั่ง `MM_WIM_DATA` เว้นแต่เราต้องการที่จะกำหนดหน่วยความจำ หรือต้องการจะกำหนดตัวแปรเราจึงไม่จำเป็นต้องใช้คำสั่ง `MM_WIM_OPEN` และ `MM_WIM_CLOSE`

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ฟังก์ชัน Low-level Callback เพื่อจัดการบันทึกสัญญาณ
ความสัมพันธ์ของฟังก์ชัน low-level callback กับอุปกรณ์อินพุตมีดังนี้

```
void CALLBACK waveInCallback (LWaveIn, wMsg, dwInstance, dwParam1, dwParam2)
```

คำสั่งข้างล่างนี้จะส่งไปที่พารามิเตอร์ wMsg ของฟังก์ชัน wave inputcallback

คำสั่ง	การทำงาน
WIM_CLOSE	จะส่งเมื่อจะปิดอุปกรณ์โดยใช้ฟังก์ชัน waveInClose
WIM_DONE	จะส่งเมื่อใครเวอร์อุปกรณ์เสร็จสิ้นการทำงานกับข้อมูลเป็นการส่งโดยใช้ฟังก์ชัน waveInAddBuffer
WIM_OPEN	จะส่งเมื่อจะเปิดอุปกรณ์โดยใช้ฟังก์ชัน waveInOpen

คำสั่งนี้เหมือนกับคำสั่งที่ส่งไปฟังก์ชัน โปรแกรมย่อยของวินโดวส์แต่พารามิเตอร์จะต่างกัน การเปิดอุปกรณ์ต้องผ่านทางพารามิเตอร์ไปที่ฟังก์ชันเรียกกลับผ่านทางค่าเว็รคูล์ทิงของข้อมูลคงที่ ซึ่งจะผ่านได้โดย waveInOpen ฟังก์ชันเรียกกลับจะมีพารามิเตอร์ข่าวสารเปลี่ยนแปลง 2 ตัวคือ dwParam1 และ dwParam2 สำหรับคำสั่ง WIM_CLOSE และ WIM_OPEN พารามิเตอร์นี้จะไม่ใช้ และสำหรับคำสั่ง WIM_DONE, dwParam1 จะกำหนดให้ชี้ไปที่ WAVEHDR เพื่อให้ข้อมูลนั้นสมบูรณ์ส่วน dwParam2 จะไม่ใช้

หลังจากใครเวอร์ทำงานกับข้อมูลเรียบร้อยแล้วเราสามารถลบข้อมูลออก และได้ที่เก็บข้อมูลว่างๆ เพราะว่าข้อจำกัดของฟังก์ชัน low-level audio callback ไม่สามารถที่จะเรียกฟังก์ชันนี้ซ้ำได้เราจะต้องทำการเรียกใช้จากภายนอกฟังก์ชันเรียกกลับ

บทที่ 3

การออกแบบ

3.1 หน่วยการจำเสียงพูด

มีการจำแนกตามลักษณะการพูดไว้ 4 แบบ คือ

3.1.1 ผู้พูดคนคนเดิมหรือผู้พูดคนเดียวกัน และ วิธีการพูดจะต้องพูดแบบคำแยกจากกัน (discrete utterance) คือการพูดเป็นหน่วยเสียง หน่วยพยางค์ หน่วยคำ หรือหน่วยวลี สิ่งที่จะต้องทำก็คือ เมื่อฟังจากเสียงผู้พูดแล้วจะบันทึกรูปแบบของเสียงตามวิธีของเสียงตามวิธีของเครื่องเอง และเครื่องจะรู้ว่าหากพูดให้ฟังอีกครั้งจะเหมือนกับคำที่ผู้พูดคนเดิมไว้สอนไว้ด้วยหรือไม่ โดยอาศัยขั้นตอนดังนี้

เมื่อผู้ใช้ต้องการสอนให้เครื่องรู้จักคำ โดยพูดผ่านไมโครโฟน สัญญาณเสียงซึ่งขณะนี้อยู่ในรูปของสัญญาณไฟฟ้า จะถูกเปลี่ยนให้เป็นสัญญาณดิจิทัลก่อน จากนั้นก็จะนำข้อมูลดิจิทัลไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ชุดหนึ่ง ซึ่งจะบอกถึงลักษณะเฉพาะของคำนั้นๆ และเก็บข้อมูลต้นแบบนี้ไว้ในหน่วยความจำหรือในแผ่นแม่เหล็กก็ได้ ข้อมูลต้นแบบของคำๆ นี้เรียกว่า เทมเพลตต้นแบบ (templates) ขบวนการจนถึงขั้นนี้เรียกว่า การสอนเครื่องให้รู้จักคำ (training) การทำงานของเครื่องจะมีความเชื่อถือได้มากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับยุทธวิธี (algorithm) ที่ใช้ในการวิเคราะห์ สำหรับความจุของจำนวนคำ ขึ้นกับขนาดของหน่วยความจำ (memory) เครื่องในระดับไมโครคอมพิวเตอร์ 8 บิต สามารถจำได้นับ 100 คำ เวลาของการค้นหาคำที่รู้จักแล้ว จะเพิ่มขึ้นตามจำนวนคำที่สอนไว้ด้วย ถ้ามีจำนวนคำมากยุทธวิธีที่จะใช้ค้นหาให้ได้รวดเร็วก็จะยุ่งยากและซับซ้อนขึ้น

3.1.2 ผู้พูดเป็นใครก็ได้ วิธีการพูดยังเป็นแบบแยกจากกัน (discrete utterance) สำหรับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ขนาดเดียวกัน วิธีในแบบที่ 2 นี้ จะสามารถจำคำได้น้อยกว่าวิธีในแบบที่ 1 มาก วิธีนี้ไม่ต้องการเทมเพลตต้นแบบ จะถูกโปรแกรมไว้ล่วงหน้าแล้วใช้ยุทธวิธีจัดเข้ากลุ่มเพื่อที่จะฟังเสียงคนใดก็ได้

3.1.3 สอนให้เครื่องได้รู้จักคำในลักษณะของหน่วยเสียงหรืออย่างมากหน่วยพยางค์ เป็นเทคนิคที่เริ่มใช้มาก่อน ใช้กับระบบที่ไม่แพง ตัวเทมเพลตต้นแบบจะถูกเก็บไว้เป็นหน่วยเสียงหรือหน่วยพยางค์เท่านั้น ต่างกับ 2 แบบแรกซึ่งจะเป็นหน่วยเสียง หน่วยพยางค์ หน่วยคำ หรือหน่วยวลก็ได้

3.1.4 ผู้พูดสามารถพูดแบบต่อเนื่องเหมือนการพูดปกติ เครื่องจะต้องสามารถรู้จัก และจำแนกคำที่มีการออกเสียงเชื่อมต่อกัน การพูดแบบนี้สำหรับมนุษย์ รู้สึกเป็นเรื่องง่ายเพราะไม่ต้องตระเตรียมเป็นพิเศษ แต่สำหรับเครื่องเป็นสิ่งที่ยากมาก เพราะการพูดแบบต่อเนื่องทำความยุ่งยากให้กับเครื่องมาก เวลาที่มีเสียงควบกล้ำ (coarticulation) การพูดแบบนี้ไม่สามารถหาเส้นแบ่งเขตระหว่างคำ หรือระหว่างพยางค์ได้อย่างแม่นยำ ดังนั้นการรู้จักคำโดยวิธีเอาเทมเพลตที่กำลังได้ยินไปเปรียบเทียบกับเทมเพลตต้นแบบจึงไม่ใช่ของง่าย วิธีการนี้ใช้ได้กับคอมพิวเตอร์ระดับมินิขึ้นไปเท่านั้น

3.2 วิธีการวิเคราะห์และศึกษาเสียงพูด

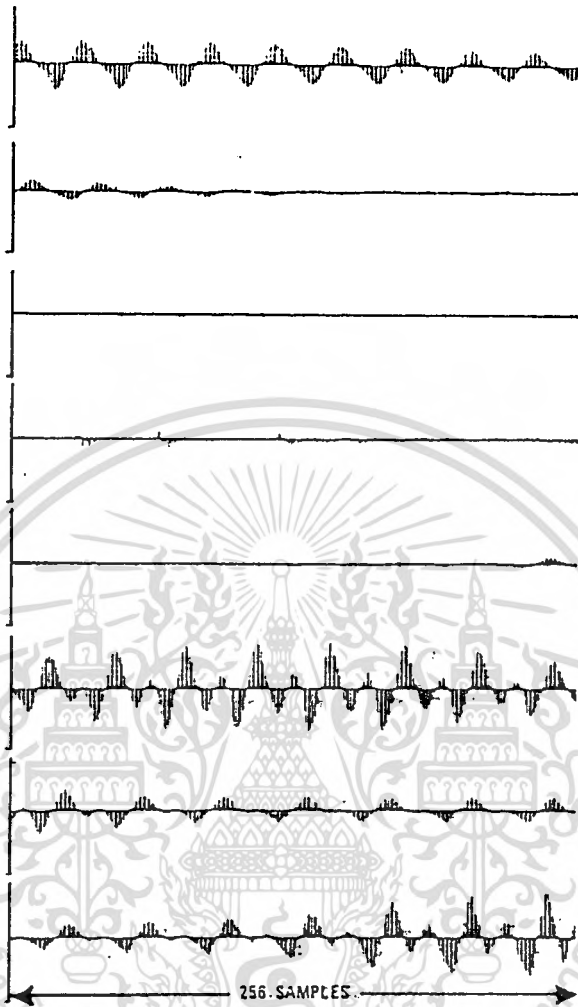
วิธีการวิเคราะห์เสียงพูด (Speech analysis methods) มีหลายวิธีใหญ่ ๆ ดังนี้

- วิธีที่ 1. การวิเคราะห์เสียงโดยวิธีโดเมนเวลา (Time Domain Analysis Methods)
- วิธีที่ 2. การวิเคราะห์จุดตัดศูนย์ของสัญญาณ (Zero crossing Analysis Methods)
- วิธีที่ 3. การวิเคราะห์โดยวิธีซอร์ตไทม์สเปกตรัม (Short-Time Spectrum Analysis Methods)
- วิธีที่ 4. การวิเคราะห์แบบโฮโมมอร์ฟิก (Homomorphic Speech Processing)
- วิธีที่ 5. การวิเคราะห์แบบการคาดเดาเชิงเส้น (Linear Predictive Analysis)

ซึ่งแต่ละวิธีมีหลักการวิเคราะห์ดังนี้

3.2.1. การวิเคราะห์เสียงโดยวิธีโดเมนเวลา

การวิเคราะห์สัญญาณเสียงที่แปรตามเวลา สัญญาณเสียงจะถูกแทนด้วยลำดับการแซมปลิง ประมาณ 8000 ครั้ง/วินาที ดังรูป 3.1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของเสียงที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา ดังตัวอย่าง มีการเปลี่ยนเสียงระหว่างมีสัญญาณเสียงและไม่มีสัญญาณเสียง การเปลี่ยนแปลงของแอมพลิจูดสูงสุด (peak Amplitude) และการเปลี่ยนแปลงของความถี่พื้นฐานการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดจะเห็นอย่างชัดเจนเมื่อพล็อตรูปคลื่น การแซมปลิงทางด้านเวลา ซึ่งแทนลักษณะของสัญญาณเสียงได้



รูปที่ 3.1 รูปคลื่นของการสุ่มสัญญาณเสียง

โดยมากการวิเคราะห์สัญญาณมักจะใช้วิธี short-time Fourier ซึ่งสามารถแทนด้วยสมการ
ดังนี้

$$Q_n = \sum_{m=-\infty}^{\infty} T[x(m) \cdot w(n-m)] \quad (3.1)$$

สัญญาณเสียงจะถูกแปลงรูปโดย $T[\]$ ซึ่งอาจจะเป็นแบบเชิงเส้นหรือไม่เชิงเส้นขึ้นอยู่กับ
การตั้งค่าของพารามิเตอร์ซึ่งผลคือการคูณตามลำดับการแซมปลิงที่เวลา n ใด ๆ

short-time energy ของสัญญาณเสียงสามารถหาได้โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$E = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x^2(m) \quad (3.2)$$

ถ้าเป็นสัญญาณเสียงที่ถูกแซมปลิง

$$E(n) = \sum_{m=n-N+1}^n x^2(m) \quad (3.3)$$

ซึ่งมันจะหมายถึง short-time energy ที่ n จะเป็นการรวมของ N แซมปลิง ตั้งแต่ $n-N+1$ จนถึง n

short-time energy และขนาดเฉลี่ย เราจะสังเกตเห็นว่าแอมพลิจูดของสัญญาณเสียงจะเปลี่ยนแปลงตามเวลา และแอมพลิจูด ขณะไม่มีเสียงจะต่ำกว่าขณะมีเสียงแต่ short-time energy จะให้ผลของการเปลี่ยนแปลงแอมพลิจูดไว้แล้ว ซึ่งสามารถเขียนได้

$$E(n) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} [x(m)w(n-m)]^2$$

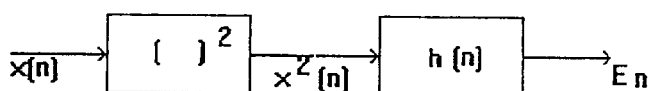
หรือ

$$E(n) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x^2(m) \cdot h(n-m) \quad (3.4)$$

โดยที่

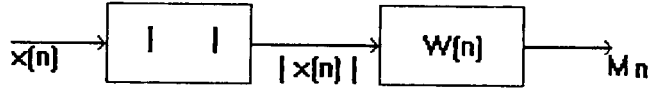
$$h(n) = w^2(n)$$

ซึ่งสามารถเขียนเป็นบล็อกไดอะแกรมได้ดังรูป



รูปที่ 3.2 บล็อกไดอะแกรมของ Short Time Energy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 3.3 บล็อกไดอะแกรมของ Short Time Average Energy

จากสมการข้างบน จะมีความไวสูงในกรณีสัญญาณมีขนาดใหญ่มาก เนื่องจากสัญญาณจะถูกยกกำลัง 2 ซึ่งมีวิธีแก้ คือ

$$M(n) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} |x(m)|^2 w(n-m) \tag{3.5}$$

3.2.2. การวิเคราะห์จุดตัดศูนย์ของสัญญาณ

ในสัญญาณคิสิกส์ จุดตัดศูนย์จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดการเปลี่ยนเครื่องหมาย ซึ่งอัตราการเกิดจุดตัดศูนย์จะขึ้นอยู่กับความถี่ของสัญญาณเสียง ตัวอย่างเช่น สัญญาณไซน์ความถี่ F_0 มีอัตราการแซมปลิงเท่ากับ FS

เพราะฉะนั้น

$$\text{จุดตัดศูนย์} = \frac{2F_0}{FS} \text{ จุดตัดต่อวินาที}$$

ดังนั้นอัตราเฉลี่ยของจุดตัดศูนย์จะเป็นหลักการหนึ่งในการคาดเดาค่าความถี่ของรูปคลื่น ไซน์ สัญญาณเสียงเป็นสัญญาณที่เป็นแถบความถี่ การแสดงถึงอัตราจุดตัดศูนย์เฉลี่ยจะมีความแน่นอนน้อยมาก แต่อย่างไรก็ตามก็สามารถคาดเดาค่าคุณสมบัติคร่าว ๆ ได้ ซึ่งก่อนอื่นเราควรศึกษาหลักการของจุดตัดศูนย์ก่อน ซึ่งมีสมการดังนี้

$$Z(n) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} |\text{sgn}[x(m)] - \text{sgn}[x(m-1)]| w(n-m) \tag{3.6}$$

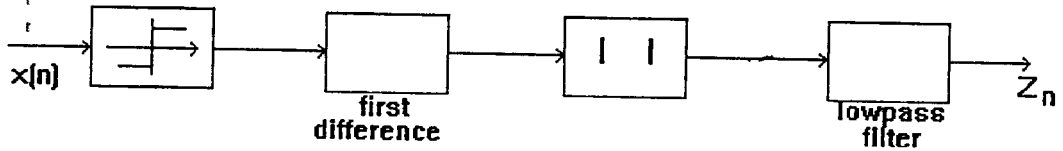
เมื่อ

$$\begin{aligned} \text{sgn}[X(n)] &= 1 && ; X(n) \geq 0 \\ &= -1 && ; X(n) < 0 \end{aligned}$$

และ

$$W(n) = 1/2N \quad ; 0 \leq n \leq N-1$$

ซึ่งสามารถแสดงได้ด้วยบล็อกไดอะแกรม

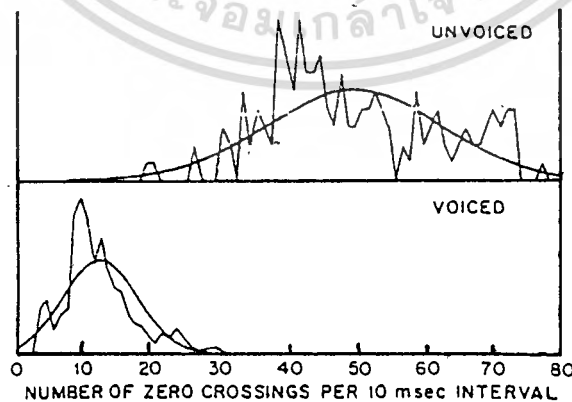


รูปที่ 3.4 แสดงบล็อกไดอะแกรมของ Short Time Average Zero Crossings

จากรูปแสดงการหาอัตราจุดตัดศูนย์เฉลี่ย ซึ่งประกอบด้วย การหาพลังงาน การหาค่าขนาดเฉลี่ย โดยค่าที่ได้อยู่ใน $Z(n)$ ซึ่งจะต้องหารด้วย N ซึ่งจะกลายเป็นอัตราเฉลี่ย

การนำเอาอัตราจุดตัดศูนย์เฉลี่ยมาประยุกต์ใช้งานกับสัญญาณเสียงนั้น เราทราบว่าสัญญาณเสียงนั้นจะมีความถี่ต่ำกว่า 3KHz ขณะที่ไม่มีสัญญาณเสียงเราจะพบว่าจะมีสัญญาณรบกวนที่มีความถี่ที่สูงกว่าค่านั้น สรุปว่าถ้าอัตราจุดตัดศูนย์มีค่ามากๆ แสดงว่าไม่ใช่เสียงพูด ถ้าจุดตัดศูนย์น้อยแสดงว่าอยู่ในช่วงเสียงพูด แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงไม่มีความแน่นอนมากนัก

จากรูป 3.5 แสดงฮิสโตแกรมของอัตราจุดตัดศูนย์เฉลี่ยของทั้งขณะที่มีเสียงและขณะที่ไม่มีเสียง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าขณะที่ไม่มีเสียงมีค่าอัตราจุดตัดศูนย์เฉลี่ยที่ประมาณ 49 ครั้ง ต่อ 10 วินาที และขณะที่มีเสียงพูดจะมีอัตราจุดตัดศูนย์เฉลี่ยประมาณ 14 ครั้ง ต่อ 10 วินาที และจะมีบางส่วนที่ซ้อนกัน ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะวิเคราะห์เสียง โดยใช้วิธีอัตราจุดตัดศูนย์เฉลี่ยวิธีนี้เพียงอย่างเดียว



รูปที่ 3.5 ค่าของ Average Zero Crossings ขณะมีสัญญาณเสียงและไม่มีสัญญาณเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 การวิเคราะห์โดยวิธีซอร์ตไทม์สเปกตรัม

ในทางวิทยาศาสตร์และทางวิศวกรรม จะแทนสัญญาณต่างๆ ให้อยู่ในรูปของผลรวมของสัญญาณรูปไซน์ (Sinusoid) หรือสัญญาณเอกโปเนนเชียล (exponential) เพื่อในการแก้ปัญหาและเพื่อจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับลักษณะทางฟิสิกส์มากขึ้นกว่าเดิม เช่น การแทนด้วยฟูรีเยอร์ ซึ่งใช้ในการประมวลสัญญาณ ซึ่งมีเหตุผล 2 ประการ

ประการที่ 1. ใช้กับระบบที่เป็นเชิงเส้น เพื่อสะดวกในการหาผลตอบสนองโดยใช้ทฤษฎีทับซ้อน (superposition) ของสัญญาณรูปไซน์หรือสัญญาณเอ็กซ์โปเนนเชียล

ประการที่ 2. การแทนด้วยฟูรีเยอร์จะช่วยให้มองเห็นคุณสมบัติของสัญญาณได้ชัดเจนมากกว่าสัญญาณเดิม

การวิจัยด้านการสื่อสารทางเสียง จะใช้หลักการของฟูรีเยอร์ในการแก้ไข เพราะฟูรีเยอร์จะช่วยในการสร้างรูปแบบสำหรับสัญญาณเสียงของระบบเชิงเส้น ที่เป็นคาบเวลาหรือการสุ่มของสัญญาณที่แปรตามเวลา โดยทั่วไปสเปกตรัม (Spectrum) ของสัญญาณที่ออกมาจะอยู่ในรูปของผลตอบสนองทางด้านความถี่ ดังนั้น มันจึงสามารถคาดเดาได้ว่าสเปกตรัม ของเอาต์พุตจะสะท้อนให้เห็นคุณสมบัติของความถี่ของเสียง แต่อย่างไรก็ตาม รูปแบบของเสียงนี้จะยุ่งยากมากกว่าในเรื่องสระของเสียงและการออกเสียง ดังนั้นการแทนด้วยฟูรีเยอร์จะเหมาะสมสำหรับ สัญญาณคาบ, ทรานเซียนต์ (transient) หรือสัญญาณสุ่มที่ไม่ใช่สำหรับเป็นเสียงพูดที่ต่อเนื่อง ซึ่งคุณสมบัติเปลี่ยนแปลงเป็นฟังก์ชันของเวลา อย่างไรก็ตาม เราจะสามารถเห็นคุณสมบัติของเสียง ได้มากกว่าการวิเคราะห์โดยวิธีซอร์ตไทม์ ยกตัวอย่างเช่น คุณสมบัติของพลังงาน จุดตัดศูนย์ ซึ่งสามารถประมาณเวลาประมาณ 10 ถึง 30 มิลลิวินาที

ในการศึกษาคุณสมบัติของสัญญาณเสียง เราสามารถศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ หลักการของฟูรีเยอร์ ของสัญญาณที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา เราจะกำหนด การแปลงฟูรีเยอร์ (Fourier Transform) และการกระทำของการวิเคราะห์ของ การแปลงฟูรีเยอร์เราสามารถใช้นิยามการคำนวณพื้นฐาน โดยใช้ อัลกอริทึมที่เร็วกว่า ดิสครีทฟูรีเยอร์ทรานสฟอร์ม (Discrete Fourier Transform) การใช้งาน และวิเคราะห์เสียงพูดการแสดงสเปกตรัม

ข้อกำหนดและคุณสมบัติ การแปลงฟูรีเยอร์ ที่แปรผันตามเวลา เนื่องจากมีความต้องการที่จะสะท้อนถึงคุณสมบัติแปรผันตามเวลาของรูปคลื่นเสียง การกำหนดรูปแบบการแปลงฟูรีเยอร์ของสัญญาณเสียง ซึ่งฟูรีเยอร์ที่แปรผันตามเวลา คือ

$$X_n(e^{j\omega}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} w(n-m)x(m)e^{-j\omega m} \quad (3.7)$$

ในสมการ (3.7) $w(n-m)$ จะเป็นค่าจริงของลำดับของสัญญาณซึ่งใช้กำหนดกลุ่มของสัญญาณอินพุตที่รับเข้ามาที่เวลาใดๆ n พริเยอร์ทรานสฟอร์มที่ขึ้นอยู่กับเวลาจะเป็นฟังก์ชันของสองตัวแปร คือตัวแปร เวลาใดๆ (n) และตัวแปรทางความถี่ (ω) ซึ่งจะต่อเนื่องกันไป การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสมการ (3.1) โดยเปลี่ยนดัชนีการรวมตัวกัน (summation) ดังสมการ

$$X_n(e^{j\omega}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} w(m)x(n-m)e^{-j\omega(n-m)} \quad (3.8)$$

$$= e^{j\omega n} \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(n-m)w(m)e^{-j\omega m} \quad (3.9)$$

ถ้าเรากำหนดให้

$$X_n(e^{j\omega}) = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x(n-m)w(m)e^{-j\omega m} \quad (3.10)$$

จะได้ว่า

$$X_n(e^{j\omega}) = e^{-j\omega n} X(e^{j\omega}) \quad (3.11)$$

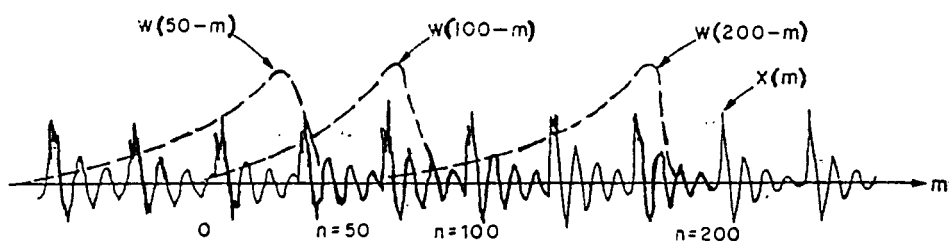
จากสมการนี้ สามารถแปลไปได้ 2 ทาง คือ

ทางที่ 1. ถ้า n คงที่ เรากำหนดให้ เป็นการแปลงฟูริเยอร์ของ $w(n-x)X(x)$ ดังนั้นการกำหนดให้ $n, X_n(e^{j\omega})$ คงที่จะทำให้มีคุณสมบัติเหมือนการแปลงฟูริเยอร์ธรรมดา

ทางที่ 2. ถ้าพิจารณา $X_n(e^{j\omega})$ เป็นฟังก์ชันของเวลาใดๆ (n) และ ω คงที่ ในกรณีนี้เราจะลดสมการ (3.7) และ (3.9) อยู่ในรูปของการคอนโวลูชัน

การแปลงฟูริเยอร์ พิจารณา $X_n(e^{j\omega})$ ซึ่งเป็นการแปลงฟูริเยอร์ของ $w(n-m)X(m)$ เมื่อ $-\infty < m < \infty$ การแปลงฟูริเยอร์ จะเป็นฟังก์ชันของเวลา n เวลา n ซึ่งสามารถทำเป็นตัวเลขได้ตามรูปที่ 3.6 ซึ่งแสดง $X(m)$ และ $w(n-m)$ ซึ่งเป็นฟังก์ชันของ m สำหรับ n ค่าต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 3.6 แสดงค่าของ $X(m)$ $w(n-m)$ ที่ n ค่าต่างๆ

สภาพการมีอยู่ของ การแทนการแปลงฟูรีเยอร์ (Fourier transform representation) จะยังคงเป็นจริง ถ้าเราสามารถนำเอาสถานะที่เพียงพอสำหรับการแปลงฟูรีเยอร์ซึ่งมันก็คือการบวกของค่าสัมบูรณ์ ในกรณีนี้เราต้องการ $X(m)$ $W(n-m)$ ที่เป็นผลรวมทั้งหมดของทุก ๆ ค่าของ n ซึ่ง $W(n-m)$ จะอยู่ในช่วงจำกัด ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสม

สมการของ การแปลงฟูรีเยอร์ ของ $W(n-m)$ $X(m)$ สามารถเขียนได้ดังนี้

$$w(n-m)x(m) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} x_n(e^{jw}) e^{jwn} dw \quad (3.12)$$

และจากคุณสมบัติของวินโดว์แบบต่างๆ ซึ่งมีผลทำให้ความกว้างของโพลหลักจะเป็นสัดส่วนกลับกับความกว้างของหน้าต่าง และระดับของโพลข้างจะไม่ขึ้นอยู่กับความกว้างของวินโดว์

ผลการใช้วินโดว์ในการหาสเปกตรัม ดังแสดงในรูป 3.7 ถึง 3.9 รูป a ของแต่ละรูปจะแสดงวินโดว์ของสัญญาณ $X(n)$ $W(n-m)$ รูป b จะแสดง log magnitude ของ $x_n(e^{jw})$ รูป c จะแสดงการใช้หน้าต่างแบบสี่เหลี่ยม และรูป d จะแสดงสเปกตรัมของ log magnitude Spectrum รูป 3.7 จะแสดงผลของวินโดว์ ที่ 500 แซมเปิล (50ms ที่ความถี่ การแซมปลิงถึง 10kHz) ซึ่งสัญญาณรายคาบสามารถดูได้จาก รูป a รูป b จะเห็นความถี่พื้นฐานและความถี่ ฮาร์โมนิก ที่แสดงเป็นยอดแหลมเล็กๆ นอกจากนี้ยังเห็นยอดสูงสุดที่ 300-400 Hz และยอดเรียบที่ประมาณ 2200 Hz และที่ 3800 Hz สูดท้ายสเปกตรัมที่แสดงก็จะตกไปที่ความถี่สูงๆ

เปรียบเทียบ รูป 3.7 a และ 3.7 d ซึ่งเป็น หน้าต่าง แบบแฮมมิง และแบบ สี่เหลี่ยม ตามลำดับ โดยพิจารณาจากกลุ่มของฮาร์โมนิก โครงสร้างและความเด่นชัดของยอดแหลมซึ่งแตกต่างกัน ที่เห็นเด่นชัดคือการเพิ่มของยอดแหลมของฮาร์โมนิก ในรูป 3.7 d ความแตกต่างอันอื่นก็คือความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสวงนเวสาหรับการเขางานเพื่อกการศึกษาเท่านั้น ไม่นอยู่ใต้เห็นาเบเซบระเขิงนทานการค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว้างของ โพลข้าง และอีกสิ่งหนึ่ง คือวินโดว์แบบสี่เหลี่ยมจะมีปลายยอดแหลมมากกว่า หรือ มีสเปกตรัมของสัญญาณรบกวนมากกว่านั่นเอง

รูป 3.8 แสดงการเปรียบเทียบที่ 50 สัญญาณแชนเปลล์ ของสัญญาณเสียงพิจารณา สเปกตรัม รูป 3.8 .b และ 3.8 d เทียบกับ รูป 3.7 รูป 3.8 จะแสดงเพียงค่าสูงสุดกว้างๆ ที่ประมาณ 400 Hz ,1400 HZ และ 2200 Hz

รูป 3.9 และ 3.10 ก็แสดงผลของวินโดว์ขณะไม่มีเสียงพูดที่ 500 สัญญาณสุ่ม และ 50 สัญญาณสุ่มตามลำดับ จากรูปจะเห็นสเปกตรัมแสดงการเปลี่ยนทิศทางของยอดแหลมอย่างช้าๆ ความกว้างของยอดแหลมและสเปกตรัมของทั้งคู่จะเป็นการสุ่มสัญญาณแบบธรรมชาติของเสียงรบกวน และการใช้วินโดว์แบบแฮมมิงจะดูเรียบกว่าแบบสี่เหลี่ยม

จากตัวอย่างรูป 3.7 ถึงรูป 3.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของวินโดว์ 2 และคุณสมบัติของการแปลงฟูริเยร์ นั่นคือ การกระจายความถี่จะแปรปรวนกลับกับความยาวของวินโดว์ และจุดประสงค์ของวินโดว์ เพื่อจำกัดเวลาระหว่างการวิเคราะห์เพื่อคุณสมบัติของรูปคลื่นไม่เปลี่ยนแปลงไป

8.2.4. วิธีการวิเคราะห์แบบโฮโมมอร์ฟิก

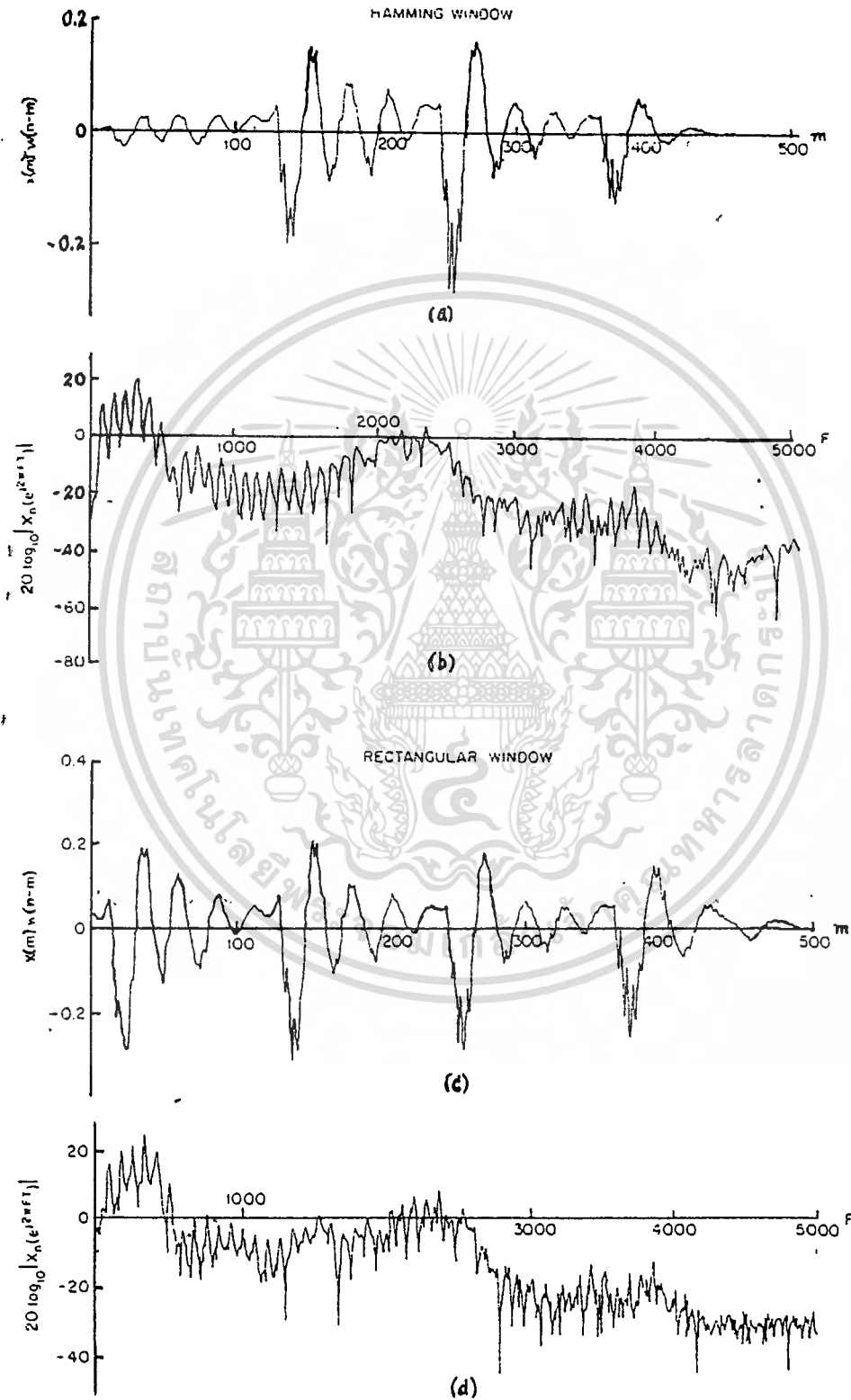
ระบบโฮโมมอร์ฟิกสำหรับการคอนโวลูชัน ในส่วนของระบบโฮโมมอร์ฟิกที่ใช้สำหรับการคอนโวลูชันจะใช้หลักการพื้นฐานของทฤษฎีทับซ้อนหลักการ ซึ่งทฤษฎีทับซ้อนนี้จะใช้ได้เฉพาะระบบที่เป็นเชิงเส้นคงสมการ

$$\begin{aligned} L [X(n)] &= L [x_1(n) + X_2(n)] \\ &= L [x_1(n)] + L [X_2(n)] \\ &= Y_1(n) + Y_2(n) = Y(n) \end{aligned} \quad (3.13)$$

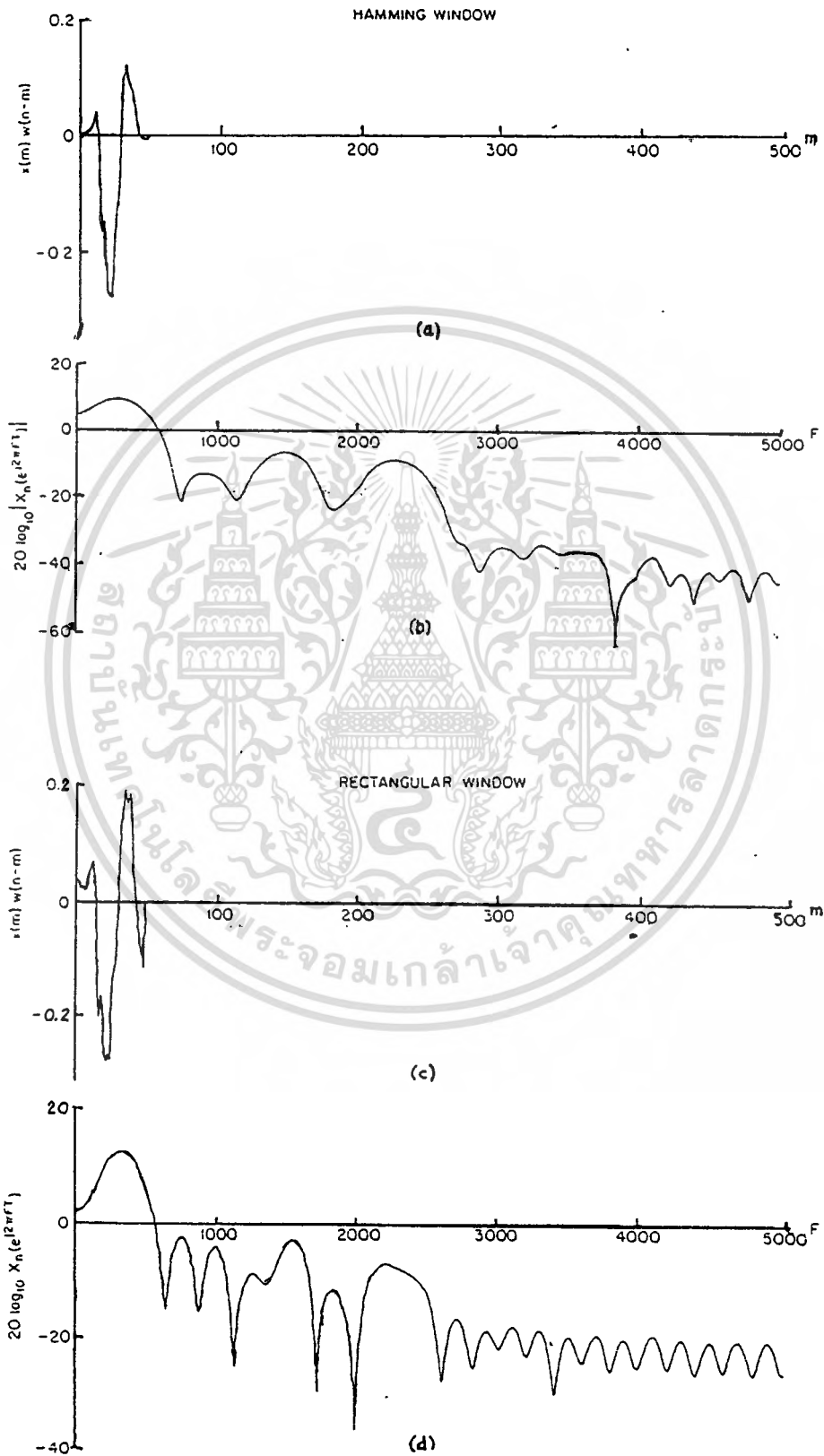
$$\text{และ } L [aX(n)] = aL [X(n)] = aY(n) \quad (3.14)$$

เมื่อ L แทน โอเปอเรเตอร์ที่เป็นเชิงเส้น

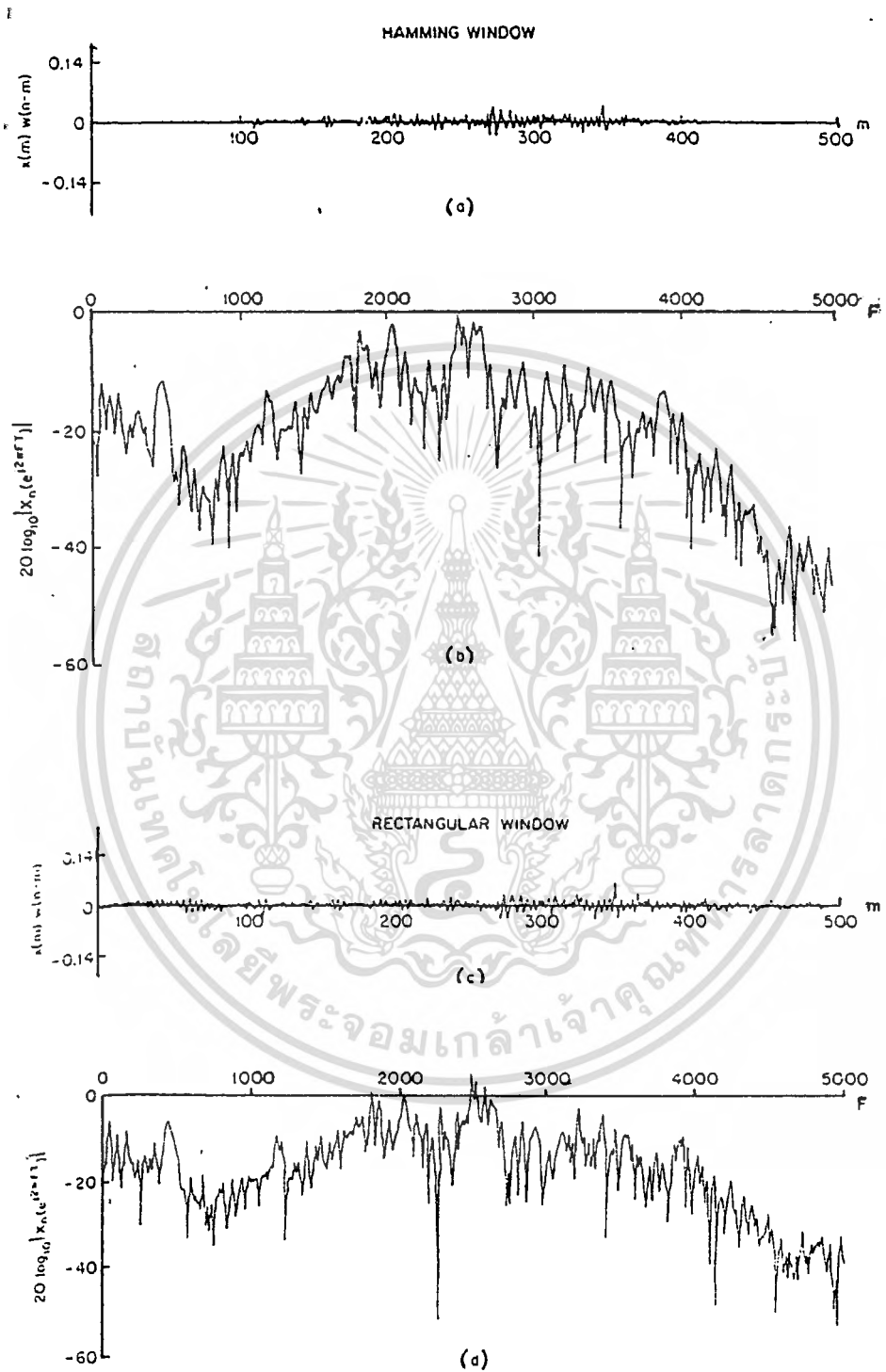
หลักการของ ทฤษฎีทับซ้อน คือ ถ้าสัญญาณอินพุตประกอบด้วยสัญญาณหลาย ๆ สัญญาณรวมกันแล้ว สัญญาณเอาต์พุตทั้งหมดจะรวมกันอย่างเป็นเชิงเส้นกลายเป็นผลตอบสนองเอาต์พุต ดังรูป 3.11 เมื่อเครื่องหมาย "+" ที่อินพุตและเอาต์พุต จะทำการรวมสัญญาณที่อินพุต แล้วสร้างผลรวมของเอาต์พุตลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูป ที่ 3.7 แสดงค่าการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะ และต้องรับผิดชอบต่อการใช้งานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

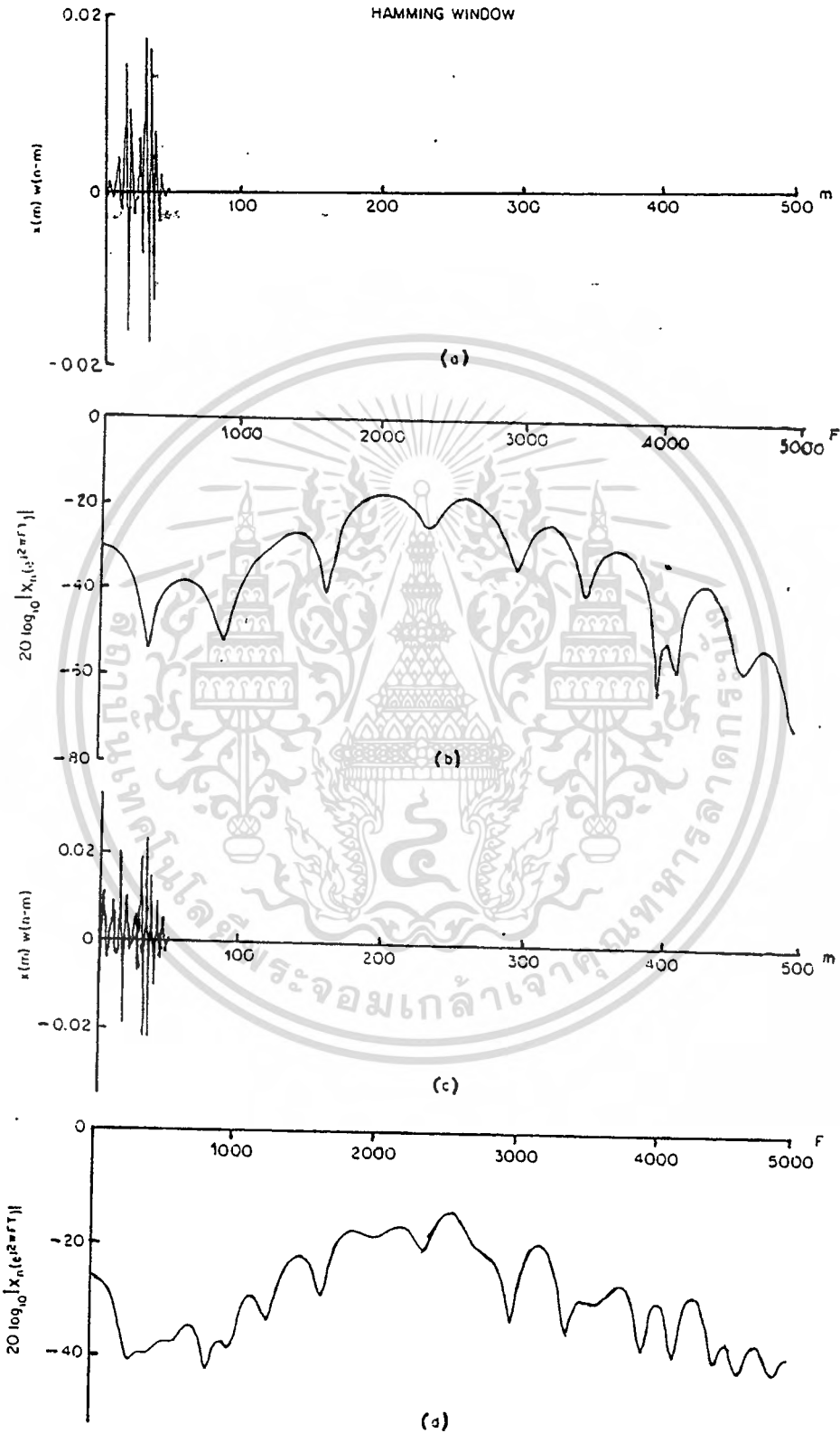


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น รูปที่ 9.8 แสดงค่าการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียงทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

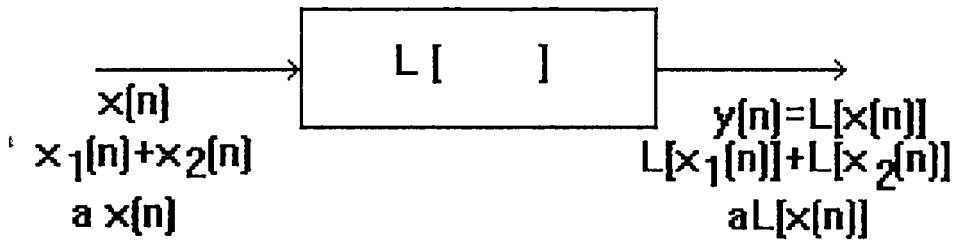


รูปที่ 8.9 แสดงค่าการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 9.10 แสดงค่าการวิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณเสียงใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 3.11 การแทนระบบด้วยหลักการของทฤษฎีทับซ้อน

จากสมการ การคอนโวลูชัน

$$Y(n) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} h(n-k)x(k) = h(n) * X(n) \quad (3.15)$$

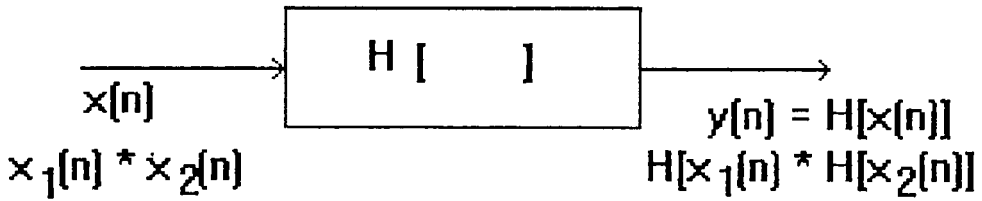
โดย * แทนสัญลักษณ์ของการคอนโวลูชัน

จากหลักการ ทฤษฎีทับซ้อน สำหรับระบบที่เป็นเชิงเส้น เราสามารถกำหนดระดับชั้นของระบบ ซึ่งปฏิบัติตามหลักการของ ทฤษฎีทับซ้อน โดยการเปลี่ยนการคอนโวลูชันดังนี้

$$\begin{aligned} H[X(n)] &= H[x_1(n) + X_2(n)] \\ &= H[x_1(n)] + H[X_2(n)] \\ &= Y_1(n) + Y_2(n) = Y(n) \end{aligned} \quad (3.16)$$

สมการนี้จะเหมือนกับสมการ 3.14 ซึ่งแสดงการคูณค่าคงที่ลงไป แต่อย่างไรก็ตาม การคูณค่าคงที่ไม่เป็นที่ต้องการสำหรับใช้งานที่เราจะพิจารณา ระบบที่มีคุณสมบัติตามสมการ 3.16 จะเป็นเทอมของระบบโฮโมมอร์ฟิก สำหรับการคอนโวลูชันในระบบนี้มาจากความจริงที่ว่าวิธีการแปลงต่างๆ สามารถแสดงเป็นการแปลงแบบโฮโมมอร์ฟิก ของเวกเตอร์เชิงเส้นดังระบบรูป 3.12 ซึ่งการกระทำของการคอนโวลูชันจะอธิบายที่อินพุตและเอาต์พุตของระบบตัวกรองโฮโมมอร์ฟิกจะเป็นตัวอย่างของระบบโฮโมมอร์ฟิกที่มี 1 อุปรณ์ ตลอดจนระบบพิเศษที่ไม่เปลี่ยนแปลง ขณะทีอุปรณ์ที่ไม่ต้องการถูกเอาออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 3.12 การแทนระบบโฮโมมอร์ฟิกสำหรับการคอนโวลูชัน

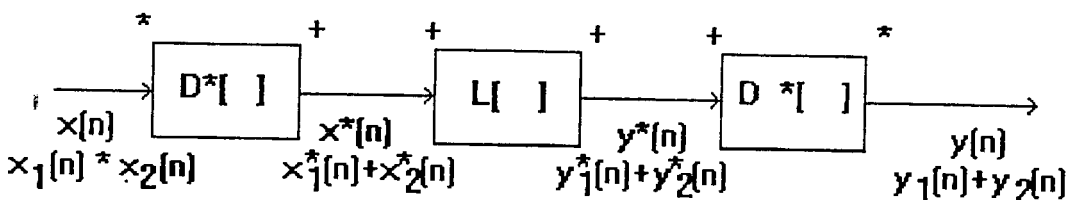
หลักการสำคัญของระบบโฮโมมอร์ฟิก คือ ระบบโฮโมมอร์ฟิกทุกระบบ สามารถแทนด้วยระบบโฮโมมอร์ฟิก 3 ตัวต่อแบบคาสเคดกัน ดังรูป 3.13

ระบบที่ 1 จะนำอินพุตเข้ามาและรวมโดยคอนโวลูชันและการแปลงอินพุตไปที่เอาต์พุต

ระบบที่ 2 จะเป็นระบบที่เป็นเชิงเส้นโดยอาศัยหลักการทฤษฎีทับซ้อน ดังสมการ (3.13)

ระบบที่ 3 จะเป็นการอินเวอร์สกับระบบแรก คือมันจะแปลงกลับสัญญาณรวม โดยบวกสัญญาณกลับโดยวิธีการคอนโวลูชันส่วนสำคัญของการมีอยู่ของรูปแบบโฮโมมอร์ฟิก ในความเป็นจริง คือการออกแบบให้ลดปัญหาในการออกแบบระบบเชิงเส้นดังรูป 3.13 คุณสมบัติของการแปลงกลับคอนโวลูชัน (Deconvolution) นี้จะใช้หลักการทฤษฎีทับซ้อน ซึ่งเมื่ออินพุตเป็นการทำคอนโวลูชันและเอาต์พุตเป็นของเดิม ให้ $D^*[]$ เป็นคุณสมบัติของการแปลงกลับคอนโวลูชันของระบบโฮโมมอร์ฟิกคุณสมบัติของระบบคือ

$$\begin{aligned}
 D^*[X(n)] &= D^*[X_1(n) + X_2(n)] \\
 &= D^*[X_1(n)] + D^*[X_2(n)] \\
 &= \bar{x}_1(n) + \bar{x}_2(n) = \bar{x}(n)
 \end{aligned}
 \tag{3.17}$$



ลักษณะเดียวกันคุณสมบัติการแปรกลับ D^{-1} กำหนดโดย ,

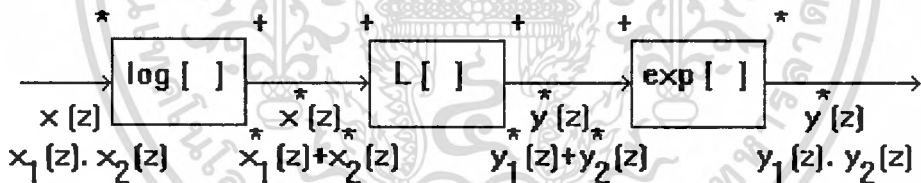
$$\begin{aligned} D^{-1}[Y(n)] &= D^{-1} * [Y_1(n) + Y_2(n)] \\ &= D^{-1} * [Y_1(n)] + D^{-1} * Y_2(n) \quad (4.5) \\ &= Y_1(n) + Y_2(n) = Y(n) \quad (3.18) \end{aligned}$$

การแทนด้วยคณิตศาสตร์ของระบบ จะขึ้นอยู่กับว่าถ้าอินพุตเป็นการคอนโวลูชัน

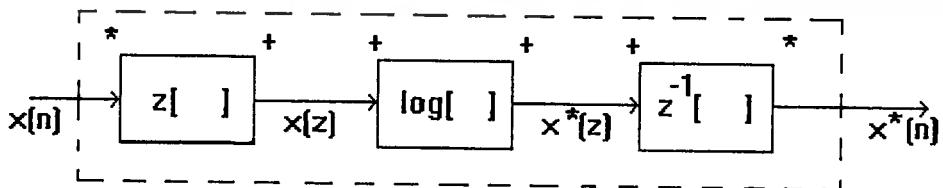
$$X(n) = X_1(n) * X_2(n) \quad (3.19)$$

แล้วการแปลง Z ของอินพุตจะเป็นผลของการแปลง Z จุดนั้น ๆ

$$X(z) = X_1(z) * X_2(z) \quad (3.20)$$



รูปที่ 3.14 การแทนในโดเมนความถี่โดยการคอนโวลูชันของระบบโฮโมมอร์ฟิก



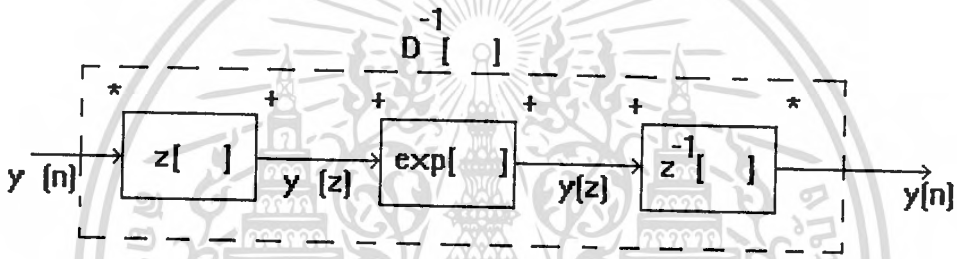
รูปที่ 3.15 การแทนคุณลักษณะการแปลงกลับคอนโวลูชันของระบบโฮโมมอร์ฟิก

สมการ 3.17 จะหมดไป เมื่อการแปลง Z ของเอาต์พุตของระบบก็จะต้องนำมารวมกับการแปลง Z ตอนแรก ดังนั้น โดเมนทางความถี่จะปฏิบัติตัวตามลักษณะของระบบ สำหรับการไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอนโวลูชัน จะต้องมีคุณสมบัติ ซึ่งถ้าสัญญาณถูกแทนด้วยผลของการแปลง Z ที่อินพุตแล้วเอาท์พุท จะต้องเป็นผลรวมของผลตอบสนองของการแปลง Z ทาง เอาท์พุทดังรูป 3.14

$$\begin{aligned} X(z) &= \log[X(z)] = \log[X_1(z) \cdot X_2(z)] \\ &= \log[X_1(z)] + \log [X_2(z)] \end{aligned} \tag{3.21}$$

ถ้าเราแทนสัญญาณด้วยลำดับสัญญาณระบบสามารถแทนได้ดังรูป 3.15 และการแปลงกลับของระบบสามารถแทนได้โดย รูป 3.15



รูปที่ 3.16 การแทนกลับของระบบด้วยการแปลงกลับคอนโวลูชันของระบบโฮโมมอร์ฟิก

การแทนด้วยระบบและการแปลงกลับดังรูปที่ 3.15 และรูปที่ 3.16 นั้นจะขึ้นอยู่กับสมการ 3.21 นั่นคือลอการิทึมของผลลัพธ์ จะเท่ากับผลบวกของลอการิทึมซึ่งจะเป็นจริงเมื่อเป็นค่าจำนวนเต็มบวก อย่างไรก็ตามการแปลง Z จะเป็นจำนวนเชิงซ้อนและมีความสำคัญในการพิจารณา ลักษณะเด่น เมื่อทำกับลอการิทึมของจำนวนเชิงซ้อนในการคำนวณเราจะสนใจเกี่ยวกับความแน่นอนของสมการ (3.21) ซึ่งจะถูกต้องเมื่อค่าอยู่ในวงกลม 1 หน่วยจากคอมเพล็กซ์ลอการิทึม

$$X(e^{j\omega}) = \log |X(e^{j\omega})| + \arg[X(e^{j\omega})] \tag{3.22}$$

จากสมการส่วนของจำนวนจริงจะไม่มีปัญหาปัญหาจะอยู่ที่ส่วนจินตภาพ ซึ่งค่าของมุมเฟสของการแปลง Z ต้องอยู่บนวงกลม 1 หน่วย

เพื่อให้สามารถคำนวณค่าคอมเพล็กซ์ ลอการิทึมของสมการ 3.21 ให้เป็นที่น่าพอใจการแปลงกลับของคอมเพล็กซ์ ลอการิทึม โดยการแปลงฟูริเยอร์ของอินพุทจะเป็นเอาท์พุทของระบบที่คอนโวลูชันกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$x(n) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \bar{x}(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega \tag{3.23}$$

- เอาท์พุทของระบบ ($X(n)$) จะถูกเรียกว่าคอมเพล็กซ์ เชีฟสตรัม (Complex Cepstrum) เราจะใช้เทอมเชีฟสตรัมสำหรับจำนวน

$$c(n) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \log|x(e^{j\omega})| e^{j\omega n} d\omega \quad (3.24)$$

จากการอธิบายเราสามารถจะกำหนดระบบที่มีคุณสมบัติสำหรับโฮโมมอฟิก คอนโวลูชัน และกำหนดรูปแบบสำหรับส่วนที่เป็นเชิงเส้นของระบบตัวเลือกของระบบเชิงเส้นจำเป็นในการออกแบบระบบ

การพิจารณาการคำนวณ การแทนด้วยคณิตศาสตร์ของระบบและการแปลงกลับระบบในรูป 3.14 และ 3.15 ตามลำดับนั้น มีคำแนะนำสำหรับระบบโฮโมมอฟิกที่คอนโวลูชัน คือถ้าเราจำกัดจำนวนลำดับอินพุทที่จะทำการรวมกันแล้วจะทำให้การแปลง Z ของสัญญาณอินพุทจะอยู่ในย่านวงกลม 1 หน่วยนั้น คือลำดับสัญญาณจากการแปลงฟูรีเยอร์ในกรณีเดียวกันมันจะแทนโอเปอเรเตอร์การแปลง Z ในรูป 3.14 และ 3.15 ด้วยสำหรับกรณีพิเศษของลำดับอินพุทที่มีความยาวจำกัด การแทนด้วยคณิตศาสตร์ของระบบโดยการคอนโวลูชันจะเป็น

$$X(e^{j\omega}) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) e^{-j\omega n} \quad (3.25)$$

$$\begin{aligned} x(e^{j\omega}) &= \log[X(e^{j\omega})] \\ &= \log X(e^{j\omega}) + j \arg[X(e^{j\omega})] \end{aligned} \quad (3.26)$$

$$X(n) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \bar{x}(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega \quad (3.27)$$

สมการ 3.25 จะเป็นการแปลงฟูรีเยอร์ของลำดับอินพุทสมการ 3.26 จะเป็นการคอมเพล็กซ์ ลอการิทึมของการแปลงฟูรีเยอร์ของอินพุท และสมการ 3.27 จะเป็นการแปลงกลับฟูรีเยอร์ของคอมเพล็กซ์ ลอการิทึม เราสังเกตว่าในการหาคอมเพล็กซ์ ลอการิทึมจากสมการ 3.25 เราจะต้องกำหนดคอมเพล็กซ์ ลอการิทึมของการแปลงฟูรีเยอร์ ซึ่งจะช่วยกำหนดข้อบังคับของ คอมเพล็กซ์ เชีฟสตรัม ของลำดับอินพุทที่เป็นแต่จำนวนจริง การแปลงฟูรีเยอร์ของลำดับจำนวนจริงจะเป็นฟังก์ชันคู่ ส่วนของจำนวนจินตภาพจะเป็นฟังก์ชันคี่ ดังนั้นถ้าคอมเพล็กซ์ เชีฟสตรัม เป็นลำดับ

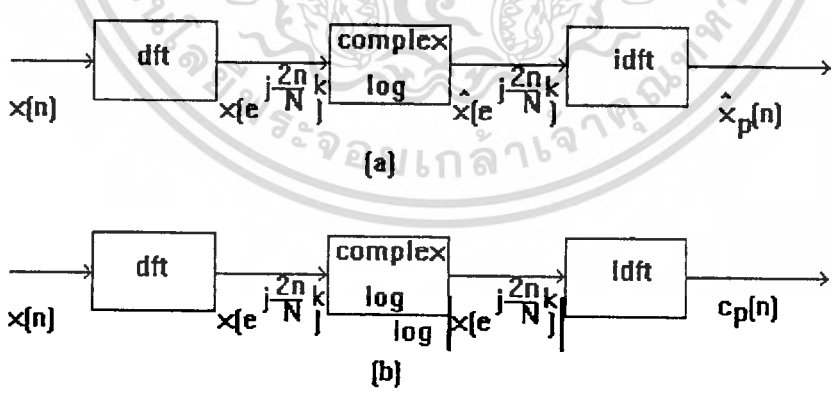
ของจำนวนจริง เราจะต้องกำหนดให้ฟังก์ชันของลอก แมกนีจูด เป็นฟังก์ชันคู่ของ ω และเฟสจะต้องกำหนดเป็นฟังก์ชันคี่ของ ω ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นสภาพของคอมเพล็กซ์ ลอการิทึม ซึ่งเฟสจะเป็นฟังก์ชันคาบต่อเนื่องของ ω กับคาบของ 2π

สมการ (3.25) ยังไม่ใช่สมการที่ใช้คำนวณ เราสามารถประมาณสมการ 3.25 โดยใช้ การแปลงคิสครีทฟูริเยอร์ (DFT) ที่ขณะจำกัดเพื่อให้เหมือนกับการสุ่มสัญญาณของ การแปลงฟูริเยอร์ ที่ลำดับเดียวกัน เนื่องจาก DFT สามารถคำนวณโดย FFT ดังนั้น การทำให้สำเร็จก็โดยการแทนตัวกระทำของการแปลงฟูริเยอร์ โดยจะตรงกับตัวกระทำของ DFT ซึ่งผลของสมการจะเป็น

$$X_p(k) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n)e^{-j\frac{2\pi kn}{N}} \tag{3.28}$$

$$X_p(k) = \log [X_p(k)] \quad ; N \leq k < N-1 \tag{3.29}$$

$$X_p(n) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \bar{x}_p(k) e^{\frac{j2\pi kn}{N}} \tag{3.30}$$



รูปที่ 3.17 (a) คอมเพล็กซ์ เช็พสตรัม (b) เช็พสตรัม

สมการ 3.30 จะแทนการแปลงกลับของคิสครีทฟูริเยอร์ (IDFT) ของ คอมเพล็กซ์ ลอการิทึม ของคิสครีทฟูริเยอร์ ที่จำกัดความยาวของลำดับอินพุต ตัวห้อย p เป็นผลของลำดับ ซึ่งไม่แน่นอนเท่ากับคอมเพล็กซ์ เช็พสตรัมจากสมการ 3.25 นี้จะทำให้เกิดความจริง ซึ่งคอมเพล็กซ์ ลอการิทึมใช้ใน DFT ซึ่งเป็นเวอร์ชันที่ใช้การสุ่ม ของ $x(e^{j\omega})$ และผลของแปลงกลับ จะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประโยชน์ตามการค้า ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อไลส์เวอร์ชันของค่าจริงของคอมเพล็กซ์ เช็พสตรัม นั่นคือคอมเพล็กซ์ เช็พสตรัมคำนวณโดยสมการ 3.28 จะอ้างอิงไปยังคอมเพล็กซ์ เช็พสตรัมโดย

$$X_p(n) = \sum_{r=-\infty}^{\infty} x(n+rN) \quad (3.31)$$

โอปะเรเตอร์การคำนวณสำหรับระบบการคอนโวลูชันดังแสดงในรูป 3.17

เราสามารถสังเกตว่าคอมเพล็กซ์ เช็พสตรัม ประกอบด้วยการใช้คอมเพล็กซ์ ลอการิทึมและเช็พสตรัม

3.2.5. การวิเคราะห์แบบการคาดเดาเชิงเส้น

การวิเคราะห์แบบการคาดเดาเชิงเส้น (Linear Predictive Coding) หรือ LPC นี้เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์เกี่ยวกับเสียง วิธีนี้เป็นเทคนิคที่ดีกว่าในการตัดพารามิเตอร์พื้นฐานออกไป เช่นการออกเสียงระดับความดังของเสียง ส่วนสำคัญของวิธีนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถที่ให้ความแม่นยำในการตัดพารามิเตอร์ต่าง ๆ และขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของความเร็วในการคำนวณ

ความคิดพื้นฐานของการวิเคราะห์แบบ LPC ก็คือการสุ่มสัญญาณซึ่งสามารถประมาณว่าเป็นการรวมเชิงเส้นของสัญญาณสุ่มเดิม โดยลดผลบวกของความแตกต่างระหว่างสัญญาณสุ่มจริงกับสัญญาณที่คาดว่าเป็นเชิงเส้น

ปรัชญาของการคาดเดาแบบเชิงเส้น จะเกี่ยวข้องกับรูปแบบในการสังเคราะห์เสียงพื้นฐาน เช่นความเป็นเชิงเส้น ระบบที่แปรผันตามเวลาทั้งขณะมีเสียง และขณะไม่มีเสียง วิธี LPC นี้จะให้ความแม่นยำ ความเชื่อมั่นในการตัดพารามิเตอร์

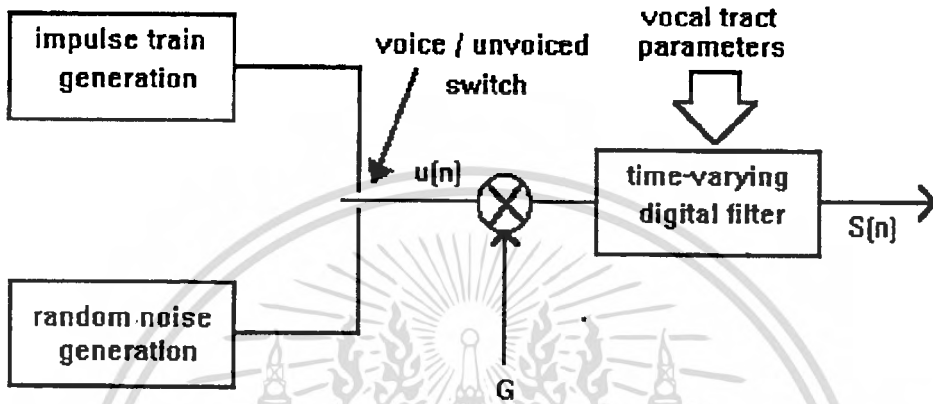
หลักการของ LPC พิจารณาการวิเคราะห์การคาดเดาเชิงเส้น ดังแสดงในรูป 3.18

จากรูป ผลของสเปคตรัมของการแพร่กระจาย (radiation) กลุ่มการออกเสียงจะถูกแทนด้วยตัวกรองที่แปรผันตามเวลา ซึ่งฟังก์ชันของระบบที่ภาวะคงที่จะอยู่ในรูปที่ 3.18

$$H(z) = \frac{S(z)}{U(z)} = \frac{G}{1 - \sum_{k=1}^p akz^{-k}} \quad (3.32)$$

ระบบนี้จะถูกกระตุ้นโดยขบวนอิมพัลส์ ของเสียงพูดหรือสัญญาณรบกวน ในกรณีที่ไม่มีเสียงพูด คำนับ ค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบนี้คือ การแยกแยะระหว่าง มีเสียงกับไม่มีเสียง ค่ายเวลาใช้

ของระดับเสียง อัตราขยายเสียง (G) และค่าสัมประสิทธิ์ (α_k) ของคิจิตอดัฟิเตอร์ ค่าพารามิเตอร์ จะเปลี่ยนแปลงซ้ำ ๆ ตามกาลเวลา



รูปที่ 3.18 บล็อกไดอะแกรมของการสุ่มสัญญาณเสียง

จากรูปที่ 3.18 สัญญาณสุ่มของเสียงพูด $S(n)$ จะสัมพันธ์กับ $U(n)$ โดยสมการดังนี้

$$S(n) = \sum_{k=1}^p \alpha_k s(n-k) + Gu(n) \tag{3.33}$$

สัมประสิทธิ์การคาดคะเน α_k จะกำหนดเมื่อเอาท์พุทเป็น

$$S(n) = \sum_{k=1}^p \alpha_k s(n-k) \tag{3.34}$$

เพื่อที่จะลดการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณของระบบที่อันดับ P ซึ่งเป็นโพลิโนเมียล

$$\bar{s}(n) = \sum_{k=1}^p \alpha_k Z^{-k} \tag{3.35}$$

$$e(n) = S(n) - \hat{S}(n) = s(n) - \sum_{k=1}^p a_k s(n-k) \quad (3.36)$$

จากสมการ 3.36 สามารถเห็นได้ว่า ลำดับการผิดพลาดของการทำนายจะเป็นเอาต์พุตของระบบ ซึ่งทรานสเฟอร์ฟังก์ชัน คือ

$$A(z) = 1 - \sum_{k=1}^p a_k z^{-k} \quad (3.37)$$

เปรียบเทียบสมการ (3.33) และ (3.36) ถ้าสัญญาณเสียงเปลี่ยนแปลงตามสมการ (3.33) และถ้า $\alpha_k = a_k$ แล้ว $e(n) = GU(n)$ ดังนั้น ตัวกรองความผิดพลาดการคาดเดา (Prediction error filter) และ $A(z)$ จะเป็นการกรองกลับ (inverse filter) ของระบบ $H(z)$ นั่นคือ

$$H(z) = \frac{G}{A(z)} \quad (3.38)$$

ปัญหาพื้นฐานพื้นฐานของการวิเคราะห์แบบนี้ คือ ในการกำหนดชุดของสัมประสิทธิ์การคาดเดา (α_k) โดยตรงจากสัญญาณเสียง โดยการประมาณที่ดีของคุณสมบัติของสัญญาณเสียงตามสมการ 3.38 เพราะธรรมชาติของการแปรผันตามเวลาของสัมประสิทธิ์การคาดเดา จะต้องประมาณค่าจากส่วนเล็ก ๆ ของเสียง หลักพื้นฐานก็คือการหาชุดสัมประสิทธิ์การคาดเดาจะลดการผิดพลาดการคาดเดากำลังสอง (mean-squared prediction error) ในส่วนสั้น ๆ ของเสียง ผลของพารามิเตอร์จะถือเป็นพารามิเตอร์ของฟังก์ชันระบบ $H(z)$ ในโมดูลของการคาดเดาเสียง

ถ้า $\alpha_k = a_k$ แล้ว $e(n) = GU(n)$ หมายความว่า $e(n)$ จะประกอบด้วยขบวนของอิมพัลส์ คือ $e(n)$ จะมีเวลาสั้น ๆ ดังนั้น การหา α_k จะลดความผิดพลาดการคาดเดา

กระตุ้นตามความจริง คือถ้าสัญญาณถูกสร้างมาจากสมการที่ 3.33 ด้วยสัมประสิทธิ์ไม่แปรตามเวลาและกระตุ้นทั้งสัญญาณอิมพัลส์ และสัญญาณรบกวนแล้ว มันจะแสดงให้เห็นว่า สัมประสิทธิ์การคาดเดาเป็นผลมาจากการลดการผิดพลาดการคาดเดากำลังสองทุก ๆ เวลา

เหตุผลที่ยุ่งยากสำหรับการใช้การผิดพลาดการคาดเดากำลังสองเป็นเกณฑ์สำหรับประมาณพารามิเตอร์ซึ่งจะเซ็ทของสมการเชิงเส้นให้สามารถวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์

การผิดพลาดการคาดเดากำลังสองจะหาค่าได้จาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$S(n) = \sum_m e_n^2(m) \quad (3.38)$$

$$= \sum_m (s_n(m) - \bar{s}_n(m)) \quad (3.39)$$

$$= \sum_m \left[s_n(m) - \sum_{k=1}^p \alpha_k s_n(m-k) \right]^2 \quad (3.40)$$

เมื่อ $S_n(m)$ เป็นส่วนของเสียงที่ถูกเลือกจากความใกล้เคียงของการแซมปลิง n เช่น

$$S_n(m) = S(M+n) \quad (3.41)$$

ในการรวม ในสมการ 3.39 ถึง สมการ 3.41 ไม่เจาะจงว่าจะต้องเป็นด้านซ้ายเสมอไป แต่เนื่องจากเราใช้วิธีวิเคราะห์ร่วมกับแบบซอร์ตไทม์ ซึ่งอาจทำให้ผลวกเกินจุดที่เรากำหนดไว้ อย่างไรก็ตามค่านี้ไม่ได้อยู่ในสมการเชิงเส้น เราสามารถที่จะละทิ้งไปได้ จากนั้นเราก็จะสามารถหาค่าของสัมประสิทธิ์การคาดคะเน α_k โดยการลดค่า E_n ในสมการที่ 3.41 โดยให้ $dE_n/d\alpha_i = 0$ โดยที่ $i = 1, 2, 3, \dots, p$ ตามสมการ

$$\sum_{k=1}^p s_n(m-i)s_n(m) = \sum_{k=1}^p \alpha_k \sum_m s_n(m-i)s_n(m-k) \quad (3.42)$$

เมื่อ α_k เป็นค่าของ α_k ที่ลดค่าของ E_n ถ้าเราหา

$$\Phi_{n(i,k)} = \sum_m s_n(m-i)s_n(m-k) \quad (3.43)$$

แล้วสมการ 3.43 สามารถเขียนเป็น

$$\sum_{k=1}^p \alpha_k \Phi_{n(i,k)} = \Phi_{n(i,i)} \quad ; i = 1, 2, \dots, p \quad (3.44)$$

ถ้าเรารู้ค่า P ก็สามารถจะวิเคราะห์หาค่า ของสัมประสิทธิ์การคาดเดา (α_k) และสมการ ผิดพลาดการคาดเดากำล้างสองของ $S_n(m)$ โดยใช้สมการ 3.41 ถึง 3.43 คือ การผิดพลาดการ คาดเดากำล้างสอง จะเป็น

$$E_n = \sum_m s_n^2(m) - \sum_{k=1}^P \alpha_k \sum_m s_n(m-k) \tag{3.45}$$

และใช้สมการที่ 3.45 เราสามารถหา E_n โดย

$$E_n = \Phi_n(0,0) - \sum_{k=1}^P \alpha_k \Phi_n(0,k) \tag{3.46}$$

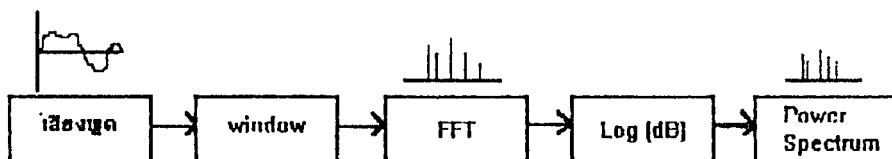
3.8 อัลกอริทึม

โครงการการสร้างระบบวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด โดยคอมพิวเตอร์นี้ อาศัยทฤษฎีการ วิเคราะห์สัญญาณเสียง คือวิธีซอร์ตไทม์และการวิเคราะห์สเปกตรัม ซึ่งก็สามารถแสดงเป็นบล็อก- ไดอะแกรม ได้ดังนี้



รูปที่ 3.19 บล็อกไดอะแกรมของการวิเคราะห์โดยวิธีซอร์ตไทม์ การวิเคราะห์สเปกตรัม

แต่ในกระบวนการวิเคราะห์จริงในโครงการนี้ ได้เพิ่มเติมขั้นตอนเข้าหลายขั้นตอน ดังรูป



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 3.20 บล็อกไดอะแกรมของการวิเคราะห์ที่ใช้งานจริง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อแบบสงวนเนื้อหา และต้องอ้างอิงเชิงวิชาการทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อได้ผลลัพธ์ในขั้นสุดท้ายก็จะจัดเก็บข้อมูลลงแฟ้ม เพื่อสามารถนำไปเปรียบเทียบต่อไป

3.4 หลักการออกแบบโปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด

จากการวิเคราะห์ทั้ง 5 แบบ ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นซึ่งแต่ละวิธีก็จะมีข้อดี ข้อเสียที่ต่างกัน จากการค้นคว้าศึกษาวิเคราะห์ จึงได้วิธีการวิเคราะห์เสียงแบบซอร์ตใหม่ การวิเคราะห์สเปกตรัม เนื่องจากสามารถแสดงให้เห็นคุณสมบัติต่างๆ ของสัญญาณเสียงได้มากเช่น สามารถบอกได้ว่า เสียงที่วิเคราะห์อยู่นั้นประกอบด้วยความถี่อะไรบ้าง แต่ละความถี่มีขนาดเท่าไร ความถี่ใดเป็น ความถี่หลัก และความถี่ใดเป็นความถี่ฮาร์โมนิก ซึ่งจะประโยชน์มากในการวิเคราะห์เปรียบเทียบสัญญาณเสียง

กระบวนการทำงานนั้นจะมีอยู่ด้วยกัน 2 กระบวนการใหญ่ ๆ คือ

กระบวนการในการเรียนรู้เสียง เป็นกระบวนการที่นำเสียงจากไมโครโฟนโดยการ แชนป์ลิง หรือจากแฟ้มข้อมูลไปวิเคราะห์ และเก็บเป็นแฟ้มต้นแบบสำหรับการเปรียบเทียบเสียง

กระบวนการในการรับเสียงเพื่อเปรียบเทียบ เป็นกระบวนการที่นำเอาเสียงมาจาก ไมโครโฟนนำไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าแล้วเปรียบเทียบ กับแฟ้มต้นแบบว่าเหมือนกับแฟ้มต้นแบบใด บ้าง

เสียงที่ได้รับจากไมโครโฟนจะถูกนำมาตัดสัญญาณขณะที่ไม่มีเสียงให้เหลือเฉพาะสัญญาณ เสียงเท่านั้นแล้วจึงเก็บในรูปของแฟ้มชนิด .WAV ซึ่งมีรูปแบบดัง ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 จาก นั้นเสียงจะถูกวิเคราะห์ โดยการแปลงฟาสท์ฟูริเยอร์โดยสามารถเรียกวินโดว์ แบบต่าง ๆ ในการ วิเคราะห์ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 แบบคือ

แบบที่ 1. แบบสี่เหลี่ยม (Rectangle)

แบบที่ 2. แบบฮาน (Hann)

แบบที่ 3. แบบแฮมมิง (Haming)

แบบที่ 4. แบบแบล็คแมน (Blackman)

ซึ่งมีคุณสมบัติดังตารางที่ 3.1

เมื่อทำการวิเคราะห์ FFT เรียบร้อยแล้ว จึงนำเอาผลลัพธ์ที่ได้มาทำการบันทึก โดยการ นอร์มอลไลซ์ (nomallize) ขนาดของผลลัพธ์ให้มีกำลังสูงสุด = 100 แล้วจึงนำเอาขนาดผลลัพธ์ 25 อันดับสูงสุดและความถี่ที่ 25 อันดับสูงสุดไปเก็บไว้ในแฟ้มชนิด .FFT ซึ่งมีรูปแบบดังที่ได้กล่าวมา แล้วในบทที่ 2 ซึ่งการเก็บจะเก็บตามลักษณะวินโดว์ในการวิเคราะห์ เช่น การทำการวิเคราะห์ด้วย

วินโดว์แบบเบสิกแมน ก็จะอยู่ในโคเร็กตอริย้อยของเบสิกแมน เป็นต้น เพื่อสะดวกในการที่จะนำข้อมูลนี้ไปเปรียบเทียบต่อไป

ตารางที่ 3.1 คุณสมบัติของวินโดว์ชนิดต่าง ๆ

ชนิดของวินโดว์	ความกว้างของ โหลปหลัก	Ripple Ratio	ความสูงของ โหลปข้าง (dB)	อัตราลดลง (dB)
สี่เหลี่ยม	2 Ws/N	21.80	-13	-21
ฮันน์	4 Ws/N	2.67	-31	-44
แฮมมิง	4 Ws/N	0.93	-41	-53
เบสิกแมน	6Ws/N	0.12	-57	-74

ขบวนการเปรียบเทียบ จะเลือก โดยชื่อแฟ้มที่ต้องการจะเปรียบเทียบ โดยเลือกชนิดของวินโดว์แบบต่าง ๆ ด้วยการเปรียบเทียบจะทำการเปิดแฟ้มในโคเร็กตอริย้อยนั้น แล้วทำการเปรียบเทียบ พร้อมทั้งแสดงเปอร์เซ็นต์ของความใกล้เคียง เพื่อเปรียบเทียบครบทุกแฟ้มแล้วจะทำการแสดงชื่อแฟ้มที่มีความใกล้เคียงมากที่สุด และเปอร์เซ็นต์ของความถูกต้องนั้นด้วย

จากที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดก็สามารถเขียนเป็น โฟลว์ชาร์ต ได้ดังรูป 3.21

3.4.1 รูปแบบโปรแกรม

โปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดนี้ เป็นโปรแกรมที่ทำงานบนวินโดว์ ซึ่งจะให้ความสามารถที่เกี่ยวกับการจัดหน่วยความจำรวมทั้งด้านกราฟฟิค การแสดงรูปคลื่นต่าง ๆ โดยโปรแกรมที่เขียนขึ้นจะทำงานโดยใช้เมนูแบบพูลดาวน์ (Pull down menu) โดยแบ่งเมนูได้ดังรูปที่ 3.22

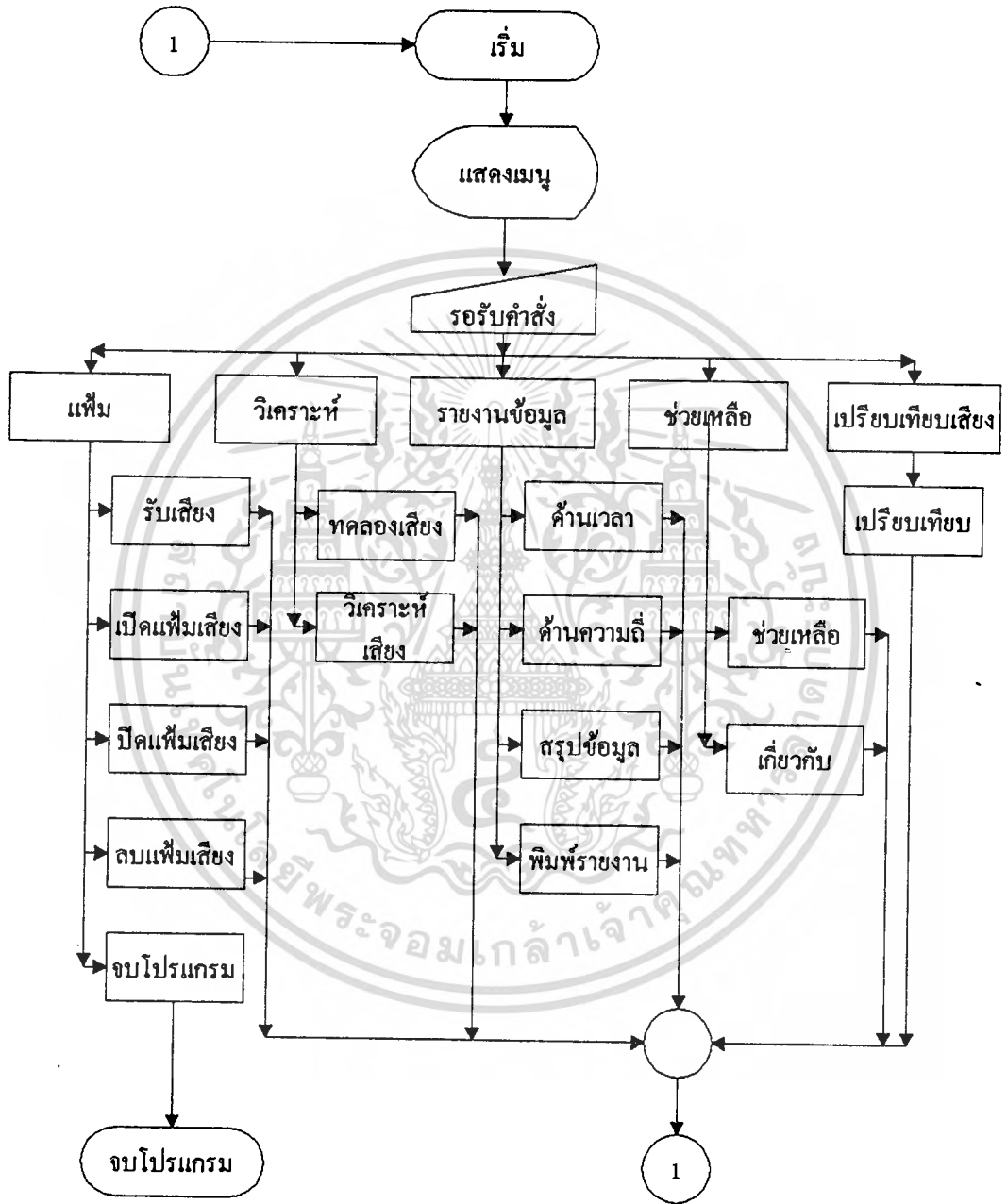
เมนูหลัก ประกอบด้วย 5 เมนุย่อย คือ

เมนูเกี่ยวกับแฟ้ม

เมนูการวิเคราะห์

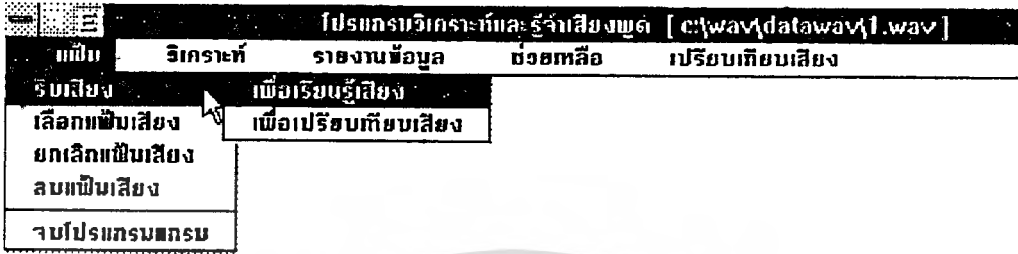
เมนูการรายงานข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ **เมนูช่วยเหลือ** การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม **เมนูการเปรียบเทียบ** ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 8.21 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานทั้งหมดของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 3.22 แสดงลักษณะของเมนู

เมนูเกี่ยวกับแฟ้ม ประกอบด้วย 5 เมนูย่อย คือ

- เมนูรับเสียง
- เมนูเลือกแฟ้มเสียง
- เมนูยกเลิกแฟ้มเสียง
- เมนูลบแฟ้มเสียง
- เมนูจบโปรแกรม

เมนูการวิเคราะห์ ประกอบด้วย 2 เมนูย่อย คือ

- เมนูทดสอบเสียง
- เมนูวิเคราะห์เสียง

เมนูรายงานข้อมูล ประกอบด้วย 4 เมนูย่อย คือ

- ด้านเวลา
- ด้านความถี่
- สรุปข้อมูล
- พิมพ์ข้อมูล

เมนูช่วยเหลือ ประกอบด้วย 2 เมนูย่อย คือ

- เมนูช่วยเหลือ

เมนูการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

เป็นเมนูที่ใช้ในการเปรียบเทียบความคล้ายของข้อมูล

การทำงานของแต่ละเมนูย่อย

เกี่ยวกับแฟ้มและการรับเสียง

เมนูการรับเสียง เป็นเมนูเพื่อที่จะเลือกรับเสียงจากไมโครโฟน ซึ่งประกอบด้วย

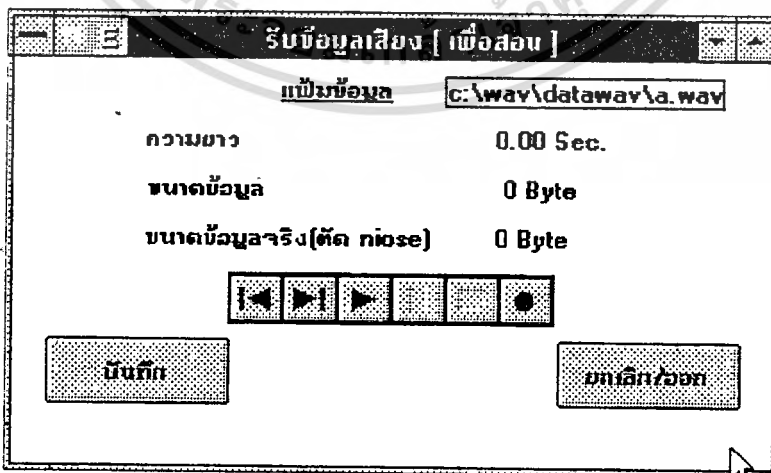
2 เมนูย่อย คือ

เมนูการรับเสียงเพื่อการเรียนรู้ เป็นเมนูรับเสียงและวิเคราะห์ไว้เป็นแบบ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ

เมนูการรับเสียงเพื่อเปรียบเทียบ เป็นเมนูรับเสียงมาแล้วทำการวิเคราะห์ เพื่อหาแฟ้มที่มีลักษณะคล้ายกับเสียงนี้มากที่สุด

การรับเสียงที่ต้องมีเมนูย่อย 2 เมนูนี้ ก็เพื่อตรวจสอบว่าเสียงที่รับเข้ามานั้นมีจุดประสงค์เพื่ออะไร เมื่อทำการวิเคราะห์แล้วจึงจะได้เก็บข้อมูลนั้นได้อย่างถูกต้อง

การรับเสียง จะกระทำการเปิดฟอร์มของ Vinput ซึ่งมีลักษณะ ดังรูป 3.23



รูปที่ 3.23 แสดงลักษณะของฟอร์มการรับเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดเมนูการรับเสียง จะมีกระบวนการทำงานตามโฟลว์ชาร์ต ดังรูป 3.24 การทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 3.24 แสดงโฟลว์ชาร์ตของเมนูการรับเสียง

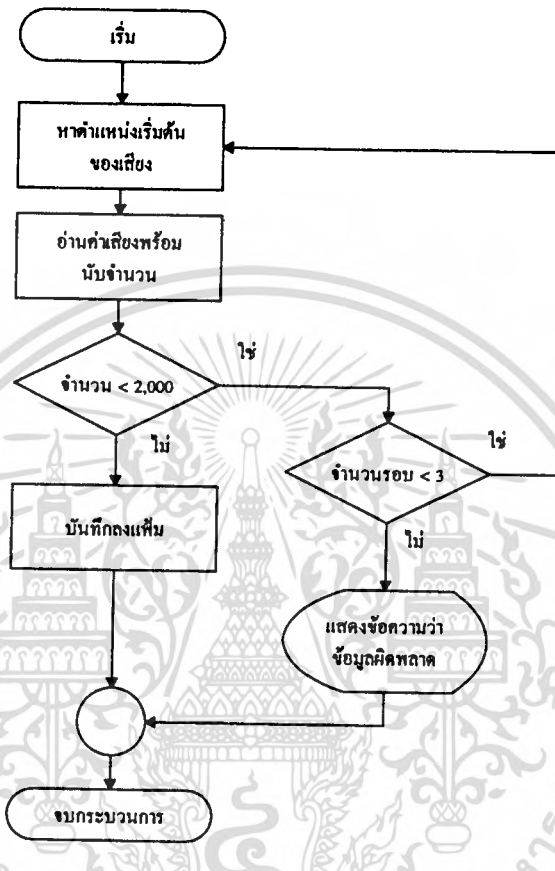
วิธีการรับเสียง

จะทำการรับเสียงที่ผ่านการแชนเปลิ่ง โดยการ์ด SOUND BLASTER แล้วนำมาเก็บไว้เป็นแฟ้มชนิด .WAV โดยใช้ MCI CONTROL จากนั้นก็ทำการตัดเสียง โดยเอาเฉพาะเสียงพูด โดยมีการทำงานตามโฟลว์ชาร์ต ดังรูป 3.25

เมนูเปิดแฟ้ม เป็นเมนูซึ่งใช้ในการค้นหาชื่อแฟ้ม *.WAV โดยทำการลดฟอร์มของการเปิดแฟ้ม ซึ่งมีรายละเอียด ดังรูป 3.27

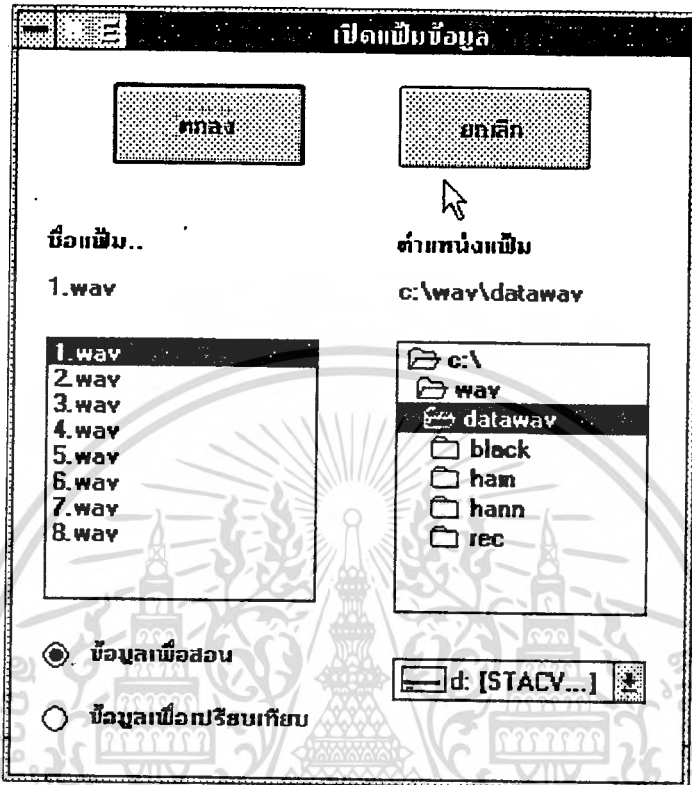
การทำงานของเมื่อย่อยนี้ จะทำการเปิดแฟ้ม *.WAV ที่ผู้ใช้ป้อนชื่อแฟ้ม นำไปแสดงที่ด้านบนของเมนูหลัก แล้วทำการอินาเบิ้ล เมนูการวิเคราะห์ และเมนูการแสดงผล ดังรูป 3.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



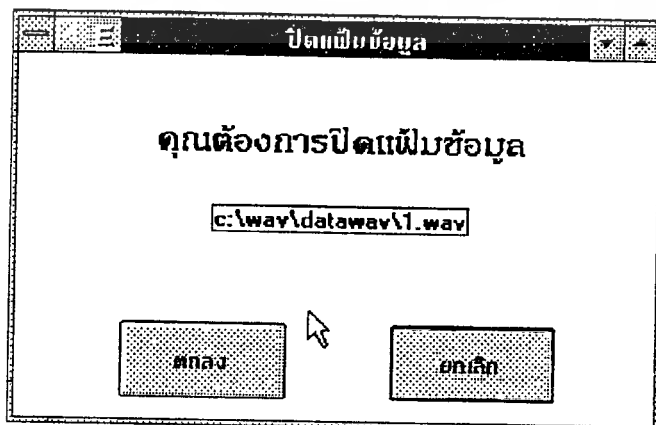
รูปที่ 3.25 แสดงโฟลว์ชาร์ตของวิธีการรับเสีย

โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด [c:\wav\datawav\1.wav]	
บทพิมพ์	วิเคราะห์
ตัวแปรเวลา	ช่วงเวลาที่
คำนวณความถี่	เปรียบเทียบเสียง
สรุปข้อมูล	
พิมพ์รายงาน	



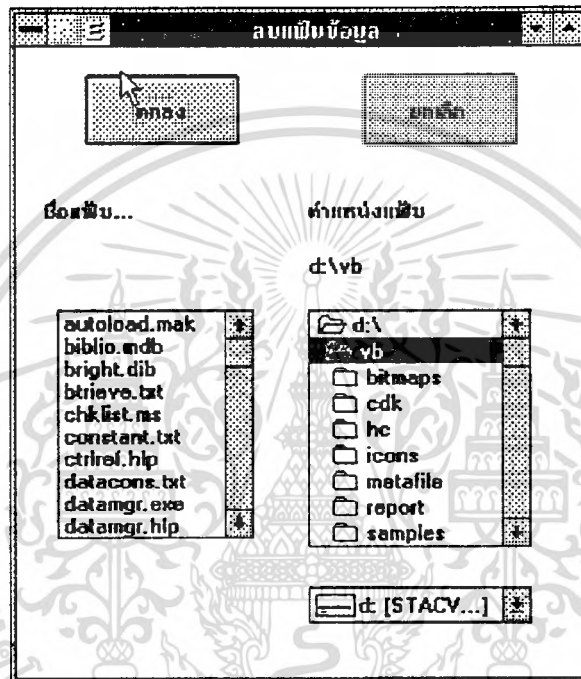
รูปที่ 3.27 แสดงฟอร์มการเปิดเพิ่ม

เมื่อยกเลิกเพิ่ม เป็นเมนูซึ่งทำการยกเลิกเพิ่ม *.WAV ที่กำลังเปิดอยู่ โดยการลบชื่อเพิ่มที่ปรากฏอยู่บนเมนูหลักและทำการคิสเอเบิ้ล เมนูการวิเคราะห์ และเมนูการแสดงผล ดังรูป 3.28



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้รูปที่ 3.28 แสดงการยกเลิกเพิ่ม

เมนูการลบแฟ้ม เป็นเมนูทำให้การลบแฟ้มที่ไม่ต้องการจะใช้งานทิ้งไป โดยเมื่อทำการเลือกเมนูนี้แล้วโปรแกรมจะทำการแสดงรายชื่อแฟ้มให้ผู้ใช้เลือกเพื่อที่จะลบแฟ้มข้อมูลนั้น โดยผู้ใช้งานสามารถที่จะกำหนดช่องทาง (Path) ได้ ดังรูป 3.29



รูปที่ 3.29 แสดงการลบแฟ้ม

เมนูออกจากโปรแกรม เป็นเมนูในการเลิกทำงานทุก ๆ อย่างของโปรแกรม และคืนการควบคุมกลับให้แก่วินโดว์

เมนูการวิเคราะห์ เป็นเมนูที่ใช้สำหรับวิเคราะห์สัญญาณ ซึ่งมาจากการเปิดแฟ้ม เมนูนี้จะประกอบด้วย 2 เมนูย่อยคือ

เมนูทดลองเสียง เป็นเมนูที่ทำการนำเอาเสียงของแฟ้มที่เปิดอยู่ขึ้นมาทดลองฟังเสียงดูว่ามี ความชัดเจนและความถูกต้อง โดยสัญญาณที่อ่านนั้นจะถูกแปลงเป็นสัญญาณเสียง โดยผ่านทาง การ์ดชวาร์บลาสเตอร์ออกสู่ลำโพง ผู้ฟังสามารถที่จะให้โปรแกรมทำการเล่นเสียงซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งได้ซึ่ง โปรแกรมจะมีปุ่มการเล่นกลับ ซึ่งถูกควบคุมโดยการทำงานของ MCI Control ดังรูป

ไม่ว่ากรณีใดก็ตามอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดลองเสียง	
ชื่อแฟ้ม :	c:\wav\datawav\1.wav
ความยาวเสียง :	0.45 Sec.
ขนาดของแฟ้ม :	4961 Byte

รูปที่ 3.30 แสดงการทดลองฟังเสียง

เมนูวิเคราะห์เสียง เป็นเมนูที่เป็นหัวใจสำคัญเมนูหนึ่งของโปรแกรม โดยจะทำการเปลี่ยนสัญญาณเสียงซึ่งเป็นสัญญาณการแซมปลิงที่อยู่ในโดเมนเวลา ให้ไปอยู่ในโดเมนความถี่ โดยอาศัยหลักการของ ฟาสท์ ฟูริเยอร์ ทรานสฟอร์ม การทำงานจะทำการโหลดฟอร์มการวิเคราะห์พร้อมทั้งแสดงลักษณะรูปคลื่นของเสียงดังรูป 3.31

การทำงานจะมีการให้เลือกรูปแบบของวินโดว์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 แบบคือ แบบ Rectangle โดยจะทำการคูณสัญญาณด้วยค่าองค์ประกอบ $W_R(nT)$

$$W_R(nT) = \begin{cases} 1 & \text{สำหรับ } n < (N-1)/2 \\ 0 & \text{สำหรับ } n \text{ ค่าอื่น ๆ} \end{cases}$$

แบบ Hann ก็จะมีการคูณสัญญาณด้วยค่าองค์ประกอบ $W_H(n)$ ซึ่งมีค่า

$$W_H(n) = \begin{cases} 0.5 + 0.5 \cos(2n\pi/N) & \text{สำหรับ } n < (n-1)/2 \\ 0 & \text{สำหรับ } n \text{ ค่าอื่น ๆ} \end{cases}$$

แบบ hamming

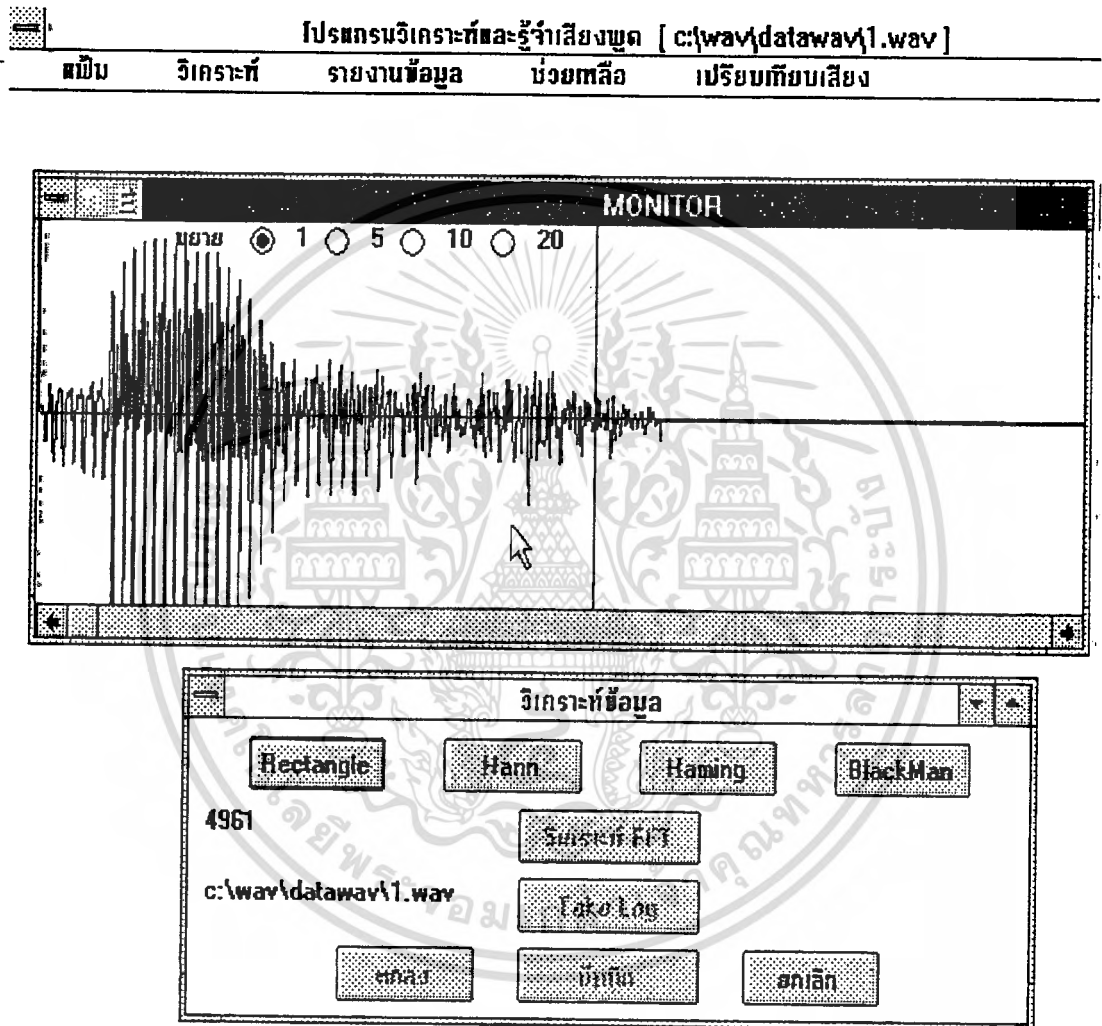
$$W_{Hm}(n) = \begin{cases} 0.54 + 0.46 \cos(2n\pi/N) & \text{สำหรับ } n < (n-1)/2 \\ 0 & \text{สำหรับ } n \text{ ค่าอื่น ๆ} \end{cases}$$

แบบ Blackman

$$W_B(n) = \begin{cases} 0.42 + 0.5 \cos(2n\pi/N) + 0.08 \cos(4n\pi/N) & \text{สำหรับ } n < (n-1)/2 \\ 0 & \text{สำหรับ } n \text{ ค่าอื่น ๆ} \end{cases}$$

จากนั้น ก็จะเข้าสู่กระบวนการ FFT ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะเปลี่ยนสัญญาณที่อยู่ในโดเมนเวลา ให้อยู่ในโดเมนความถี่ ซึ่งได้จัดทำ โปรแกรมวิเคราะห์ FFT ให้เป็นฟังก์ชันเพื่อสะดวกในการคำนวณค่า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการ เรียกใช้งาน การแปลง FFT ที่ใช้นี้จะเป็นการคำนวณที่อันดับ (order) 11 (2048 จุด) ที่ความถี่การแซมปลิง 11.025 kHz.



รูปที่ 3.31 เมื่อทำการวิเคราะห์

การทำงานของโปรแกรมคำนวณ FFT จะใช้วิธีการคำนวณแบบหน่วยผีเสื้อ (Butterfly) ซึ่งจะช่วยลดทอนทางเวลาลงได้ เพื่อให้การคำนวณมีความเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีโฟลว์ชาร์ตดังรูป 3.32

การผัดกลับบิต (bit reverse) จะเป็นการสลับตำแหน่งค่าของสัญญาณที่อยู่ในโดเมนเวลา เพื่อให้สามารถนำเข้าสู่การคำนวณแบบหน่วยผีเสื้อได้ง่าย โดยการเปลี่ยนหลักของเลข
เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญได้เห็นใบโฆษณาขอขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไบนารี เช่น

$n = 001$ จะถูกกลับบิตเป็น $n = 100$

หรือ $n = 110$ จะถูกกลับบิตเป็น $n = 011$

เมื่อกลับบิตเรียบร้อยแล้วต่อไปนี้จะนำข้อมูลเข้าสู่วงรอบ (Loop) การคำนวณของหน่วย ฝึ่เลื่อ ตามจำนวนอันดับที่กำหนดไว้ (อันดับ 11) ซึ่งผลลัพธ์จะประกอบด้วยส่วนของจำนวนจริง (real) และจำนวนจินตภาพ (Imaginary) ขึ้นต่อมาคือการหาขนาดจากสูตร

$$|A| = \sqrt{(\text{real})^2 + (\text{imaginary})^2}$$

จากโปรแกรมเราได้ออกแบบให้คำนวณ FFT จำนวน 2048 จุด และใช้ความถี่ในการ แซ่มป์ลิ่ง 11.25 KHz.ซึ่งมีคาบเวลาจำนวนการแซมปลิ่ง = $1/f = 90.7 \mu\text{sec}$. สามารถหาความ ละเอียด (Resolution) ได้โดย

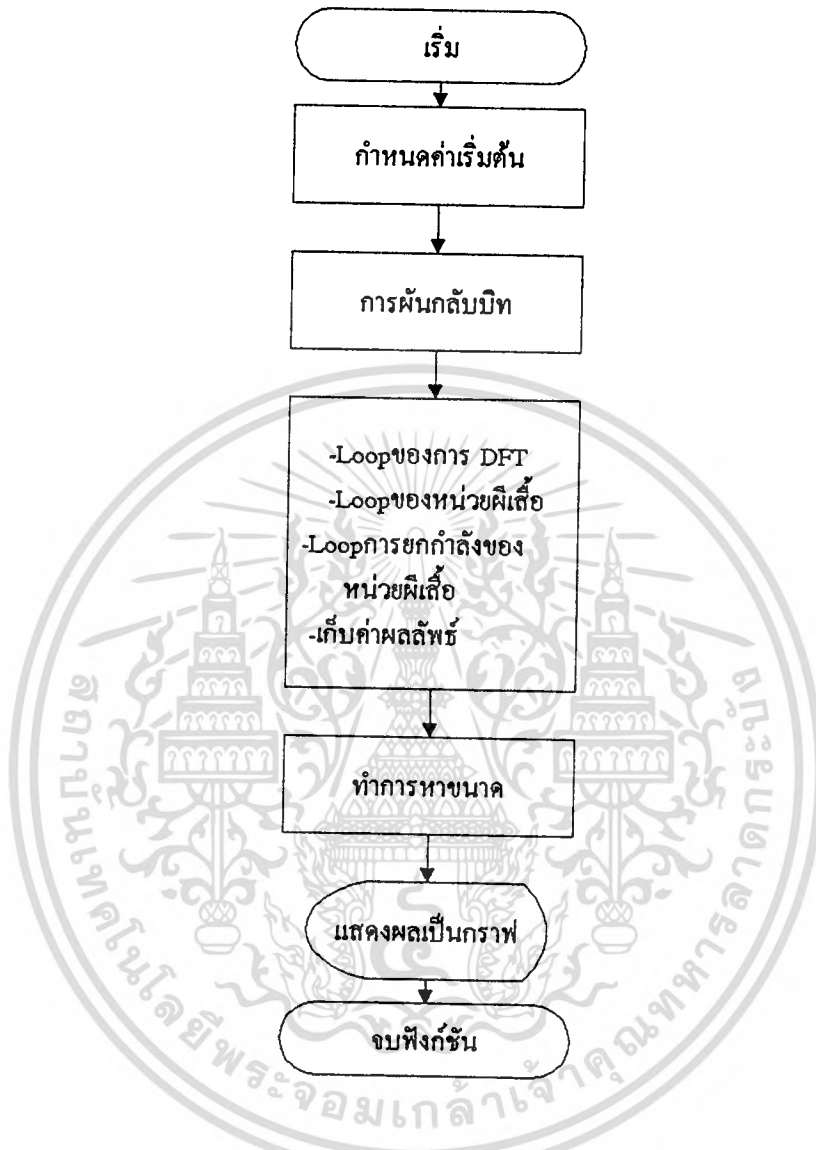
$$\begin{aligned} \text{Resolution} &= F_s / n \\ &= 11025 / 2048 \\ &= 5.383 \text{ Hz/Sampling} \end{aligned}$$

หรือ

$$\begin{aligned} \text{Resolution} &= 1 / (T_s \times n) \\ &= 1 / (90.7 \times 10^{-6} \times 2048) \\ &= 5.3833 \text{ Hz/Sampling} \end{aligned}$$

เนื่องจากสัญญาณสเปกตรัมที่ได้นี้มีขนาดสูงมาก เราสามารถจะเปลี่ยนขนาดให้อยู่ในรูป ของ decibels (dB) โดย

$$A \text{ (dB)} = 20 \log |A|$$



รูปที่ 3.32 โพลีชาร์ตขั้นตอนการคำนวณ FFT

การบันทึกแอมพลิจูด FFT เมื่อทำการวิเคราะห์ FFT ทุกขั้นตอนแล้วขั้นตอนต่อไปคือการบันทึก การบันทึกนี้จะทำการบันทึกข้อมูลไว้ในโคเรกตอริย้อยตามลักษณะของการเลือกจากชนิดของวินโดว์และจุดประสงค์ของการวิเคราะห์

ขั้นตอนการบันทึก เนื่องจากสัญญาณเสียงจะมีความถี่อยู่ประมาณ 250Hz ถึง 3000 Hz เนื่องจากเราสามารถหา Resolution ได้คือ 5.3 Hz/Sampling ซึ่งเพื่อให้ครอบคลุมความถี่ 3000 Hz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ฉะนั้นจำนวนข้อมูลคือประมาณ
 ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม ผู้ใช้ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned} n &= 3000\text{Hz} / 5.3 \\ &= 566 \end{aligned}$$

หรือประมาณ 600 ชุดข้อมูล

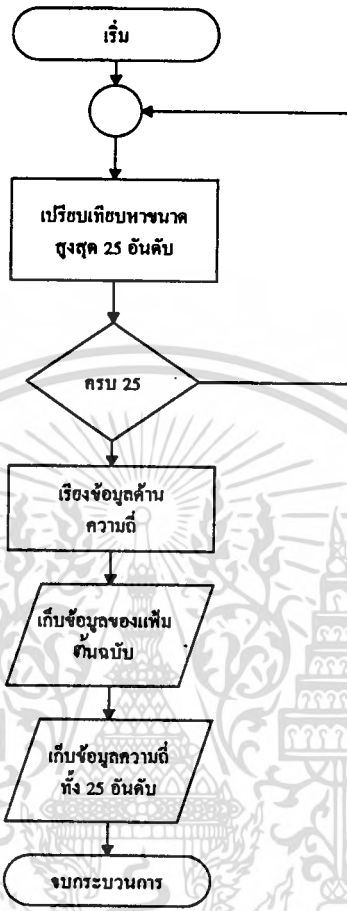
เนื่องจากข้อมูล 600 ชุดข้อมูล จะทำให้การเปรียบเทียบเกิดความล่าช้า จึงได้ทำการเปรียบเทียบข้อมูลโดยนำเอา 25 อันดับสูงสุด โดยนำทั้งขนาดและอันดับ (ความถี่) 25 ชุดข้อมูลสูงสุดนี้ เก็บลงสู่แฟ้ม ซึ่งจะทำการเปรียบเทียบเสียงเกิดความรวดเร็วมากขึ้นกว่าเดิม และยังช่วยลดขนาดข้อมูลของแฟ้ม *FFT อีกด้วย การทำงานสามารถเขียนเป็นโฟลว์ชาร์ตได้ดังรูป 3.33

หรือ

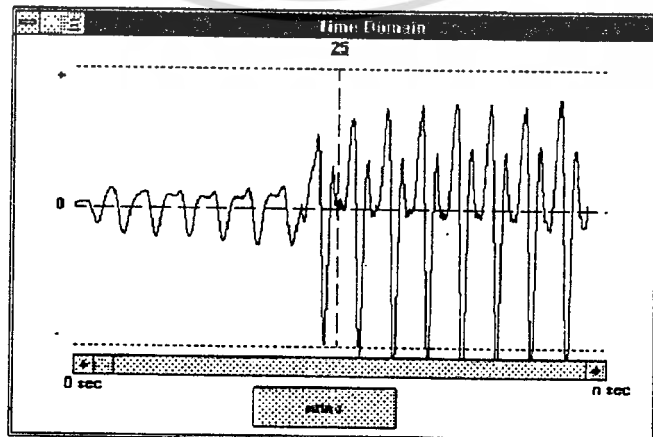
$$\begin{aligned} \text{Resolution} &= 1 / (T_s \times n) \\ &= 1 / (0.0000907 \times 2048) \\ &= 5.3833 \text{ Hz/Sampling} \end{aligned}$$

เมนูรายงานข้อมูล เป็นเมนูที่ใช้แสดงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแฟ้มที่เปิดไว้ ซึ่งแบ่งเป็นเมนูย่อย 4 เมนูย่อย คือ

เมนูย่อยด้านเวลา เป็นการนำข้อมูลจาก WAV File มาพล็อตกราฟ แสดงบนหน้าจอ ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านโคเมนเวลา ซึ่งสามารถใช้ scroll bar ในการเลื่อนข้อมูลตั้งแต่ต้นข้อมูลจนจบข้อมูลดังรูป 3.34



รูปที่ 3.33 แสดงหลักการเก็บข้อมูล

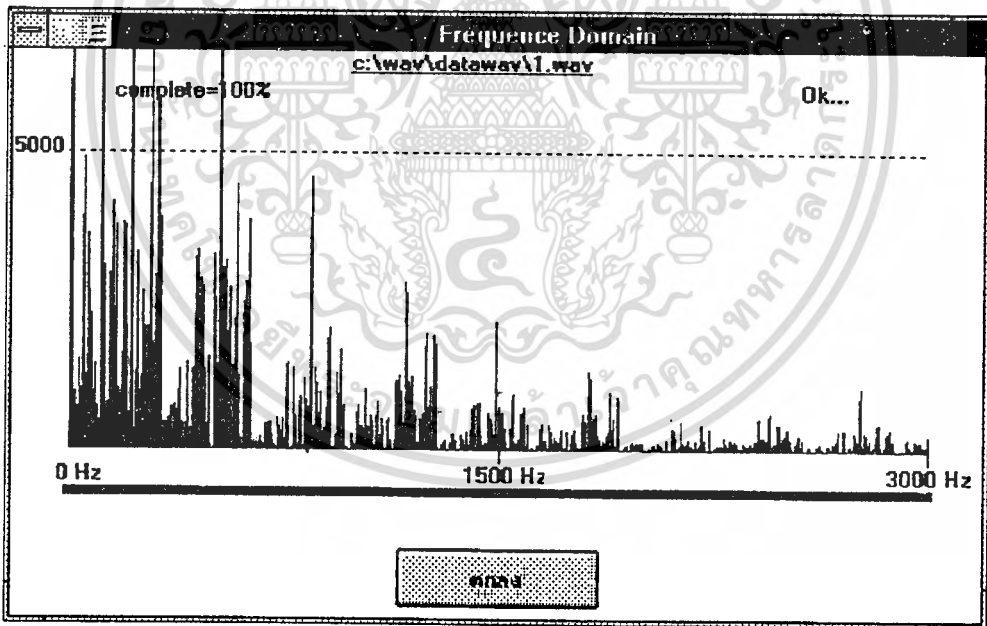


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 3.34 ที่แสดงข้อมูลด้านเวลา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

: เมื่อด้านความถี่ จะเป็นการนำเอาข้อมูลจากแฟ้ม .WAV ที่ถูกเปิดมาทำการวิเคราะห์และแสดงสเปกตรัมโดยแสดงที่ความถี่ 0Hz จนถึง 3000Hz (ประมาณ 600 ชุดข้อมูล) ซึ่งการวิเคราะห์จะใช้ฟังก์ชัน FFT ที่เก็บเป็นฟังก์ชันเพื่อจะสะดวกในการเรียกใช้งาน ดังรูป 3.35

เมนูสรุปข้อมูล เป็นการนำเอาหัวแฟ้ม (Header) ของแฟ้ม .WAV ที่เปิดอยู่มาแสดง ซึ่งลักษณะการเก็บของหัวแฟ้มของแฟ้ม .WAV แสดงดังรูป 3.36

การอ่านค่าโดยการนำเอาค่าที่อยู่ด้านบนสุดของแฟ้ม .WAV จำนวน 44 ไบต์ และนำค่าต่าง ๆ เหล่านี้มาแปลงเป็นตัวเลขฐาน 10 โดยวิธีการแปลงเลขฐาน โดยการคูณค่าประจำหลัก ผลที่ได้จากโปรแกรม ก็จะนำออกสู่จอภาพโดยการไหลคฟอร์ม INFOFORM ซึ่งมีรายละเอียดดังรูป 3.37



รูปที่ 3.35 แสดงสัญญาณเสียงในรูปโดเมนความถี่

R	I	F	\$				
W	A	V	E	f	m	t	
จำนวนข้อมูลในแฟ้ม				รูปแบบ		แชนแนล	
จำนวนการแซมปลิงต่อวินาที				จำนวนไบนารีต่อวินาที			
ไบนารีต่อแซมปลิง		บิตต่อแซมปลิง		D	A	T	A
data	data	data	data	data	data	data	data

R	I	F	F	\$	0	0	0
W	A	V	E	f	m	t	20
10	00	00	00	01	00	01	00
11	2B	00	00	11	2B	00	00
01	00	80	00	d	a	t	a
7f	7f	7f	7f	7f	7f	7f	7f

รูปที่ 3.36 แสดงลักษณะหัวแฟ้มของ WAVE FILE

สรุปรายละเอียด

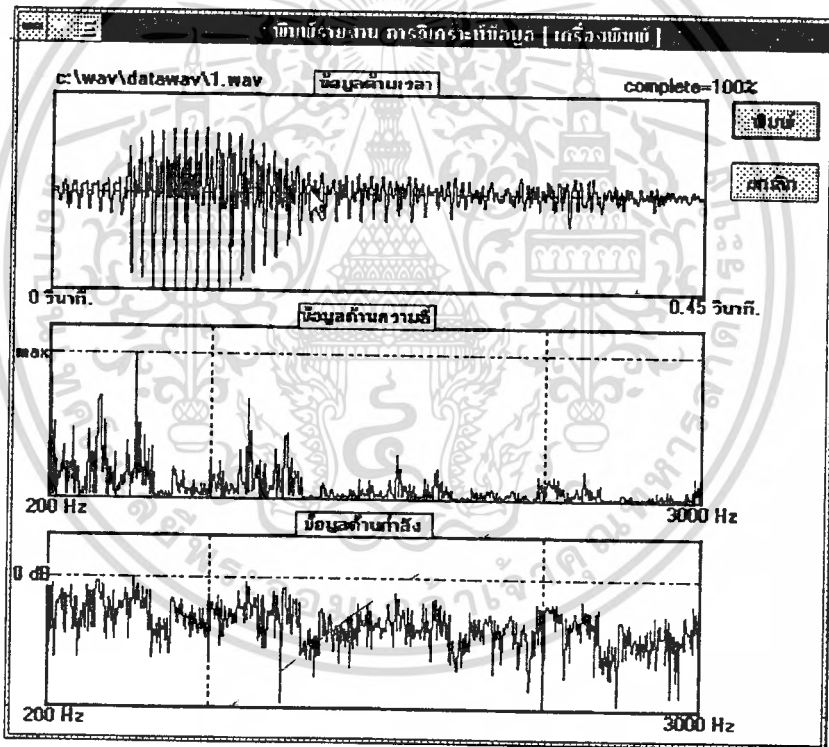
c:\wav\datawav\1.wav

จำนวนข้อมูล	<input type="text" value="4961"/>	บิต
จำนวนแชนแนล	<input type="text" value="1"/>	แชนแนล
อัตราการแซมปลิง	<input type="text" value="11025"/>	เฮิรตซ์
จำนวนบิตต่อวินาที	<input type="text" value="11025"/>	บิต/วินาที
จำนวนบิตต่อแซมปลิง	<input type="text" value="1"/>	บิต/แซมปลิง
จำนวนบิตต่อ แซมปลิง	<input type="text" value="8"/>	บิต/แซมปลิง

รูปที่ 3.37 การรายงานผลข้อมูลของ WAVE FILE

เมนูพิมพ์รายงาน เป็นเมนูที่นำแฟ้มผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ FFT แสดงออกสู่เครื่องพิมพ์ (printer) ซึ่งข้อมูลที่นำออกสู่เครื่องพิมพ์ประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ
 รูปคลื่นในโดเมนเวลา
 สเปกตรัมของคลื่นในโดเมนความถี่
 สเปกตรัมที่อยู่ในรูปของ dB (decible)

ดังแสดงในรูป 3.38



รูปที่ 3.38 การแสดงผลออกทาง printer

เมนูช่วยเหลือ เป็นเมนูที่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการทำงาน รวมทั้งอธิบายขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ รวมทั้งหน้าที่ของแต่ละเมนูด้วย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 เมนูย่อยคือ

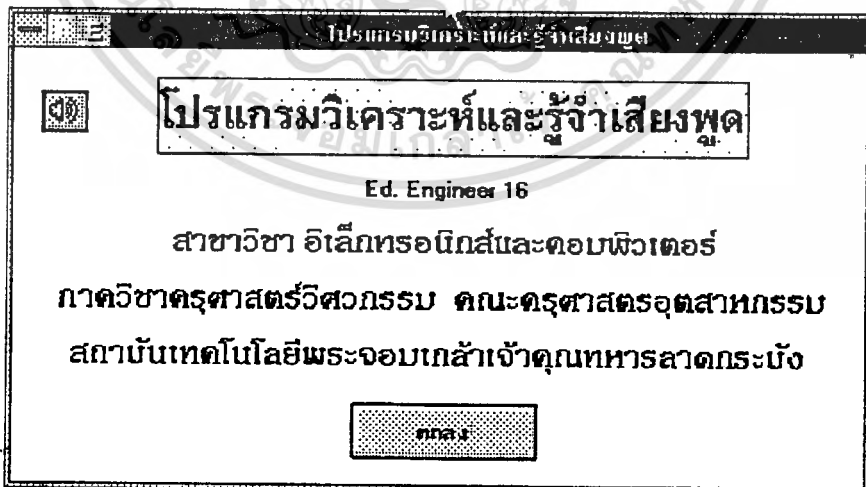
เมนูช่วยเหลือ เป็นเมนูที่ใช้อธิบายการใช้งานโปรแกรมแต่ละส่วนอย่างคร่าว ๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมนูเกี่ยวกับ จะแสดงชื่อของโปรแกรม ชื่อภาควิชา ชื่อสาขา ชื่อคณะ และชื่อสถาบัน โดยทำการโหลดฟอร์มเกี่ยวกับ (About) มาแสดงบนหน้าจอ ดังรูป 3.39

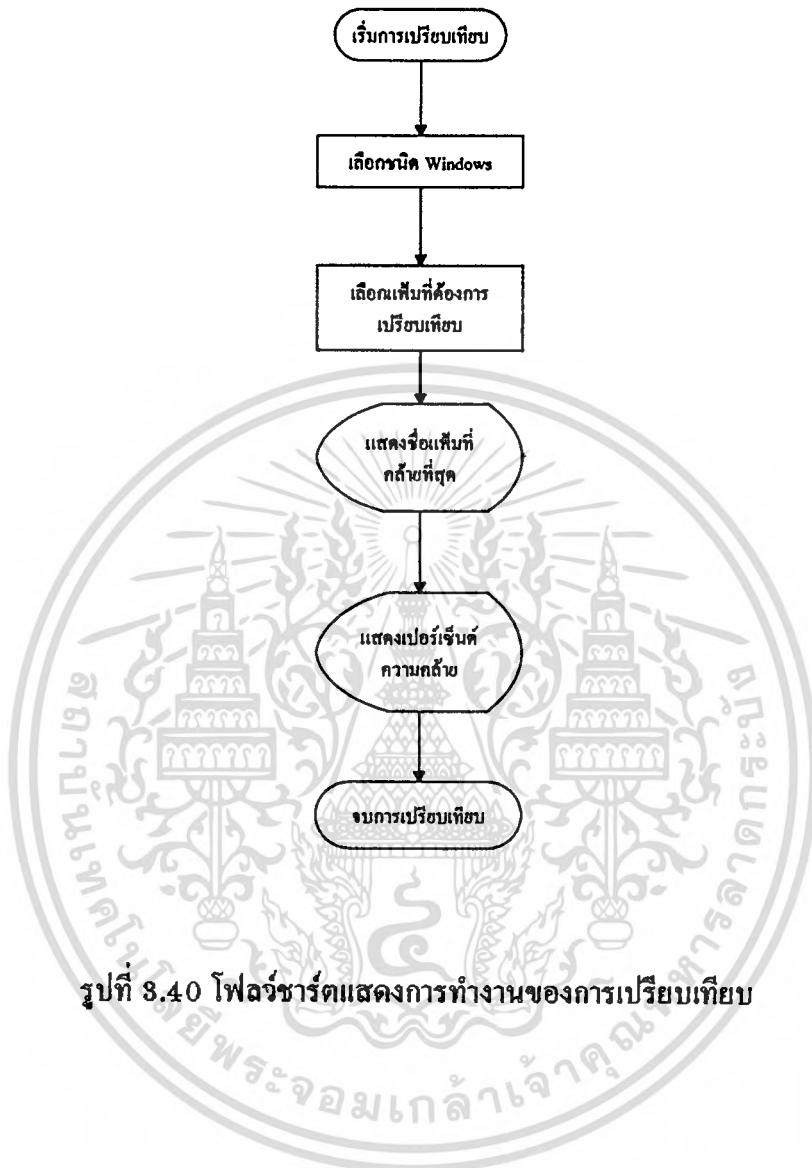
เมนูเปรียบเทียบเสียง เมนูนี้จัดเป็นเมนูที่สำคัญเมนูหนึ่งของโปรแกรม เพราะจะแสดงถึงการเปรียบเทียบความคล้ายระหว่างเสียงที่จะเปรียบเทียบกับเสียงที่เก็บไว้เป็นแบบ

วิธีการเปรียบเทียบนั้นจะทำการเปิดแฟ้มที่เป็นข้อมูลที่จะเปรียบเทียบ โดยนำข้อมูลทั้ง 50 ชุด (25 ชุดของขนาด และ 25 ชุดความถี่ จากแฟ้ม .FFT) ไปเก็บไว้ในอะเรย์ (Array) ต่อจากนั้นทำการเปิดแฟ้มต้นแบบทุกแฟ้มที่ทำการวิเคราะห์ด้วยวินโดว์ชนิดเดียวกัน โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนสำหรับขนาด (Amplitude Error) ไว้เท่ากับ ± 3 dB และความคลาดเคลื่อนสำหรับความถี่ไว้เท่ากับ ± 5 Hz เมื่อทำการเปรียบเทียบแฟ้มต้นแบบของเสียง ครบทุกแฟ้มแล้วจึงทำการค้นหาแฟ้มที่มีความใกล้เคียงมากที่สุด และเปอร์เซ็นต์ความใกล้เคียงนั้น ซึ่งเปอร์เซ็นต์ความใกล้เคียงจะช่วยในการพิจารณาว่า เสียงที่มีความใกล้เคียงมากที่สุดนั้นเป็นเสียงเดียวกับเสียงที่กำลังเปรียบเทียบหรือไม่

ลักษณะการทำงานสามารถเขียนเป็นโฟลว์ชาร์ตได้ดังรูป 3.40



รูปที่ 3.39 แสดงลักษณะทั่วไปของโปรแกรม



รูปที่ 8.40 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของการทำงานของการเปรียบเทียบ

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 การทดลอง

โปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียง เป็นโปรแกรมที่พัฒนาเพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถรับรู้และแยกแยะเสียงพูดของคนที่พูดผ่านระบบเสียงของคอมพิวเตอร์เข้าไปในการใช้งาน โปรแกรมเราจะแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

สอนให้คอมพิวเตอร์รู้จักเสียงต้นแบบ

ให้รับเสียงแล้วนำไปวิเคราะห์และเปรียบเทียบหาความคล้ายคลึงกับเสียงต้นแบบ

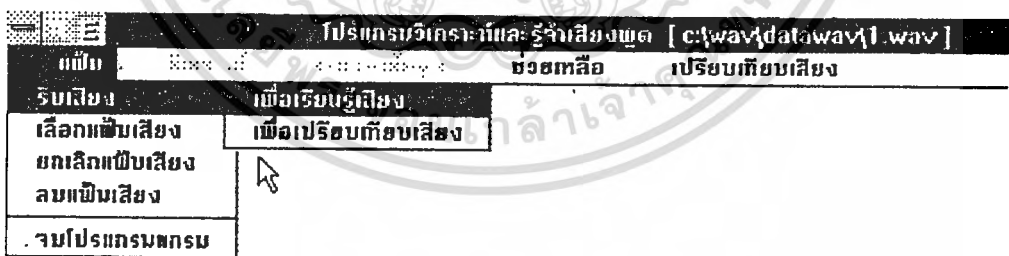
การสอนให้เครื่องคอมพิวเตอร์รู้จักเสียงต้นแบบ มีขั้นตอนดังนี้

ติดตั้งโปรแกรมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เรียบร้อย

เริ่มจากเรียกโปรแกรม VR

เลือกคำสั่งรับเสียงจากเมนูเพิ่ม

เลือกคำสั่งย่อย เพื่อเรียนรู้เสียง

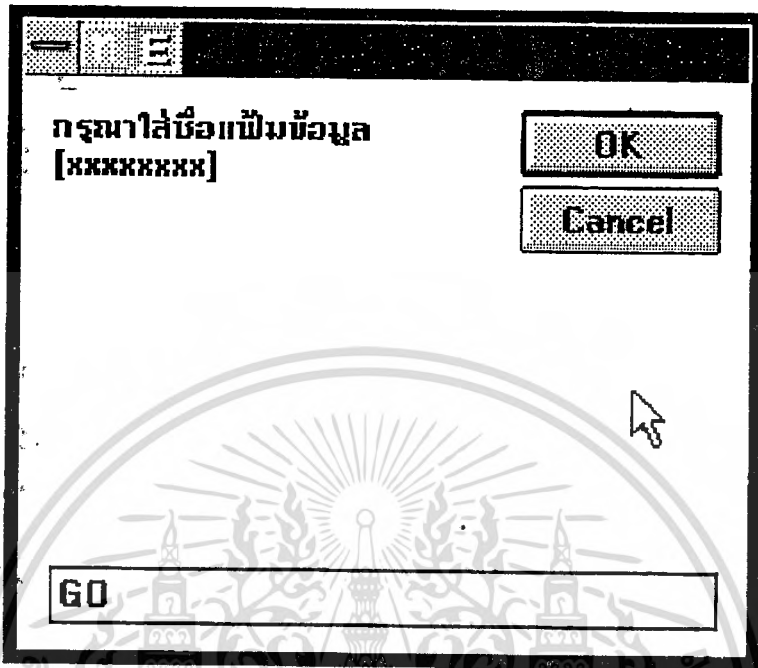


รูปที่ 4.1 แสดงการเลือกเมนูรับเสียง

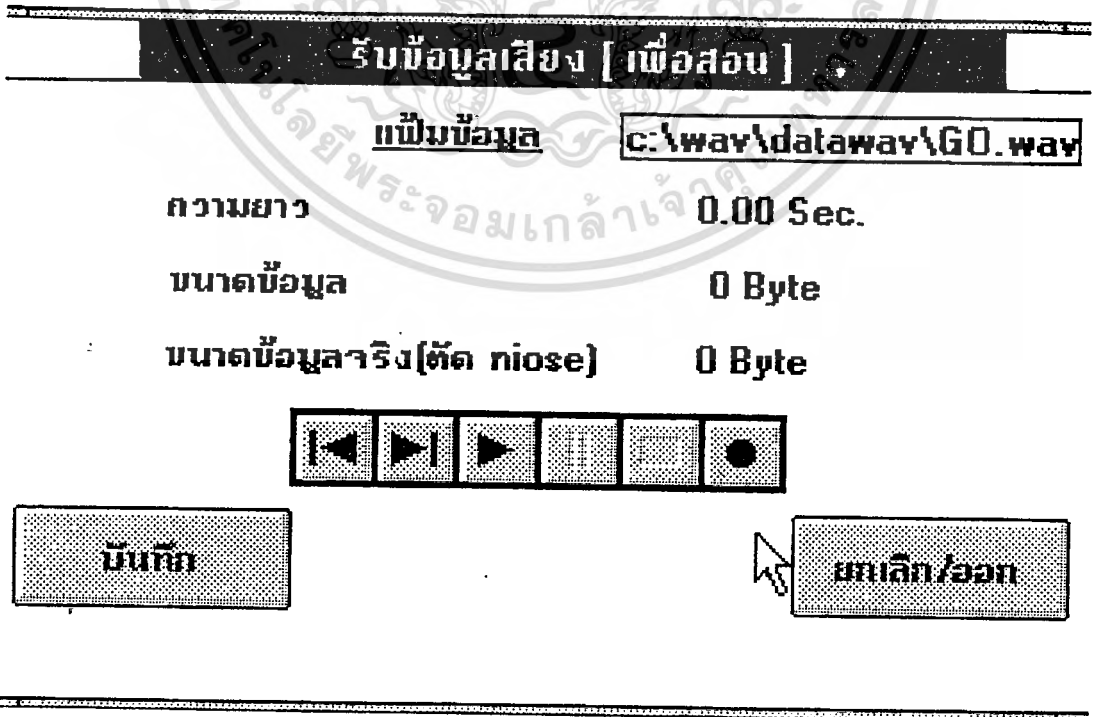
เครื่องจะให้ป้อนชื่อของเสียงเป็นตัวอักษรไม่เกิน 8 ตัวอักษร

เครื่องจะแสดงชื่อของเสียงและมีหน้าต่างการทำงานดังรูป 4.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รูปที่ 4.2 แสดงจอภาพที่ให้ป้อนชื่อไฟล์



ให้กดปุ่มอัดแล้วให้พูดเสียงที่จะสอนทันที (อย่าปล่อยไว้นาน)

เมื่อพูดจบให้กดปุ่มหยุด (Stop Button)

เครื่องจะแสดงขนาดของข้อมูลเสียงรวมทั้งเวลาที่ใช้อัดเสียง

ให้กดปุ่ม วิเคราะห์ เครื่องจะทำการตัดสัญญาณรบกวนออกให้เหลือแต่เสียงคำจริง ๆ

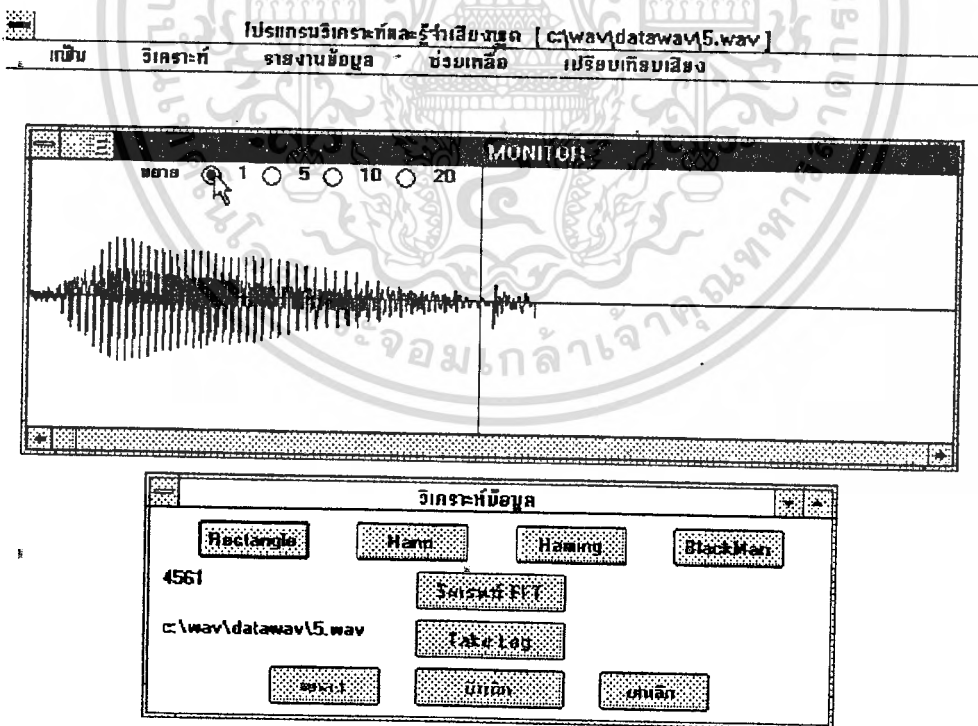
ข้อควรระวังในการบันทึกเสียงซึ่งจะทำให้ข้อมูลผิดพลาด คือ

เสียงลมหายใจ

เสียงรบกวนจากสิ่งแวดล้อม

ถ้าเสียงที่ผ่านการวิเคราะห์ได้ต่ำกว่า 2 kB เครื่องจะไม่ยอมรับ (ค่าพูดปกติประมาณ 4kB - 8 kB ต่อคำ) เครื่องจะถือว่าเป็นสัญญาณรบกวน และจะตัดทิ้งจึงจะวิเคราะห์ต่อ ถ้ามีสัญญาณรบกวนเกิน 3 ครั้ง เครื่องจะยกเลิกการสอนคำ

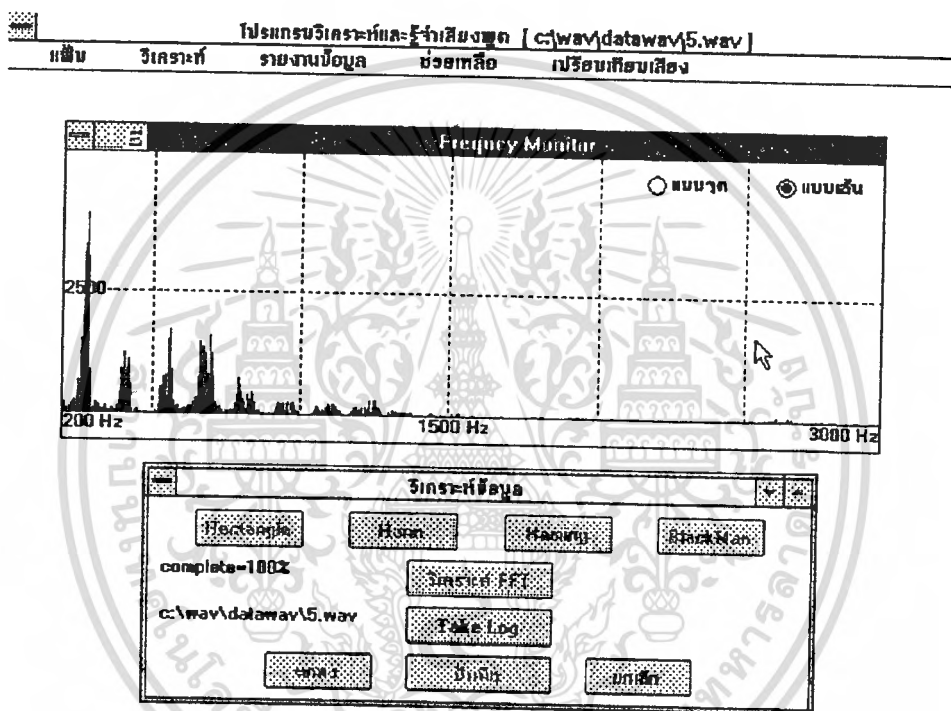
กดปุ่ม ตกลง เครื่องจะแสดงหน้าต่างดังรูป 4.4



รูปที่ 4.4 แสดงหน้าต่างการวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ในหน้าต่างมอนิเตอร์ จะแสดงรูปของสัญญาณเสียง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในหน้าต่างวิเคราะห์จะรอให้เลือกลักษณะหน้าต่าง (Window) มี 4 แบบคือ Rec, Hann, Ham, Blackman ให้เลือกกดอย่างใดอย่างหนึ่ง
 ให้กดปุ่ม FFT เครื่องจะคำนวณหาสเปกตรัมของสัญญาณ ให้รอสักครู่ และเครื่องจะแสดงสเปกตรัมออกมาที่หน้าต่างมอนิเตอร์ดังรูป 4.5



รูปที่ 4.5 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณเสียงที่ถูกวิเคราะห์ด้วย FFT

กดปุ่ม log เครื่องจะคำนวณหาค่าลงในหน่วยของ dB และแสดงให้เห็นดังรูป 4.6

กดปุ่ม บันทึก

กดปุ่มตกลงเมื่อกลับไปเมนูหลัก และจบสิ้นกระบวนการสอนให้เครื่องคอมพิวเตอร์รู้จัก

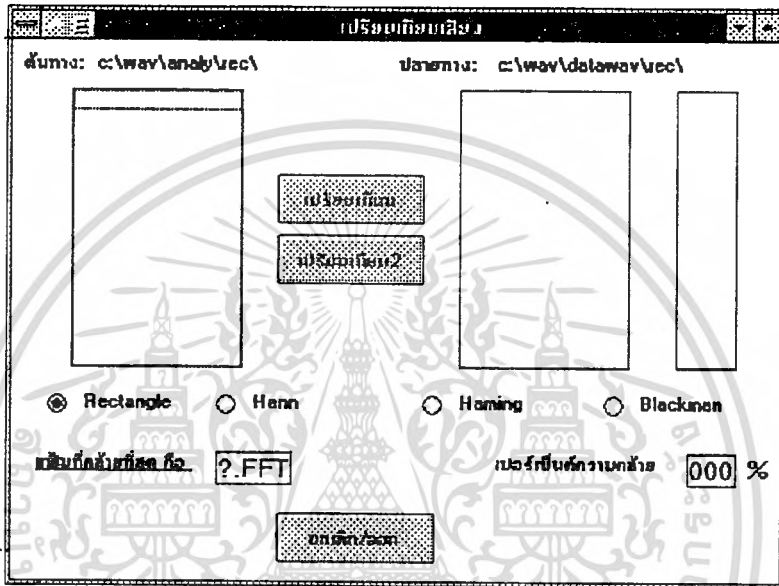
เสียง

ปุ่มยกเลิกจะเป็นการขัดจังหวะกระบวนการวิเคราะห์และกลับไปเมนูหลัก

รับเสียงเพื่อนำไปวิเคราะห์กับเสียงต้นแบบ

จะเหมือนกับแบบแรกแต่จะแตกต่างกันที่ตำแหน่งเพิ่มที่จะนำไปเก็บโดย ตำแหน่งเพิ่ม

ข้อมูลที่วิเคราะห์ต่างวินโดว์ ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้
 เมื่อเราสอนให้เครื่องรู้จักเสียงและมีเสียงที่จะนำไปเปรียบเทียบ เราก็สามารถเรียกคำสั่ง
 เปรียบเทียบจากเมนูเปรียบเทียบเมื่อเราเลือกคำสั่งเปรียบเทียบจะปรากฏหน้าต่างคำสั่งดังรูป 4.7



รูปที่ 4.7 แสดงหน้าต่างการเปรียบเทียบ

หน้าต่างจะแสดงรายละเอียด คือ

ตำแหน่งเพิ่มเติมแบบ

ตำแหน่งเพิ่มเปรียบเทียบ

วินโดว์ที่ใช้

เพิ่มเปรียบเทียบเหมือนเพิ่ม โคมามากที่สุด ก็เปอร์เซ็นต์

การใช้งานคำสั่งการเปรียบเทียบ

เลื่อนตัวชี้ไปเลือกชนิดของวินโดว์ก่อน

เมื่อเลือกวินโดว์ได้ เครื่องก็จะเปลี่ยนตำแหน่งเพิ่มเอง

เลื่อนตัวชี้ไปที่เพิ่มเปรียบเทียบ และกดเลือกเพิ่มที่ต้องการจะนำไปเปรียบเทียบ ให้เกิด

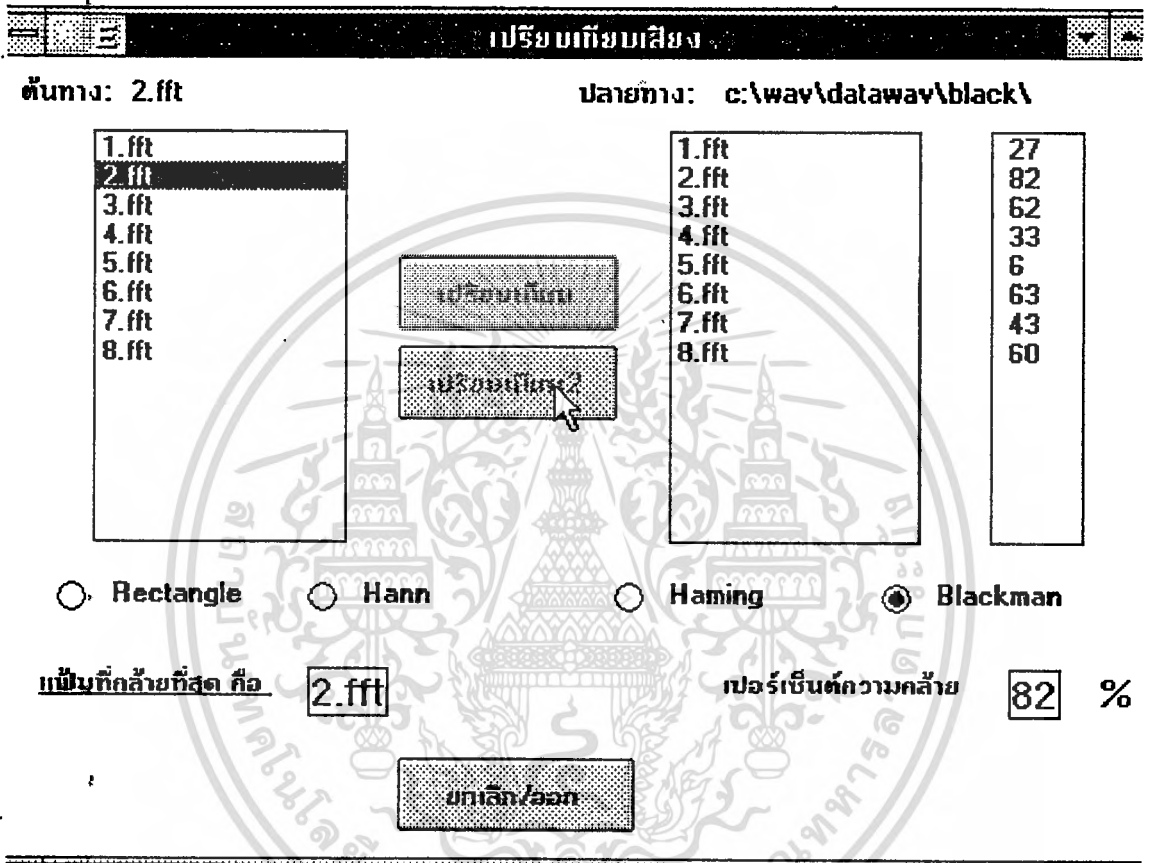
แถบสีคำขึ้นที่ชื่อเพิ่มเปรียบเทียบดังกล่าว

กดปุ่มเปรียบเทียบ และรอสักครู่

เอกสารนี้เป็นเครื่องจะแสดงเปอร์เซ็นต์ความคล้ายไว้หลังชื่อเพิ่มเติมแบบ ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องจะสรุปเพิ่มให้ว่าเพิ่มที่ต้องการเปรียบเทียบคล้ายกับเพิ่มค้นแบบใดมากที่สุดและ
ก็เปอร์เซ็นต์ดังรูป 4.8



รูปที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบพร้อมแสดงผล

นอกจากคำสั่งที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีอีกหลายคำสั่งที่เป็นเครื่องมือ ช่วยในการทดสอบและ
วิเคราะห์ หรือรายงานข้อมูลได้ ดังนี้

ในเมนูเพิ่มข้อมูล

เปิดเพิ่ม จะเลือกเพิ่มเสียงที่จะนำมาวิเคราะห์หรือทดสอบ

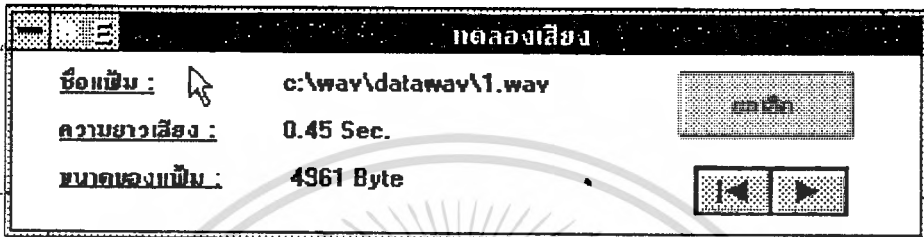
ปิดเพิ่ม จะเป็นการยกเลิกการเลือกเพิ่มที่จะนำมาวิเคราะห์หรือทดสอบ

ลบเพิ่ม จะเป็นการลบเพิ่มข้อมูลใด ๆ ก็ได้ออกจากแผ่นดิสก์หรือฮาร์ดดิสก์

จบโปรแกรม ใช้เมื่อต้องการที่ยกเลิกการใช้งานโปรแกรม VB
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเมนูวิเคราะห์

ทดลองเสียง จะนำแฟ้มข้อมูลที่เปิดโดยคำสั่งเปิดแฟ้ม มาลองฟังผ่านลำโพงคู่ และเครื่องจะแจ้งขนาดแฟ้มและความยาวเสียงด้วยโดยจะปรากฏดังรูป 4.9



รูปที่ 4.9 เมื่อทำการเลือกเมนูทดลองฟังเสียง

เมื่อกด Play แล้วและต้องการ Play ซ้ำต้องกดปุ่ม Rew ก่อนทุกครั้ง

การวิเคราะห์เสียง จะเป็นการนำแฟ้มเสียงที่เปิดด้วยคำสั่ง เปิดแฟ้ม มาทำการวิเคราะห์ตามแฟ้ม ให้คำสั่งรับเสียงเมื่อวิเคราะห์แล้วก็สามารถบันทึกไว้ในแฟ้ม *.FFT ได้เช่นกัน จะมีหน้าต่างทำงานแบบเดียวกัน ดังรูป 4.10

ในเมนูแสดง

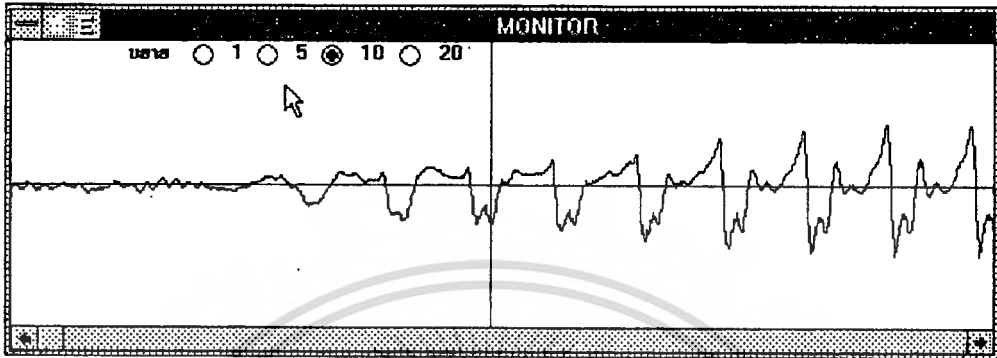
ด้านเวลา จะนำแฟ้มที่เปิดโดยคำสั่งเปิดแฟ้มมาแสดงข้อมูลทางหน้าจอ ในรูปของสัญญาณเสียง ดังรูป 4.11

ด้านความถี่ จะนำแฟ้มเสียงที่เปิดโดยคำสั่งเปิดแฟ้มมาแสดงข้อมูลโดยผ่านกระบวนการทางคณิตศาสตร์ คือ FFT ก่อน แล้วจึงมาแสดงให้เห็นที่หน้าจอ ดังรูป 4.12

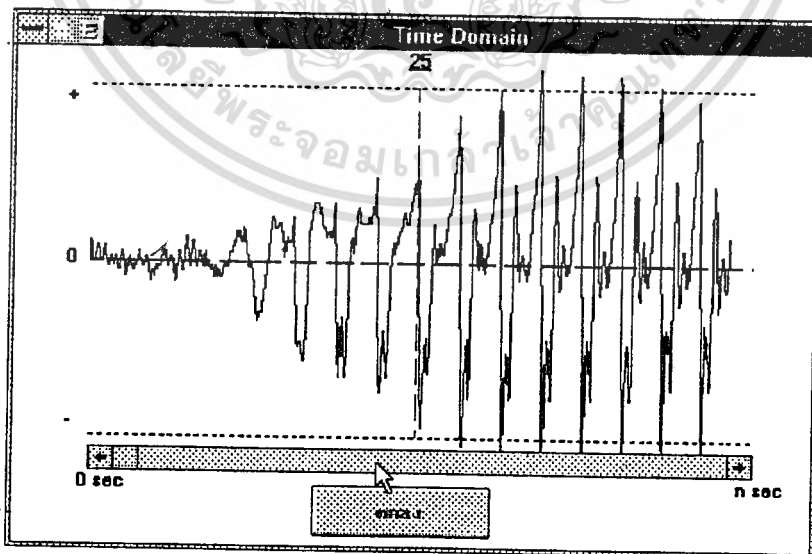
สรุปข้อมูล จะสรุปลักษณะของแฟ้มข้อมูลเสียงที่เปิดไว้โดยจะรายงานตามโครงสร้างของแฟ้มเสียงมาตรฐานของ โปรแกรมเสียง WAV โดยจะรายงานข้อมูล ดังรูป 4.13

พิมพ์ข้อมูล จะนำข้อมูลในแฟ้มที่เปิดมาวิเคราะห์ในโดเมนเวลา โดเมนความถี่และการหาเอกสกำลังของความถี่และสามารถพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ได้เลยโดยมีลักษณะที่แสดงดังรูป 4.14

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

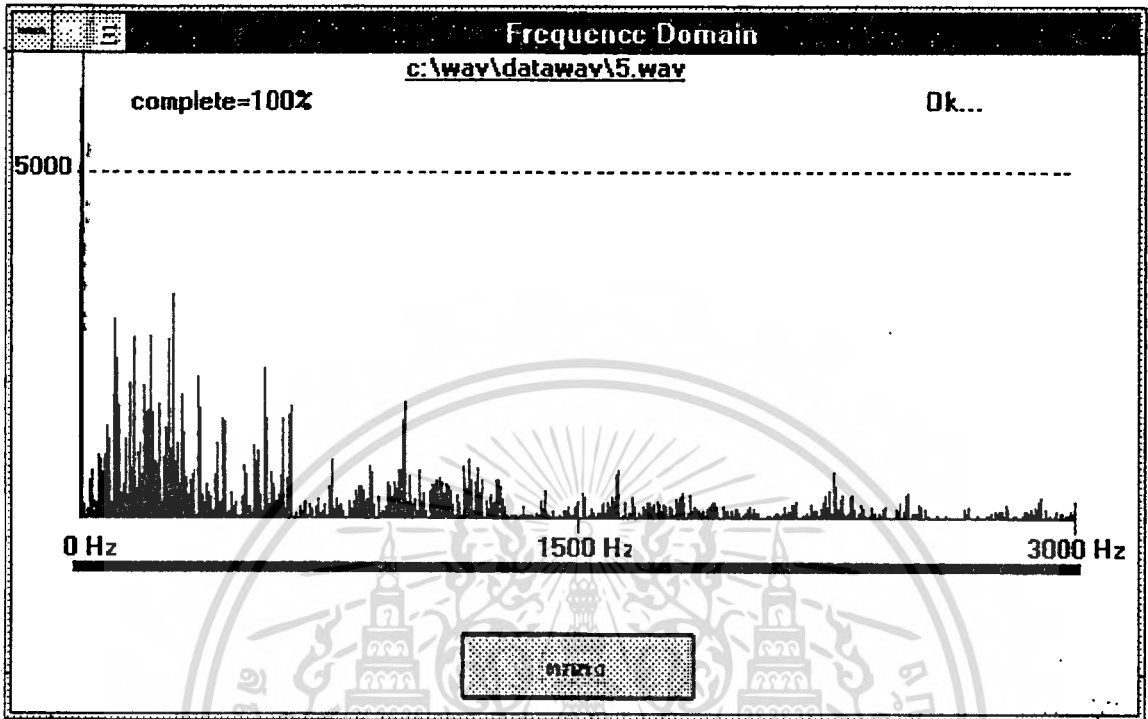


รูปที่ 4.10 แสดงหน้าต่างเมื่อเลือกเมนูการวิเคราะห์



รูปที่ 4.11 เมื่อทำการเลือกการแสดงผลทางด้านเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



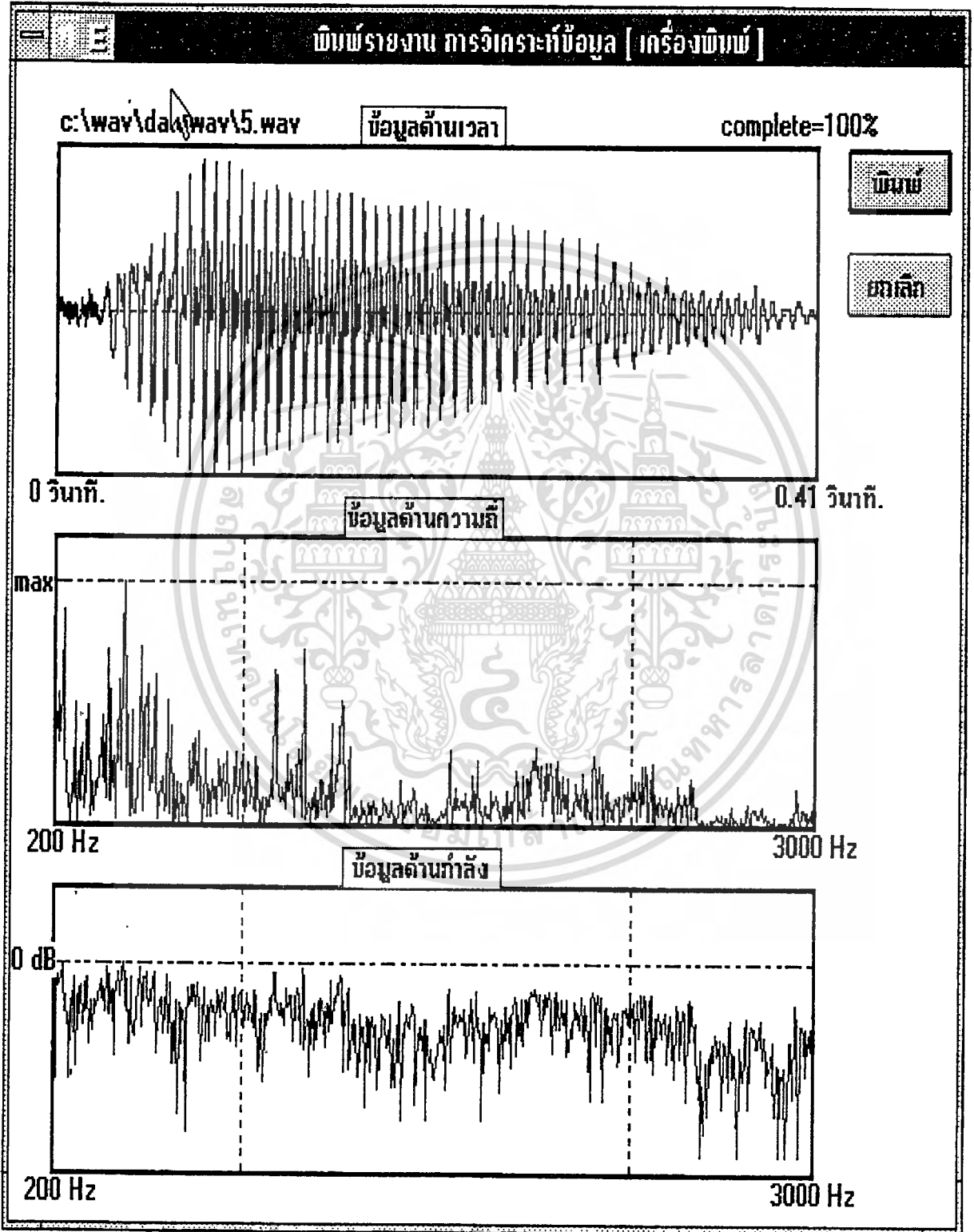
รูปที่ 4.12 การแสดงผลทางด้านความถี่

สรุปรายละเอียด
c:\wav\datawav\5.wav

จำนวนข้อมูล	4561	ไบต์
จำนวนแชนแนล	1	แชนแนล
อัตราการแซมปลิ่ง	11025	เฮิรตซ์
จำนวนไบต์ต่อวินาที	11025	ไบต์/วินาที
จำนวนไบต์ต่อแซมปลิ่ง	1	ไบต์/แซมปลิ่ง
จำนวนบิตต่อ แซมปลิ่ง	8	บิต/แซมปลิ่ง

ตกลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 4.13 สรุปข้อมูล
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องยกย่องถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 4.14 แสดงผลการพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่มีเหตุดเบบลงเนื้อหา และต้องอย่างองยงเงาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

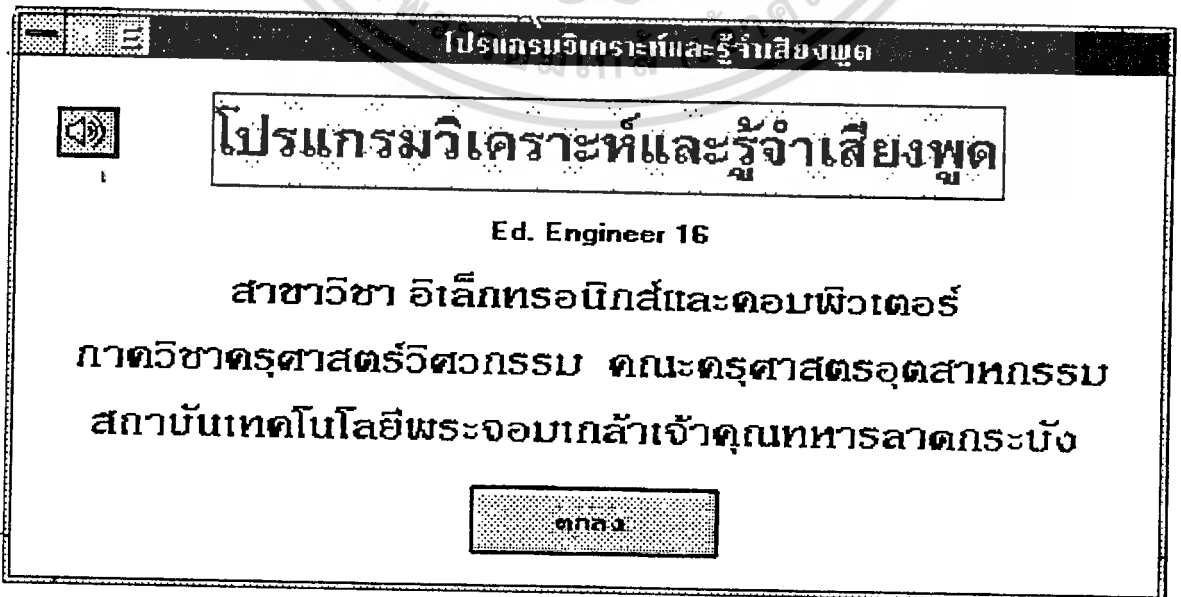
ในเมนูช่วยเหลือ

ช่วยเหลือ จะมีคำอธิบายในส่วนต่าง ๆ ของโปรแกรมมาพอสังเขป เราสามารถคลิกปุ่มต่าง ๆ ในหน้าต่างเมื่อขอคู่มือละเอียดในส่วนนั้น ๆ ได้

เกี่ยวกับ จะเป็นส่วนที่แสดงรายละเอียดของผู้ผลิต ดังรูป 4.16

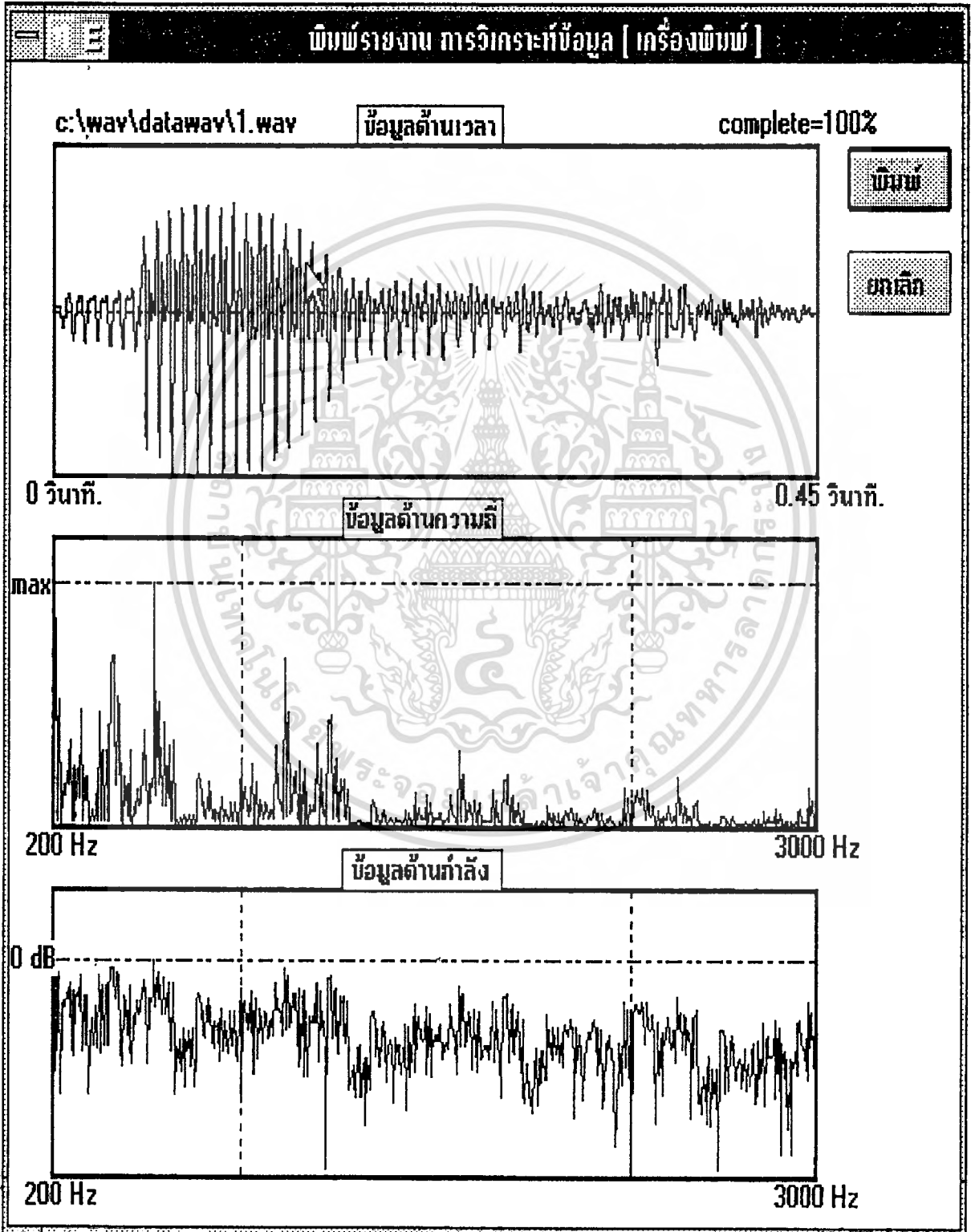


รูปที่ 4.15 แสดงการให้ความช่วยเหลือ

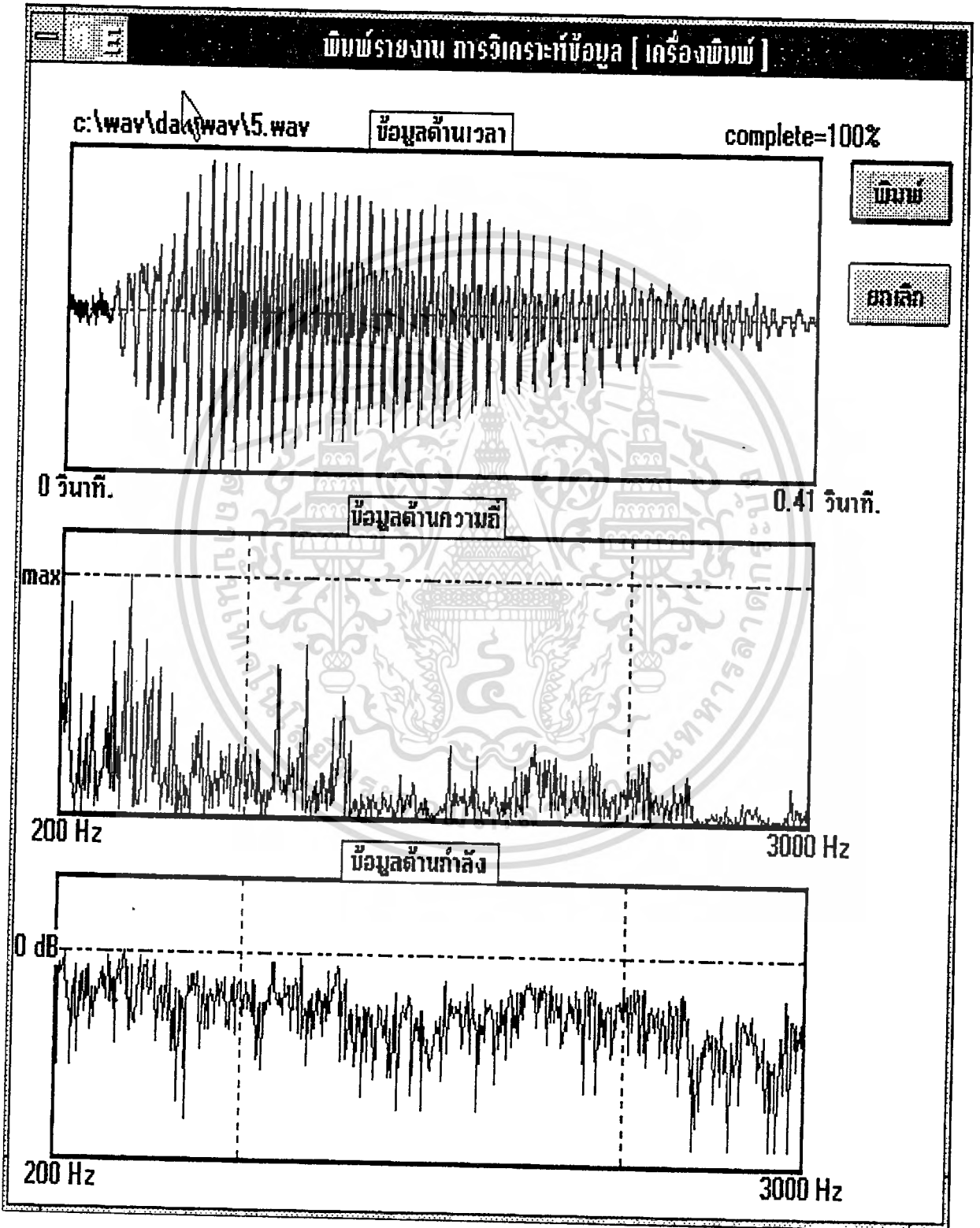


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งหารูปที่ 4.16 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลการทดลอง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น รูปที่ 4.17 แสดงลักษณะของสัญญาณของเสียง ที่พูดครั้งที่ 1 ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปที่ 4.18 แสดงลักษณะของสัญญาณของเสียง ที่พูดครั้งที่ 2
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่แบบสงวนสิทธิ์ และสงวนลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการทดลองเราป้อนเสียงเหมือนกัน 2 ครั้ง ครั้งแรกจะเป็นการสอนโดยผ่านเมนู สอน และครั้งที่ 2 เป็นการรับเสียงโดยผ่านเมนู รับเสียงเปรียบเทียบ โดยเสียงเดียวกันพูด 2 ครั้ง โดยมีลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรูปที่ 4.17 และ รูปที่ 4.18

ข้อมูลทั้งในส่วนของโดเมนเวลา และในโดเมนความถี่ของทั้งสองครั้ง จะมีส่วนคล้ายกันมากดังแสดงในรูป 4.17 และ 4.18

สรุป

เสียงแต่ละครั้งจะประกอบไปด้วยความถี่ต่าง ๆ ในอัตราส่วนที่คงที่ เช่น เสียงโค ถึงแม้ว่าจะ เป็น โคสูง หรือ โคต่ำ ก็จะมีระยะ ค้างนั้น ถ้าสมมุติเสียง A ประกอบด้วยเสียง เร และ ที ถ้าเรา ผสมเสียง เร และ ที ในอัตราที่พอเหมาะเราก็จะได้ยินเสียงที่เป็น A ได้

จากข้อ 1 จะเห็นว่า เสียงทุกเสียงจะประกอบด้วยความถี่ต่างๆ ผสมกันออกมาพร้อมๆ กัน ค้างนั้น ถ้าเราสามารถแยกแยะความถี่ที่ประกอบขึ้นมาเป็นเสียง ก็จะทำให้เราสามารถวิเคราะห์และ กำหนดค่าของเสียงต่างๆ ได้โดยไม่ต้องจำเสียงทั้งหมด

เครื่องมือที่จะใช้แยกความถี่ต่างๆ ในเสียง ก็คือ FFT ซึ่งก็เป็นเพียง 1 ใน หลายๆ วิธีในการจดจำลักษณะจำเพาะของเสียงได้

บทที่ 5

บทวิจารณ์และสรุป

5.1. ปัญหา

ในการจัดทำโครงการ สร้างระบบรู้จำและวิเคราะห์เสียงพูดในคอมพิวเตอร์ ซึ่งจริงๆ แล้ว เป็นโครงการ ที่ผู้จัดทำต้องการทดสอบกระบวนการที่ผู้จัดทำคิดว่าน่าจะเป็นไปได้ ดังการวิเคราะห์ ทางสเปคตรัมของสัญญาณเสียง ถึงแม้ว่าจะมีทฤษฎีที่กล่าวในเรื่องนี้อยู่แล้วก็ตามแต่ก็ไม่มีต้นแบบ ให้ศึกษามีแต่ทฤษฎี ดังนั้นการจัดทำโครงการนี้ จึงเหมือนกับการทำสิ่งที่ไม่อาจคาดผลสำเร็จได้ เต็มที่นัก แต่เมื่อทำงานสำเร็จก็ปรากฏว่า มีความเป็นไปได้สูงพอสมควร และในระหว่างจัดทำก็ ประสบปัญหามากมาย พอกกล่าวเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

แหล่งของข้อมูล ในการจัดทำโครงการนี้ เรามีข้อมูลทางทฤษฎีน้อยมาก และไม่มีต้นแบบ ให้ศึกษาเป็นแนวทาง แต่ต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์ วรวิทย์ สมหา (อาจารย์ที่ปรึกษา) เป็นอย่าง สูง ที่ได้ให้คำแนะนำ เอกสาร และโปรแกรม สนับสนุนผู้จัดทำอย่างเต็มที่

เครื่องมือทดสอบทฤษฎีและกระบวนการ ในการจัดทำผู้จัดทำต้องเสียเวลามากกว่าครึ่ง ในการทดสอบความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของทฤษฎีและกระบวนการวิเคราะห์ตามทฤษฎี อีกทั้ง ไม่มีเครื่องมือในการวิเคราะห์จริงๆ ในการปฏิบัติตามทฤษฎีนี้ แต่ละขั้นตอนมีผลลัพธ์ทางปฏิบัติ อย่างไร เราต้องอาศัยการจำลอง และลองผิดลองถูกในการวิเคราะห์ ทำให้ยุ่งยาก และเสียเวลามาก กว่าเราจะได้กระบวนการที่เป็นไปได้มากที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำโครงการ ดังที่ทราบแล้วว่าทฤษฎีที่เราใช้ในการวิเคราะห์นี้ ต้อง อาศัยคณิตศาสตร์ชั้นสูงในการวิเคราะห์ ดังนั้นในการเขียนโปรแกรมวิเคราะห์ส่วนนี้ จะต้องอาศัย เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีความสามารถสูง จึงจะทำให้การทดลองทำได้อย่างรวดเร็ว แต่ในการจัดทำ โครงการนี้ ผู้จัดทำใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีตัวประมวลผลเป็นเบอร์ 80386-25 ไม่มีตัวช่วยประมวล ผลคณิตศาสตร์ (Math - Co processor) ทำให้การทดลองใช้งาน (RUN) ทุกครั้งซึ่งมีคำสั่งมากมาย เครื่องต้องใช้เวลาประมาณ 2 นาที ในการวิเคราะห์และแสดงผล ซึ่งผู้จัดทำต้องทดลองใช้งาน (RUN) โปรแกรมหลายร้อยครั้ง ทำให้เวลาสูญเปล่าไปมากมายเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 แนวทางพัฒนา

ในอนาคตแนวโน้มของการสั่งงานระบบคอมพิวเตอร์ด้วยเสียงมีสูงมาก ดังนั้นโครงการนี้น่าจะได้รับการพัฒนาจากผู้สนใจในรุ่นต่อไป ซึ่งจากโครงการนี้ก็ทำให้เราทราบถึงความเป็นไปได้ในทฤษฎี และปฏิบัติ ดังนั้นในการพัฒนาต่อไปนั้น สามารถสรุปได้เป็นข้อๆ ดังนี้

เลือกภาษาที่มีความเร็วมากกว่า VISUAL BASIC อาจจะใช้ ภาษา ASSEMBLY หรือ ภาษา C หรือเรียกใช้ฟังก์ชัน Windows API ก็จะทำให้โปรแกรมทำงานได้เร็วขึ้น

จัดโปรแกรมให้กระชับขึ้น เนื่องจากโปรแกรมที่ใหญ่ทำให้โปรแกรมทำงานได้ช้า ถ้าเราทำรหัส (code) ให้น้อยลง แต่ได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้อง เครื่องสามารถวิเคราะห์ และเปรียบเทียบได้เร็วขึ้นมาก

จัดทำวงจรช่วยประมวลผล โดยอาศัยตัวประมวลผลสัญญาณดิจิทัล (Digital Signal Processing หรือ DSP) ในการช่วยหน่วยประมวลผล (CPU) ของคอมพิวเตอร์ ทำการประมวลผลสัญญาณอินพุท จะทำให้เราได้ระบบวิเคราะห์สัญญาณเสียงที่ Real-Time ที่สุด

5.3 บทสรุป

ปรินซิเพิลฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยรวบรวมทฤษฎี หลักการ และตัวอย่าง ในการพัฒนาส่วนอินพุทข้อมูลของคอมพิวเตอร์ขึ้นอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมเราใช้เป็นพิมพ์ (keyboard) ในการติดต่อกับคอมพิวเตอร์ แต่ยังมีข้อจำกัดอยู่พอสมควร และเสียงก็เป็นอีกทางหนึ่งซึ่งกำลังได้รับการพัฒนาเป็นอย่างมาก ทั้งในและต่างประเทศ แม้บริษัทยักษ์ใหญ่อย่าง IBM ยังกำหนดนโยบายในการพัฒนาในเรื่องของการรู้จำเสียงพูด (Voice Recognating) เป็นอีกหนึ่งหัวข้อที่ต้องพัฒนาสำหรับอนาคต

ดังนั้นโครงการนี้นอกจากจัดทำตามหน่วยการเรียนการสอนแล้ว ยังหวังว่าจะกระตุ้นความสนใจให้เข้ามาศึกษาซึ่งโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาเป็นตัวอย่างนี้จะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการตั้งแต่รับเสียงเข้าแสดงรูปแบบของสัญญาณเสียงนั้นและนำสัญญาณดังกล่าวผ่านเข้าไปในกระบวนการวิเคราะห์หาสเปกตรัมของเสียงและแสดงองค์ประกอบทางความถี่ของเสียงนั้นออกมาที่หน้าจอ จากนั้น ก็จะคำนวณหาพลังงานของสัญญาณในแต่ละความถี่ และจึงจัดเก็บเป็นข้อมูลเอาไว้ใช้

เอกสารเปรียบเทียบกับเสียงอื่นๆ ต่อไป นอกจากนี้ในโปรแกรมจะมีเครื่องมือช่วยในการทดลองเสียง และไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงข้อมูลของเสียงมาให้ด้วย หรือเราอาจใช้โปรแกรมอื่นๆ ที่สามารถอ่านเพิ่มเสียงมาตรฐาน
ทดลองฟังเสียงที่บันทึกได้เป็นรูปธรรมมากที่สุด ในการศึกษาและพัฒนาระบบวิเคราะห์และรู้จำ-
เสียงของคอมพิวเตอร์ซึ่งผู้จัดทำก็หวังว่าจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่กำลังสนใจในด้านนี้ไม่มากนักน้อย



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด

โปรแกรมหลัก

VERSION 2.00

Begin Form MainForm

Caption = "โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด"

ClientHeight = 3540

ClientLeft = 2430

ClientTop = 2010

ClientWidth = 6675

Height = 4515

Left = 2370

LinkTopic = "Form1"

MaxButton = 0 False

MinButton = 0 False

ScaleHeight = 3540

ScaleWidth = 6675

Top = 1095

Width = 6795

WindowState = 2 'Maximized

Begin Label Label1

Caption = "โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด"

Height = 255

Left = 2160

TabIndex = 0

Top = 3480

Visible = 0 False

Width = 3015

End

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Begin Menu Menu1

Caption = " เพิ่ม"

Begin Menu Menu11

Caption = "รับเสียง"

Begin Menu Menu111

Caption = "เพื่อเรียนรู้เสียง"

End

Begin Menu Menu112

Caption = "เพื่อเปรียบเทียบเสียง"

End

End

Begin Menu Menu12

Caption = "เลือกเพิ่มเสียง"

End

Begin Menu Menu13

Caption = "ขกเลิกเพิ่มเสียง"

End

Begin Menu Menu14

Caption = "ลบเพิ่มเสียง"

End

Begin Menu MenuSp

Caption = "."

End

Begin Menu Menu15

Caption = "จบโปรแกรมแกรม"

End

End

Begin Menu Menu2

Caption = " วิเคราะห์"

Begin Menu Menu21

Caption = " ทดลองเสียง"

End

Begin Menu Menu22

Caption = "วิเคราะห์เสียง"

End

End

Begin Menu MENU3

Caption = " รายงานข้อมูล"

Begin Menu Menu31

Caption = " คำนวณเวลา"

End

Begin Menu Menu32

Caption = " คำนวณความถี่"

End

Begin Menu Menu33

Caption = " สรุปข้อมูล"

End

Begin Menu Menu34

Caption = " พิมพ์รายงาน"

End

End

Begin Menu MENU4

Caption = " ช่วยเหลือ"

Begin Menu Menu41

Caption = " ช่วยเหลือ"

End

Begin Menu Menu42

Caption = " เกี่ยวกับ"

End

End

Begin Menu Menu5

Caption = " เปรียบเทียบเสียง"

End

End

Sub CU_FFT ()

Dim real_n() As Integer

Dim imag_n() As Integer

Dim ans_n() As Double

size = 2100

```

ReDim real_n(size)
ReDim imag_n(size)
ReDim ans_n(size)
'clear result

Cls
For n = 1 To size
    real_n(n) = 0
    imag_n(n) = 0
Next n

'input signal 5
m = 10
m1 = 1

'fft
p = 3.141592654
n = 2 ^ m
Print n
For i = 1 To n
    real_n(i) = Sin(180 * i / p)
Next i

'hant
For i = 1 To n
    v = .5 * (1 - Cos(2 * p * i / n))
    real_n(i) = real_n(i) * v
    imag_n(i) = imag_n(i) * v
Next i

n1 = n - 1
n2 = n / 2

'bit reverse
j = 1
For i = 1 To n1
    If i <= j Then
        r1 = real_n(j)
        r2 = imag_n(j)

```

```

      real_n(i) = r1
      imag_n(i) = r2

    End If

    k = n2

    Do While k < j
      j = j - k
      k = k / 2

    Loop

    j = j + k

  Next i

  For l = 1 To m
    y = 1
    z = 2
    If y = 1 Then
      z = 2
    Else
      For k = 1 To y - 1
        z = z * 2
      Next k
    End If
    l0 = z
    l1 = l0 / 2
    u1 = 1
    u2 = 0
    w1 = Cos(p / l1)
    w2 = -m1 * Sin(p / l1)

    For j = 1 To l1
      For i = j To n Step l0
        i1 = i + l1
        r1 = real_n(i1) * u1 - imag_n(i1) * u2
        r2 = real_n(i1) * u2 + imag_n(i1) * u1
        real_n(i1) = real_n(i) - r1
        imag_n(i1) = imag_n(i) - r2
        real_n(i) = real_n(i) + r1
        imag_n(i) = imag_n(i) + r2
      Next i
    Next j
  Next l

```

```

Next i
    u9 = u1
    u1 = u1 * w1 - u2 * w2
    u2 = u9 * w2 + u2 * w1
Next j
Next l
For i = 1 To n
    ans_n(i) = Sqr(real_n(i) ^ 2 + imag_n(i) ^ 2)
Next i
For i = 1 To n
    Line (i * 10, 5000)-(i * 10, 5000 - ans_n(i) * 10)
Next i
End Sub

Function FFT ()
Dim real() As Integer
Dim imag() As Integer
Dim ans() As Integer
size = 2000
ReDim real(size)
ReDim imag(size)
ReDim ans(size)

'
clear result
Cls

For n = 1 To 2048
    real(n) = 0
    imag(n) = 0
Next n

'input signal
m = 11
m1 = 1

'fft

```

```

For i = 1 To n
    real(i) = Sin(180 * i / p)
Next i
n1 = n - 1
n2 = n / 2

```

'bit reverse

```

j = 1
For i = 1 To n1
    If i <= j Then
        r1 = real(j)
        r2 = imag(j)
        real(j) = real(i)
        imag(j) = imag(i)
        real(i) = r1
        imag(i) = r2
    End If
    k = n2
    Do While k < j
        j = j - k
        k = k / 2
    Loop
    j = j + k
Next i
For l = 1 To m
    y = 1
    z = 2 ^ y
    10 = z
    11 = 10 / 2
    u1 = 1
    u2 = 0
    w1 = Cos(p / 11)
    w2 = -m1 * Sin(p / 11)

```

```

For j = 1 To 11

```

```

For i = j To n Step 10

```

```

    il = i + 11

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    r1 = real(i1) * u1 - imag(i1) * u2
    r2 = real(i1) * u2 + imag(i1) * u1
    real(i1) = real(i) - r1
    imag(i1) = imag(i) - r2
    real(i) = real(i) + r1
    imag(i) = imag(i) + r2
Next i

    u9 = u1
    u1 = u1 * w1 - u2 * w2
    u2 = u9 * w2 + u2 * w1
Next j
Next l
For n = 1 To n
    ans(n) = Sqr(real(n) ^ 2 + imag(n) ^ 2)
Next n
Cls
For i = 10 To n
    Line -(i, 1420 - ans(i) * 3)
Next i
End
End Function

```

```

Sub Form_Activate ()
    If FileName = "" Then
        menu2.Enabled = False
        menu3.Enabled = False
    End If
End Sub

```

```

Sub Merfu111_Click ()
    type_use = "WT"
    MainForm.Enabled = False
    vinput.Visible = True
End Sub

```

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Sub Menu12_Click ()
    type_use = "CP"
    MainForm.Enabled = False
    vinput.Visible = True
End Sub

```

```

Sub Menu12_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    fileform.Visible = True
End Sub

```

```

Sub Menu13_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    cloform.Visible = True
    cloform.Label2.Caption = FileName
End Sub

```

```

Sub Menu14_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    delform.Visible = True
End Sub

```

```

Sub Menu15_Click ()
    End
End Sub

```

```

Sub Menu21_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    Testform.Visible = True
End Sub

```

```

Sub Menu22_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    Analy.Visible = True

```

```

Sub Menu31_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    TimeForm.Visible = True
End Sub

Sub Menu32_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    FreqForm.Visible = True
    FreqForm.Label1.Caption = FileName
End Sub

Sub Menu33_Click ()
    infoForm.Visible = True
    MainForm.Enabled = flase
End Sub

Sub Menu34_Click ()
    ReportForm.Visible = True
    MainForm.Enabled = False
End Sub

Sub Menu42_Click ()
    MainForm.Enabled = False
    aboutform.Visible = True
End Sub

Sub Menu5_Click ()
    MainForm.Enabled = flase
    CPform.Visible = True
End Sub

```

โปรแกรมย่อยฟอร์ม รับเสียง

VERSION 2.00

Begin Form Vinput

```

AutoRedraw = -1 True
Caption = "รับข้อมูลเสียง [ เพื่อสอน ]"
ClientHeight = 2970
ClientLeft = 2250
ClientTop = 1755
ClientWidth = 5520
Height = 3375
Left = 2190
LinkTopic = "Form1"
ScaleHeight = 2970
ScaleWidth = 5520
Top = 1410
Width = 5640

```

Begin CommandButton Command2

```

Caption = "ยกเลิก/ออก"
Height = 495
Left = 3960
TabIndex = 2
Top = 2040
Width = 1335

```

End

Begin CommandButton Command1

```

Caption = "บันทึก"
Height = 495
Left = 240
TabIndex = 1
Top = 2040
Width = 1335

```

End

Begin MMControl MMControl1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่สามารถเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

BackVisible = 0 False
EjectVisible = 0 False
Height = 375
Left = 1560
PlayEnabled = -1 True
PrevEnabled = -1 True
RecordEnabled = -1 True
RecordMode = 1 'Overwrite
StepVisible = 0 False
TabIndex = 0
Top = 1560
UpdateInterval = 50
Width = 2370

```

End

Begin Label Label8

```

AutoSize = -1 True
Caption = "0"
Height = 210
Left = 3480
TabIndex = 10
Top = 1200
Width = 105

```

End ,

Begin Label Label7

```

AutoSize = -1 True
Caption = "ขนาดข้อมูลจริง(ตัด noise)"
Height = 210
Left = 960
TabIndex = 9
Top = 1200
Width = 2025

```

End

Begin Label Label6

```

AutoSize = -1 True
Caption = "0"

```

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Height = 210
 Left = 3480
 TabIndex = 8
 Top = 840
 Width = 135

End

Begin Label Label5

Alignment = 2 'Center
 AutoSize = -1 'True
 Caption = "ขนาดข้อมูล"
 Height = 210
 Left = 960
 TabIndex = 7
 Top = 840
 Width = 885

End

Begin Label Label4

AutoSize = -1 'True
 Caption = "0.00"
 Height = 210
 Left = 3480
 TabIndex = 6
 Top = 480
 Width = 375

End

Begin Label Label3

AutoSize = -1 'True
 Caption = "ความยาว"
 Height = 210
 Left = 960
 TabIndex = 5
 Top = 480
 Width = 750

End

Begin Label Label2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

AutoSize      = -1 'True
BorderStyle  = 1 'Fixed Single
Height       = 240
Left         = 3120
TabIndex     = 4
Top          = 120
Width        = 105

```

End

Begin Label Label1

```

Alignment    = 2 'Center
AutoSize     = -1 'True
Caption      = "เพิ่มข้อมูล"
FontBold     = -1 'True
FontItalic   = 0 'False
FontName     = "MS Sans Serif"
FontSize     = 7.5
FontStrikethru = 0 'False
FontUnderline = -1 'True
Height       = 210
Left         = 1920
TabIndex     = 3
Top          = 120
Width        = 855

```

End

End

Sub Command1_Click ()

```
screen.MousePointer = 11
```

```
command1.Enabled = False
```

```

d$ = "RIFF$" + Chr$(0) + Chr$(0) + Chr$(0) + "WAVEfmt " + Chr$(&H10) + Chr$(0) + Chr$(0) +
Chr$(0) + Chr$(1) + Chr$(0) + Chr$(1) + Chr$(0) + Chr$(&H11) + Chr$(&H2B) +
Chr$(0)

```

```

Dim sample() As String
Dim byte() As Integer
ReDim byte(4)
ReDim sample(10000)
MMControl1.Command = "Save"
Dim msec As Double
MMControl1.TimeFormat = MCI_FORMAT_MILLISECONDS
msec = (Cdbl(MMControl1.Length) / 1000)
Label4.Caption = Format$(msec, "0.00") + " Sec."
Label6.Caption = Str$(Int(msec * 11025)) + " Byte"
MMControl1.Command = "close"
Open FileName For Binary As #1
For i = 1 To 44
    a = Input$(1, 1)
Next i
counter = 0
again:
x = 1
a = 0
Do While Abs(a) < 3
    a = Input$(1, 1)
    a = Asc(a) - 127
Loop
al = 20
Do While al > 6
    al = 0
    For i = 1 To 20
        a = Input$(1, 1)
        sample(x) = a
        SamData(x) = Abs(Asc(a) - 127)
        al = al + SamData(x)
        Label8.Caption = x + " byte"
        x = x + 1
    Next i

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 Loop
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

counter = counter + 1
If x < 2000 Then
    If counter < 3 Then
        GoTo again
    Else
        MsgBox (" THIS VOICE HAVE VERY NOISE PLEASE INPUT VOICE
AGAIN")
    Close #1
    Kill FileName
    MainForm.Enabled = True
    vinput.Visible = False
    Exit Sub
End If
End If
Close #1
Label8.Caption = x + " byte"
x1 = x
For i = 4 To 1 Step -1
    If x < 256 ^ (i - 1) Then
        byte(i) = 0
    Else
        byte(i) = Int(x / 256 ^ (i - 1))
        x = x Mod 256 ^ (i - 1)
    End If
Next i
d$ = d$ + Chr$(byte(1)) + Chr$(byte(2)) + Chr$(byte(3)) + Chr$(byte(4))
Open FileName For Binary As #1
Put #1, , d$
For i = 1 To x1
    Put #1, , sample(i)
Next i
Close #1
screen.MousePointer = 0
End Sub

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Sub Command2_Click ()
    anly.Visible = True
    MONITOR1.Visible = True
    vinput.Visible = False
    Unload vinput
End Sub

```

```

Sub DisplayErrorMessageBox ()

```

```

Select Case Err

```

```

    Case MCIERR_CANNOT_LOAD_DRIVER

```

```

        Msg$ = "Error load media device driver."

```

```

    Case MCIERR_DEVICE_OPEN

```

```

        Msg$ = "The device is not open or is not known."

```

```

    Case MCIERR_INVALID_DEVICE_ID

```

```

        Msg$ = "Invalid device id."

```

```

    Case MCIERR_INVALID_FILE

```

```

        Msg$ = "Invalid filename."

```

```

    Case MCIERR_UNSUPPORTED_FUNCTION

```

```

        Msg$ = "Action not available for this device."

```

```

    Case Else

```

```

        Msg$ = "Unknown error (" + Str$(Err) + ")."

```

```

End Select

```

```

MsgBox Msg$, 48, "Wave Player"

```

```

End Sub

```

```

Sub Form_Activate ()

```

```

    FileName = InputBox$("Input Filename.. [xxxxxxx] ")

```

```

    FileName1 = FileName

```

```

    If FileName = "" Or Len(FileName) > 8 Then

```

```

        MsgBox (" FILE NAME IS CANNOT USE")

```

```

        MainForm.Enabled = True

```

```

        vinput.Visible = False

```

```

    Exit Sub

```

เอกสารนี้เป็น End If ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดหรือต้องการแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        FileName = "c:\wav\datawav\" + FileName + ".wav"
    Else 'type_use = "CP"
        FileName = "c:\wav\analy\" + FileName + ".wav"
    End If
    f
    vinput.Label2 = FileName
    r
    Open FileName For Output As #1
    r
    d$ = "RIFF$" + Chr$(0) + Chr$(0) + Chr$(0) + "WAVEfmt " + Chr$(&H10) + Chr$(0) + Chr$
(0) +
        Chr$(0) + Chr$(1) + Chr$(0) + Chr$(1) + Chr$(0) + Chr$(&H11) + Chr$(&H2B) + Chr$
(0) +
        Chr$(0) + Chr$(&H11) + Chr$(&H2B) + Chr$(0) + Chr$(0) + Chr$(1) + Chr$(0) + Chr$
(8) +
        Chr$(0) + "data" + Chr$(1) + Chr$(0) + Chr$(0) + Chr$(0)
    Print #1, d$
    Close #1
    -----
    vinput.MMControl1.FileName = FileName
    vinput.Label2.Caption = vinput.MMControl1.FileName
    vinput.MMControl1.UpdateInterval = 50
    vinput.MMControl1.Command = "Open"
    Dim msec As Double
    vinput.MMControl1.TimeFormat = MCI_FORMAT_MILLISECONDS
    msec = (Cdbl(vinput.MMControl1.Length) / 1000)
    vinput.Label4.Caption = Format$(msec, "0.00") + " Sec."
    vinput.Label6.Caption = Str$(Int(msec * 11025)) + " Byte"
    vinput.Label8.Caption = "0" + " Byte"
    PauseFlag = False
    CurrentValue = 0#
End Sub

```

```
Sub MMControl1_PlayClick (Cancel As Integer)
```

```
    If PauseFlag Then PauseFlag = False
```

```
    MMControl1.UpdateInterval = INTERVAL
```

```
End Sub
```

เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
Sub MMControl1_RecordClick (Cancel As Integer)
```

```
    command1.Enabled = True
```

```
End Sub
```

```
Sub MMControl1_StatusUpdate ()
```

```
Dim Value As Integer
```

```
    If Not MMControl1.Mode = MCI_MODE_PLAY Then
```

```
        MMControl1.UpdateInterval = 0
```

```
        Exit Sub
```

```
    End If
```

```
End Sub
```

```
Sub MMControl1_StopClick (Cancel As Integer)
```

```
'    mmcontrol1.UpdateInterval = 0
```

```
'    mmcontrol1.Command = "Close"
```

```
'    mmcontrol1.Command = "Open"
```

```
'    Hscroll1.Value = 0
```

```
'    PauseFlag = False
```

```
'    CurrentValue = 0#
```

```
End Sub
```

โปรแกรมย่อยฟอร์ม เปิดเพิ่มเสียง

VERSION 2.00

Begin Form FileForm

Caption = "เปิดเพิ่มข้อมูล"
 ClientHeight = 5475
 ClientLeft = 2565
 ClientTop = 1440
 ClientWidth = 5100
 Height = 5880
 Left = 2505
 LinkTopic = "Form1"
 MaxButton = 0 'False'
 MinButton = 0 'False'
 ScaleHeight = 5475
 ScaleWidth = 5100
 Top = 1095
 Width = 5220

Begin OptionButton Option2

Caption = "Option2"
 Height = 255
 Left = 240
 TabIndex = 10
 Top = 4920
 Width = 255

End

Begin OptionButton Option1

Caption = "Option1"
 Height = 255
 Left = 240
 TabIndex = 9
 Top = 4440
 Value = -1 'True'
 Width = 255

Ehd

Begin DirListBox Dir1

```

Height      = 2190
Left       = 2880
TabIndex    = 4
Top        = 2160
Width      = 1935

```

End

Begin FileListBox File1

```

Height      = 2130
Left       = 240
Pattern     = "*.wav"
ReadOnly    = 0 False
TabIndex    = 3
Top        = 2160
Width      = 2055

```

End

Begin DriveListBox Drive1

```

Height      = 330
Left       = 2880
TabIndex    = 2
Top        = 4560
Width      = 1935

```

End

Begin CommandButton Command2

```

Caption     = "ยกเลิก"
Height     = 615
Left       = 2880
TabIndex    = 1
Top        = 240
Width      = 1455

```

Ehd

Begin CommandButton Command1

```

Caption     = "ตกลง"
Height     = 615

```

```

Left      = 720
TabIndex = 0
Top       = 240
Width    = 1455
End

```

```
Begin Label Label6
```

```

Caption   = "ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบ"
Height    = 255
Left      = 600
TabIndex  = 12
Top       = 4920
Width    = 1815
End

```

```
Begin Label Label5
```

```

Caption   = "ข้อมูลเพื่อสอน"
Height    = 255
Left      = 600
TabIndex  = 11
Top       = 4440
Width    = 1695
End

```

```
Begin Label Label4
```

```

Height    = 255
Left      = 2880
TabIndex  = 8
Top       = 1680
Width    = 2055
End

```

```
End
```

```
Begin Label Label3
```

```

Height    = 255
Left      = 240
TabIndex  = 7
Top       = 1680
Width    = 2055
End

```

```
Begin Label Label2
```

```

Caption      = "ตำแหน่งเพิ่ม"
Height      = 255
Left        = 2880
TabIndex    = 6
Top         = 1320
Width       = 2055

```

```
End
```

```
Begin Label Label1
```

```

Caption      = "ชื่อเพิ่ม.."
Height      = 255
Left        = 240
TabIndex    = 5
Top         = 1320
Width       = 1935

```

```
End
```

```
End
```

```
Sub Command1_Click ()
```

```

title = mainform.Label1.Caption
If Right(file1.Path, 1) <> "\" Then
    FileName = file1.Path & "\" & file1.FileName
Else
    FileName = file1.Path & file1.FileName
End If

FileName1 = file1.FileName
s = InStr(FileName1, ".")
newname1 = Left$(FileName1, s - 1)
FileName1 = newname1
mainform.Enabled = True
mainform.Menu2.Enabled = True
mainform.MENU3.Enabled = True
mainform.Caption = title + " " + "[" + FileName + "]"
fileform.Visible = False

```

```
End Sub
```

```

Sub Command2_Click ()
    FileName = ""
    mainform.Enabled = True
    fileform.Visible = False
End Sub

```

```

Sub Dir1_Change ()
    file1.Path = dir1.Path
    If Right(file1.Path, 1) <> "\" Then
        label4.Caption = file1.Path & "\"
    Else
        label4.Caption = file1.Path
    End If
End Sub

```

```

Sub Drive1_Change ()
    dir1.Path = drive1.Drive
End Sub

```

```

Sub File1_Click ()
    label3.Caption = file1.FileName
End Sub

```

```

Sub Form_Load ()
    type_use = "WT"
    dir1.Path = "c:\wav\datawav\"
    label3.Caption = file1.FileName
    label4.Caption = file1.Path
End Sub

```

```

Sub Option1_Click ()
    Option1.Value = True
    Option2.Value = False

```

```

    type_use = "WT"
End Sub

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่วาริณตงท้ลัน อักท้ท้ห้ห้มมให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
Sub Option2_Click ()  
    Option1.Value = False  
    Option2.Value = True  
    type_use = "CP"  
End Sub
```



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม ปิดเพิ่มเสียง

VERSION 2.00

Begin Form CloForm

Caption = "ปิดเพิ่มข้อมูล"
 ClientHeight = 2940
 ClientLeft = 2025
 ClientTop = 2535
 ClientWidth = 5145
 FontBold = -1 True
 FontItalic = 0 False
 FontName = "KodchiangUPC"
 FontSize = 7.5
 FontStrikethru = 0 False
 FontUnderline = 0 False
 Height = 3345
 Left = 1965
 LinkTopic = "Form2"
 ScaleHeight = 2940
 ScaleWidth = 5145
 Top = 2190
 Width = 5265

Begin CommandButton Command2

Caption = "ยกเลิก"
 Height = 615
 Left = 3000
 TabIndex = 1
 Top = 2160
 Width = 1335

End

Begin CommandButton Command1

Caption = "ตกลง"
 Height = 615
 Left = 840

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    TabIndex      = 0
    Top           = 2160
    Width         = 1335
End
Begin Label Label2
    Alignment     = 2 'Center'
    AutoSize      = -1 'True'
    BorderStyle   = 1 'Fixed Single'
    Height        = 240
    Left          = 2535
    TabIndex      = 3
    Top           = 1200
    Width         = 105
End
Begin Label Label1
    Alignment     = 2 'Center'
    AutoSize      = -1 'True'
    BackStyle     = 0 'Transparent'
    Caption       = "คุณต้องการปิดเพิ่มข้อมูล"
    FontBold      = -1 'True'
    FontItalic    = 0 'False'
    FontName      = "JasmineUPC"
    FontSize      = 18
    FontStrikethru = 0 'False'
    FontUnderline = 0 'False'
    Height        = 405
    Left          = 1095
    TabIndex      = 2
    Top           = 480
    Width         = 2985
End
End

```

```
Close
```

```
MainForm.Enabled = True
```

```
MainForm.Menu2.Enabled = False
```

```
MainForm.MENU3.Enabled = False
```

```
MainForm.Caption = MainForm.Label1.Caption
```

```
CloForm.Visible = False
```

```
End Sub
```

```
Sub Command2_Click ()
```

```
MainForm.Enabled = True
```

```
CloForm.Visible = False
```

```
End Sub
```



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม ลบเพิ่มข้อมูล

VERSION 2.00.

Begin Form Delform

Caption = "ลบเพิ่มข้อมูล"

ClientHeight = 5460

ClientLeft = 2250

ClientTop = 1440

ClientWidth = 4935

Height = 5865

Left = 2190

LinkTopic = "Form3"

ScaleHeight = 5460

ScaleWidth = 4935

Top = 1095

Width = 5055

Begin FileListBox File1

Height = 2130

Left = 360

TabIndex = 4

Top = 2280

Width = 1695

End

Begin DriveListBox Drive1

Height = 330

Left = 2520

TabIndex = 3

Top = 4680

Width = 1935

End

Begin DirListBox Dir1

Height = 2190

Left = 2520

TabIndex = 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Top = 2280

Width = 1935

End

Begin CommandButton Command2

Caption = "ยกเลิก"

Height = 615

Left = 3000

TabIndex = 1

Top = 240

Width = 1335

End

Begin CommandButton Command1

Caption = "ตกลง"

Height = 615

Left = 600

TabIndex = 0

Top = 240

Width = 1335

End

Begin Label Label4

Height = 255

Left = 2520

TabIndex = 8

Top = 1800

Width = 2175

End

Begin Label Label3

Height = 255

Left = 240

TabIndex = 7

Top = 1800

Width = 2055

End

Begin Label Label2

Caption = "ตำแหน่งเพิ่ม" ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Height      = 255
Left        = 2520
TabIndex    = 6
Top         = 1320
Width       = 2055

```

```
End
```

```
Begin Label Label1
```

```

Caption     = "ชื่อเพิ่ม..."
Height      = 255
Left        = 240
TabIndex    = 5
Top         = 1320
Width       = 1935

```

```
End
```

```
End
```

```
Sub Command1_Click ()
```

```
On Error GoTo Errhandler
```

```
FileName1 = label3.Caption
```

```
If Len(FileName1) Then ' Check for entry.
```

```
    Ansr = MsgBox("Sure you want to delete " & FileName1 & "?", 4)
```

```
    If Ansr = 6 Then ' User chose "Yes."
```

```
        Msg = "Deleting " & FileName1 & " from your disk."
```

```
        Kill filename ' Delete file from disk.
```

```
    Else
```

```
        Msg = FileName1 & " was not deleted."
```

```
    End If
```

```
Else
```

```
    Msg = "You didn't enter a file name."
```

```
End If
```

```
MsgBox Msg ' Display message.
```

```
Errhandler:
```

```
    If Err = 53 Then ' Error 53 is "File not Found".
```

```
        Msg = "Sorry, the file you named could not be found."
```

```
    Else
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        Msg = "Sorry, unable to delete file."
    End If
    Resume Next
End Sub

```

```

Sub Command2_Click ()
    mainform.Enabled = True
    Delform.Visible = False
End Sub

```

```

Sub Dir1_Change ()
    file1.Path = dir1.Path
    If Right(file1.Path, 1) <> "\" Then
        label4.Caption = file1.Path & "\"
    Else
        label4.Caption = file1.Path
    End If
End Sub

```

```

Sub Dir1_Click ()
    file1.Path = dir1.Path
    If Right(file1.Path, 1) <> "\" Then
        label4.Caption = file1.Path & "\"
    Else
        label4.Caption = file1.Path
    End If
End Sub

```

```

Sub Drive1_Change ()
    dir1.Path = drive1.Drive
End Sub

```

```

Sub File1_Click ()
    label3.Caption = file1.FileName
End Sub

```

```
Sub Form_Load ()
```

```
    label3.Caption = file1.FileName
```

```
    label4.Caption = file1.Path
```

```
End Sub
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```

```
    '
```



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม ทดลองเสียง

VERSION 2.00

Begin Form TestForm

Caption = "ทดลองเสียง"

ClientHeight = 1350

ClientLeft = 1410

ClientTop = 2970

ClientWidth = 6870

Height = 1755

Left = 1350

LinkTopic = "Form1"

MaxButton = 0 False

MinButton = 0 False

ScaleHeight = 1350

ScaleWidth = 6870

Top = 2625

Width = 6990

Begin CommandButton Command1

Caption = "ยกเลิก"

Height = 495

Left = 5040

TabIndex = 7

Top = 120

Width = 1335

End

Begin MMControl MMControl1

BackVisible = 0 False

EjectVisible = 0 False

Height = 375

Left = 5160

NextVisible = 0 False

PauseVisible = 0 False

RecordVisible = 0 False

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

StepVisible = 0 False
StopVisible = 0 False
TabIndex = 0
Top = 840
UpdateInterval = 50
Width = 1170

```

End

Begin Label Label6

```

AutoSize = -1 True
Height = 210
Left = 2040
TabIndex = 6
Top = 840
Width = 60

```

End

Begin Label Label5

```

AutoSize = -1 True
Caption = "ขนาดของแท้ม : "
FontBold = -1 True
FontItalic = 0 False
FontName = "MS Sans Serif"
FontSize = 7.5
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = -1 True
Height = 210
Left = 360
TabIndex = 5
Top = 840
Width = 1245

```

End

Begin Label Label4

```

AutoSize = -1 True
Height = 210
Left = 2040
TabIndex = 4

```

```

Top      = 480
Width    = 60
End
Begin Label Label3
AutoSize = -1 True
Caption  = "ความยาวเสียง :"
FontBold = -1 True
FontItalic = 0 False
FontName = "MS Sans Serif"
FontSize = 7.5
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = -1 True
Height   = 210
Left     = 360
TabIndex = 3
Top      = 480
Width    = 1275
End
Begin Label Label2
AutoSize = -1 True
Height   = 210
Left     = 2040
TabIndex = 2
Top      = 120
Width    = 60
End
Begin Label Label1
Caption  = "ชื่อเพิ่ม :"
FontBold = -1 True
FontItalic = 0 False
FontName = "MS Sans Serif"
FontSize = 7.5
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = -1 True
Height   = 255

```

```

Left      = 360
TabIndex  = 1
Top       = 120
Width     = 1095
End
End
Sub Command1_Click ()
    mmcontrol1.Command = "Close"
    MainForm.Enabled = True
    TestForm.Visible = False
    Unload TestForm
End Sub

Sub Form_Activate ()
    Label2.Caption = FileName
    mmcontrol1.FileName = FileName
    mmcontrol1.Command = "Open"
    Dim msec As Double
    msec = (Cdbl(mmcontrol1.Length) / 1000)
    label4.Caption = Format$(msec, "0.00") + " Sec."
    label6.Caption = Str$(Int(msec * 11025)) + " Byte"
End Sub

```

โปรแกรมย่อยฟอร์ม วิเคราะห์เสียง

VERSION 2.00

Begin Form Analy

Caption = "วิเคราะห์ข้อมูล"

ClientHeight = 2040

ClientLeft = 1485

ClientTop = 4875

ClientWidth = 6720

Height = 2445

Left = 1425

LinkTopic = "Form1"

ScaleHeight = 2040

ScaleWidth = 6720

Top = 4530

Width = 6840

Begin CommandButton Command9

Caption = "Take Log"

Height = 375

Left = 2640

TabIndex = 9

Top = 1080

Width = 1455

End

Begin CommandButton Command8

Caption = "ตกลง"

Height = 375

Left = 1200

TabIndex = 7

Top = 1560

Width = 1095

End

Begin CommandButton Command7

Caption = "ยกเลิก"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Height      = 375
Left        = 4440
TabIndex    = 6
Top         = 1560
Width       = 1095

```

```
End
```

```
Begin CommandButton Command6
```

```

Caption      = "บันทึก"
Height       = 375
Left         = 2640
TabIndex     = 5
Top          = 1560
Width        = 1455

```

```
End
```

```
Begin CommandButton Command5
```

```

Caption      = "วิเคราะห์ FFT"
Height       = 375
Left         = 2640
TabIndex     = 4
Top          = 600
Width        = 1455

```

```
End
```

```
Begin CommandButton Command4
```

```

Caption      = "BlackMan"
Height       = 375
Left         = 5160
TabIndex     = 3
Top          = 120
Width        = 1095

```

```
End
```

```
Begin CommandButton Command3
```

```

Caption      = "Haming"
Height       = 375
Left         = 3600
TabIndex     = 2

```

```

Top      = 120
Width    = 1095

End

Begin CommandButton Command2
Caption   = "Hann"
Height   = 375
Left     = 2040
TabIndex = 1
Top      = 120
Width    = 1095

End

Begin CommandButton Command1
Caption   = "Rectangle"
Height   = 375
Left     = 480
TabIndex = 0
Top      = 120
Width    = 1095

End

Begin Label Label2
AutoSize = -1 True
Height   = 210
Left     = 120
TabIndex = 10
Top      = 1080
Width    = 60

End

Begin Label Label1
AutoSize = -1 True
Height   = 210
Left     = 120
TabIndex = 8
Top      = 600
Width    = 60

End

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

End

Sub Command1_Click ()

```

    command2.Enabled = False
    command3.Enabled = False
    command4.Enabled = False
    command5.Enabled = True
    command1.Enabled = False
    window = "rectangle"
    mypath = "rec\"

```

End Sub

Sub Command2_Click ()

```

    screen.MousePointer = 11
    command1.Enabled = False
    command3.Enabled = False
    command4.Enabled = False
    Label1.Caption = "please wait"
    For i = 1 To numdata
        v = .5 * (1 + Cos(2 * p * i / numdata))
        real(i) = real(i) * v
        imag(i) = imag(i) * v

```

Next i

```

    Label1.Caption = ""

```

```

    command5.Enabled = True

```

```

    command2.Enabled = False

```

```

    window = "Hann"

```

```

    mypath = "hann\"

```

```

    screen.MousePointer = 0

```

End Sub

Sub Command3_Click ()

```

    screen.MousePointer = 11

```

```

    command1.Enabled = False

```

```

    command2.Enabled = False

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

command4.Enabled = False
Label1.Caption = "please wait"
For i = 1 To numdata
    v = .54 + .46 * Cos(2 * p * i / numdata)
    real(i) = real(i) * v
    imag(i) = imag(i) * v
Next i
Label1.Caption = ""
window = "Haming"
mypath = "ham\"
command5.Enabled = True
command3.Enabled = False
screen.MousePointer = 0
End Sub

Sub Command4_Click ()
    screen.MousePointer = 11
    command1.Enabled = False
    command2.Enabled = False
    command3.Enabled = False
    Label1.Caption = numdata"please wait"
    For i = 1 To numdata
        v = .42 + .5 * (Cos(2 * p * i / numdata)) + .08 * (Cos(2 * p * i / numdata))
        real(i) = real(i) * v
        imag(i) = imag(i) * v
    Next i
    Label1.Caption = ""
    window = "Blackman"
    mypath = "black\"
    command5.Enabled = True
    command4.Enabled = False
    screen.MousePointer = 0
End Sub

```

```

screen.MousePointer = 11
MONITOR1.Visible = False
FreqMonitor.Visible = True
FreqMonitor.Line7.Y1 = 2640 - 1250
FreqMonitor.Line7.Y2 = 2640 - 1250
FreqMonitor.Label5.Top = 2640 - 1350
FreqMonitor.Label5.Caption = "2500"
PFFT
pt = 2200 / max
command9.Enabled = True
command5.Enabled = False
screen.MousePointer = 0
End Sub

Sub Command6_Click ()
Dim hi() As Double
Dim freq() As Double
ReDim hi(50)
ReDim freq(50)
samperssec = 11025
Length = numdata / 11025
newname = Left$(Filename, 6)
If type_use = "WT" Then
    newname = newname + "\datawav\" + mypath + FileName1
Else ' type_use = "CP"
    newname = newname + "\analy\" + mypath + FileName1
End If
newname = newname + "." + "fft"
Analy.Label1.Caption = newname
'-----
' start sort
For i = 1 To 50 ' amount of data
    For j = i To 600
        If ans(i) < ans(j) Then
            r = ans(i)

```

;

ans(i) = ans(j)

ans(j) = r

s = b(i)

b(i) = b(j)

b(j) = s

End If

Next j

Next i

a = ans(1)

For i = 1 To 50

ans(i) = ans(i) * 100 / a

Next i

For i = 1 To 25 ' amount of data

For j = i To 25

If b(i) > b(j) Then

r = b(i)

b(i) = b(j)

b(j) = r

End If

Next j

Next i

Analy.Label2.Caption = "finish"

Open newname For Output As #1

Print #1, Filename

Print #1, sampersec

Print #1, numdata

Print #1, Length

Print #1, window

For i = 1 To 25

Print #1, ans(i)

Next i

For i = 1 To 25

Print #1, b(i)

```

Next i
Close #1
command6.Enabled = False
End Sub

Sub Command7_Click ()
MainForm.Enabled = True
Analy.Visible = False
FreqMonitor.Visible = False
Unload MONITOR1
Unload Analy
Unload FreqMonitor
End Sub

Sub Command8_Click ()
MainForm.Enabled = True
Analy.Visible = False
FreqMonitor.Visible = False
Unload MONITOR1
Unload Analy
Unload FreqMonitor
End Sub

Sub Command9_Click ()
FreqMonitor.Cls
FreqMonitor.Line7.Y1 = 2640 - 2500
FreqMonitor.Line7.Y2 = 2640 - 2500
FreqMonitor.Label5.Top = 2640 - 2600
FreqMonitor.Label5.Caption = "0 dB"
FreqMonitor.Line (0, 2640)-(0, 2640)
For i = 41 To 600
ans(i) = Format(20 * (Log(ans(i)) / Log(10#)), "0.00")
FreqMonitor.Line -(i - 40) * 15, 2640 - ans(i) * 25)
Next i
pt = 25

```

```

'-----clear ans 1 to 40
For i = 1 To 40
    ans(i) = 0
Next i
Analy.Label1.Caption = ""
Analy.Label2.Caption = ""
command9.Enabled = False
command6.Enabled = True
command8.Enabled = True
End Sub

```

```

Sub Form_Load ()
    Dim info() As Integer
    Dim SamData() As Integer
    ReDim info(44)
    ReDim SamData(10000)
    screen.MousePointer = 11
    Open Filename For Binary As #1
    For i = 1 To 44
        a = Input$(1, 1)
        info(i) = Asc(a)
    Next i
    numdata = info(41) * 1 + info(42) * 16 ^ 2 + info(43) * 16 ^ 4 + info(44) * 16 ^ 6
    Label1.Caption = numdata
    Label2.Caption = Filename
    ReDim SamData(numdata)
    max = 0
    For i = 1 To numdata
        a = Input$(1, 1)
        real(i) = (Asc(a) - 127)
        If Abs(real(i)) > max Then max = Abs(real(i))
        imag(i) = 0
    Next i
    Close #1

```

```
command6.Enabled = False  
command8.Enabled = False  
command9.Enabled = False  
screen.MousePointer = 0
```

End Sub



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม แสดงด้านเวลา (Time Form)

VERSION 2.00

Begin Form TimeForm

Caption = "Time Domain"

ClientHeight = 4785

ClientLeft = 1095

ClientTop = 1380

ClientWidth = 7650

Height = 5190

Left = 1035

LinkTopic = "Form1"

MaxButton = 0 False

MinButton = 0 False

ScaleHeight = 4785

ScaleWidth = 7650

Top = 1035

Width = 7770

Begin HScrollBar HScroll1

Height = 240

LargeChange = 1024

Left = 720

TabIndex = 2

Top = 3840

Width = 6375

End'

Begin CommandButton Command1

Caption = "ตกลง"

Height = 495

Left = 2880

TabIndex = 0

Top = 4200

Width = 1695

End

Begin Label Label6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Caption      = "0"
Height      = 255
Left        = 480
TabIndex    = 7
Top         = 1920
Width       = 135
End

```

```
Begin Label Label5
```

```

Caption      = "-"
Height      = 255
Left        = 480
TabIndex    = 6
Top         = 3480
Width       = 135
End

```

```
Begin Label Label4
```

```

Caption      = "+"
Height      = 255
Left        = 480
TabIndex    = 5
Top         = 360
Width       = 135
End

```

```
End
```

```
Begin Label Label3
```

```

Alignment    = 2 'Center
AutoSize     = -1 'True
Caption      = "n sec"
Height       = 210
Left         = 6900
TabIndex     = 4
Top          = 4080
Width        = 495
End

```

```
End
```

```
Begin Label Label2
```

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

AutoSize      = -1 True
Caption       = "0 sec"
Height        = 210
Left          = 600
TabIndex      = 3
Top           = 4080
Width         = 465

```

End

Begin Label Label1

```

Alignment     = 2 'Center'
AutoSize      = -1 True
Caption       = "FileName"
FontBold      = -1 True
FontItalic    = 0 False
FontName      = "MS Sans Serif"
FontSize      = 7.5
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = -1 True
Height        = 210
Left          = 3450
TabIndex      = 1
Top           = 0
Width         = 795

```

End

Begin Line Line6

```

BorderStyle  = 2 'Dash'
X1            = 3840
X2            = 3840
Y1            = 360
Y2            = 3720

```

End

Begin Line Line5

```

BorderStyle  = 2 'Dash'
X1            = 720
X2            = 7080

```

```
Y1 = 2040
```

```
Y2 = 2040
```

```
End
```

```
Begin Line Line4
```

```
BorderStyle = 3 'Dot
```

```
X1 = 720
```

```
X2 = 7080
```

```
Y1 = 3720
```

```
Y2 = 3720
```

```
End
```

```
Begin Line Line2
```

```
BorderStyle = 3 'Dot
```

```
X1 = 720
```

```
X2 = 7080
```

```
Y1 = 360
```

```
Y2 = 360
```

```
End
```

```
End
```

```
Dim numdata As Integer
```

```
Sub Command1_Click ()
```

```
    MainForm.Enabled = True
```

```
    TimeForm.Visible = flase
```

```
End Sub
```

```
Sub Command2_Click ()
```

```
    TimeForm.Enabled = False
```

```
    InfoForm.Visible = True
```

```
End Sub
```

```
Sub Form_Activate ()
```

```
    screen.MousePointer = 11
```

```
    Open FileName For Binary As #1
```

```
    TimeForm.PSet (720, 2040)
```

```

For i = 1 To 44
    a = Input$(1, 1)
    info(i) = Asc(a)
Next i
numdata = info(41) * 1 + info(42) * 16 ^ 2 + info(43) * 16 ^ 4 + info(44) * 16 ^ 6
Max = 0
For i = 1 To numdata
    a = Input$(1, 1)
    SamData(i) = (Asc(a) - 127)
    If Max < Abs(SamData(i)) Then Max = Abs(SamData(i))
Next i
Close #1
For i = 1 To numdata
    SamData(i) = SamData(i) * 100 / Max
Next i
For i = 1 To 1200
    TimeForm.Line -((720 + (i * 5)), 2040 - (SamData(i)))
Next i
HScroll1.Max = numdata - 1000
screen.MousePointer = 0
End Sub

```

```

Sub Form_Load ()
    label1.Caption = FileName
    Dim info() As Integer
    Dim SamData() As Integer
    ReDim info(44)
End Sub

```

```

Sub HScroll1_Change ()
    Cls
    TimeForm.PSet (720, 2040)
    pt = HScroll1.Value

```

```

    label1.Caption = pt

```

```

    For i = 1 To pt + 1200

```

TimeForm.Line -((720 + (i * 5)), 2040 - SamData(i + pl) * 20)

Next i

End Sub

c

f
r



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม แสดงด้านความถี่ (Frequency Form)

VERSION 2.00

Begin Form FreqForm

Caption = "Frequency Domain"

ClientHeight = 4785

ClientLeft = 975

ClientTop = 1920

ClientWidth = 8130

Height = 5190

Left = 915

LinkTopic = "Form1"

MaxButton = 0 False

MinButton = 0 False

ScaleHeight = 4785

ScaleWidth = 8130

Top = 1575

Width = 8250

Begin CommandButton Command1

Caption = "ตกลง"

Height = 495

Left = 3240

TabIndex = 0

Top = 4200

Width = 1695

End

Begin Line Line4

X1 = 7680

X2 = 7680

Y1 = 3240

Y2 = 3480

End

Begin Line Line2

เอกสารนี้ X1 เอกสารที่สงวน 4080 สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการใดทั้งสิ้น X2 ถ้า 4080 มิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Y1 = 3240

Y2 = 3480

End

Begin Line Line1

X1 = 480

X2 = 480

Y1 = 3360

Y2 = 240

End

Begin Label Label7

AutoSize = -1 True

Height = 210

Left = 840

TabIndex = 7

Top = 240

Width = 15

End

Begin Label Label6

Alignment = 2 Center

AutoSize = -1 True

Height = 210

Left = 6810

TabIndex = 6

Top = 240

Width = 75

End

Begin Label Label5

AutoSize = -1 True

Caption = " 1500 Hz"

Height = 210

Left = 3720

TabIndex = 5

Top = 3480

Width = 750

End

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Begin Label Label4

AutoSize = -1 True
 Caption = "5000"
 Height = 210
 Left = 0
 TabIndex = 4
 Top = 720
 Width = 420

End

Begin Label Label3

Alignment = 2 'Center'
 AutoSize = -1 True
 Caption = "3000 Hz"
 Height = 210
 Left = 7320
 TabIndex = 3
 Top = 3480
 Width = 735

End

Begin Label Label2

AutoSize = -1 True
 Caption = "0 Hz"
 Height = 210
 Left = 360
 TabIndex = 2
 Top = 3480
 Width = 390

End

Begin Label Label1

Alignment = 2 'Center'
 AutoSize = -1 True
 Caption = "FileName"
 FontBold = -1 True
 FontItalic = 0 False
 FontName = "MS Sans Serif"

```

FontSize      = 7.5
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = -1 True
Height        = 210
Left          = 3450
TabIndex      = 1
Top           = 0
Width         = 795

```

```
End
```

```
Begin Line Line6
```

```

BorderStyle   = 3 Dot
X1             = 460
X2             = 7680
Y1            = 860
Y2            = 860

```

```
End
```

```
Begin Line Line5
```

```

X1             = 480
X2             = 7680
Y1            = 3360
Y2            = 3360

```

```
End
```

```
Begin Line Line3
```

```

BorderWidth    = 5
X1             = 460
X2             = 7680
Y1            = 3720
Y2            = 3720

```

```
End
```

```
End
```

```
Sub Command1_Click ()
```

```
    MainForm.Enabled = True
```

```
    FreqForm.Visible = False
```

```
End Sub
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sub FFT ()

Dim real() As Double

Dim imag() As Double

Dim ans() As Double

ReDim real(10000)

ReDim imag(10000)

ReDim ans(10000)

label6.Caption = "Please Wait..."

label7.Caption = "complete= 0 %"

m = 10

m1 = 1

n = 2 ^ m

Open FileName For Binary As #1

For i = 1 To 44

a = Input\$(1, 1)

Next i

For i = 1 To 2048

a = Input\$(1, 1)

real(i) = Asc(a)

Next i

Close #1

For i = 1 To n

imag(i) = 0

Next i

FFT

n1 = n - 1

n2 = n / 2

'bit reverse

j = 1

For i = 1 To n1

If i <= j Then

 r1 = real(j)

 r2 = imag(j)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    real(j) = real(i)
    imag(j) = imag(i)
    real(i) = r1
    imag(i) = r2
End If
k = n2
Do While k < j
    j = j - k
    k = k / 2
Loop
j = j + k
Next i
For l = 1 To m
    y = 1
    z = 2 ^ y
    l0 = z
    l1 = l0 / 2
    u1 = 1
    u2 = 0
    w1 = Cos(p / l1)
    w2 = -m1 * Sin(p / l1)
    For j = 1 To l1
        For i = j To n Step 10
            i1 = i + 11
            r1 = real(i1) * u1 - imag(i1) * u2
            r2 = real(i1) * u2 + imag(i1) * u1
            real(i1) = real(i) - r1
            imag(i1) = imag(i) - r2
            real(i) = real(i) + r1
            imag(i) = imag(i) + r2
        Next i
        u9 = u1
        u1 = u1 * w1 - u2 * w2
        u2 = u9 * w2 + u2 * w1
    Next j

```

```

        label7.Caption = "complete=" + Int((1 * 100) / m) + "%"
    Next i
    label6.Caption = "Ok... "
' find amplitude
    For i = 1 To 600
        ans(i) = Sqr(real(i) ^ 2 + imag(i) ^ 2)
        Line (480 + (i * 12), 3360)-(480 + (i * 12), 3360 - (ans(i) / 2))
    Next i
End Sub

Sub Form_Activate ()
    screen.MousePointer = 11
    FFT
    screen.MousePointer = 0
End Sub

```



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม สรุปรายละเอียด

VERSION 2.00

Begin Form InfoForm

Caption = "สรุปรายละเอียด"
 ClientHeight = 4170
 ClientLeft = 2325
 ClientTop = 2130
 ClientWidth = 5250
 Height = 4575
 Left = 2265
 LinkTopic = "Form2"
 MaxButton = 0 False
 MinButton = 0 False
 ScaleHeight = 4170
 ScaleWidth = 5250
 Top = 1785
 Width = 5370

Begin CommandButton Command1

Caption = "ตกลง"
 Height = 495
 Left = 1680
 TabIndex = 0
 Top = 3360
 Width = 1935

End

Begin Label Label19

AutoSize = -1 True
 Caption = "บืท/แซมปลืง"
 Height = 210
 Left = 3840
 TabIndex = 19
 Top = 2520

Width = 1020

End

Begin Label Label18

AutoSize = -1 True
 Caption = "โบสถ์/แหลมปลิง"
 Height = 210
 Left = 3840
 TabIndex = 18
 Top = 2160
 Width = 1125

End

Begin Label Label17

AutoSize = -1 True
 Caption = "โบสถ์/วินาที"
 Height = 210
 Left = 3840
 TabIndex = 17
 Top = 1800
 Width = 870

End

Begin Label Label16

AutoSize = -1 True
 Caption = "ฮีทซ์"
 Height = 210
 Left = 3840
 TabIndex = 16
 Top = 1440
 Width = 450

End

Begin Label Label15

AutoSize = -1 True
 Caption = "แซนแนล"
 Height = 210
 Left = 3840
 TabIndex = 15
 Top = 1080
 Width = 735

End

Begin Label Label14

AutoSize = -1 True
 Caption = "ไปท์"
 Height = 210
 Left = 3840
 TabIndex = 14
 Top = 720
 Width = 345

End

Begin Label Label13

Alignment = 1 Right Justify
 BorderStyle = 1 Fixed Single
 Caption = ""
 Height = 240
 Left = 2880
 TabIndex = 13
 Top = 2520
 Width = 735

End

Begin Label Label12

Alignment = .1 Right Justify
 BorderStyle = 1 Fixed Single
 Caption = ""
 Height = 240
 Left = 2880
 TabIndex = 12
 Top = 2160
 Width = 735

End

Begin Label Label11

Alignment = 1 Right Justify
 BorderStyle = 1 Fixed Single
 Caption = ""
 Height = 240

```

Left      = 2880
TabIndex  = 11
Top       = 1800
Width     = 735

```

End

Begin Label Label10

```

Alignment = 1 'Right Justify
BorderStyle = 1 'Fixed Single
Caption    = " "
Height     = 240
Left       = 2880
TabIndex   = 10
Top        = 1440
Width      = 735

```

End

Begin Label Label9

```

Alignment = 1 'Right Justify
BorderStyle = 1 'Fixed Single
Height     = 240
Left       = 2880
TabIndex   = 9
Top        = 1080
Width      = 735

```

End

Begin Label Label8

```

Alignment = 1 'Right Justify
BorderStyle = 1 'Fixed Single
Height     = 240
Left       = 2880
TabIndex   = 8
Top        = 720
Width      = 735

```

End'

Begin Label Label7

```

Caption    = "จำนวนบิตต่อ แชนเนลลิง"

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อผู้อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Height = 255
 Left = 600
 TabIndex = 7
 Top = 2520
 Width = 1815

End

Begin Label Label6

AutoSize = -1 True
 Caption = "จำนวนไบต์ต่อแฮมปลิง"
 Height = 210
 Left = 600
 TabIndex = 6
 Top = 2160
 Width = 1800

End

Begin Label Label5

Caption = "จำนวนไบต์ต่อวินาที"
 Height = 255
 Left = 600
 TabIndex = 5
 Top = 1800
 Width = 1695

End

Begin Label Label4

Caption = "อัตราการแฮมปลิง"
 Height = 255
 Left = 600
 TabIndex = 4
 Top = 1440
 Width = 1575

End

Begin Label Label3

Caption = "จำนวนแซนแนล"
 Height = 255

Left = 600

```

TabIndex    = 3
Top         = 1080
Width      = 1575

```

```
End
```

```
Begin Label Label2
```

```

Caption     = "จำนวนข้อมูล"
Height     = 255
Left       = 600
TabIndex   = 2
Top        = 720
Width     = 1455

```

```
End
```

```
Begin Label Label1
```

```

Alignment   = 2 'Center'
AutoSize    = -1 'True'
FontBold    = -1 'True'
FontItalic  = 0 'False'
FontName    = "MS Sans Serif"
FontSize    = 7.5
FontStrikethru = 0 'False'
FontUnderline = -1 'True'
Height     = 210
Left       = 2550
TabIndex   = 1
Top        = 120
Width     = 75

```

```
End
```

```
End
```

```
Sub Command1_Click ()
```

```
    MainForm.Enabled = True
```

```
    InfoForm.Visible = False
```

```
    Unload InfoForm
```

```
End Sub
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 Sub Form_Load ()
 ไม่วารณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Dim info() As Integer
ReDim info(44)
Open FileName For Binary As #1
For i = 1 To 44
    a = Input$(1, 1)
    info(i) = Asc(a)
Next i
Close #1
Label1.Caption = FileName
Label8.Caption = Format((info(41) * 1 + info(42) * 16 ^ 2 + info(43) * 16 ^ 4 + info(44) * 16 ^
6), "0.")
Label9.Caption = Format(info(23), "0.")
Label10.Caption = Format((info(25) * 1 + info(26) * 16 ^ 2 + info(27) * 16 ^ 4), "0.")
Label11.Caption = Format((info(29) * 1 + info(30) * 16 ^ 2 + info(31) * 16 ^ 4), "0.")
Label12 = Format(info(33), "0.")
Label13.Caption = Format(info(35), "0.")
End Sub

```

โปรแกรมย่อยฟอร์ม พิมพ์รายงาน (Report Form)

VERSION 2.00

Begin Form ReportForm

```

AutoRedraw = -1 True
Caption = "พิมพ์รายงาน การวิเคราะห์ข้อมูล [ เครื่องพิมพ์ ]"
ClientHeight = 6765
ClientLeft = 705
ClientTop = 345
ClientWidth = 7905
Height = 7170
Left = 645
LinkTopic = "Form1"
MaxButton = 0 False
MinButton = 0 False
ScaleHeight = 6765
ScaleWidth = 7905
Top = 0
Width = 8025

```

Begin CommandButton Command2

```

Caption = "ยกเลิก"
Height = 375
Left = 6960
TabIndex = 4
Top = 1080
Width = 855

```

End

Begin CommandButton Command1

```

Caption = "พิมพ์"
Height = 375
Left = 6960
TabIndex = 1
Top = 480
Width = 855

```

End

Begin Line Line2

```

BorderWidth = 2
Index       = 2
X1         = 360
X2         = 6720
Y1         = 6480
Y2         = 6480

```

End

Begin Line Line2

```

BorderWidth = 2
Index       = 1
X1         = 360
X2         = 6720
Y1         = 2400
Y2         = 2400

```

End

Begin Line Line2

```

BorderWidth = 2
Index       = 0
X1         = 360
X2         = 6720
Y1         = 4440
Y2         = 4440

```

End

Begin Label Label13

```

AutoSize    = -1 True
Caption     = "0 dB"
Height     = 210
Left       = 0
TabIndex   = 14
Top       = 5280
Width     = 390

```

End

Begin Label Label12

```

AutoSize    = -1 True

```

```

Caption      = "max"
Height       = 210
Left         = 0
TabIndex     = 13
Top          = 3240
Width        = 330

```

End

Begin Label Label11

```

AutoSize     = -1 True
Caption      = "Label11"
Height       = 210
Left         = 6360
TabIndex     = 12
Top          = 2400
Width        = 645

```

End

Begin Label Label10

```

AutoSize     = -1 True
Caption      = "0 วินาที."
Height       = 210
Left         = 120
TabIndex     = 11
Top          = 2400
Width        = 660

```

End

Begin Label Label9

```

AutoSize     = -1 True
Caption      = "200 Hz"
Height       = 210
Left         = 120
TabIndex     = 10
Top          = 6480
Width        = 600

```

End

Begin Label Label8

```

AutoSize = -1 "True"
Caption = "3000 Hz"
Height = 210
Left = 6360
TabIndex = 9
Top = 6480
Width = 705

```

End

Begin Line Line19

```

BorderStyle = 5 'Dash-Dot-Dot'
X1 = 360
X2 = 6720
Y1 = 5400
Y2 = 5400

```

End

Begin Line Line18

```

BorderStyle = 5 'Dash-Dot-Dot'
X1 = 360
X2 = 6720
Y1 = 3360
Y2 = 3360

```

End

Begin Label Label7

```

AutoSize = -1 "True"
Caption = "3000 Hz"
Height = 210
Left = 6360
TabIndex = 8
Top = 4440
Width = 705

```

End

Begin Label Label6

```

AutoSize = -1 "True"
Caption = "200 Hz"
Height = 210

```

```

Left      = 120
TabIndex , = 7
Top       = 4440
Width     = 600

```

```
End
```

```
Begin Line Line17
```

```

BorderStyle = 3 'Dot
X1           = 5160
X2           = 5160
Y1           = 4800
Y2           = 6480

```

```
End
```

```
Begin Line Line16
```

```

BorderStyle = 3 'Dot
X1           = 1920
X2           = 1920
Y1           = 4800
Y2           = 6480

```

```
End
```

```
Begin Label Label5
```

```

Alignment    = 2 'Center
BorderStyle  = 1 'Fixed Single
Caption      = "ข้อมูลด้านกำลัง"
Height       = 255
Left         = 2760
TabIndex     = 6
Top          = 4560
Width        = 1335

```

```
End
```

```
Begin Label Label4
```

```

Alignment    = 2 'Center
BorderStyle  = 1 'Fixed Single
Caption      = "ข้อมูลด้านความถี่"
Height       = 255
Left         = 2760

```

TabIndex = 5
 Top = 2520
 Width = 1335

End

Begin Line Line15

BorderWidth = 2
 X1 = 360
 X2 = 360
 Y1 = 4800
 Y2 = 6480

End

Begin Line Line14

BorderWidth = 2
 X1 = 360
 X2 = 360
 Y1 = 2760
 Y2 = 4440

End

Begin Line Line13

BorderWidth = 2
 X1 = 6720
 X2 = 6720
 Y1 = 4800
 Y2 = 6480

End

Begin Line Line12

BorderWidth = 2
 X1 = 6720
 X2 = 6720
 Y1 = 2760
 Y2 = 4440

End

Begin Line Line11

BorderWidth = 2

X1 = 360

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

X2      = 6720
Y1      = 4800
Y2      = 4800
End

```

```

Begin Line Line10

```

```

BorderWidth = 2
X1          = 360
X2          = 6720
Y1          = 2760
Y2          = 2760

```

```

End

```

```

Begin Line Line9

```

```

BorderStyle = 3 'Dot
X1          = 5160
X2          = 5160
Y1          = 2760
Y2          = 4440

```

```

End

```

```

Begin Line Line8

```

```

BorderStyle = 3 'Dot
X1          = 1920
X2          = 1920
Y1          = 2760
Y2          = 4440

```

```

End

```

```

Begin Line Line7

```

```

BorderWidth = 2
X1          = 6720
X2          = 6720
Y1          = 480
Y2          = 2400

```

```

End

```

```

Begin Line Line6

```

```

BorderWidth = 2
X1          = 360

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

End

Begin Label Label1

```

Alignment    = 2 'Center
AutoSize     = -1 'True
BorderStyle  = 1 'Fixed Single
Caption      = "ข้อมูลด้านเวลา"
Height       = 240
Left         = 2880
TabIndex     = 0
Top          = 240
Width        = 1215

```

End

End

Sub Command1_Click ()

```

command1.Visible = flase
command2.Visible = flase
PrintForm
command1.Visible = True
command2.Visible = True
MainForm.Enabled = True
reportform.Visible = flase
Unload reportform

```

End Sub

Sub Command2_Click ()

```

MainForm.Enabled = True
reportform.Visible = flase
Unload reportform

```

End Sub

Sub Form_Activate ()

```

screen.MousePointer = 11

```

```

Dim info() As Integer

```

```

Dim SamData() As Integer

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

ReDim info(44)
ReDim SamData(10000)
Open FileName For Binary As #1
For i = 1 To 44
    a = Input$(1, 1)
    info(i) = Asc(a)
Next i
numdata = info(41) * 1 + info(42) * 16 ^ 2 + info(43) * 16 ^ 4 + info(44) * 16 ^ 6
label2 = FileName
label11 = Format(numdata / 11025, "0.00") + " วินาที."
label13 = "กำลังคำนวณ"
scal = Format(6350 / numdata, "0.00")
ReDim SamData(numdata)
max = 0
For i = 1 To numdata
    a = Input$(1, 1)
    real(i) = (Asc(a) - 127)
    If Abs(real(i)) > max Then max = Abs(real(i))
    imag(i) = 0
Next i
Close #1
For i = 1 To numdata
    real(i) = real(i) * 100 / max
Next i
PSet (360, 1440)
For i = 1 To numdata
    Line -(360 + (i * scal)), 1440 - real(i) * (9.6))
Next
m = 11
m1 = 1
n = 2 ^ m

```

 FFT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

'bit reverse

```

j = 1
For i = 1 To n1
  If i <= j Then
    r1 = real(j)
    r2 = imag(j)
    real(j) = real(i)
    imag(j) = imag(i)
    real(i) = r1
    imag(i) = r2
  End If
  k = n2
  Do While k < j
    j = j - k
    k = k / 2
  Loop
  j = j + k
Next i
For l = 1 To m
  y = 1
  z = 2 ^ y
  10 = z
  11 = 10 / 2
  u1 = 1
  u2 = 0
  w1 = Cos(p / 11)
  w2 = -m1 * Sin(p / 11)
  For j = 1 To 11
    For i = j To n Step 10
      i1 = i + 11
      r1 = real(i1) * u1 - imag(i1) * u2
      r2 = real(i1) * u2 + imag(i1) * u1
      real(i1) = real(i) - r1
      imag(i1) = imag(i) - r2
      real(i) = real(i) + r1
      imag(i) = imag(i) + r2
    
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        imag(i) = imag(i) + r2
    Next i
    u9 = u1
    u1 = u1 * w1 - u2 * w2
    u2 = u9 * w2 + u2 * w1
Next j
label3.Caption = "complete=" + Int((1 * 100) / m) + "%"

Next l
' find amplitude
max = 0
For i = 1 To 600
    ans(i) = Format(Sqr(real(i) ^ 2 + imag(i) ^ 2), "0.00")
    If max < ans(i) Then max = ans(i)
    b(i) = i
Next i
'show graph
max1 = 4420 - 1400
line18.Y1 = 3020 * max1
line18.Y2 = 3020 * max1
label12.Top = 2920 * 1300
PSet (360, 4420)
For i = 40 To 600
    Line -(360 + ((i - 40) * 11.357), 4420 - (ans(i) * 1400 / max))
Next i
'-----
;
max = 0
line19.Visible = flase
label13.Visible = flase
PSet (360, 6480)
For i = 41 To 600
    ans(i) = Format(20 * (Log(ans(i)) / Log(10#)), "0.00")
    If max < ans(i) Then max = ans(i)
    Line -(360 + ((i - 40) * 11.357), 6480 - ans(i) * 15)
Next i

```

```

line19.Y1 = max
line19.Y2 = max
label13.Top = max - 100
line19.Visible = True
label13.Visible = True
screen.MousePointer = 0

```

End Sub

Sub Form_Load ()

```
label1.Caption = "ข้อมูลด้านเวลา"
```

End Sub



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม เกี่ยวกับ

VERSION 2.00

Begin Form AboutForm

AutoRedraw = -1 True
 BackColor = &H00FFFFFF&
 Caption = "โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด"
 ClientHeight = 3705
 ClientLeft = 1470
 ClientTop = 1500
 ClientWidth = 7230
 Height = 4110
 Left = 1410
 LinkTopic = "Form2"
 MaxButton = 0 False
 MinButton = 0 False
 ScaleHeight = 3705
 ScaleWidth = 7230
 Top = 1155
 Width = 7350

Begin CommandButton Command1

Caption = "ตกลง"
 Height = 495
 Left = 2880
 TabIndex = 0
 Top = 3000
 Width = 1575

End

Begin Label Label5

Alignment = 2 'Center'
 AutoSize = -1 True
 BackStyle = 0 Transparent
 Caption = "สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"
 FontBold = -1 True
 FontItalic = 0 False

```

FontName      = "JasmineUPC"
FontSize      = 18
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = 0 False
Height        = 405
Left          = 480
TabIndex      = 5
Top           = 2400
Width         = 6255

```

End

Begin Label Label4

```

Alignment     = 2 'Center
AutoSize      = -1 True
BackStyle     = 0 Transparent
Caption       = "ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม"
FontBold      = -1 True
FontItalic    = 0 False
FontName      = "JasmineUPC"
FontSize      = 18
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = 0 False
Height        = 405
Left          = 360
TabIndex      = 4
Top           = 1920
Width         = 6555

```

End

Begin Label Label3

```

Alignment     = 2 'Center
AutoSize      = -1 True
BackStyle     = 0 Transparent
Caption       = "สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์"
FontBold      = -1 True

```

```
FontItalic    = 0 False
```

```
FontName      = "JasmineUPC"
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

FontSize      = 18
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = 0 False
Height       = 405
Left         = 1350
TabIndex     = 3
Top          = 1440
Width        = 4635

```

```
End
```

```
Begin Label Label2
```

```

Alignment     = 2 'Center
AutoSize      = -1 True
BackStyle     = 0 'Transparent
Caption       = "Ed. Engineer 16"
Height        = 210
Left          = 3000
TabIndex      = 2
Top           = 1080
Width         = 1350

```

```
End
```

```
Begin Label Label1
```

```

Alignment     = 2 'Center
AutoSize      = -1 True
BackColor     = &H00E0FFFF&
BorderStyle  = 1 'Fixed Single
Caption       = "โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด"
FontBold      = -1 True
FontItalic    = 0 False
FontName      = "BrowalliaUPC"
FontSize      = 24
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = 0 False
Height        = 660

```

```
Left          = 1215
```

```
TabIndex     = 1
```

```

Top      = 240
Width    = 5025

```

```
End
```

```
Begin Image Image1
```

```

BorderStyle  = 1 Fixed Single
Height       = 360
Left        = 240
Picture     = ABOUT.FRX:0000
Top         = 360
Width      = 390

```

```
End
```

```
End
```

```
Sub Command1_Click ()
```

```
    MainForm.Enabled = True
```

```
    AboutForm.Visible = False
```

```
End Sub
```



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม เปรียบเทียบ

VERSION 2.00

Begin Form CPform

Caption = "เปรียบเทียบเสียง"

ClientHeight = 5355

ClientLeft = 1095

ClientTop = 1500

ClientWidth = 7650

Height = 5760

Left = 1035

LinkTopic = "Form3"

ScaleHeight = 5355

ScaleWidth = 7650

Top = 1155

Width = 7770

Begin CommandButton Command2

Caption = "ยกเลิก/ออก"

Height = 495

Left = 2640

TabIndex = 18

Top = 4680

Width = 1575

End

Begin CommandButton Command1

Caption = "เปรียบเทียบ"

Height = 495

Left = 2640

TabIndex = 13

Top = 1320

Width = 1455

End

Begin OptionButton Option4

Caption = "Option4"

Height = 255

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าก่ Height ทั้งสิ้น ถ้า 255 มม ให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Left      = 5880
TabIndex  = 8
Top       = 3480
Width     = 255
End

Begin OptionButton Option3
Caption   = "Option3"
Height    = 255
Left      = 4080
TabIndex  = 7
Top       = 3480
Width     = 255
End

Begin OptionButton Option2
Caption   = "Option2"
Height    = 255
Left      = 2040
TabIndex  = 6
Top       = 3480
Width     = 255
End

Begin OptionButton Option1
Caption   = "Option1"
Height    = 255
Left      = 360
TabIndex  = 5
Top       = 3480
Value     = -1 True
Width     = 255
End

Begin ListBox List1
Height    = 2760
Left      = 6600
TabIndex  = 4

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Width      = 615
End
Begin FileListBox File2
Height     = 2760
Left      = 4440
Pattern   = "*.fft"
TabIndex  = 1
Top       = 480
Width     = 1695

```

```
End
```

```

Begin FileListBox File1
Height     = 2760
Left      = 600
Pattern   = "*.fft"
TabIndex  = 0
Top       = 480
Width     = 1695

```

```
End
```

```

Begin Label Label13
AutoSize  = -1 True
Caption   = "ปลายทาง:"
Height   = 210
Left     = 3840
TabIndex = 21
Top      = 120
Width    = 795

```

```
End
```

```

Begin Label Label12
AutoSize  = -1 True
Caption   = "ต้นทาง:"
Height   = 210
Left     = 120
TabIndex = 20
Top      = 120
Width    = 600

```

End

Begin Label Label1

AutoSize = -1 True
 Caption = "%"
 FontBold = -1 True
 FontItalic = 0 False
 FontName = "MS Sans Serif"
 FontSize = 12
 FontStrikethru = 0 False
 FontUnderline = 0 False
 Height = 300
 Left = 7320
 TabIndex = 19
 Top = 4080
 Width = 240

End

Begin Label Label10

AutoSize = -1 True
 BorderStyle = 1 Fixed Single
 Caption = "000"
 FontBold = -1 True
 FontItalic = 0 False
 FontName = "MS Sans Serif"
 FontSize = 12
 FontStrikethru = 0 False
 FontUnderline = 0 False
 Height = 330
 Left = 6720
 TabIndex = 17
 Top = 4080
 Width = 495

End

Begin Label Label9

AutoSize = -1 True
 Caption = "เปอร์เซ็นต์ความคล้าย"

```

Height      = 210
Left        = 4800
TabIndex    = 16
Top         = 4080
Width       = 1725
End

```

```
Begin Label Label8
```

```

AutoSize     = -1 True
BorderStyle  = 1 Fixed Single
Caption      = "?FFT"
FontBold     = -1 True
FontItalic   = 0 False
FontName     = "MS Sans Serif"
FontSize     = 12
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = 0 False
Height       = 330
Left         = 2040
TabIndex     = 15
Top          = 4080
Width        = 750

```

```
End
```

```
Begin Label Label7
```

```

AutoSize     = -1 True
Caption      = "เพิ่มที่คล้ายที่สุด คือ "
FontBold     = -1 True
FontItalic   = 0 False
FontName     = "MS Sans Serif"
FontSize     = 7.5
FontStrikethru = 0 False
FontUnderline = -1 True
Height       = 210
Left         = 240
TabIndex     = 14
Top          = 4080

```

Width = 1635

End

Begin Label Label6

Caption = "Blackman"

Height = 255

Left = 6240

TabIndex = 12

Top = 3480

Width = 1215

End

Begin Label Label5

Caption = "Haming"

Height = 255

Left = 4440

TabIndex = 11

Top = 3480

Width = 1215

End

Begin Label Label4

Caption = "Hann"

Height = 255

Left = 2400

TabIndex = 10

Top = 3480

Width = 1455

End

Begin Label Label3

Caption = "Rectangle"

Height = 255

Left = 720

TabIndex = 9

Top = 3480

Width = 1095

End

Begin Label Label2

```

Caption = " "
Height = 255
Left = 4800
TabIndex = 3
Top = 120
Width = 2175

```

End

Begin Label Label1

```

Caption = " "
Height = 255
Left = 840
TabIndex = 2
Top = 120
Width = 1935

```

End

End

Sub Command1_Click ()

```

Dim dis() As String
numfile = file2.ListCount
ReDim dis(numfile)
For i = 0 To numfile
    dis(i) = file2.List(i)
Next i

Dim result() As Integer
Dim source() As Integer
Dim dist() As Integer
ReDim result(50)
ReDim source(50)
ReDim dist(50)
list1.Clear

newname = "c:\wav\analy\" + mypath1 + newname
Open newname For Input As #1

```

For i = 1 To 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 Input #1, source(i)
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

Next i
For i = 1 To 50
    Input #1, source(i)
Next i
Close #1
'-----compare
For j = 0 To numfile - 1
    DistFile = "c:\wav\datawav\" + mypath1 + dis(j)
    x = 0
    Open DistFile For Input As #1
    For i = 1 To 5
        Input #1, dist(i)
    Next i
    For i = 1 To 25
        Input #1, dist(i)
        If Abs(source(i) - dist(i)) < 4 Then
            x = x + 2
        End If
    Next i
    For i = 26 To 50
        Input #1, dist(i)
        If Abs(source(i) - dist(i)) < 2 Then
            x = x + 2
        End If
    Next i
    result(j) = x
    list1.AddItem Str(result(j))
    Close #1
Next j
'-----end of compare
max = result(0)
For i = 1 To numfile - 1
    If max < result(i) Then

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 a = 1
 ไม่ว่าจะผิดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        End If
    Next i
    label8.Caption = dis(a)
    label10.Caption = max
End Sub

Sub Command2_Click ()
    MainForm.Enabled = True
    CPform.Visible = False
    Unload CPform
End Sub

Sub File1_Click ()
    label1 = file1.List(file1.ListIndex)
    newname = file1.List(file1.ListIndex)
    command1.Enabled = True
End Sub

Sub Form_Activate ()
    command1.Enabled = False
    Option1.Value = True
    mypath1 = "rec\"
    file1.Path = "c:\wav\analy\" + mypath1
    file2.Path = "c:\wav\datawav\" + mypath1
    label1 = "c:\wav\analy\" + mypath1
    label2 = "c:\wav\datawav\" + mypath1
End Sub

Sub Option1_Click ()
    Option1.Value = True
    Option2.Value = False
    Option3.Value = False
    Option4.Value = False

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

file2.Path = "c:\wav\datawav\" + mypath1
label1 = "c:\wav\analy\" + mypath1
label2 = "c:\wav\datawav\" + mypath1

```

End Sub

Sub Option2_Click ()

```

Option1.Value = False
Option2.Value = True
Option3.Value = False
Option4.Value = False
mypath1 = "hann\"
file1.Path = "c:\wav\analy\" + mypath1
file2.Path = "c:\wav\datawav\" + mypath1
label1 = "c:\wav\analy\" + mypath1
label2 = "c:\wav\datawav\" + mypath1

```

End Sub

Sub Option3_Click ()

```

Option1.Value = False
Option2.Value = False
Option3.Value = True
Option4.Value = False
mypath1 = "ham\"
file1.Path = "c:\wav\analy\" + mypath1
file2.Path = "c:\wav\datawav\" + mypath1
label1 = "c:\wav\analy\" + mypath1
label2 = "c:\wav\datawav\" + mypath1

```

End Sub

Sub Option4_Click ()

```

Option1.Value = False
Option2.Value = False
Option3.Value = False
Option4.Value = True
mypath1 = "black\"

```

```
file1.Path = "c:\wav\analy\" + mypath1  
file2.Path = "c:\wav\datawav\" + mypath1  
label1 = "c:\wav\analy\" + mypath1  
label2 = "c:\wav\datawav\" + mypath1
```

End Sub



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมย่อยฟอร์ม หน้าต่างคำนวณเวลา (MONITOR1)

VERSION 2.00

Begin Form MONITOR1

Caption = "MONITOR"

ClientHeight = 2865

ClientLeft = 255

ClientTop = 1455

ClientWidth = 9120

Height = 3270

Left = 195

LinkTopic = "Form1"

MaxButton = 0 False

MinButton = 0 False

ScaleHeight = 2865

ScaleWidth = 9120

Top = 1110

Width = 9240

Begin OptionButton Option4

Caption = "Option4"

Height = 255

Left = 3600

TabIndex = 5

Top = 0

Width = 255

End

Begin OptionButton Option3

Caption = "Option3"

Height = 255

Left = 2880

TabIndex = 4

Top = 0

Width = 255

End

Begin OptionButton Option2

```

Caption      = "Option2"
Height       = 255
Left         = 2280
TabIndex    = 3
Top          = 0
Width        = 255

```

```
End
```

```
Begin OptionButton Option1
```

```

Caption      = "Zoom 1"
Height       = 255
Left         = 1680
TabIndex    = 2
Top          = 0
Width        = 255

```

```
End
```

```
Begin HScrollBar HScroll1
```

```

Height       = 255
LargeChange  = 1000
Left         = 0
Max           = 10000
Min          = 45
SmallChange  = 5
TabIndex     = 0
Top          = 2640
Value        = 45
Width        = 9135

```

```
End
```

```
Begin Label Label7
```

```

AutoSize     = -1 True
Height       = 210
Left         = 6720
TabIndex     = 11
Top          = 0
Width        = 60

```

```
End
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Begin Label Label6

AutoSize = -1 True
 Caption = "20"
 Height = 210
 Left = 3960
 TabIndex = 10
 Top = 0
 Width = 210

End

Begin Label Label5

Caption = "10"
 Height = 255
 Left = 3240
 TabIndex = 9
 Top = 0
 Width = 255

End

Begin Label Label4

Caption = "5"
 Height = 255
 Left = 2640
 TabIndex = 8
 Top = 0
 Width = 135

End

Begin Label Label3

Caption = "1"
 Height = 255
 Left = 2040
 TabIndex = 7
 Top = 0
 Width = 135

End

Begin Label Label2

AutoSize = -1 True

```

Caption      = "ขยาย"
Height       = 210
Left         = 1080
TabIndex     = 6
Top          = 0
Width        = 435

```

```
End
```

```
Begin Label Label1
```

```

AutoSize     = -1 True
Height       = 210
Left         = 7440
TabIndex     = 1
Top          = 0
Width        = 60

```

```
End
```

```
Begin Line Line2
```

```

X1           = 4440
X2           = 4440
Y1           = 0
Y2           = 2880

```

```
End
```

```
Begin Line Line1
```

```

X1           = 9240
X2           = 0
Y1           = 1320
Y2           = 1320

```

```
End
```

```
End
```

```
Sub Command1_Click ()
```

```
    Open FileName For Binary As #1
```

```
    For i = 1 To 11024
```

```
        a = Input$(1, 1)
```

```
        SamData(i) = (Asc(a) - 127)
```

```
        pr = i / 11024
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        label1.Caption = "Press Wait." + Format$(pr, "0 %")
    Next i
End Sub

Sub Form_Activate ()
    Hscroll1.LargeChange = 10000 / sc
    Cls
    pl = Hscroll1.Value
    MONITOR1.PSet (0, 1440)
    For i = Hscroll1.Value To (Hscroll1.Value + (10000 / sc))
        MONITOR1.Line -(((i - pl) * (sc)), 1340 - real(i) * (15))
    Next
End Sub

Sub Form_Load ()
    Option3.Value = True
    sc = 10
End Sub

Sub HScroll1_Change ()
    Cls
    pl = Hscroll1.Value
    MONITOR1.PSet (0, 1440)
    If sc = 1 Then
        For i = 1 To Hscroll1.Max
            MONITOR1.Line -(((i - pl) * (sc)), 1320 - real(i) * (15))
        Next
    Else
        For i = Hscroll1.Value To (Hscroll1.Value + (12000 / sc))
            MONITOR1.Line -(((i - pl) * (sc)), 1320 - real(i) * (15))
        Next
    End If
End Sub

```

```

Option1.Value = True
Option2.Value = False
Option3.Value = False
Option4.Value = False
sc = 1
Hscroll1.LargeChange = 10000
Cls
MONITOR1.Label7.Caption = "please wait"
For i = 1 To Hscroll1.Max
    MONITOR1.Line -(((i - pl) * (sc)), 1340 - real(i) * (15))
Next i
MONITOR1.Label7.Caption = ""
End Sub

Sub Option2_Click ()
Option1.Value = False
Option2.Value = True
Option3.Value = False
Option4.Value = False
sc = 5
Hscroll1.LargeChange = 11024 / sc
Cls
MONITOR1.Label7.Caption = "please wait"
pl = Hscroll1.Value
MONITOR1.PSet (0, 1440)
For i = Hscroll1.Value To (Hscroll1.Value + (12000 / sc))
    MONITOR1.Line -(((i - pl) * (sc)), 1340 - real(i) * (15))
Next
MONITOR1.Label7.Caption = ""
End Sub

Sub Option3_Click ()
Option1.Value = False
Option2.Value = False
Option3.Value = True

```

```

Option4.Value = False
sc = 10
Hscroll1.LargeChange = 11024 / sc
Cls
MONITOR1.Label7.Caption = "please wait"
pl = Hscroll1.Value
MONITOR1.PSet (0, 1440)
For i = Hscroll1.Value To (Hscroll1.Value + (12000 / sc))
    MONITOR1.Line -(((i - pl) * (sc)), 1340 - real(i) * (15))
Next
MONITOR1.Label7.Caption = ""
End Sub

Sub Option4_Click ()
Option1.Value = False
Option2.Value = False
Option3.Value = False
Option4.Value = True
sc = 20
Hscroll1.LargeChange = 11024 / sc
Cls
MONITOR1.Label7.Caption = "please wait"
pl = Hscroll1.Value
MONITOR1.PSet (0, 1440)
For i = Hscroll1.Value To (Hscroll1.Value + (12000 / sc))
    MONITOR1.Line -(((i - pl) * (sc)), 1340 - real(i) * (15))
Next
MONITOR1.Label7.Caption = ""
End Sub

```

โปรแกรมย่อยฟอร์ม หน้าต่างด้านความถี่ (Freqmoni)

VERSION 2.00

Begin Form FreqMonitor

BorderStyle = 1 Fixed Single
 Caption = "Frequency Monitor"
 ClientHeight = 2910
 ClientLeft = 600
 ClientTop = 1380
 ClientWidth = 8280
 Height = 3315
 Left = 540
 LinkTopic = "Form1"
 MaxButton = 0 False
 MinButton = 0 False
 ScaleHeight = 2910
 ScaleWidth = 8280
 Top = 1035
 Width = 8400

Begin OptionButton Option2

Caption = "Option2"
 Height = 255
 Left = 7200
 TabIndex = 3
 Top = 120
 Width = 255

End

Begin OptionButton Option1

Caption = "Option1"
 Height = 255
 Left = 5880
 TabIndex = 2
 Top = 120
 Width = 255

End

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Begin Line Line6

X1 = 0
 X2 = 8280
 Y1 = 2640
 Y2 = 2640

End

Begin Label Label6

AutoSize = -1 True
 Caption = "1500 Hz"
 Height = 210
 Left = 3600
 TabIndex = 7
 Top = 2640
 Width = 690

End

Begin Label Label5

AutoSize = -1 True
 Height = 210
 Left = 0
 TabIndex = 6
 Top = 360
 Width = 60

End

Begin Line Line7

BorderStyle = 3 'Dot'
 X1 = 0
 X2 = 8280
 Y1 = 600
 Y2 = 600

End

Begin Label Label4

AutoSize = -1 True
 Caption = "แบบเส้น"
 Height = 210
 Left = 7440

```

TabIndex    = 5
Top         = 120
Width      = 690

```

```
End
```

```
Begin Label Label3
```

```

AutoSize    = -1 True
Caption     = "แบบจุด"
Height     = 210
Left       = 6120
TabIndex   = 4
Top        = 120
Width      = 600

```

```
End
```

```
Begin Label Label2
```

```

AutoSize    = -1 True
Caption     = "3000 Hz"
Height     = 210
Left       = 7560
TabIndex   = 1
Top        = 2640
Width      = 825

```

```
End
```

```
Begin Label Label1
```

```

AutoSize    = -1 True
Caption     = "200 Hz"
Height     = 210
Left       = 0
TabIndex   = 0
Top        = 2640
Width      = 600

```

```
End
```

```
Begin Line Line5
```

```
BorderStyle = 3 'Dot
```

```
X1          = 6900
```

```
X2          = 6900
```

```

f
Y1      = 2640
Y2      = 0

```

```
End
```

```
Begin Line Line4
```

```

BorderStyle = 3 'Dot
X1          = 5400
X2          = 5400
Y1          = 0
Y2          = 2640

```

```
End
```

```
Begin Line Line3
```

```

BorderStyle = 3 'Dot
X1          = 3900
X2          = 3900
Y1          = 0
Y2          = 2640

```

```
End
```

```
Begin Line Line2
```

```

BorderStyle = 3 'Dot
X1          = 2400
X2          = 2400
Y1          = 0
Y2          = 2640

```

```
End
```

```
Begin Line Line1
```

```

BorderStyle = 3 'Dot
DrawMode    = 1 'Blackness
X1          = 900
X2          = 900
Y1          = 0
Y2          = 2640

```

```
End
```

```
End
```

```
Dim st As Double
```

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
f
```

```
option1.Value = True
option2.Value = False
```

```
End Sub
```

```
Sub Option1_Click ()
```

```
    FreqMonitor.Cls
    option2.Value = False
    option1.Value = True
    FreqMonitor.PSet (0, 2640)
    For i = 40 To 600
        FreqMonitor.Line -((i - 40) * 15, 2640 - (ans(i) * pt))
    Next i
```

```
End Sub
```

```
Sub Option2_Click ()
```

```
    FreqMonitor.Cls
    option1.Value = False
    option2.Value = True
    FreqMonitor.PSet (0, 2640)
    For i = 40 To 600
        FreqMonitor.Line ((i - 40) * 15, 2640) - ((i - 40) * 15, 2640 - (ans(i) * pt))
    Next i
```

```
End Sub
```

โปรแกรมส่วนหัวโปรแกรม

Global CountSec As Integer

Global numdata As Integer

'Global numdata1 As Integer

Global window As String

Global newname As String

Global FileName As String

Global FileName1 As String

Global mypath As String

Global mypath1 As String

Global title1 As String

Global title2 As String

Global SamData(1 To 10000) As Double

Global sc As Integer

Global pt As Double

Global real(1 To 10000) As Double

Global imag(1 To 10000) As Double

Global n As Integer

Global ans(1 To 10000) As Double

Global b(1 To 10000) As Double

Global info(1 To 44) As Integer

Global max As Double

Global type_use As String

Const OFN_FILEMUSTEXIST = &H1000&

Const OFN_READONLY = &H4&

Const MCIERR_INVALID_DEVICE_ID = 30257

Const MCIERR_DEVICE_OPEN = 30263

Const MCIERR_CANNOT_LOAD_DRIVER = 30266

Const MCIERR_UNSUPPORTED_FUNCTION = 30274

Const MCIERR_INVALID_FILE = 30304

Const MCI_MODE_NOT_OPEN = 524

Const MCI_MODE_PLAY = 526

Const MCI_FORMAT_MILLISECONDS = 0

```

Const INTERVAL = 50
Const INTERVAL_PLUE = 55
Const p = 3.141592654
Dim CurrentValue As Double
Dim PauseFlag As Integer

```

```
Sub PFFT ()
```

```
    Analy.Label1.Caption = "complete= 0 %"
```

```
    m = 11
```

```
    m1 = 1
```

```
    p = 3.141592654
```

```
    n = 2 ^ m
```

```
FFT
```

```
    n1 = n - 1
```

```
    n2 = n / 2
```

```
'bit reverse
```

```
    j = 1
```

```
    For i = 1 To n1
```

```
        If i <= j Then
```

```
            r1 = real(j)
```

```
            r2 = imag(j)
```

```
            real(j) = real(i)
```

```
            imag(j) = imag(i)
```

```
            real(i) = r1
```

```
            imag(i) = r2
```

```
        End If
```

```
        k = n2
```

```
        Do While k < j
```

```
            j = j - k
```

```
            k = k / 2
```

```
        Loop
```

```
        j = j + k
```

```
    Next i
```

```

For l = 1 To m
    y = 1
    z = 2 ^ y
    l0 = z
    l1 = l0 / 2
    u1 = 1
    u2 = 0
    w1 = Cos(p / l1)
    w2 = -m1 * Sin(p / l1)
    For j = 1 To l1
        For i = j To n Step l0
            i1 = i + l1
            r1 = real(i1) * u1 - imag(i1) * u2
            r2 = real(i1) * u2 + imag(i1) * u1
            real(i1) = real(i) - r1
            imag(i1) = imag(i) - r2
            real(i) = real(i) + r1
            imag(i) = imag(i) + r2
        Next i
        u9 = u1
        u1 = u1 * w1 - u2 * w2
        u2 = u9 * w2 + u2 * w1
    Next j
    Analy.Label1.Caption = "complete=" + Int((l * 100) / m) + "%"
Next l
' find amplitude
max = 0
For i = 1 To 600
    ans(i) = Format(Sqr(real(i) ^ 2 + imag(i) ^ 2), "0.00")
    If Abs(ans(i)) > max Then max = Abs(ans(i))
    b(i) = i
Next i
'show graph

```

For i = 40 To 600

 FreqMonitor.Line -(i - 40) * 15, 2640 - ((ans(i) * 2200) / max)

Next i

End Sub



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาคผนวก ข.
คู่มือการวัดชวาม์บลาสเตอร์โปร

ภาคผนวก ข.

คู่มือการ์ดขาวน้บลาสเตอร์โปร

■ Introduction

This guide is intended for individuals who will be installing and configuring the audio card in a PC/AT host system. Throughout this guide, the audio card refers to our range of 8-bit audio cards.

This guide is arranged as follows:

Chapter 1, "Before You Begin"

Describes a list of system requirements and where to get the latest information not available at the time of printing.

Chapter 2, "Installing the Audio Card"

Instructions for installing and testing the card.

Chapter 3, "Connecting External Devices"

Instructions for connecting external devices to the card.

Appendices

Topics covered include general specifications, relevant hardware information, troubleshooting tips and strategies, and what you need to know when changing hardware settings.

■ Chapter 1 Before You Begin

The information in this chapter covers the minimum system requirements and how to get the latest information.

Checking System Requirements

You need to verify that your system meets the following requirements:

- IBM AT, 286, 386, 486, PS/2 (models 25 and 30), Tandy AT, or 100% compatibles.
- EGA or VGA card (VGA recommended).
- 4 MB of hard-disk space for the software.
- Windows 3.1 for Windows applications.

Note: Except MMPLAY which requires a VGA card, all other applications require at least an EGA card.

Obtaining Latest Information

The README file on the diskette labeled Audio Card Installation Disk #1 contains the latest information and changes not available at the time of printing. Please read the file before you continue. To view the file, insert the diskette in your disk drive and type **README**.

Making a Backup

If you have not made a backup copy of the original diskettes that come with your package, you should do so before installing the software in your system. Store your original diskettes in a safe place.

7. Align the card's gold-stripped connector with the expansion slot and gently lower the card into the free slot as shown in Figure 2.1.

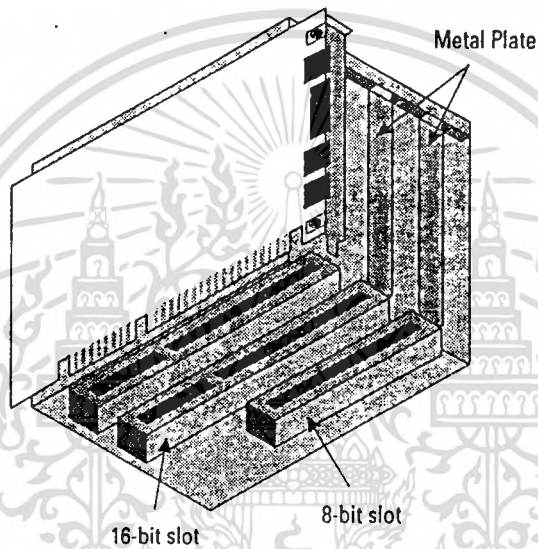


Figure 2.1: Installing the Audio Card.

8. Secure the card to the expansion slot with the screw you removed from the metal plate.
9. Connect speakers to your card's audio output connector (see Figure 3.1).

Note: If your package comes with a CD-ROM drive, you should install it before replacing the cover. Refer to your *CD-ROM Drive User's Guide* for installation instructions.

10. Replace the cover of your system and turn it on.

■ Chapter 2 Installing the Audio Card

This chapter guides you through the process of installing the audio card in your system. It also explains how to run the test program to ensure the card has been installed properly.

Checking the Hardware Settings

Before you install the card in your system, you should take note of the following factory default settings on the card:

Audio Interface	
Base I/O address	: 220H
DMA channel	: 1
Interrupt	: 5
Joystick Port	: Enabled

You need to change the factory default settings of your audio card if:

- Hardware conflict occurs between your audio card and another peripheral card.
- Joystick/Game Port is already in use.

If you need to change those settings, you should do so before installing the card in your system (see Appendix C on how to change the settings).

Installing the Card

Installing the audio card in your system is simple. However, please follow the instructions carefully before installing the card.

To install the card:

1. Turn off your system and all peripheral devices.
2. Leave the power cable connected to the grounded outlet so that your system is grounded.
3. Touch a metal plate on your system to ground yourself and discharge any static electricity that might damage the card's components.
4. Remove the cover from your system.
5. Find a free 16-bit expansion slot in your system.
6. Remove the metal plate from the slot you have chosen and put the screw aside.

Testing the Installation

Once you have installed the card, run the test program TEST-SBP to make sure the card has been installed properly. This program checks the base I/O address, interrupt, and DMA channel used by the card, and then displays a menu to let you test the card's sound and music output.

To run the test program:

1. Insert Audio Card Installation Disk #1 into your disk drive.
2. Change to the drive containing the disk.
3. Type **TEST-SBP** and press <Enter>.
4. Follow the instructions on the screen to complete the test.

If the test program stops or displays an error message when it is checking the card's base I/O address, interrupt, and DMA channel, it may be due to a conflict between the audio card and another peripheral card. To resolve the conflict, you have to change the jumper settings on the audio card. (See Appendix C on how to change the settings and Appendix E on how to resolve the conflicts.)

Sometimes, hardware conflicts will hang the test program. To prevent that from happening, you can use the /m switch. The /m switch changes the way the test program operates. Normally, the test program checks each possible setting automatically. When you use the /m switch, the test program prompts you to enter the settings of the card. To use the /m switch, type **TEST-SBP /m** at the DOS prompt and press <Enter>.

If there is no sound output during the test, check the following:

1. Speakers are connected to the card's audio output connector.
2. Volume control knob is set at mid-range.
3. No hardware conflicts between the audio card and another peripheral card.

Caution: The built-in stereo power amplifier has a maximum output power of four watts per channel for four ohm speakers and two watts per channel for eight ohm speakers. Do not play at maximum if your speakers cannot handle this power.

Installing the Software

After testing your audio card, you can install the software. Several DOS and Windows applications are provided with the package that comes with your audio card. (For a detailed description of the applications provided, refer to your audio card's *User Reference Manual*.) If you have Windows 3.1 and have not installed it, it is advisable that you install it before installing the software.

To install the software:

1. Insert Audio Card Installation Disk #1 into your disk drive.
2. Change to the drive containing the disk.
3. Type **INSTALL** and press <Enter>.
4. Follow the instructions on the screen to complete the installation.

The installation program allows you to add a command to the WIN.INI file to run WINSETUP.EXE. The program automatically sets up the card's audio drivers and Windows applications when you run Windows the next time.

If you choose not to add the command to the WIN.INI file, you can set up the card's audio drivers and Windows applications yourself by running WINSETUP.EXE (see Appendix D).

■ Chapter 3 Connecting External Devices

This chapter describes the various devices such as speakers, microphone, joystick, and so on that can be connected to your audio card (see Figure 3.1).

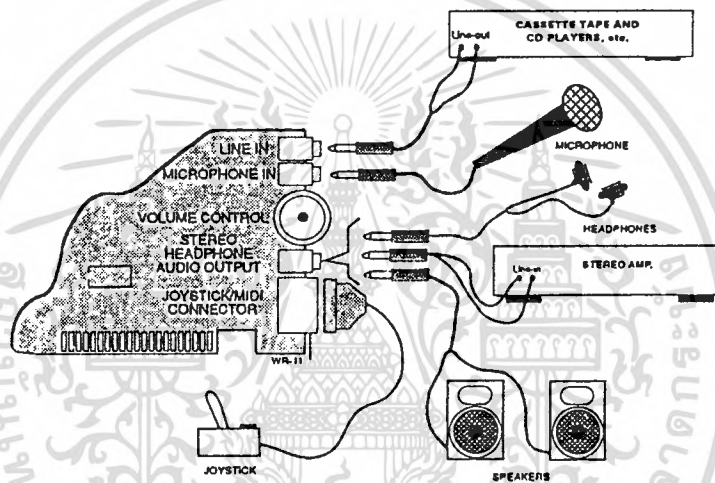


Figure 3.1: Connecting external devices to the audio card.

Installing CD-ROM Drive

The audio card has a built-in CD-ROM drive interface that can be connected to an internal or external CD-ROM drive. Detailed installation instructions and the necessary cables are provided when you purchase the drive.

Joystick/MIDI Port

The joystick port on the audio card is identical to that on a standard PC game control adapter or game I/O port. You can connect any analog joystick with a 15-pin D-sub connector to it. It also works well with any application that is compatible with the standard PC joystick. To use two joysticks, you need a Y-cable.

If there is a game card in your system, it will conflict with the joystick port on your audio card. To avoid the conflict, remove either the game card or disable the joystick port on your audio card by removing the jumper block from JP4 (see Appendix C).

MIDI Kit

To make use of the joystick's MIDI function, you need a MIDI Kit. The Kit contains a MIDI adapter with a joystick port so that you can plug in a joystick and connect a MIDI instrument simultaneously. The Kit also comes with a sequencing software that allows you to record, playback, and edit MIDI files.

Internal Speaker

It is possible to redirect the PC sounds that normally come from the PC speakers to the external speakers connected to the audio card. To do that:

1. Locate the PC speaker connection on the motherboard.
2. Remove the speaker connection from the motherboard.
3. From the motherboard, connect a wire from the +5Vdc pin on the speaker connector to pin 1 of jumper JP1 on the card (see Appendix C).
4. Connect another wire from the data-out pin on the motherboard speaker to pin 2 of JP1 on the card (see Appendix C).

Note: You may need an experienced PC technician or the help of your dealer.

■ Appendix A General Specifications

FM stereo music synthesizer producing 11 voices with 4 operators, 20 voices with 2 operators.

Built-in 4 watts stereo power amplifier that can drive the headphones or speakers.

Stereo digitized audio playback capability

- Plays back all kinds of digitized sounds such as speech, music and special effects through the two 8-bit Digital-to-Analog Converters (DACs).
- Variable sampling rate from 4 kHz to 44.1 kHz.
- Hardware ADPCM decompression (2:1, 3:1, and 4:1).
- DMA or CPU transfer mode.

Stereo digitized audio record capability

- Digitizes and records any kind of sound through the microphone, line-in, and CD-audio.
- Sampling rate from 4 kHz to 44.1 kHz (mono) or 11 kHz to 22.05 kHz (stereo).
- DMA or CPU transfer mode.

Built-in Digital/Analog Mixer

- Software programmable digital/analog mixer.
- Mixes stereo DAC, FM music, CD-audio, Line-In, Microphone input, and Master Volume during playback.

Built-in Microphone Jack and Amplifier

- Automatic Gain Control that automatically adjusts sound input level.

Built-in Master Volume Control

Software Selectable Sound Input

- Microphone input (mono)
- Line input (mono or stereo)
- CD-audio (mono or stereo)

CD-ROM Drive Interface.

- Built-in interface for CD-ROM drive.

Joystick Port

- Built-in standard Game I/O port for PC analog joystick.

MIDI Interface

- Built-in MIDI interface for connection to MIDI instruments or keyboards.
- 64-byte FIFO buffer for high speed transfer.

■ Appendix B Hardware Information

This appendix provides you with the hardware information on the I/O addresses, interrupt line, and DMA channel used by the audio card. It also provides the information you need to resolve conflicts between the audio card and other peripheral cards.

I/O Addresses

I/O addresses are used by the audio card, Game Port, and FM Music Synthesizer for data transfer. Only the I/O addresses of the audio card can be selected. The I/O address for the Game Port ranges from 220H to 207H and FM Music Synthesizer from 388H to 389H.

The audio card occupies 20 consecutive addresses from the base I/O address 220H or 240H. The factory default is 220H. The following table shows the base I/O addresses of the audio card and its I/O address ranges.

Audio Interface	
Base I/O Address	I/O Address Range
220H (default)	220H to 233H
240H	240H to 253H

Interrupt Lines

The factory default interrupt setting for the audio card is interrupt 5. The following table shows the interrupt assignments for the PC.

Interrupt	Description
IRQ 0	System Timer
IRQ 1	Keyboard
IRQ 2	Second interrupt controller. Free if not used by adapter or software.
IRQ 3	Free or (COM Port 2)
IRQ 4	COM Port 1
IRQ 5	Audio Card
IRQ 6	Diskette Controller
IRQ 7	Free
IRQ 10	Free

DMA Channels

The factory default DMA channel setting for the audio card is DMA channel 1. The following table shows the DMA channel assignments for the PC.

DMA Channel	Description
DMA Channel 0	Free
DMA Channel 1	Audio Card
DMA Channel 2	Diskette Controller
DMA Channel 3	Free

Audio-in Pin Assignments

PC Speaker Connector (JP1)		
Pin	Signal	I/O
1	+5V	IN
2	Spk	IN

Audio CD Connector (J2)		
Pin	Signal	I/O
1	Ground	IN
2	CD Left Channel	IN
3	Ground	IN
4	CD Right Channel	IN

Audio Extension Pin Assignments

Connector JP2		
Pin		Description
1	MICR	Mic input: Right channel. Input ranges from 0.004 to 0.7 V rms.
2	MICGEN	Mic input: Ground
3	MICL	Mic input: Left channel. Input ranges from 0.004 to 0.7 V rms.
4	SPKGND	Speaker output: Ground
5	SPKR	Speaker output: Right channel. Maximum output voltage is 3 V rms at 4 ohms.
6	SPKL	Speaker output: Left channel. Maximum output voltage is 3 V rms at 4 ohms.
7	SPKRL	Speaker output return signal: Left channel.
8	SPKRR	Speaker output return signal: Right channel.

Connector JP3		
Pin		Description
1	SPKR	Speaker output: Right channel. Maximum output voltage is 3 V rms at 4 ohms
2	SPKRR	Speaker output return signal: Right channel.

■ Appendix C Changing Hardware Settings

This appendix shows you how to change the configuration of the jumpers on the card and run SET-ENV.EXE, a program that allows you to update the BLASTER environment when you change the settings of your card. We strongly suggest, however, you avoid changing the card's hardware settings because many applications are designed to work with those settings.

Changing Configuration of Jumpers

To change the jumpers' configuration:

1. Turn off your computer and all other peripheral devices.
2. Remove the system's cover and card from your system.
3. Select the settings for the card by placing the jumper block on the desired pair of pins. A jumper block is a removable plastic hood that fits over a pair of pins.

The following sections show you how to change the jumper settings of your audio card. The location of each jumper is shown in Figure C-1.

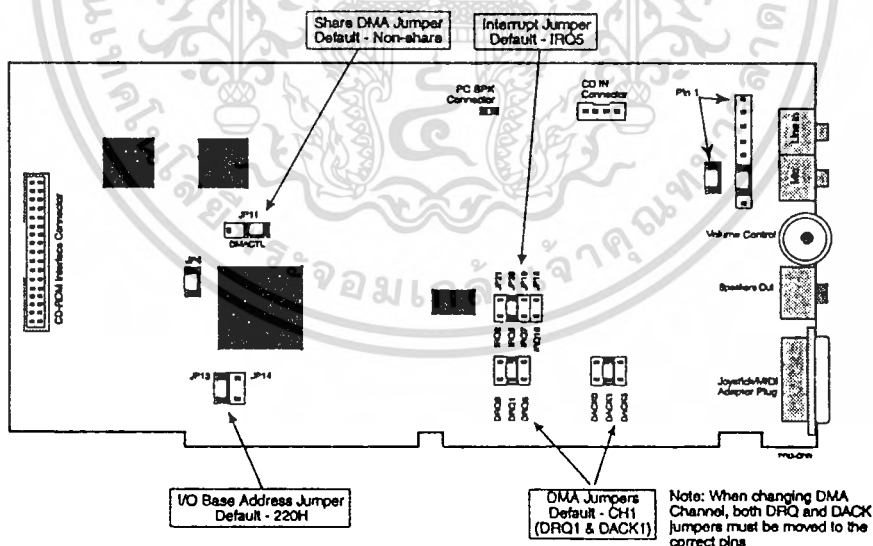


Figure C-1: The location of Jumpers on the audio card.

Changing the I/O Address

The I/O (input/output) address is the address used by your computer's microprocessor to distinguish this audio card from other peripheral devices in your system when sending or receiving data. Two base I/O addresses are available: 220 hex (factory default setting) and 240 hex. To change the base I/O address, place the jumper block on the pins labeled 22X for base I/O address 220 hex and 24X for base I/O address 240 hex (see Figure C-2).



Figure C-2: The default base I/O address setting.

Changing the IRQ Line

The IRQ (interrupt) line is the signal line your audio card uses to notify your computer's central processor that it wants to send or receive data for processing. Four interrupts are available: 2, 5 (factory default setting), 7, and 10. To change the interrupt, place the jumper block on the pins labeled IRQ2 for interrupt 2, IRQ5 for interrupt 5, IRQ7 for interrupt 7, and IRQ10 for interrupt 10 (see Figure C-3).

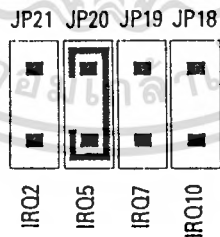


Figure C-3: The default interrupt setting.

Changing the DMA Channel

The DMA (direct memory access) channel is the signal line your audio card uses for data transfer directly to the system memory. Three DMA channels are available: 0, 1 (factory default setting), and 3. The DMA channel is controlled by two jumpers, one for the DRQ setting and the other for the DACK setting. Both settings must be the same. To change the DMA channel, place the jumper block on the pins labeled DRQ0 and DACK0 for DMA channel 0, DRQ1 and DACK1 for DMA channel 1, and DRQ3 and DACK3 for DMA channel 3 (see Figure C-4).

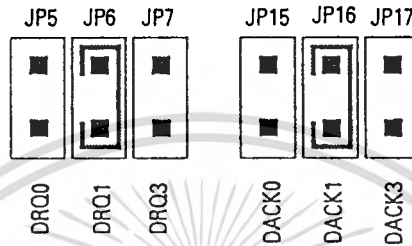


Figure C-4: The default DMA channel setting.

This audio card can share the DMA channel with another peripheral device. Sharing is controlled by the DMACTL pins. The factory default setting prevents the sharing of DMA channel with another peripheral device. To enable this card to share its DMA channel, place the jumper block on pins 2-3 of jumper JP11 (see Figure C-5).

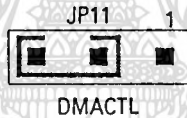


Figure C-5: Jumper JP11 setting for DMA sharing.

Running SET-ENV

When you change the hardware settings of the card, you need to update the BLASTER environment string in the AUTOEXEC.BAT file with the new hardware settings. SET-ENV is a program that allows you to update the BLASTER environment.

To run SET-ENV:

1. Enter **SET-ENV** from the \SBPRO directory.
2. Press <Enter>.
3. Follow the instructions on the screen.

When prompted to select the I/O address, interrupt, and DMA channel, you should select the ones that match those on the card. Remember to reboot your system for the changes to take effect.

If the program reports an error while you are selecting the settings, it might be due to a conflict between the audio card and another peripheral card. To resolve the conflict, you need to change the settings of your audio card or the peripheral card (see the section "Changing Configuration of Jumpers" in this Appendix).

■ Appendix D Running WINSETUP

The program WINSETUP allows you to set up the card's audio drivers and Windows applications.

To run WINSETUP:

1. Choose run from the File menu in the Program Manager.
The Run dialog box similar to Figure D-1 appears.



Figure D-1: The Run dialog box.

2. Type **C:\SBPRO\WINSETUP** in the Command Line text box.
3. Choose OK.
4. Follow the instructions on the screen to complete the installation process.
5. Restart Windows for the changes to take effect.

■ Appendix E: Troubleshooting

This appendix provides some tips and strategies for some of the problems you might encounter with the audio card either during installation or normal use.

Problems in DOS

- Problem** : Sound or/and Blaster environment string could not be found.
Cause : The command to set up the Sound or/and Blaster environment may not be included in the AUTOEXEC.BAT file.
 The Sound environment specifies the directory location of the audio card while Blaster environment specifies the I/O address, interrupt, and DMA channel settings of the audio card. Both environment strings need to be set up in the DOS environment. When you install the audio card's software, the commands to set up the environment are automatically added to the AUTOEXEC.BAT file so that both environment strings are set up whenever your system is started or restarted. Whenever changes to the environment strings are made, it is advisable that the changes are reflected in the AUTOEXEC.BAT file. The sound environment is SOUND=C:\SBPRO while the Blaster environment is BLASTER=A220 I5 D1 T4.
- Solution** : To add the command to set up the Sound environment in the AUTOEXEC.BAT file, use a text editor such as MS-DOS Editor. To add the command to set up the Blaster environment in the AUTOEXEC.BAT file, type **SET-ENV** at the SBPRO directory. Remember to reboot the system for the new settings to take effect.
- Problem** : Some third party software report an error when detecting the I/O, interrupt, or DMA channel setting.
Cause : These software do not support the Blaster environment string.
Solution : You need to reconfigure the three drivers—CT-VOICE.DRV, SBFMDRV.COM and ORGAN.DRV—to ensure that the hard-coded settings on the drivers correspond with the ones on the card.

To reconfigure SBFMDRV.COM's I/O setting:

1. Change to \SBPRO directory.
2. Type **INST-DRV**.
3. Specify the hardware settings according to the ones on the card.
4. Press <Enter>.

To reconfigure CT-VOICE.DRV's and ORGAN.DRV 's I/O, interrupt, or DMA channel setting:

1. Change to \SBPRO directory.
2. Type **INST-DRV DRV**.
3. Specify the hardware settings according to the ones on the card.
4. Press <Enter>.

Problems in Windows

- Problem** : No sound when running some Windows applications.
Cause : One or more of the sound drivers may not be included in the SYSTEM.INI file.
Solution : Check the SYSTEM.INI file by following the steps below:

1. Choose RUN from the File menu in Program Manager.
 2. Type **SYSEDIT** in the Command Line text box and choose OK.
- You should see the following:
- ```
[drivers]
timer=timer.driv
midimapper=midimap.driv
Aux=sbpaux.driv
MIDI=sbp2fm.driv
Wave=sbpsnd.driv
MIDI1=sbpsnd.driv

[sndblst.driv]
port=220
int=5
dmachannel=1
```

If one or more of the drivers are missing, run WINSETUP by following the steps below:

1. Choose Run from the File menu in the File Manager.
2. Type **C:\SBPRO\WINSETUP** in the Command Line text box.
3. Choose OK.
4. Follow the instructions on the screen to complete the installation process.

## Problems with the Joystick

- Problem** : Joystick is not working.  
**Cause** : The joystick port on the audio card conflicts with the existing joystick port in your system.  
**Solution** : Remove either the additional joystick in your system or remove the jumper block from JP4 to disable the joystick port on the card.
- Problem** : Joystick is working erratically in some programs.  
**Cause** : The CPU speed of your system is too fast.  
**Solution** : Some applications depend on the CPU timing to calculate the joystick position. One solution is to reduce the speed of your system.

## Problems with Sound

- Problem** : Background noise from speakers or headphones.  
**Cause** : The noise from the computer power supply may be picked up and amplified to an audible level when the power amplifier is set at a high level.  
**Solution** : Lower the level of the volume. If a louder volume is desired, try to amplify the sound using an external amplifier.
- Problem** : No sound.  
**Cause** : Audio equipment is not connected properly or the volume is not adjusted to an audible level.  
**Solution** : Check to see that your speakers or headphones are connected to the correct connector on the audio card and the volume control knob is set to mid-range. If you are using powered speakers, make sure that your speakers are plugged into an AC outlet and the speakers are turned on.

## Resolving Hardware Conflicts

Hardware conflicts occur when two or more peripheral devices contend for the same signal lines or channels. Conflicts between the audio card and another peripheral device might be due to the settings of the I/O address, interrupt, or DMA channel.

The audio card's factory default settings are:

Base I/O address : 220H  
 Interrupt : 5  
 DMA channel : 1

To resolve hardware conflicts:

1. Change the hardware settings of the audio or peripheral card in your system if the peripheral card is using the audio card's setting. (See Appendix B for the available settings on the audio card and Appendix C on how to change the hardware settings of the audio card.)
2. If you are unsure of the settings of the peripheral cards, you can isolate the source of the problem by temporarily removing all cards except the audio card and other essential cards such as disk controller. After that, add the card back one at a time until the card that is causing the conflict is found.

## ■ Appendix F Technical Support

We are committed to giving you the best product as well as technical support. When you call, fax or write, please have the following information:


- Port address used by your card.
- Error message on the screen and how it came about.
- Information on the adapter card that conflicts with your card.

Inside U.S.A., Canada and South America, contact:

### CREATIVE LABS, INC. Technical Support

1523 Cimarron Plaza,  
Stillwater, OK 74075.  
U.S.A.

 : (405) 742 6622

 : (405) 742 6633

 : (408) 428 6660

#### Operating Hours (Central Time)

Mon-Thu : 9:00 am-9:00 pm  
Fri : 9:00 am-3:00 pm  
Sat : 9:00 am-9:00 pm  
Sun : 12:00 pm-9:00 pm  
Public Holidays : Close

Outside USA, Canada and South America, contact:

### CREATIVE TECHNOLOGY LTD Technical Support

67 Ayer Rajah Crescent,  
#03-18.  
Singapore 0513.

 : (65) 870 0433

 : (65) 773 0353

 : (65) 776 2423

#### Operating Hours (Singapore Time)

Mon-Fri : 9:00 am-6:00 pm  
Sat : 9:00 am-1:00 pm  
Sun & Public Holidays : Close

๕  
๕  
๕



**ภาคผนวก ค**  
**การติดตั้งโปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด**

## ภาคผนวก ค

## การติดตั้งโปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูด

โปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียง เขียนขึ้นโดยใช้ภาษาวิชวลเบสิก เวอร์ชัน 3.0 ที่ใช้งานบนวินโดวส์ และได้คอมไพล์เป็นไฟล์ EXE และในการติดตั้งจะมีข้อกำหนดดังนี้

## ตำแหน่งเพิ่มข้อมูล

สร้างไดเรกทอรี WAV โดยป้อนดังนี้

```
C :> MD WAV
```

```
C :> CD WAV
```

```
C :WAV> MD DATAWAV
```

```
C :WAV> MD ANALY
```

```
C :WAV> CD DATAWAV
```

```
C :WAV\DATAWAV> MD REC
```

```
C :WAV\DATAWAV> MD Hann
```

```
C :WAV\DATAWAV> MD Ham
```

```
C :WAV\DATAWAV> MD Black
```

```
C :WAV\DATAWAV> CD ..
```

```
C :WAV> CD ANALY
```

```
C :WAV\ANALY> MD REC
```

```
C :WAV\ANALY> MD Hann
```

```
C :WAV\ANALY> MD Ham
```

```
C :WAV\ANALY> MD Black
```

```
C :WAV\ANALY> CD..
```

Copy โปรแกรม VR.EXE จากแผ่นโปรแกรมมาไว้ในไดเรกทอรี WAV เช่นถ้าแผ่น

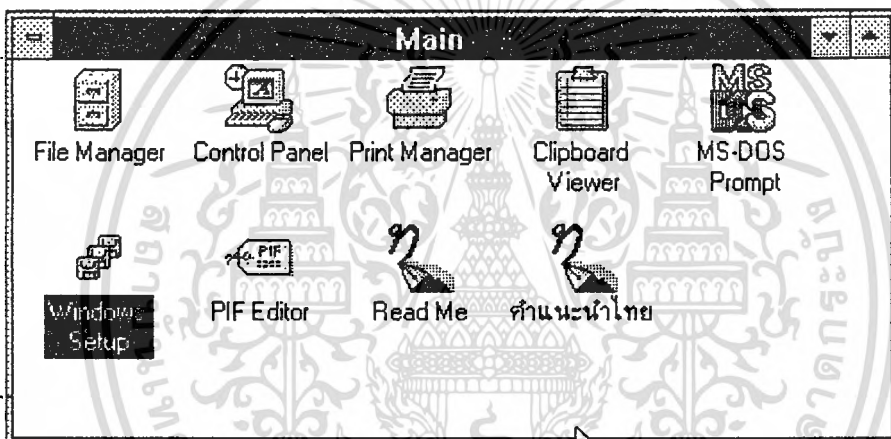
โปรแกรมอยู่โทรศัพท์ A

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรนำออกภายนอกให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
 C :WAV> COPY A:VR.EXE  
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

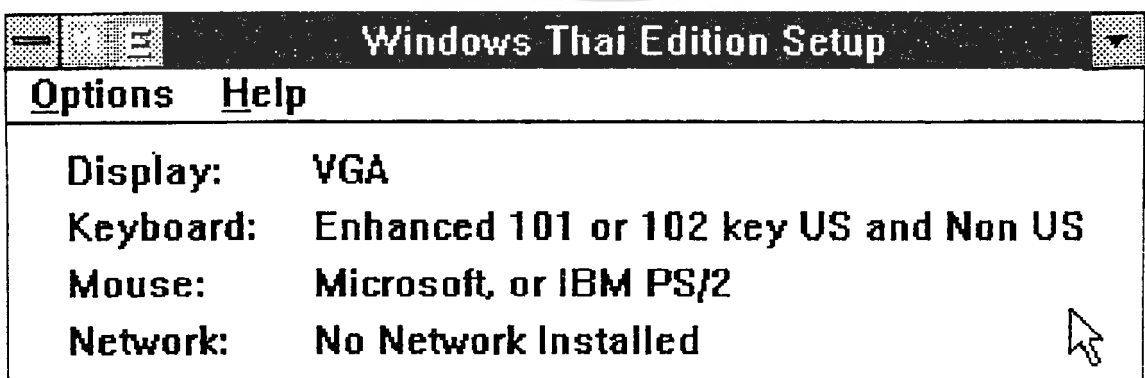
ในแต่ละโคเรคทอรีจะมีความสำคัญทั้งสิ้น หากสร้างโคเรคทอรีผิด โปรแกรมจะผิดพลาดทันที เพราะฉะนั้นต้องตรวจสอบให้เรียบร้อยก่อนเข้าไปติดตั้ง โปรแกรมในวินโดวส์

ส่วนของโปรแกรมวินโดวส์จะต้องผ่านการติดตั้งโปรแกรมวิซวลเบสิกก่อนเพื่อให้ได้เพิ่มส่วนควบคุม ที่มีนามสกุลไฟล์เป็น \*.VBX ในโคเรคทอรี Windows\System ก่อน

การติดตั้งโปรแกรมการวิเคราะห์และรู้จำเสียงลงใน Windows ทำได้โดย  
เปิดหน้าต่าง Main

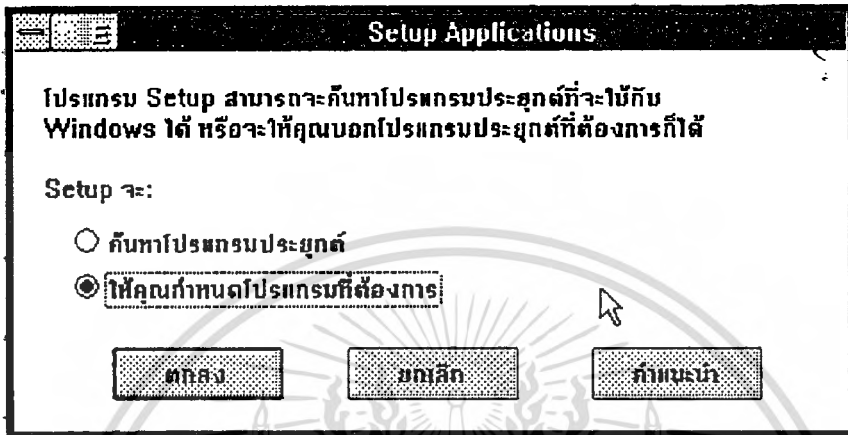


ดับเบิลคลิกที่ Icon Setup จะได้ดังรูป

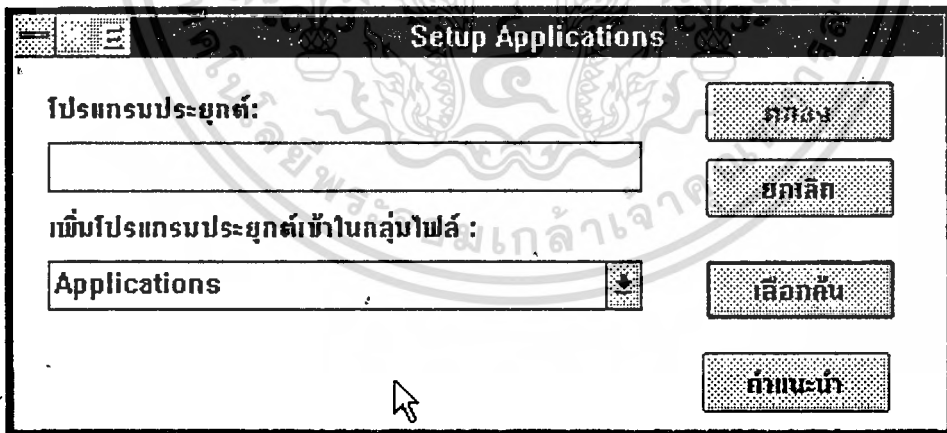


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
เลือกเมนู Option ใน Windows Setup  
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือก Setup Application จะปรากฏหน้าต่างดังรูป



เลือก Option เพื่อให้คุณกำหนดโปรแกรมที่ต้องการ  
กด ตกลง จะปรากฏดังรูป

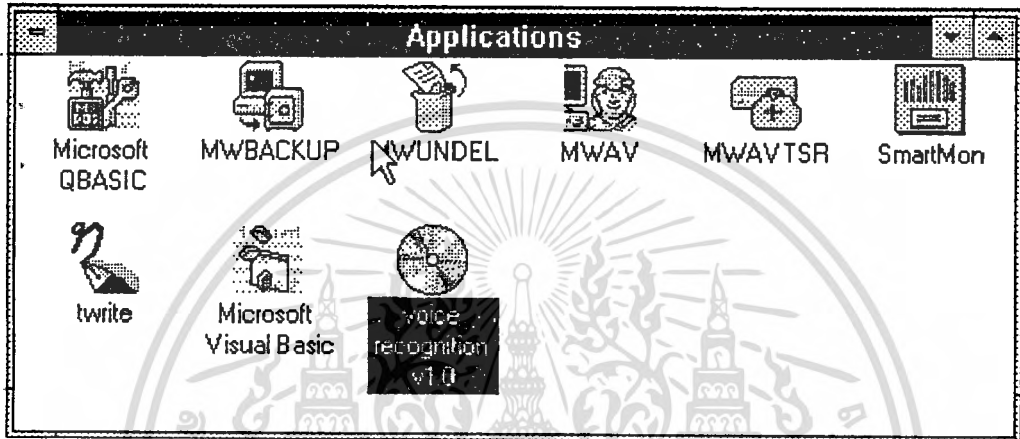


ป้อน C:\WAV\VR.EXE

กด ตกลง

จะได้ Icon ของ โปรแกรมวิเคราะห์และรู้จำเสียงพูดในหน้าต่าง Application

ดังรูป



ในการเรียกโปรแกรมมาทำงานก็เพียงแค่ คับเบิลคลิกที่ Icon เท่านั้น

## บรรณานุกรม

วัลลภ สุระกำพลธร."การประมวลผลสัญญาณเชิงเลขและการแปลง" กรุงเทพมหานคร :  
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.

Creative Labs : "SOUND BLASTER PRO" Creative Technology Ltd., 1993, pp.24

Joshua Munnik ,and Eric Costendrop : "THE SOUND BLASTER BOOK" , Tech  
Publications PTE LTD., 1994

Lawrence R.Rabiner ,and Ronard W.Schafer: "DIGITAL PROCESSIN OF SPEECH  
SIGNAL" , Prentice-Hall, Inc ,1978

Microsoft Coporation : "MICROSOFT VVTUAL BASIC" ,Microsoft Coporation, 1993

Steve Rimmer : "MULTIMEDIA PROGRAMMING FOR WINDOWS" ,  
McGraw-Hill, 1994.